

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MAGNOLIA FALLS

BEATING

Heart

USA Today Bestselling Author

Laura Pavlov



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

beating heart

Magnolia Falls ~Book 4

laura pavlov

Manolya Şelalesi, 4. Kitap
Copyright © 2024 by Laura Pavlov
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Laura Pavlov
<https://www.laurapavlov.com>

Kapak Tasarımı: Hang Le
Kapak Fotoğrafı: Madison Maltby

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

Kalbi kırılan tüm kadınlara... Pes etmeyin.
Bazen kalp ağrısı mutluluğa yol açar.
Bazen aşk hiç beklemediğiniz bir anda karşınıza çıkar.
Bazen istediğiniz her şey elinizin altındadır.
Xo Laura

"ONUN SÖZLERİ PARÇALANMIŞ KALBİME MERHEM OLDU."



contents

[Bölüm 1](#) [Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#) [Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#) [Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#) [Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#) [Bölüm](#)
[10](#) [Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#) [Bölüm](#)
[13](#) [Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#) [Bölüm](#)
[16](#) [Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#) [Bölüm](#)
[19](#) [Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#) [Bölüm](#)
[22](#) [Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#) [Bölüm](#)
[25](#) [Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#) [Bölüm](#)
[28](#) [Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#) [Bölüm](#)
[32](#) [Bölüm 33](#)
[Sonsöz](#)

[Teşekkür](#)

[Yeni Çıkanları Takip Edin](#)

[Laura Pavlov'un Diğer Kitapları](#)

[Beni takip et](#)

bir

...

Nash

"İYİ HİSSEDİYORUM, BABA. Doktor Dolby'yi görmek için neden geri dönmemiz gerektiğini anlamıyorum," dedi Cutler, kamyonetimi çocuk doktorunun ofisinin önündeki park yerine çekerken.

"Bu sadece bir takip, dostum. Sonra seni kampa bırakacağım. Bu sabah nefes alışının normale döndüğünden emin olmak istiyorum."

Oğlum geçtiğimiz hafta sonu oynadığı beyzbol maçından sonra bugüne kadar geçirdiği en kötü astım krizini geçirince apar topar hastaneye kaldırılmıştı. Bu durum beni çok korkutmuştu ve onu korkutmamak için kendimi tutmaya çalışıyordum.

"Ama normale döndüm. Ve bu şimdiye kadarki en iyi oyundu, değil mi?"

Kamyoneti park ettim ve yükseltici koltuğundan inmesine yardım etmek için yanına geldim. "Evet. Harikaydın. İnanılmaz bir vuruştı."

"Ve ben hala Ducks'ın şampiyon olduğuna inanamıyorum." Elini elime aldım ve onu girişe doğru götürdüm.

Ducks'ın şampiyon olması konusunda hiç heyecan duymuyordum çünkü oğlumun mücadelesini izlemiştim.

Maçtan sonra konuşamıyordu.

O görüntüyü aklımdan asla çıkaramazdım.

Son iki gecedir pek uyuyamamıştım çünkü güvenlik önlemi olarak ilk geceyi hastanede geçirmiştik. Dün gece eve döndük ama Cutler uyurken bir şey olmadığından emin olmak için onun yatak odasındaki sandalyede uyumaya karar verdim.

"Harika bir maçı. Kendinizle gurur duymalısınız. Bu sezon çok çalıştın ve son maçında bir home run yaptın. Bu çok özel bir şey," dedim kapıyı açıp içeri girerken.

Çocukluğumdan beri Doktor Dolby'nin muayenehanesine gelirdim ve eşi Rose'un ön büroda yaptığı birkaç yenilik dışında pek bir şey değişmemişti. Duvarlarda yeni bir kat boya vardı ve Rose yıllar boyunca hastaların beklerken oynamaları için burada bulunan oyuncakları değiştirmişti.

"Selam Cutler. Kendini nasıl hissediyorsun?" Lana oğluma gülümseyerek sordu.

"Merhaba, Bayan Lana. Kendimi daha iyi hissediyorum. Babama bugün Doktor Dolby'yi neden rahatsız ettiğimizi bilmediğimi söyledim."

Kıkırdadı ve bana bakmak için döndü ve bakışları benimkilerle buluştuğunda dünyadaki tüm empatiye sahipti. "Hey, Nash."

Cutler'ı panoya kaydederken başımı salladım. "Günaydın."

"Eminim baban sadece güvende olmak istiyordur. Bu hafta sonu hepimizi çok korkuttun. Ama duyduğuma göre turnayı gözünden vurmuşsun," dedi dosyayı hemşire Petra'ya uzatırken.

"Yaptım. Parkın dışına vurdum." Cutler ellerini gururla salladı.

Göğsüm gururla kabardı çünkü oğlum bir rock yıldızıydı. Ama şu anda bunların hiçbirinin önemi yoktu. Bir daha olmaması için nefes alma sorununu çözmemiz gerekiyordu.

Dün gece o sandalyede oturup uyuklarken ve bilincim kapalıyken olabilecek tüm senaryoları düşünmüştüm.

Ya olay olduğunda orada olmasaydım?

Ya kampta olsaydı ve yeterince hızlı tepki vermeselerdi?

Bunlar şu anda beni rahatsız eden düşünceler.

"Hadi, Süperstar. Seni arka tarafa alalım. Dr. Chadwick seni görmek için neredeyse hazır," dedi Petra ve kullandığı ismi tanımadığım için omuzlarım dikleşti.

"Dr. Chadwick? Siz neden bahsediyorsunuz? Doktor Dolby için buradayız." Sözlerim amaçladığımdan çok daha fazla ısırik almıştı.

"Oh. Oh, Tanrım. Özür dilerim. Doktor'un sizinle konuştuğunu sanıyordum çünkü bu hafta sonu sizi görmeye geleceğini biliyordum. Açıklamak için hemen gelecek." Kelimeleri karıştırdı.

Cutler'in yanındaki koltuğa oturduğumda bakışlarım daraldı ve Petra gözlerini benden kaçırdı.

Elimi yüzümde gezdirdim. Çok yorgundum ve bir pislik gibi davrandığımın farkındaydım. Önümde çalışmam gereken koca bir gün vardı ve bir pislik gibi davranmak hiçbir şeye yardımcı olmayacaktı.

"Baba, bugün çok huysuzsun." Cutler kaşlarını kaldırdı ve Petra kıkırdadı. Açık mavi bir tişört giymiş olan oğluma baktım: Veterineri arayın çünkü bu yavrular hasta. Yüzünde sırtarak pazularını esneten kaslı küçük bir adamın karikatürize edilmiş bir fotoğrafı vardı.

"Baban sadece senin için endişeleniyor. Anlıyorum. Doktor Dolby birazdan burada olur." Odadan çıkmadan önce beni omzumdan alkışladı.

Boğazımı temizlerken Cutler'a, "Sürprizlerle aramın iyi olmadığını biliyorsun," dedim.

"Doktor'un muhtemelen şehirde tanışmamızı istediği bir arkadaşı vardır. Ve ben sürprizleri severim." Omuz silkti ve

Altında tekerlekleri olan bir sandalye ve her yöne doğru kaymaya başladı.

Kapı açıldı ve hayatım boyunca tanıdığım Doc Dolby içeri girdi. Artık daha kırlaşmıştı ve onu her gördüğümde kısalıyor gibi görüldüğü için sürekli onunla dalga geçiyordum. Hemen arkasında daha önce hiç görmediğim bir kadın vardı. Muhtemelen yirmili yaşlarının sonlarında, benim yaşlarımdaydı. Şimdiye kadar tanıştığım tüm doktorlardan çok daha gençti. Tanıdığım tüm doktorlar yaşlıydı. Ufak tefek ve zayıftı, kahverengi saçları ensesinde bir düğüm halinde toplanmıştı. Etek ve bluz gibi görünen bir şeyin üzerine beyaz bir laboratuvar önlüğü giymişti ve bakışları oğluma odaklanmıştı.

"Nash, Cutler, ikinizi de görmek güzel," dedi Doc elindeki dosyayı tezgâhın üzerine bırakırken ve oğlum ona sarılmak için koştu. Kendimi bildim bileli aralarında bir bağ vardı. Ama Cutler'ın bu kasabadaki insanlara bağlanmak gibi bir huyu vardı. Çocuk çok yürekliydi.

Cutler Heart.

"Kendimi iyi hissediyorum, Doktor. Babam beni neden buraya getirdi bilmiyorum. Şu anda kampta olmalıydım. Ama belki de tanışmamızı istediğin yeni bir arkadaşın olduğu içindir."

Doktor gülümsedi ve muayene yatağını okşayarak Cutler'a zıplayıp oturmasını işaret etti. "Ondan sizi buraya getirmesini istedim. Ve haklısınız, ikinizi de biriyle tanıştırmak istedim."

Cutler kaşlarını oynatırken, "Arkadaşın gerçekten çok güzel," dedi ve kadın kıkırdadı ama sonra onu izlediğimi görmek için başını kaldırdığında yüz hatlarını hızla düzeltti.

"Cutler, bu Dr. Chadwick. Şehre yeni taşındı ve henüz yeni evine yerleşmedi, ancak bugün başlamak istedi ve ikinizle de tanışmayı dört gözle bekliyordu."

"Merhaba Cutler. Doktor Dolby'den senin hakkında çok şey duydum.

Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi.

"Az önce ona geçtiğimiz hafta sonu olanlarla ilgili kısa bir özet geçtim. Bu sabah erken saatlerde hastanede hasta bir bebeğimiz olduğu için henüz arayı kapatacak zamanımız olmadı, bu yüzden sizinle konuşmak için önce buraya gelemediğim için özür dilerim." Doktor şimdi bana bakıyordu.

Bakışlarımı kısmıştım. "Umarım bebek iyidir."

"Evet, artık her şey yolunda," dedi, sanki gazabıma hazırlanıyormuş gibi kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Peki bu nedir? Bir ortak mı alıyorsun?"

Dr. Chadwick sorum üzerine kaşlarını kaldırdı, dolgun dudakları düz bir çizgi oluşturdu. Burnunun üzerinde küçük bir çil lekesi vardı ve bakışlarım ilk kez onunkilere kilitlenmişti, yeşim yeşili gözlerinin şimdi beni izlediğini fark ettim.

"Bu konuşmayı seninle özel olarak yapmayı planlıyordum ama Cutler bu hafta sonu hastaneye gittiği için oturup bunu yapacak zamanım olmadı." Boğazını temizledi. "Muayenehaneden çekiliyorum ve Emerson, pardon, Dr. Chadwick benim yerime buradaki işleri devralacak. Magnolia Falls ona sahip olduğu için çok şanslı. Ülkedeki en iyi çocuk hastanelerinden birinde ihtisasını yeni tamamladı."

"Cutler'la aramızdaki bu meseleyi çözmemiz gerekirken bunu başıma açtığın için kendimi ne kadar şanslı hissettiğimi bilemiyorum." Kızgınlığımı gizlemek için hiçbir çaba göstermedim.

Oğlum ölebilirdi.

Bir planımız yoktu ve şimdi doktor değiştiriyorduk.

Onu tanımayan, bizi tanımayan biri ileride ne yapacağına karar verecekti.

"Nash, kimseyi terk etmiyorum. Dr. Chadwick'in bana ihtiyacı olduğu her an yanında olacağım. Muayenehanemi devralacak birini bulamadığım için bekletiyordum, bu yüzden bir şey söylemedim. Sonra başvurusu **geldi** ve ben de hemen **kabul** ettim. Kendisi

İhtisası sırasında dünyanın en iyi doktorlarından bazılarının yanında eğitim gördü. En yeni ilaçlar ve prosedürler konusunda benden çok daha donanımlı ve eğitilmişti. Bu endişelenmenizi gerektirecek bir şey değil. Cutler emin ellerde olacak ve onun benim için ne kadar önemli olduğunu biliyor, bu yüzden beni her şeyden haberdar etmeyi kabul etti."

"Babalık bugün tam bir huysuzluk abidesi. Bunun için üzgünüm," dedi Cutler, Dr. Chadwick'e gülümseyerek ve bana hıyarlığı bırakmamı söyleyen bir bakışla baktı.

Çocuk altı yaşındaydı.

Ne olduğu hakkında en ufak bir fikri yoktu. Güzel bir kadın gördü ve ona odaklanmak istedi.

Oğlumun iyi olduğundan emin olmak için lanet bir doktora ihtiyacım var.

Bu kadın asistanlıktan yeni çıkmışken ne kadar iyi olabilirdi ki? Burada olmak için bile yeterince yaşlı değilken.

"Cutler," dedim, ses tonum eşitti, ama ona komik olmaya çalışmanın ne yeri ne de zamanı olduğunu bildiren uyarıcı bir bakış attım.

"Şuna ne dersiniz?" dedi Doktor Dolby. "Cutler benimle gelse, koridorda oksijen seviyesini kontrol etmek için birkaç test yapsak ve siz ikiniz biraz sohbet ederken onun hazine kutusundan birkaç çıkartma seçmesine izin versem? Sorun olur mu?"

Cutler masadan kalkarken, "Yeni doktorum için de bir çıkartma seçeceğim," dedi.

Bu konuda nasıl bu kadar soğukkanlıydı? Doc'u tüm hayatı boyunca tanıyordu. Bu kadını tanımıyordu.

Uzun bir nefes aldım ve Cutler'ın elini tutarak kapıdan çıkıp arkasından kapıyı kapatmadan önce Doc'a başımı salladım.

Dr. Chadwick kışını Cutler'ın az önce oturduğu muayene masasına dayamış, ayaklarını bileklerinden çapraz yaparak bana bakıyordu.

"Endişenizi anlıyorum. Bu hafta sonu yaşananlar dehşet verici olmalı. İleriye dönük olarak uygulamaya koyabileceğimiz bir plan yapmak istiyorum. Ancak hem sizinle hem de Cutler'ın annesiyle görüşmeyi tercih ederim, böylece hepimiz aynı sayfada olabiliriz. Eşiniz de görüşmek için müsait mi, yoksa biz konuşurken onu telefonla arayabilir miyiz?"

İşte bu yüzden değişimden hoşlanmıyordum. Ne durumumu açıklamak istiyordum ne de bu kimseyi ilgilendiriyordu.

"Cutler'ı tek başıma büyütüyorum," dedim, kelimelerim bir kez daha planladığımdan daha sert çıktı.

Yanakları hafifçe pembeleşti ve başını salladı. "Tamam, sorun değil. O zaman sadece ikimiz ilerleyebiliriz."

"Belli ki. Oğlumla ilgili bir konuşmaya neden başka birini davet edelim ki?"

Dosyaya uzandı ve bana bakmadan önce birkaç şeyi okudu.

"Dinleyin Bay Heart, ben düşmanınız değilim. Doktorunuzun ayrılmasına hazırlıksız yakalanmanın üzücü olduğunu anlıyorum."

"Siz buralı değilsiniz, bu yüzden bunun neden önemli olduğunu anlamanızı beklemiyorum."

"Emekli oluyor. Çoğu kişiden çok daha uzun süre çalıştı; buna şaşırmamalısınız."

O kim oluyor da bana bu konuda nasıl hissedeceğimi söylüyor?

"Ve bunu nasıl biliyorsun? Beş dakikadır buradasın."

"Sadece söylüyorum, doktorlar her zaman emekli olur. Bu hayatın bir parçası. Oğlunuzu tedavi etmek için fazlasıyla yeterliyim, bu yüzden sizden sadece beni dinlemenizi istiyorum."

"Pek seçeneğim yok gibi görünüyor, değil mi?" Hıyarlık ettiğimin farkındaydım ama kendimi durduramıyordum çünkü şu anda pek bir şey yapabilecek durumda değildim.

"Her zaman bir seçeneğiniz vardır. Onu başka bir yere götürmek istiyorsanız ve benden daha uygun biri olduğunu düşünüyorsanız, bu sizin seçiminiz."

"Biz burada yaşıyoruz, bu yüzden Cutler için kasabada bir doktorun olması önemli. Özellikle de tüm bu olup bitenlerden sonra." Öne doğru eğildim ve dirseklerimi dizlerime dayadım.

"Güzel. Yani bir konuda anlaştık."

"Bir doktora ihtiyacım olduğu ve sizin de bir doktor olduğunuz konusunda hemfikiriz."

"Harika. Görünüşe göre harika bir başlangıç yaptık," dedi ve gülümsemeye zorlarken alaycı bir tavır takındı.

Bu sabahın böyle geçeceğini düşünmemiştim.

Ve bu konuda mutlu değildim.

iki

...

Emerson

BEN DENEYİMLİ geri itme gelen ebeveynler
ikamet sırasında.

Kadın olmak.

Genç olmak.

Bana gerçek bir doktor olup olmadığının sorulduğu her
sefer için beş sentim olsaydı, çok zengin bir kadın olurum.

Ama bu adam, dar görüşlü bir hıyardı.

Daha konuşmadan beni yargıladı.

Oğlu için endişelenmesini anlıyordum ama bana pislik
gibi davranmasına gerek yoktu. Yardım etmek için
buradaydım.

Buraya Magnolia Falls'a gelmiştim, gezegende olmayı
umduğum son yerdi.

Ama ne derler bilirsiniz... Hayat size limon verdiğinde,
pılınızı pırtınızı toplayın ve şehirden defolup gidin.

Belki bunu yeni bir deyiş yaparım.

Uzun bir nefes aldım ve Cutler'ın dosyasına baktım. "İşe
bir astım eylem planı hazırlayarak başlamamızı öneriyorum.
Doktor Dolby ile bir çeşit planınız olduğunu varsayıyorum
çünkü Cutler beyzbol maçından sonra astım krizi
geçirdiğinde ne yapacağınızı biliyordunuz. Ama bu çok
daha spesifik olacaktır."

"Pekâlâ. Bu neyi gerektirir?"

İlerleme var. En azından artık bana hırlamıyor.

"Size akciğerlerinizin ne kadar iyi çalıştığını anlamamızı sağlayacak bir tepe akış ölçer almak istiyorum. Bu, semptomları fark etmeden önce kullanabileceğiniz bir el cihazıdır. Tedaviyi ne zaman ayarlayacağımızı bilmek için yararlı bir araçtır veya bir alevlenmenin yaklaşmakta olup olmadığını bize bildirebilir."

Başını salladı. Dudakları kıpırdadı, sanırım bu huysuz adamın gülümsemesine en çok yaklaştığım an buydu. "Bunu yapabilirim. Her gün kullanacak mıyız?"

"Evet. İçinizin rahat etmesine de yardımcı olacağını düşünüyorum çünkü ciğerlerinin her gün ne durumda olduğunu bileceksiniz."

Boğazını temizledi ve konuşmaya başladı ama kendini durdurdu.

"Ne oldu?" Bastırdım.

Omuz silktili. "Bunun ben orada değilken olmasından çok korkuyorum. Yaz kampında ya da okulda olacak ve öğretmenler ve danışmanlar ne yapacaklarını bilemeyecekler."

"Anlıyorum. Böyle hissetmek için her türlü nedeniniz var. Bu yüzden bir astım eylem planı hazırlayacağız ve Cutler'ın hayatındaki herkes bunun ne anlama geldiğini bilecek. Bu bir daha olursa herkesin ne yapacağını bilmesi gerekiyor."

"Tamam. Bunu kabul edebilirim."

Çelik gibi gri gözlerini ilk kez fark ediyordum. Yontulmuş çenesi bir günlük kırışiklarla doluydu ve koyu renk saçlarının yanları kısa, tepesi uzundu. Adam zahmetsiz yakışıklılığı ve düşünceli tavrıyla bir dergi fotoğraf çekiminin setinden yeni çıkmış gibi görünüyordu.

Eminim kadınların onun varlığı karşısında ağzı sulanmıştır ama şanslıydım ki erkekler radarıma girmiyordu. İki ay önce tüm erkeklere resmen tövbe etmişim ve şu anda gezegendeki en ateşli adam bile benden bir tepki alamazdı.

"İlaçlar için pek çok farklı seçeneğimiz var. Şu anda bir inhaleriniz olduğunu biliyorum ama Doktor Dolby ve ben

Birkaç test yaptıktan sonra nereye gideceğimize karar vereceğiz. Deneyebileceğimiz başka ilaçlar da var ve şimdi bunları sizinle birlikte gözden geçirmekten memnuniyet duyarım."

Uzun bir nefes verdi ve iç çekti. "Pekâlâ."

"Oğlunuza en iyi bakımı sağlamak için elimden gelen her şeyi yapacağımı bilmenizi isterim. Magnolia Falls'tan olmayabilirim ama size söz veriyorum, yardım etmek için buradayım."

En azından önümüzdeki altı ay için, ki kabul ettiğim sözleşme de bu.

Düşünebileceğim ve hayatımda ileriye dönük olarak ne yapmak istediğime karar verebileceğim bir yere gitmem gerekiyordu.

Tüm olanlardan sonra, hiç bu kadar kaybolmamıştım.

Ve bir şekilde kendimi burada buldum.

Sonraki otuz dakikayı, halihazırda kullanmakta olduğu inhale kortikosteroidler ve aynı anda iki tür ilaç sunan kombinasyon inhalerleri gibi farklı seçenekleri tartışarak ve bağışıklık sisteminin belirli bölümlerini hedef alan iğneler olan biyolojikler hakkında onu bilgilendirerek geçirdik.

Onu dinledi ve en iyi planın yavaş yavaş başlamak ve farklı bir seçenek denemeden önce Cutler'ın şu anda kullandığı inhaleri daha güçlü bir ilaçla değiştirmek olduğu konusunda anlaştık. O da aynı fikirdeydi ve oradaki korkuyu ve bitkinliği gördüm ve aslında adam için üzüldüm.

En azından şimdilik.

Doc Dolby, tanıdığım en sevimli çocuklardan biri olan Cutler'la birlikte odaya geri döndü.

"Burada işler nasıl gidiyor?" Doktor sordu. İyi bir adamdı ve işe başvurduktan sonra Zoom'da tanıştığımızda ona hemen ısınmıştım.

Cutler babasının yanına giderek, "Nefes tedavim var, baba," dedi.

Nash saçlarını karıştırdı ve bu çok sevimliydi.

Ama en sevimlisi Nash Heart'ın oğluna bakış şekliydi.

O gri bakışlarında sevgiyi, endişeyi, küçük oğlunu korumak için duyduğu şiddetli ihtiyacı görebiliyordunuz.

Bu yüzden, bana biraz hıyarlık ettiği için onu mazur görüyorum, çünkü bu endişeli bir yerden geliyordu.

"Harika. Biz de birkaç yeni şey deneyeceğiz," dedi Nash.

"Daha güçlü bir ilaç içeren yeni bir inhaler için reçete yazdım ve eczaneden tepe akış ölçeri de alabilirsiniz. Böylece bunlara hemen başlayabiliriz." Ona iki parça kağıt uzattım.

"Eğer yeni ilaçlarla ilgili bir sorun yaşarsanız, şanslısınız. Dr. Chadwick, Winston ve Mary Hall'dan sizin hemen yanınızdaki evi kiralyor. Bu hafta sonu taşınıyor. Elektrik tesisatını açtırmakla ilgili bir sorun yaşadılar, o yüzden şimdilik Magnolia Falls Inn'de kalıyor," dedi Doktor Dolby.

Benden zaten hoşlanmayan bu adamın yeni komşum olma ihtimali nedir? Ve Doc neden ona nerede yaşayacağımı söylüyordu ki? Bu onu ilgilendirmezdi. Bu sabah taşınmamla ilgili fiyaskoyu onunla paylaşmıştım çünkü hafta sonu şehirde otelde kaldığım süre boyunca nakliyecilerin tüm mobilyalarımı teslim etmesini bekletmek zorunda kalmıştım. Ama eninde sonunda yeni komşusu olduğumu anlasa bile, bunu hastalara anlatmasına kesinlikle ihtiyacım yoktu.

"Yanımıza mı taşınıyor?" Adamın sesi sanki az önce kendisine bir seri katilin yan daireye taşındığı söylenmiş gibi çıkıyordu. Yeni komşumun beni umursamadığı belliydi. "O ev yıllardır boştu, Halls'un hafta sonu için geldiği birkaç yaz dışında."

"Evet, işi kabul ettiğinde onlarla konuştum ve kalacağı altı ay boyunca burayı ona kiralamayı kabul ettiler."

Nash'in yüzü sertleşti. "Altı ay mı? Söz verip durduğunuz bu olağanüstü bakımı sağlamak zor görünüyor."

birkaç ay içinde onu bir başkasına devredeceksiniz."

Bu adam kim olduğunu sanıyor?

Omuzlarımı dikleştirdim. "Bu altı aylık bir sözleşme. Burada bulunduğum süre boyunca elimden gelen en iyi bakımı sağlayacağım."

Nash ayağa kalkarak beni şaşırttı, çünkü üzerimde yükselişle en az 1.80 boyunda olmalıydı. "Daha kalıcı birini bulamadınız mı doktor? Her altı ayda bir doktor değiştirme fikrinden hoşlanmıyorum."

Doktor onu omzundan alkışladı ve aralarında yakın bir ilişki olduğu belliydi. "Çok fazla endişeleniyorsun Nash. Ayrıca, bence Magnolia Falls'a aşık olacak ve sözleşmesini uzatacak."

Hüsnükuruntu. Bu geçiciydi.

Sadece şu anda hayatım olan çöplük yangınından nasıl kurtulacağımı bulmak için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Boğazımı temizledim ve Cutler'ın bakışlarıyla buluşmak için eğildim. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Cutler. Birkaç hafta sonra tekrar gelmeni istiyorum, böylece yeni inhalerin nasıl çalıştığını görebiliriz. Sorun olur mu?"

"Evet. Ve artık arkadaş olduğumuza göre, bana Beefcake diyebilirsin. Bütün arkadaşlarım bana öyle der. Ve eğer komşu olacaksak, kesinlikle arkadaş olmalıyız. Hatta benim kız arkadaşım bile olabilirsin."

Bu alışılmadık lakap ve altı yaşında bir çocuğun bana asılıyor gibi görünmesi karşısında kıkırdadım.

Hey, kendime olan saygım yerlerde sürünüyor, bu yüzden hediye atın ağzına bakmayacağım.

"Güzel isim, Beefcake. Ve kesinlikle arkadaş olabiliriz. Bana Dr. Chadwick yerine Dr. Emerson demeye ne dersiniz? Arkadaş olduğumuz için." Ayağa kalkmadan önce göz kırptım ve babasına dönüp kaşlarımı kaldırdım. "Peki sana takmam gereken bir lakabın var mı?"

Nash'in gözleri tekrar sertleşmeden önce dudaklarının kenarları seğirdi. "Takma isimler kullanacak kadar uzun süre burada kalacağınızı sanmıyorum, Dr. Chadwick."

Cutler arkasını dönüp bana el sallarken oğlunun elini tuttu ve onu kapıdan dışarı çıkardı.

Küçük adamın koyu renk saçları bir ton jöleyle geriye doğru taranmıştı ve melek yanakları pembe ve sevimliydi.

"İyi gitti," dedim, onlar koridorda ilerlemeye başladıklarında dosyaya uzanırken alaycılığımı gizlemeden.

"O sadece koruyucu bir baba ama tanıdığım en iyi adamlardan biri. Size bunun sözünü verebilirim. Nash sürprizlerle hiç ilgilenmedi ve önce onunla konuşmalıydım. Hastanede onlarla konuştuğum için arkadaşlarının ona bilgi verdiğini düşündüm. Ama Cutler'la ilgili olup bitenlerden dolayı sanırım bu konu gündeme gelmedi."

"Sana katlanamadığı belli olan bir adamla komşu olmak gibisi yok," dedim ve onu odadan çıkarken takip ederken başımı salladım.

"Gitmemin şokunu atlattıktan sonra harika bir komşu olacak." Su şişesine uzandı ve bir yudum aldı. "O bir müteahhit, yani taşındıktan sonra evde herhangi bir sorun yaşarsan işine yarayacaktır. Cutler'ın herhangi bir sorunu olursa senin yan komşumuz olman fikri de hoşuma gitti."

Ona bakakaldım. Kesinlikle komşuya gidip adamdan ampullerimi değiştirmesini istemeyecektim ve oğlu her sinirlendiğinde kapımı çalmasını beklemeyecektim. Söylediklerine verdiğim tepki karşısındaki şaşkınlığımı açıkça fark etmişti.

"Bana Rosewood River'da büyüdüğünü söylediğini sanıyordum. Özünde küçük bir kasaba kızı değil misin?" diye sordu bana.

Omuz silktim. "Yaptım ve yapıyorum. Ama son on yıldır San Francisco'da yaşıyorum, orada okula gittim ve UCSF'de ihtisasımı yaptım."

"Ama küçük kasabaları bilirsin, Emerson. Herkes herkesi tanır ve birbirimizi kollarız."

Kimsenin bana göz kulak olmasını istemedim. Yalnız kalmak istedim. Buraya kaçmak için geldim. Yeni bir başlangıç yapmak için.

"Evet ama ben burada yaşamıyorum ve buralı da değilim. Evin içinde kendi işlerimi yapabilecek durumdayım." Kardeşimden gelen bir mesajı görmek için titrediğinde telefonuma baktım.

"Hiç şaşırmadım. Geniş bir aileniz olduğundan bahsetmişsiniz, değil mi?"

"Evet. Biri ikizim olmak üzere dört erkek kardeşim ve yan komşumuz olan iki kuzenim var, onlar da erkek. Şöyle söyleyeyim, alet çantasından ve araba motorundan anlarım." "Etkileyici. Sadece bir doktor değil, aynı zamanda her işi yapan bir kadın, ha?" diye sordu, Petra ona bir telefon görüşmesi olduğunu söylerken. "Ben buna bakarken sen de biraz ara verebilirsin.

arayın."

"Tamamdır." Yeni ofisime doğru ilerledim ve telefonumu çıkarırken masama oturdum.

EASTON

N'aber kızım? Küçük bir kasaba doktoru olarak ilk günün nasıl geçiyor?

Gördüğüm ilk çocuk çok sevimliydi ama babası personel arasında bir aceminin olmasından pek memnun değildi. Bu çok eğlenceliydi.

<eyeroll emoji>

EASTON

Küçük kasabaların nasıl olduğunu bilirsiniz. Yeni insanlara ısınmak için zamana ihtiyaçları vardır. Bu yüzden sana, yeni bir insan seçmek yerine eve dönmen gerektiğini söyledim.

rastgele bir kasabaya gitmek için.

Elbette, eve döndüğümde kasabadaki herkes zavallı Emerson Chadwick'ten bahsediyor olabilirdi. Terk edilmiş bir gelin olmak zaten berbat bir şey. Kesinlikle ihtiyacım yok
Herkes bunun dedikodusunu yapıyor. En azından buradaki hikayemi kimse bilmiyor.

EASTON

Bizim Chadwick olduğumuzu hatırlatmama gerek var mı? Kimsenin hakkımızda ne düşündüğü umurumuzda değil. Ve eğer biri size yanlış bakarsa, desteğiniz olduğunu bilirsiniz.

Bir süreliğine yeni bir yere gitmem gerekiyordu. Hayatımda ne yapmak istediğime karar vermek için biraz zaman ayırmalıyım. Uzun zamandır hayatımı nasıl yaşayacağıma karar vermiştim ve şimdi her şey karmakarışık.

EASTON

Sen hiç dağınık olmadın, Em. Sen kaya gibi sağlamsın. Hep öyleydin. Sadece seni asla hak etmeyen bir pisliği seçtin. Ve eğer o bok parçası yakın zamanda bu kasabada yüzünü gösterirse, söz veriyorum, başka bir günü göreceğimize kadar yaşamayacak.

Bu biraz dramatik oldu.

Son iki ayda olanları düşündükçe boğazımdaki yumruyla savaşıyor küçük tırnağımı çiğnedim.

EASTON

Collin'in sana yaptığı şey, elimden gelen tüm dramatikliği gerektiriyor. Uzak dursa iyi olur. Ve hepimiz böyle hissediyoruz, bu yüzden kendisi için neyin iyi olduğunu biliyorsa, bir süre yüzünü göstermeyecektir.

Vay be. Neden yeni bir yere gitmek istediğimi merak ediyorum.
<gülen yüz emoji>

EASTON

Sadece arkanızda olduğumuzu bilin. Her zaman. Ve eğer fikrini değiştirirsen ve cehennemden çıkmak istersen
Magnolia Falls, sadece söylemeniz yeterli. Sizi hemen evinize geri götüreceğiz.

Altı aylık bir kontrat imzaladım, yani en azından o kadar süre için kilitlendim.

EASTON

Hey, insanları sözleşmelerden kurtarmakta çok başarılı olan iyi bir avukat tanıyorum. <winky face emoji>

Kıkırdadım. Ağabeyim bir avukattı, hem de acımasız bir avukat. Muayenehanesini büyüdüğümüz küçük kasabada açmayı tercih etmiş olabilir, ancak çok aranan biriydi ve davalar için sık sık şehre gidip gelirdi.

Seni
seviyorum, E.

EASTON

Seni seviyorum, Em. Unutma, bu ikiz güçlerimizi istediğimiz zaman aktive edebiliriz, yani bana ihtiyacın olursa yanıdayım. Bunu biliyorsun, değil mi?

Evet. Ama ben iyiyim. Söz veriyorum. Dünya hakimiyetine geri dön ve endişelenmeyi bırak.

EASTON

<kalp emojisi>

İçimi çektim ve telefonum tekrar titrediğinde zihnimi dolduran tüm düşünceleri uzaklaştırmaya çalıştım.

BİLİNMEYEN NUMARA

Selam, ben Collin. Lütfen engelimi kaldır, Em. Çok uzun zaman oldu ve seni özledim. Bazı şeyleri açıklamak istiyorum.

İlişkimiz patladığından beri bana ulaşmaya çalıştığı tüm numaralara yaptığım gibi bu son telefon numarasını da engelledim.

Açıklanacak bir şey yoktu.

Ama o kibirli kıcıyla konuşarak bundan kurtulabileceğini sandı.

Kendisine kesinlikle çok fazla kredi veriyordu.

üç

...

Nash

Neden bir Cumartesi sabahı, henüz güneş bile doğmamışken bir eve taşınmanın sorun olmayacağı düşünülür?

ROMEO

Erken kalkan yol alır mı?

KING

Hey, ben bir sabah adamıyım. Güne doğru başlamayı severim. Her zaman güneş doğmadan önce kadınıma memnun etmeyi severim.

HAYES

Benimle dalga mı geçiyorsun?
Dicksausage? Bu grup mesajında kadınına memnun etmekten bahsedersen seni döverim.

BİR KAHKAHA ATTIM. Kingston çıkıyordu ve şimdi Hayes'in kız kardeşi Saylor'la birlikte yaşıyordu. Bu ilişki ilk başladığında bazı pürüzlerle karşılaşmışlardı ama şimdi herkes bu durumdan memnundu. Ama Kingston yorumlarıyla sınırları zorlamayı seviyordu ve Hayes buna izin vermiyordu.

KING

Sakin ol, seni zorba huysuz. Ona yatakta krep yaptım.
<eyeroll emoji>

KING

Tabii ki onu memnun ettikten sonra. <winky face emoji>

ROMEO

Ölmek mi istiyorsun, Kral? <gülen surat emoji>

NEHİR

Yan daireye taşınan yeni doktor, değil mi? Bir şey olursa onun orada olması iyi olabilir.

Evet. Doktor altı ay kalacak ve sonra başka bir doktor bulacağız. Bu saçmalık. Doktorun bunu kabul ettiğine inanamıyorum.

NEHİR

Belki bir sonraki uzun süreli kalır. Ya da kim bilir, belki bu seferki fikrini değiştirir.

O büyük bir şehir doktoru. Muhtemelen küçük bir kasabada biraz zaman geçirdiği için fazladan kredi alıyordu. Bu beni kızdırıyor.

KING

Okuldan çıktıktan sonra ekstra kredi verdiklerini sanmıyorum. O lanet olası bir doktor. Belli ki sadece bir süredir buraya gelmek istiyordum.

Neden? Kim altı aylığına taşınır ki?

NEHİR

Kanundan kaçan biri.

ROMEO

Belki de birini öldürmüştür ve birkaç ay ortalıkta görünmemesi gerekiyordur. <gülen surat emoji>

KING

Gizli tanık koruma gibi bir şey. Ya da Belki ailesi mafyadadır ve onlardan saklanıyordur. Yatağında bir at kafasıyla uyandı ve Magnolia Falls'a koştu.

HAYES

Daha fazla sakız mı yiyorsun, King? Her geçen gün daha da deliriyorsun.

KING

Buna aşık ve mutlu olmak denir, kardeşim.

Bu hiç yardımcı olmadı. Buraya şikayet etmeye geldim ama hepiniz işi çıkırdığınızdan çıkardınız. O yüzden siktirin gidin.

NEHİR

Belki gidip taşınmasına yardım etmeyi teklif edebilirsiniz. Doktorla arkadaş olmak iyi bir şey olabilir. Beefcake'in hatırı için.

Yeni arkadaşlar aramıyorum. Cutler'ın bir sorunu varsa, Doktor Dolby'ye gidebilirim. Emekli ya da değil, o bizim doktorumuz.

KING

Çok olgun.

ROMEO

Demi, yeni doktorun dün kafeye geldiğini ve ondan hoşlandığını söyledi, bu yüzden belki de bir pislik olmayın ve ona bir şans verin.

Bunun bir anlamı yok. Beans herkesi sever.

Fasulye, Romeo'nun karısı Demi'ye taktığımız lakaptı. Kapım çalındı ve irkilerek telefonumu yere bırakıp yataktan çıktım. Cutler'ın dışarıdaki gürültülü nakliye kamyonuna rağmen hâlâ uyuyor olması bir mucizeydi ve ben de aynısını yapmadığım için kızgındım.

Üzerime bir çift eşofman geçirip ön kapıya yöneldim, cumartesi sabahının bu erken saatinde bir adamın kapısını çaldığım için birilerine haddini bildirmeye hazırdım.

Ama karşımda Emerson Chadwick duruyordu, üzerinde bir çift kot şort ve beyaz bir atlet vardı.

Uzun kahverengi dalgaları sırtından aşağıya ve omuzlarının üzerine düştü ve özür dilemek için ellerini havaya kaldırdı.

"Çok özür dilerim. Erken olduğunu biliyorum," dedi, gözleri çıplak göğsümde gezinirken bakışlarımla tekrar buluştu. "Küçük bir sorunumuz var."

"Ve bu da sabahın bu erken saatinde kapımı çalmanızı mı gerektiriyor?"

"Ummm, evet. Birisi kamyonunu evimin önündeki sokağa park ettiğinde, nakliye kamyonu yeterince yaklaşmıyor."

"Siktir," dedim içimden, bugün garaj yolundaki betonu boyamayı planladığım için kamyoneti sokakta bıraktığımı hatırladım. "Sanırım o şerefsiz bu yüzden birkaç kez kornaya bastı. Anahtarlarımı alayım."

Mutfağa gitmek için döndüğümde, dev bir kürk topu yeni komşumun yanından hızla geçip evime girdi. Büyüktü, siyah, beyaz ve kahverengi tüyleri vardı.

"Aman Tanrım! Hayır. Winnie, buraya gel," diye fısıldadı.

"Bu da ne böyle?"

"O benim köpeğim, Winnie." Emerson şimdi koridorda koşmakta olan köpeğin peşinden gidiyordu.

Mutlu cumartesi bana.

Koridorumda sanki buranın sahibiymiş gibi koşarken gözlerim onun mükemmel kıkırda ve uzun bronz bacaklarında gezindi.

"Winiford Chadwick!" Emerson hâlâ fısıltıyla bağırıyordu ama Cutler artık kahkahalarla gülüyordu çünkü görünüşe göre büyük at-köpek doğruca yatak odasına gitmiş ve onunla birlikte yatağa atlamıştı.

Sadece benim çocuğum yabancı bir köpeğin yatağına atlayıp onu uyandırmasını sorun etmezdi.

Emerson çılgınca canavarını yatağından çekmeye çalışırken ve Cutler büyük köpeği kucaklayıp severken kapı aralığında durdum.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Mahalleye hoş geldiniz, Dr. Chadwick."

Köpek, her dakikasından keyif alan oğlumun üzerine tırmanmaya devam ederken onunla mücadele etti ve Emerson elleriyle yüzünü kapattı. "Çok özür dilerim. Bu şekilde başlamak istemezdim. Sadece kamyonu hareket ettirmene ihtiyacım vardı. Onu bahçenin yan tarafındaki çitle çevrili alana sabitlediğimi sanıyordum."

"Şuna ne dersin? Sen Cutler ve at köpeğinle bir dakika burada kal, ben de gidip kamyonumu taşıyayım."

Başını salladı. "Evet. Tabii ki. Teşekkür ederim. Bil diye söylüyorum, Winnie hipoalerjeniktir."

Kıkırdadım, çünkü şu anda endişelerimin en küçüğü buydu. "Bildiğim iyi oldu."

Mutfağa geri dönüp anahtarlarımı aldım ve parmak arası terliklerimi giyip kamyonetime doğru koşmaya başladım. Sırtlarını bana dönmüş iki adam orada duruyordu, belli ki kamyonetlerini eve yaklaştırmak için yoldan çekilmemi bekliyorlardı.

"Çok ateşli, dostum. Şu bacakları ve kıcı gördün mü? Ne demek istediğimi anlıyorsan ona dokunmak isterdim," dedi salaklardan biri.

Bacaklarını ve kıcını fark etmiştim ama burada durup onun hakkında bu şekilde konuşmazdım. Ve onların bir avuç pislik gibi davrandıklarını duymak beni çok kızdırdı.

"Evet, öyle. Ama onun bir sınırı var. Bana ters ters baktı. Beni bakarken yakaladı," dedi diğer sik kafalı. "Sanki onu ne kadar çok becermek istediğimi aklımdan okuyabiliyormuş gibi. Ama daha fazla bakarsam taşaklarımı kesecekmiş gibi bir his var içimde."

Aferin kızıma.

Bu saçmalığa bir saniye bile katlanmamalı.

Bir kahkaha attılar ve ben boğazımı temizledikten sonra ikisi de arkalarını döndüler ve benim orada durduğumu fark ettiklerinde irkildiler.

"Burada oturup seni işe alan bir kadın hakkında bu şekilde konuşmanın uygun olduğunu düşünüyor musun? Şirketinizin sahibinin bunu hoş karşılayacağından şüpheliyim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve onlara uyarıcı bir bakış attım.

"Peki sen kimsin?" Bir numaralı salak dedi.

Yaklaştım, küçük pisliğin üzerinde yükseldim. "Ben senin en kötü kabusunum. Bu yüzden seni yakından izliyor olacağım ve gözlerini ve ellerini kendine saklasan iyi edersin. Beni duyuyor musun? Ve eğer onun hakkında bir kelime daha edersen, yumruğumu boğazında bulacaksın."

İkisi de doğruldu ve diğer adam sinirli bir şekilde elini kaldırdı. "Onunla birlikte olduğunu fark etmemiştik dostum. Saygısızlık etmek istemedik."

Bu beni sinirlendiren türden bir şeydi. "Dinle göt herif, burada iki azgın herif gibi dikilip böyle konuşmaman için kızın erkek arkadaşı olmasına gerek yok. Biraz saygı göster. Size ters ters bakıyor çünkü ona bir avuç parya gibi baktığınızı anlayabiliyor. Ama kahvaltıda dişlerinizi yemek istemiyorsanız, başınızı öne eğip tek kelime etmeden işinizi bitirseniz iyi edersiniz."

Başlarını salladılar. Bir numaralı salak pişmanlıktan çok sinirli görünüyordu, ama diğeri olanlardan dolayı utanmış görünüyordu.

Yine de onlara güvenmiyordum, bu yüzden Cumartesi günüm kesinlikle kötüden daha kötüye gitti.

Çünkü bu iki pislikle birlikte o eve geri dönmesine asla izin veremezdim.

Kamyonetime atladım ve eve geri koşmadan önce garaj yoluma girdim. Koridorun sonundan kahkahalar geliyordu ve çamaşır odasında durup bir tişört kaptım ve başıma geçirdim.

Cutler'ın odasına doğru ilerledim ve Emerson Chadwick'in Cutler'ın yanında yerde yattığını ve dev köpeğinin her ikisinin de üzerine tırmanıp yüzlerini yaladığını görünce gözlerim açıldı.

Cutler kahkahalar arasında, "Winnie'yi seviyorum," dedi.

Yüksek sesle bir nefes verdim ve Emerson ayağa fırlayarak öne doğru oturdu. "Oh, hey. Tamam, saçından çekilelim. Sabahınızı mahvettiğim için gerçekten üzgünüm." Ayağa kalkıp parmaklarını şıklattı ve köpeği bu sefer şaşırtıcı bir şekilde onu dinlemeye karar verdi. "Winnie, hadi gidelim."

"Cutler, giyin. Doktor'u iyileştirmeye gidiyoruz. Chadwick'in çiti."

Cutler heyecanla ayağa kalkmış, dişlerini fırçalamak için banyoya koşuyordu.

"Ne? Hayır, çitlerimi tamir etmene ihtiyacım yok," dedi ve kapı aralığında yanımdan geçmeye çalışırken göğsü benimkine çarpınca durakladı.

Geri adım atmadım. "Dinle, çitini tamir etmek istiyorum. Bunu mahalleye hoş geldin hediyem olarak kabul edin."

Bakışları daraldı ve şaşkınlıkla başını salladı. "Bunu yapmana gerek yok. Kendim tamir edebilirim."

"Cumartesi sabahı bizi yataktan çok erken kaldırdın ve at-köpeğin hışımla evime girdi. Bunun bir daha olmayacağından emin olmak istiyorum ve belki de bu işi halledebileceğin konusunda sana güvenmiyorumdur." Sırıttım, şaka yaptığımı ama hayır cevabını kabul etmediğimi belli ettim.

"Peki. Evime dönüp nakliyecilerin eşyaları boşaltmasına izin verebilmem için o koca gövdeni yoldan çekebilir misin?" Dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kalktı ve ben de burnunun üzerindeki küçük çillere baktım.

Başımı salladım ve geri çekildim. "Hey, Chadwick."

Arkasını döndü, Winnie de peşindeydi. "Evet?"

"Onlar boşaltma yaparken ön kapıyı ve arka kapıyı açık bırakın, tamam mı?"

Başını sallamadan önce uzun bir süre baktı. "Buraya büyük bir şehirden geldiğimin ve kendi başımın çaresine bakabilecek kapasitede olduğumun farkında mısınız?"

"Bunu sorgulamadan yapabilir misin?"

"Peki." Öfkelendi. "Tüm kapılar açık bırakılacak, majesteleri."

Evimden hışım ile çıkarken güldüm.

"Gidelim, Cutler!" Koridorda bağırdım ve yatak odasından çıkıp geldiğinde gülmemek için elimle ağzımı kapatmak zorunda kaldım.

Bir kot pantolon, beyaz bir tişört giymişti ve Noel için ona aldığım kahverengi deri alet kemerini beline bağlamıştı. Altın rengi havacı gözlükleri vardı ve saçları, başının tepesini baret gibi gösterecek kadar jöleyle geriye doğru taranmıştı.

"Dr. Emerson'ı severim, baba. Winnie de çok komik."

"Çok uzun kalmayacaklar, o yüzden bağlı. Sadece kısa bir süreliğine burada." Ona bir muz ve bir granola bar uzattım. "Ben çalışırken bunları yiyebilirsin."

"Sana yardım edeceğim çünkü Dr. Emerson artık benim kızım."

Kamyonetimin önünde durduğumuzda kıkırdadım, böylece yan kapıya gitmeden önce alet çantamı alabilecektim. El testeremi çıkardım ve evinden çıkıp başka bir yük için nakliye kamyonuna geri dönen her iki adamla da göz teması kurdum. İki parmağımla gözlerimi işaret ettim ve sonra tekrar onlara döndüm, bir yandan da dikkatlerini çekebilmek için testereyi havaya kaldırdım.

İzliyor olacağım, göt herifler.

Arka bahçeye doğru ilerlerken başımı kaldırdığımda Emerson Chadwick'in ön verandanın kenarında durup gözlerini devirerek beni izlediğini gördüm. Yıllar boyunca bu eve onlarca kez gelmiş, Hall'ların bir şeyleri onarmasına yardım etmişim.

"Biraz Neandertal gibisin, ha?" dedi, sesini alçak tutarak, yorumunu sadece benim duymamı sağladı. Cutler köpeğiyle birlikte bahçeye koştu.

"Bana daha kötülerini de söylendi."

Yanımdan geçip çitle çevrili alana doğru ilerledim ve alet çantamı yere bıraktım.

ama bunun sık kafalı nakliyecilerin gözünü korkutacağını biliyordum. Winnie'nin kolayca söktüğü çitin bir kısmına bakarken kıkırdadım. Bu bahçelerin hiçbirisi çitle çevrili değildi çünkü göle açılıyorlardı ve kimse manzarayı bozmak istemiyordu. Ancak evlerin birkaçının yan bahçelerinde köpekler için yapılmış park yerleri vardı ve Hall'lar bunları yıllar önce yaptırmıştı. Sadece bakımları yapılmamıştı.

"Bunu yaptığın için teşekkürler," dedi arkamdan gelirken.

Çekicime uzanırken, "Komşuların yapacağı şey bu," dedim.

"Teşekkürler komşu." Kıkırdadı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Biz iyiyiz. Sadece kapıyı açık tuttuğunuzdan emin olun, tamam mı?"

Bana doğru ilerlerken Cutler'a tatlı bir şeyler söylemeden önce mağara adamı olmamla ilgili bir şeyler homurdandığını duydum.

Emerson evine girdi ve vahşi köpeği de baş belası olduğunu kanıtlarcasına benimle çitin arasına yatmaya karar verdi.

Cutler onun yanına oturup muzunu yemeye başladı. "Yanımızda birinin yaşaması hoşuma gidiyor, ya sen?"

"Sessizliği tercih ederim, bu yüzden bu ev boşken iyiydim," dedim alet çantamda bulunan bazı destek kazıklarını çıkarken.

"Nefret edenler nefret edecek," dedi ukala çocuğum. "Bunu sana kim söyledi?"

"King Amca," dedi kahkahaları arasında.

"Hey, sabahları ilk iş olarak uyandırılmaktan ve evimizde bir köpeğin dolaşmasından hoşlanmıyor olmam beni nefret eden biri yapmaz."

"Bence sessizlikten hoşlanıyormuş gibi yapıyorsun. Bence sen de benim gibi yeni bir komşun olmasından hoşlanıyorsun, baba."

Gözlerimi devirdim ve çalışmaya devam ettim.

Ama haklıydı. Belki biraz hoşuma gitmiştir.

dört

...

Emerson

"Yavrunuzun burada olması çok eğlenceli," dedi ofis müdürü Lana. Onu tanıdığım ilk anda sevmiştim ama hemşire Petra'nın durumu farklıydı.

"Öyle mi? Doktor onu getirmemin sorun olmayacağını söyledi. Çocukların onu burada görmekten hoşlanacağını düşündü. Arka taraftaki bahçeyle birlikte benimle işe gelebilmesi de çok güzel." Ön ofiste Lana'nın sandalyesinin yanında oturan Winnie'nin başını okşadım. Görünüşe göre Doktor Dolby, çikolata labradoru Sadie May'i birkaç ay önce vefat edene kadar yıllarca işe yanında getirmişti. Çocukların randevularından sonra arka tarafa gidip onunla oynamayı çok sevdiklerini söyledi.

"Gördün mü? Küçük kasaba hayatı o kadar da kötü değil, haksız mıyım? Bahse girerim bu koca kızı şehirde işe getiremezsin."

"Bu konuda kesinlikle haklısın. San Francisco'da benimle birlikte bir apartman dairesinde yaşıyordu."

"Yani, onun için arka bahçe yok mu? Bunu nasıl başardınız?" "Mabel, **a p a r t m a n ı m d a k i** 3B numaralı dairede yaşayan bir köpekti. ve onu günde birkaç kez benim için dışarı çıkardı." Güldüm.

"Oh, vay canına. Şehir hayatı çok farklı. Özlüyor musun?" Lana sordu. Benden birkaç yaş büyüktü, evliydi ve son iki haftada öğrendiğim kadarıyla iki yaşında küçük bir oğlu vardı.

"Bu sürükleyici sohbeti bölmek istemezdim ama Doktor bugün gelmeyeceği için Dr. Chadwick'in bu sabah işinin başında olması gerekiyor." Petra bize kaşlarını çatarak bakarken kollarını göğsünde kavuşturdu.

Lana bekleme alanına baktı ve sonra kaşlarını kaldırdı. "Şu anda burada hiç hastamız olmadığına göre, bence gayet iyi durumda."

Ofis açılalı sadece beş dakika olmuştu ve ben aslında Petra ve Lana gelmeden çok önce, bir saatten fazla bir süre önce gelmişim. Bugün göreceğim hastaların dosyalarını güncellemişim ve dün gece Doktor Dolby bu hafta gelemeyeceğini söylemek için aradığında onunla bir telefon görüşmesi yapmışım ve o zaman her şeyi gözden geçirmiştik.

Petra'nın beni umursamadığı açıktı ve odaya her girdiğinde işleri bu kadar rahatsız etmesi hoşuma gitmiyordu.

Winnie'ye beni takip etmesini işaret etmeden önce, "Petra, seninle gidip bir fincan kahve içmeye ve biraz sohbet etmeye ne dersin?" dedim. "Sen biraz dışarı çıkıyorsun, kızım."

Arka kapıyı açıp yavru köpeğimin koşup büyük ağacın altına uzanmasını izlerken Petra dudak büktü. Burayı seviyordu. Bütün gün o dairede kapalı kalmak yerine dışarıda olmayı seviyordu.

İkimiz de koridorun sonundaki dinlenme odasında durduk. Bu ofis aslında yüz yıl önce inşa edilmiş eski bir evdi ve restore edilerek çok sevimli bir çocuk ofisi haline getirilmişti. Mutfak bölümünde siyah-beyaz kareli yer döşemeleri ve küçük bir vintage buzdolabı vardı. Masanın etrafında altı sandalye vardı ve onun kendine bir fincan kahve koymasını bekledim, sonra ben de aynısını yaptım. İkimiz de çiftlik evindeki masada karşılıklı oturduk.

"Aramızda bir gerginlik varmış gibi hissediyorum ve bunu mümkün olduğunca çabuk çözmek istiyorum." Kahvemden bir yudum aldım ve tekrar ona baktım. "Görünüşe göre benimle bir sorunun var."

"Benim seninle bir sorunun yok." Durakladı ve ben de bekledim çünkü daha fazlası geleceği belliydi. "Sadece uzun zamandır Doc Dolby için çalışıyorum. Muhtemelen senin hayatta olduğundan daha uzun süredir."

"Yani, emekli olmasıyla ilgili bir sorununuz mu var?"

"Bunun olacağını biliyordum ama bu kadar..." diyen birini işe almasını beklemiyordum. Dudaklarını büzdü ve bana baktı.

"Yani... ne?" Ses tonumu eşit tuttum. "Gençsin. Neredeyse çocuk sayılırsın."

Kıkırdadım. Tam zamanlı çalışmaya devam eden bir kadındı ve seksen yaşına merdiven dayamış olmalıydı ve yaşına dayanarak bana karşı ayrımcılık mı yapıyordu?

"Ben yirmi dokuz yaşındayım Petra. Hiçbir zaman yaşını sormadım ya da buradaki pozisyonunu hak edip etmediğini sorgulamadım. Tıp fakültesinden sınıf birincisi olarak mezun oldum. Ülkedeki en iyi çocuk hastanelerinden birinde üç yıllık bir ihtisas programını yeni tamamladım. Bu yüzden bu konuşmayı sizinle ilk ve tek kez yapacağım." O bana bakarken ben kahvemden bir yudum daha aldım. Top gibi yuvarlanacağımı ve doktor olmak için çok genç olduğumu kabul edeceğimi mi düşünmüştü? Huysuz bir kadın tarafından yargılanmaktan çok daha kötülerini yaşamıştım ve son iki ayda kesinlikle daha kalın bir deri geliştirmiştim. "Bu pozisyon için fazlasıyla vasıflıyım. Ve buradayım, eğer yaşım sizin için bir sorunsaydı, o zaman başka bir yerde çalışmayı düşünmenizi öneririm."

"Sadece altı aylığına buradasın," diye tersledi.

Bu kasabadaki herkesin zaman çizelgesiyle ne ilgisi var?

Ya sonsuza dek kalmalıydım ya da burada olmamalıydım? Bu çok saçmaydı.

"Doğru. Altı aylık bir sözleşme imzaladım. Yani, uzun süreli kalmayacağım için memnun olmalısınız. Belki de birlikte çalışacağımız süre boyunca alaycı yorumları bir kenara bırakıp biraz saygı gösterme konusunda anlaşabiliriz."

"İyi. Sadece bugün gelecek hastalar için hazırlık yapmak isteyebileceğini düşündüm." Omuz silkti.

"Çok düşüncelisiniz ama ben bir saat önce geldim. Her dosyanın üzerinden geçtim ve dün gece Doktor'la bugün göreceğim çocuklar hakkında konuştum." Kaşlarını kaldırdım.

Başını salladı. "Seni sorguladığım için özür dilerim. Sanırım, şey, bilmiyorum, değişim zordur. Doktor'un emekli olmasından memnun değilim. Belki bu benim de günlerimin sayılı olduğunu anlamamı sağlar."

"Anlıyorum. Tüm hayatımı bir kenara bırakıp buraya taşındım. Korkutucu bir durum. Ama teselli olacaksa, buraya geldiğimden beri çocuklarla olan ilişkini fark ettim ve etkilendim. Yani günlerinin henüz sayılı olduğunu sanmıyorum." Gülümsedim ve devam ederken bakışları benimkilerle buluştu. "Charlotte Stratford dün iğne olacağı için çok gergindi ve sen bunu çok iyi idare ettin. Süreç boyunca onunla konuştun ve yaptığın gibi onu rahatlattın. Gerçekten çok tatlıydı."

"Bana tatlı diyen ilk kişi sen olabilirsin. Kocam muhtemelen buna itiraz ederdi." Kıkırdadı. "Ama çocuklara karşı zaafım var."

"Belli oluyor. O halde, birbirimize iyi davranmak için elimizden gelenin en iyisini yapmaya ne dersiniz?"

Başını salladı. "Bunu yapabilirim. Doktor da seni bulduğumuz için çok şanslı olduğumuzu düşünüyor, yani o kadar da kötü olamazsın."

Orada bir iltifat var mıydı?

"Umarım haklıdır."

Lana kapı aralığında belirdi ve fısıldamadan önce yüzünü buruşturdu. "Carrie Peters burada ve keyfi yerinde değil."

Petra ayağa kalktı ve kulağıma doğru eğildi. "Carrie biraz hap gibidir. Birkaç kez saçımı çekti

Birkaç ay önce ateşini ölçmeye çalıştığımda da Doc'u birkaç kez ısırıldı. Hatta bir keresinde derisini bile parçaladı."

İnanmayarak başımı salladım. "Bana önceden haber verdi. Onun için hazırım."

Ona, benzer davranışları örnek alan ve kızını her zaman savunan bir anneye sahip on bir yaşında bir cehennem zebanisi demişti.

Ben ofisime gidip dosyalarımı topladıktan sonra kahvemi orada bırakıp yeni hastamla buluşmak üzere yola koyulduğumda Petra da hayati bulgularını alıp onu birinci odaya götürmek üzere ayrıldı.

Kapıyı kapatıp beni birkaç adım öteye götürürken Petra odadan çıkıyordu, yüzü kızarmıştı. "Görünüşe bakılırsa muhtemelen boğaz enfeksiyonu geçiriyor ama kan örneği almayı reddediyor. Tırnaklarını koluma geçirdi bile, ben de gelip sizinle konuşacağımı ve başka bir seçenek olup olmadığına bakacağımı söyledim." Petra'nın bileğindeki belirgin pençe izlerini görmek için aşağıya baktım.

"Strep olup olmadığını anlamak için boğazına bakmamıza ve örnek almamıza izin vermesi gerekiyor. Neden oraya birlikte gitmiyoruz, ben onunla ve annesiyle konuşacağım."

"Annesi ne isterse onu yapıyor," dedi Petra, sanki bu her şeyi yoluna koyuyormuş gibi.

"Biz hallederiz." Göz kırptım ve birinci odaya doğru yürüdüm.

Bu benim zor bir hastayla ilk rodeom değildi.

Beni içeri kadar takip etti. Odalar şehirde alışık olduğumdan daha büyüktü ve bunu takdir ettim. Duvarlarda sevimli duvar kağıtları vardı, her biri maymun, domuz ve köpek gibi farklı hayvanları temsil ediyordu. Her odada çocukların ve ebeveynlerin oturması için iki sandalye vardı ve üzerinde çizgili ve puantiyeli renkli kağıtlar olan bir muayene masası vardı.

"Merhaba. Ben Dr. Chadwick. İkinizle de tanıştığıma memnun oldum." Carrie ve annesine bakarak gülümsedim. Bu

Belli ki Carrie kendini iyi hissetmiyordu, çünkü yanakları kıpkırmızıydı ve dudakları susuzluktan çatlamıştı. Petra'dan buzdolabından bize bir Gatorade getirmesini istedim ve hemen gitti.

"Ben Gatorade içmem," diye tısladı Carrie ve onunla göz hizasına gelmek için eğilmeden önce dosyasını tezgâhın üzerine koydum.

Annesi bana ters ters baktı. "Evet. Saf şeker. Bunu burada tuttuğuna inanamıyorum."

"Kesinlikle her gün içmeni önermiyorum ama dudakların çatlamış ve belli ki kendini iyi hissetmiyorsun. Eğer su içmezsen kendini hastanede bulursun," dedim ve Petra odaya geri dönüp bana mavi içeceği uzatırken ses tonumu eşit ve kontrollü tuttum. "Biz seçeneklerini tartışırken sen de birkaç yudum içmeye ne dersin?"

Carrie sanki beni anlamaya çalışıyormuş gibi bakışlarını kıstı ve sonra başını salladı. Kapağı açıp başını arkaya eğerek mavi içeceği yudumlarken ben de tekrar ayağa kalktım. "Seni muayene edebilmem için bu masaya oturmanı istiyorum."

"Doktor onu genellikle bu sandalyede muayene ediyor. Masaya oturmak istemiyor. O bir çocuk değil," dedi Sevgili Anneciğim.

"Burası hastalarımı muayene ettiğim yer." Annesinin bakışlarını tereddüt etmeden karşıladım.

Annesi, "O saçma sapan kulak çubuğunu boğazına sokturmuyorlar," diye homurdandı. "Bundan hoşlanmıyor."

"Bunu anlıyorum. Dürüst olmak gerekirse kimsenin bundan hoşlandığını sanmıyorum." Carrie için muayene masasına vurdum, o da annesine içkiyi uzattı ve ayağa kalkmadan önce ağzını sildi. Yürüdü ve zıplayarak masaya oturdu.

Küçük bir savaş kazanmıştım ve bunu kabul ediyordum. "O zaman başka bir şey yap," dedi annesi.

"Başka seçenekler olsaydı, onları sunmaktan mutluluk duyardım. Ama boğaz enfeksiyonundan şüphelendiğimizde herkesten örnek alıyoruz. Ve tek bir kişinin bile bundan hoşlanmadığından eminim." Carrie'nin göğsünü dinledim ve birkaç derin nefes almasını istedim.

"Ateşini ölçebildik mi?" Petra'ya sordum. Kavga ettiğini biliyordum ama saldırıya uğramadan önce ateşinin çıkıp çıkmadığından emin değildim.

"Hayır. Reddetti ve tırnaklarını bileğime geçirdi." Petra Carrie'nin annesine bir bakış attıktan sonra Carrie'ye ve bana üzerinde açık tırnak izleri olan kolunu gösterdi.

"Burada birkaç seçeneğimiz var ve seçiminizi yapmanıza izin vereceğim." Önümde oturan genç kıza baktım. Omuzları gergindi ve dövüşmeye o kadar alışkın olduğu belliydi ki çoğu insan muhtemelen dövüşmeye değmeyeceği için geri çekiliyordu.

Bunu yapmayacaktım.

"Tamam," dedi Carrie, birkaç dakika öncesine göre biraz daha az tavırlıydı.

"Buraya yardım için geldin, bu yüzden yardım istediğini varsayıyorum." Bakışlarım onunkilere kilitlendi. "Sana yardım edebilirim ve kendini çabucak daha iyi hissetmeni sağlayabilirim ama sen de üzerine düşeni yapmalısın."

"Ateşimin ölçülmesinden ya da o şeyin boğazımın arkasına sürülmesinden hoşlanmıyorum."

"Evet, bunu tespit ettik. Ama olan oldu, Carrie. Beni ya da bu ofisteki herhangi birini tırmalamana ya da ısırmana izin vermeyeceğim." Kaşlarımı kaldırdım, çünkü onun normal davranışlarının ne olduğunu bildiğimi ve buna müsamaha göstermeyeceğimi bilmesini istiyordum. "Bu ofisteki hiç kimseye bir daha bu şekilde dokunmayacaksın, en azından ben buradayken."

Sözlerimden biraz irkildi ve dudaklarını yalayarak bana hafifçe başını salladı.

"Bu çok saçma. O bir çocuk. Onlara zarar vermiyor," dedi annesi.

Yüzümü ona döndüm ve Petra'nın bileğine uzandım. "Kızınız kan akıttı ve daha iyisini bilecek yaşta. O yeni yürümeye başlayan bir çocuk değil; daha ergenlik çağında. Bu" -bırakmadan önce Petra'nın koluna son bir kez baktım- "kabul edilemez."

"Peki kızımın yapamayacağı her şeyi belirlediğine göre ona yardım etmek için ne yapacaksın?" Carrie'nin annesi bana ters ters baktı.

Arkamı döndüm ve Carrie'yle yüzleştim. "Sana yardım etmek istiyorum. Ateşinizin ölçülmesi acı verici bir şey değil. Buna karşı koymak için bir neden yok." Petra'ya termometreyi bana uzatmasını işaret ettim ve hızlıca ateşini kontrol etmeden önce termometreyi havaya kaldırdım. Alnında gezdirmem birkaç saniye sürdü ve işlem tamamlandı.

"Yüz iki nokta yedi oldukça yüksek bir ateş. Kendini çok kötü hissediyor olmalısın. Bir anlaşma yapmaya ne dersin?"

"Ne tür bir anlaşma?" Carrie sordu.

"Memlekette şu anda yetişkin birer adam olan bir sürü kardeşim var ama hasta olduklarında hepsi koca birer bebek oluyor. Bu yüzden boğazlarını temizlemek konusunda bir anlaşmamız var," dedim kıkırdayarak.

"Nedir bu?" diye sordu merakını gizlemeden.

"Onlara ağızlarını açtırıyorum, ona kadar sayıyorum ve sonra elimden geldiğince hızlı bir şekilde ağızlarını temizliyorum. Her zaman gözlerini kapatıyorlar ve başka bir yerdeymiş gibi davranıyorlar. Sahilde ya da ata biniyor gibi ya da hoşlandıkları her neyse."

"Neden ona kadar sayıyorsun?"

"Çünkü sen güçlüsün, değil mi? Herkes hoşlanmadığı bir şeyi on saniye boyunca yapabilir. Ve her seferinde işe yarar. Peki ne diyorsun?"

Annesi arkamdan, "Ona seçme şansı veriyor musun?" diye sordu.

"Tabii ki öyleyim. Hayır diyebilir ama tedavi edilmeyen streptokoklar eğlenceli değildir. Strep bakteriyel bir enfeksiyondur ve tedavi edilmesi gerekir."

tedavi edilir. Vücudunuzun farklı bölgelerine taşınarak sizi daha da rahatsız edebilir."

Annesi, "Neden ona ilaçlarını verip hastalığı olduğunu varsayıyorsunuz?" diye üsteledi.

Ona bakmak için arkamı döndüm. "Çünkü ben bir doktorum ve eğer onu test etmezsem ve sadece ne olduğunu tahmin edersem çok iyi bir doktor olamam. Eğer boğaz enfeksiyonu yoksa, bunun için ilaç almaması gerekir. Yani, hayır, hiçbir şeyi varsaymayacağım. Kızınızın sağlığı benim önceliğimdir."

"Ve ona kadar sayacak mısın?" Carrie sordu.

"Gideceğim. Ve sana söz veriyorum elimden geldiğince çabuk gideceğim." Başını salladı.

"Tamam. Yapacağım."

Gözleri yaşardı ve Petra bana sürüntü çubuklarının bulunduğu tepsiyi getirip muayene masasında Carrie'nin yanına koyarken elini sıktım.

"Hey, sen halledersin. Söz veriyorum. Bana kendini nerede hayal edeceğini söyle."

"Um... Hafta sonları göle gitmeyi seviyorum. Bu yüzden kendimi arkadaşlarımla birlikte suyun içinde hayal edeceğim."

Uzun çubuğu korumalı mühürden çıkardım ve boştaki elimle onun elini tekrar tuttum. Petra yanımda durdu. "Bence burası gitmek için harika bir yer. İyice aç, ben de sayacağım."

"Aman Tanrım, ona bunu yaptırdığına inanamıyorum," diye homurdandı annesi arkamdan, ama onu duymazdan geldim.

"Bir, iki, üç..." Boğazını elimden geldiğince derinlemesine ve hızlı bir şekilde temizlerken sakince söyledim. "Dört, beş, altı, yedi..."

Son üç saniyeyi sayarken öğürdü ve ben de ağzından çektim.

"Başardın," dedim. "Birkaç yudum Gatorade içsek ve biz bunu kontrol ederken sen de birkaç dakika burada uzansan nasıl olur?"

Başıyla onayladı ve ben odadan çıkarken annesi ona içkiyi uzattı.

Sonuçlar anında geldi ve kesinlikle boğaz enfeksiyonu geçiriyordu, bu yüzden kendisini daha iyi hissetmesine yardımcı olacak ilaçlara hemen başlayabildim.

Bana sarılıp vedalaştığında şaşırdım ve annesi de bana teşekkür etti.

Ancak kısa bir süre sonra işimiz bitmişti ve gün benden uzaklaşmıştı. Lana eve giderken ofisime uğrayıp veda etti ve kısa bir süre sonra Petra kapımda duruyordu.

"Dr. Chadwick," dedi Petra ve Winnie masamın yanında yattığı yerden ona bakmak için başını kaldırdı.

"Petra, bana gerçekten böyle seslenmene gerek yok. Bana Emerson diyebilirsin." Notlarımı yazmayı bıraktım ve ona baktım.

"Tamam. Emerson," dedi, dudaklarının kenarları hafifçe yukarı kalkmıştı. "Bugün oldukça harikaydın. Küçük insanları sakinleştirmek için bir yeteneğin var. Özellikle de gerçekten zorlayıcı olanları."

"Teşekkür ederim. Dediğim gibi, büyük bir ailem var. Zorlu olanlar konusunda iyi eğitildim." Kıkırdadım.

"Sanırım Doktor her şeye rağmen haklı. Sana sahip olduğumuz için şanslıyız." Gitmek için dönmeden önce başıyla hızlıca bir selam verdi. "Çok geç kalma."

"Teşekkür ederim. Merak etme, yakında yola çıkıyorum." Petra ve ben yolumuzu bulduğumuz için mutluydum.

Uzun bir gün olmuştu ve arka verandamda güneşin gölün üzerinden batışını izlerken büyük bir kadeh şarap içmeyi dört gözle bekliyordum.

Günü sonlandırmanın yeni favori yolu haline gelmişti.

five

...

Nash

CUTLER VE EN İYİ ARKADAŞI J.T., ben ızgarada hamburger ve sosisli sandviç çevirirken arka bahçemizdeki orman jimnastiğine tırmanıyorlardı. Bütün gün yaz kampındaydılar ve yorulmuş olmalarını umuyordum çünkü ben çok yorulmuştum. Şehir merkezindeki yeni bir restoranın inşaatında tüm gün çalışmıştık. Büyük bir iş olduğu için Kingston ve ben ikimiz de çalışıyorduk. Ticari bir mutfak kurmak şakaya gelmezdi ve işimiz başımızdan aşkındı. Mekanın her santimetrekaresini yenilemenin yanı sıra büyük bir eklenti ve yemek alanı ekliyorduk.

"Yemek vakti geldi mi, babalık? Acıktık!" Cutler salıncakta oturduğu yerden bağırdı.

"Evet. Git ellerini yıka. Hadi gidelim." Yemekleri bir tabağa yığdım ve dışarıdaki masanın üzerine koydum. Kuru fasulyeyi çoktan bir kaseye doldurmuş ve baharatların yanına yerleştirmiştim.

İkisi de yanımdan hızla geçip eve doğru koştular. Henüz yorulmadıkları belliydi, bu yüzden uzun bir gece olacaktı. Ailesinin gitmesi gereken bir etkinlik olduğu için J.T. geceyi burada geçirecekti ve ben de onun burada olmasından her zaman mutluluk duymuşumdur. Cutler tek çocuktu ve benimle çok zaman geçirirdi.

Bu yüzden ne zaman arkadaşının kalmasını istese, benim için sorun olmazdı.

Birbirlerinin yanında, benim karşımda yerlerini aldılar.

"Baba," diye inledi Cutler. "Neden her gece sebze yemek zorundayım?"

Tabaklarına biraz havuç ve çeri domates koyardım. Oğlum salata sevmezdi ama sebzeleri bu şekilde yerdı, ben de her zaman temiz ve hazır bulundururdum.

"Onlar sebze," dedim, sebze kelimesini yavaşça telaffuz etmeye dikkat ederek. "Ve sen büyük ve güçlü olmak istiyorsun, değil mi?" diye sordum.

Cutler, "Ama Ro Amca zaten büyük ve güçlü olduğumu söylüyor," dedi.

"Havuç sevmediğim için büyüüp büyümeyeceğimi bilmiyorum. Ama bu sosisliyi seviyorum," dedi J.T. bir ağız dolusu yemek yerken ve ben güldüm.

Çevresel görüşümün dışında bir hareket oldu ve tam döndüğümde yan komşumuzun at büyüklüğündeki köpeği koşarak bize doğru geldi.

"Winnie!" Cutler bağırdı ve çılgın köpek hemen yanındaki tahta bankın üzerine atlayıp yüzünü yaladı. Patileri dev gibiydi ve o kıkırdarken patilerinden birini Cutler'ın omzuna koydu.

"Bu büyük bir köpek," dedi J.T.. "Nereden geldi bu?"

"O l a m a z ! Çok özür dilerim." Emerson koşarak geldi Bizi. Buraya taşındığı günden beri onu görmemiştim ve çitlerini tamir etmişim. Nakliyeciler eşyalarını boşaltmayı bitirdikten kısa bir süre sonra ayrılmıştım. Ertesi gün bir teşekkür notuyla birlikte ön verandamıza bir tabak kurabiye bırakmıştı, o kadar. Onu birkaç kez verandasında görmüştüm ama hızlıca el sallamaktan fazlasını yapmamıştık ve o da bundan fazlasını yapmak istemiyormuş gibi aceleyle içeri girmişti.

Elleri kalçalarında piknik masamıza yaklaştı ve köpeğine ters ters baktı. "Sana neler oluyor Winnie? Bu hiç ona göre değil."

"Ne? İnsanları selamlamak mı?" Alay ettim. "Kimseyi rahatsız etmiyor. Sadece merhaba diyor."

Kendi halinde görünen sahibinin aksine.

İç çekti. "Sanırım şehirde bir apartman dairesinde yaşadıktan sonra bu büyük açık alanın tadını çıkarıyor."

"Evet, bir köpek için bütün gün kapalı kalmak zordur. Bırakın etrafta koşsun ve biraz eğlensin."

"Sosislimden bir ısırık alabilir mi?" Cutler sordu.

"Oh, sorun değil, tatlım. Bu senin için. Daha yeni yemek yedi." Emerson parmaklarını şıklattı ve Winnie banktan aşağı atlayıp yere oturdu.

"Dr. Emerson bizimle yemek yiyebilir mi baba?"

Bu lanet çocuk.

Her zaman zorluyordu, özellikle de işin içinde güzel bir kadın varsa. Cutler'ın geleneksel bir yetiştirilme tarzına sahip olmadığını bildiği için içinde hep bir suçluluk duygusu vardı. Hayatında olan iki ebeveyni yoktu. Çoğu zaman ne yaptığını bilmeyen bir babası vardı. Bu çocuğu mahvetmemek için deli gibi dua ettim.

"Elbette. Açsan birkaç sosisli sandviç ve hamburger kaldı." Birama uzandım.

"Hayır, ben iyiyim. Yine de teşekkür ederim. Saçından çekilelim."

Cutler yemeğini bitirdi ve J.T. ile birlikte ayağa fırlayıp onları kovalamaya başlayan Winnie'nin etrafında koşmaya başladılar.

Emerson hayal kırıklığı içinde alnını tokatladı ve köpeğine seslenmeye başladı.

"Hey, biraz rahatlamaya ne dersin, ha?" Ellerimi peçetemle silerek sordum. "Sakin ol. Suya bak. Güneş batıyor."

Bana bön bön baktı. "Gerçekten mi? **Önümde** duran devasa gölün oldukça farkındayım. Her gün içinde yüzüyorum.

sabah işe gitmeden önce. Ve her gece arka verandamdan güneşin batışını izliyorum. Kayıtsız değilim." Öfkelendi.

Mayodan başka bir şey giymediği düşünceleri zihnimi doldurdu.

Kafanı kışından çıkar, sik kafalı.

Cutler'ın doktoru ve sadece birkaç aylığına burada.

"Hep böyle gergin misin? Bu büyük şehirle ilgili bir şey mi?" Biramdan bir yudum daha alarak sordum.

"Ne? Hayır. Gergin değilim. İlk tanıştığımızda bana tavır yapan sendin. Sadece yan komşunuz olmanın avantajını kullanmak ve köpeğimin bahçenizde koşmasına izin vermek istemiyorum. Bu büyük şehirli bir şey değil; düşünceli insani bir şey."

"İlk tanıştığımızda bir tavrım yoktu," dedim ve ayağa kalkıp bir bira daha almak için soğutucuya doğru yürüdüm. Bu gece evdeydik. Biraz oynadıktan sonra çocukları duşa sokacaktım ve günü bitirecektik. Birayı uzattım ve davet edercesine salladım. "İster misin? Düşünceli insanlar bile komşularıyla bira içebilir."

"İyi. Bir bira. Winnie çocuklarla çok eğleniyor gibi görünüyor."

Her birinin kapağını açtım ve şişeyi ona uzattım, oturmasını işaret ettim çünkü orada kaskatı ve garip bir şekilde durması beni rahatsız ediyordu. Karşıma oturdu ve dudakları şişenin etrafını sardığında ve başını geriye doğru eğdiğinde aletim canlandı. Vay be. Bira içen bir kadının bu kadar seksi görüldüğünü hiç görmemiştim, ama bu kadın şu anda fazlasıyla seksi görünüyordu.

Oğlumu tek başıma büyütme ve Kingston'la birlikte bir şirket yönetmek zamanımın çoğunu aldığı için bir kadınla birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu. Bu yüzden güzel bir kadına tepki vermek

Birbirimizi her gördüğümüzde sinirleniyor gibi görünsek de kadın son derece normaldi.

Cutler ve J.T. Winnie'nin kaydırağın basamaklarını tırmanmasına yardım edip onu iterek kaydıraftan geçirdiklerinde kıkırdayarak, "Seni bira içen biri sanmazdım," dedim. Tekrar yapmak için koşturdu, belli ki hoşuna gitmişti.

"Benim hakkımda çok fazla önyargınız var gibi görünüyor." Başını iki yana salladı ve Cutler'ın Winnie'yi kaydıraftan aşağı indirmesini izlerken gülümsedi.

"Okumak o kadar da zor görünmüyor."

Tekrar bana baktı. "Gerçekten mi? Bu oldukça kendinden emin bir ifade, yaşlı bilge. Söyle bakalım, madem beni bu kadar kolay okuyabildiğini düşünüyorsun, bana baktığında ne görüyorsun?"

Çok ateşli bir kadın. Ama bunu kendime saklardım.

"Pekâlâ." Bakışlarım onunkilerle kilitlenirken şişemi yere bıraktım. "Büyük bir şehirden geliyorsun. Muhtemelen havalı bir Ivy League üniversitesine gittin ve sınıf birincisi olarak mezun oldun. Kuralları takip eden birisin. Muhtemelen hayatında hiçbir kuralı çiğnememiştir."

"Vay canına. Beni çok eğlenceli biri gibi gösteriyorsun." Gözlerini devirdi ve birasından bir yudum daha aldı. "Bilin diye söylüyorum, ihtisasımı San Francisco'da yaptım çünkü orada harika bir çocuk hastanesi var. Ama aslında buradan çok uzak olmayan Rosewood River adlı küçük bir kasabada büyüdüm. Yani beni bir şehir kızı olarak görüyorsunuz ama aslında özümde küçük bir kasaba kızıyım."

Bu beni şaşırttı. "Ahhhh... Bunu tahmin edemezdim."

"Sanırım sandığınız kadar kolay okunabilir biri değilim."

"Tamam. Peki, Ivy League üniversitesine gittin mi? Ve kurallara uymadığını mı iddia edeceksin?" Sırıttım.

"I gitti için Stanford için Lisans, Yani Bu teknik olarak bir Ivy League okulu değil."

"Stanford'a gittin lan sen." Bir kahkaha attım. "Yeterince yakın. Hadi bunu bana ver, ha?"

"Peki. Ama bilmelisin ki ben oraya akademik bursla değil, atletik bursla gittim, o yüzden böyle dşnmezdin diye tahmin ediyorum," dedi ve bana gülümsediğinde göğsüm sıkıştı. Güneş onun arkasında, uzakta batıyordu; pembe ve turuncu gökyüzü uzakta daha çok boyalı bir fon gibi görünüyordu.

"Ne sporu?"

"Voleybol. Dört yıl boyunca oynadım." Omuz silkti.

"Kuralları ığnemek, 1. Lig sporcusu olmak ve tıp fakültesine gitmek listenizin neresinde yer alıyor?"

Dudaklarının kenarları tekrar yukarı kalktı ve birasından bir yudum daha aldı. "Sanırım şaşıracaksın. Dört erkek kardeşim var, ama daha çok altı kardeş gibiydik çünkü iki kuzenim bizimle aynı çıkma sokakta yaşıyordu, bu yüzden yedimiz temelde birlikte büyüdük. Sizi temin ederim ki ilk günlerimde pek çok kural ığnendi."

Kıkırdadım. Bu beklenmedik bir şeydi. Bir sürü erkek kardeşi ve belli ki bir sürü sırrı olan küçük bir kasaba kızıydı.

"Sürprizlerle dolusun, Chadwick."

"Yani başlangıçta şphelendiğin kadar kolay okunmuyor muyum?" Güldü.

"Kabul ediyorum. İlk düşündüğümden çok daha havalıymışsın." şu anda dev köpeği salıncağa oturtmaya çalışan çocuklara baktım ve eğer o da buna eşlik etmiyorsa kahrolurdum.

"Benim için itlerimi tamir ettin, yani ilk tanıştığımızda tam bir pislik olsan bile belki sen de o kadar kötü değilsindir, Heart."

Dönüp ona baktım, konuşmadan önce bakışlarım birkaç saniye onunkileri tuttu. "Doc'un bana gideceğini söylememiş olmasına şaşırdım. O gün hazırlıksız yakalanmıştım."

"Ona neden bağlı olduğunu anlıyorum. Onu o kadar uzun zamandır tanımıyorum ama gerçekten iyi bir adama benziyor."

"O en iyisi. Ama sana pislik gibi davranmamalıydım. Cutler'ın maçıdan sonra nefes almakta zorlandığını gördükten sonra stresli bir hafta sonu geçirmiştım. Tanıştığımız o güne kadar pek uyumamıştım." Başımı tekrar arkaya eğmeden önce biramı kaldırdım. "Mazeret değil, sadece içine girdiğin durum."

"Tepe akış ölçer nasıl gidiyor?" diye sordu, gözleri empatiyle doluydu.

Bu kadın gerçekten sürprizlerle doluydu.

"Hayır. Şu anda doktorluk yapmıyoruz. Her şey yolunda gidiyor ve sen de mesaide değilsin. Bu hafta ofisinizde görüşürüz. Şu anda sadece bira içen iki komşuyuz."

"Oğlunuz büyük boy Bernedoodle'ımı salıncakta iterken." Kaşlarını kaldırdı ve güldü.

"Onun gibi bir şey."

"Cutler'ı tek başına mı büyütüyorsun?" diye sorarak beni şaşırttı.

"Oh, sen alarak o Orada, Ha? Biz yapıyor
Şimdi de komşu meselesi mi?"

"Cevap vermek zorunda değilsin. Sadece yardımın var mı diye merak ettim."

"Pekala. Sen bir tane al, sonra ben bir tane alırım." "Bir ne?" diye sordu.

"Kişisel bir soru." Kaşlarımı kaldırdım. "Kişisel sorular bana göre değil, ama işin içinde bir ticaret varsa, buna tahammül edebilirim."

"Güzel. Sanırım kural tanımaz çocukluk senin için yeterli olmadı?"

Suya bakmadan önce sıırttım. "Cutler'ı tek başıma büyütüyorum. Annesi ve ben bir çocuk planlamıyorduk. Magnolia Falls'tan değildi ve bir yazı birlikte geçirdik, o birkaç ay boyunca birbirimizden ayrılmadık. Ama sonra gerçek hayatına geri dönmek için ayrıldı ve dokuz ay sonra dönüp bana hamile olduğunu haber verdi."

"Vay canına. Bu büyük bir sürpriz olmalı. Size hamile olduğunu söylemek için dönmeden önce iletişim halinde miydiniz?"

"Birkaç kez mesajlaşmıştık. Kapıma gelmeden önce tek kelime etmemişti. Ben de onu evime taşıdım ve bir şans verdik. Gerçek dünya söz konusu olduğunda pek de ortak noktamız olmadığını çabucak öğrendik. Yaz kaçamakları içki ve gölde geçirilen zamanla beslenir ve gerçek dünya, ev kredisi öderken ve bir bebek için hazırlanırken o kadar da eğlenceli değildir."

"Evet, bu bir kerede çok fazla. Ne oldu peki?"

Uzun bir süre onu inceledim, neden onunla bu kadar çok şey paylaştığımdan emin değildim. "Anne olmaya hazır değildi. Birkaç ay kaldı ama perişan haldeydi. Bir anlaşmaya vardık. Farklı şeyler istiyorduk. Cutler'ı görmek için yılda belki bir ya da iki kez geliyor, bazen bundan daha az." Yüzümü ona döndüm ve ne kadar dikkatle dinlediğini görünce şaşırdım. "Her şey yolunda. Bu anlaşmayla gezegendeki en iyi çocuğa sahip oldum."

"Vay be. Sen de babalığa yeni mi hazırdın?"

Bir elimi enseme gezdirdim. "Ben öyle demezdim. Bana ilk söylediğinde çok korkmuştum. Birdenbire hiç tanımadığım bir kadın benimle yaşamaya başlamıştı ve yeni doğmuş bir bebeğim vardı. Ama o küçük çocuk dünyaya geldiği andan itibaren, onun benim amacım olduğunu biliyordum. Onun babası olmam gerektiğini biliyordum. Tara bu duygulara sahip değildi. Gitmesi daha iyi oldu."

Bakışları daraldı. "Pek çok erkek senin yaptığın gibi öne çıkmaya istekli olmaz."

"Bundan emin değilim. Oğlumun vaftiz babası olan dört en iyi arkadaşım var ve her biri Cutler için adım attı. Belki de sadece yanlış adamlarla takılıyorsundur."

"Hiçbir fikrin yok," dedi başını sallayarak ve gözlerini suya dikerek.

"Dur tahmin edeyim... Stanford mezunu ve aynı zamanda kural tanımaz olduğunu iddia eden biriyle mi çıkıyorsun?" Sesim tamamen alaycıydı ama bir anda onun hikâyesini öğrenmek için can atıyordum.

"Eski sevgilim Stanford'dan mezun oldu ve kesinlikle kural tanımaz biri. Ama çekici ya da eğlenceli bir kural yıkıcı değil. Daha çok, olmadığı biri gibi davranan ve iş kıyafetinin arkasına saklanan bir şeytan gibi." Konuşmayı bitirmiş gibi ayağa kalktı.

"Gerçek bir pisliğe benziyor. Ne yapmış ki?" Birinin ona kötü davrandığı düşüncesiyle ellerim masanın altında yumruk olurken sordum.

Neden umurumdaydı ki? Birbirimizi çok az tanıyorduk.

"Bu başka bir günün hikayesi, komşu." Gülümsemesi zoraki oldu ve şişesini kaldırdı. "Bira için teşekkürler. İyi geceler."

"Evet. Sen de öyle."

Winnie'ye seslendi, ben de çocukları çağırdım çünkü hava kararıyordu.

"Winnie bir ara yatıya kalabilir mi?" Cutler eğilip yavrusunu kucaklayarak ona veda ederken sordu.

"O zaman yapayalnız kalırım," dedi saçlarının tepesini okşarken.

Cutler, "Belki bir ara sen de yatıya kalırsın," dediğinde bir kahkaha attım. "Değil mi, babalık? Çünkü biz komşuyuz."

Emerson'ın bakışları benimkileri buldu.

"Elbette. Kapımız her zaman açık." Göz kırptım, o da inanmayarak başını salladı ve yanında köpeğiyle hızlı adımlarla evine doğru yürümeye başladı.

"Teşekkür ederim. İyi geceler!" diye bağırdı ve ben hala gülüyordum.

Onun derisinin altına girmekten zevk aldım. Çok hoşuma gitti.

altı

...

Emerson

"Merhaba tatlım. Bu sabah kano yaptın mı?" diye sordu annem Winnie'yle birlikte kasabaya doğru yürürken.

"Evet. Güne başlamak için harika bir yol. Çok mutluyum. Suyun üzerinde bir ev bulabildim. Orada çok fazla tekne yok, özellikle de sabahları."

"Winnie bu sefer seninle mi geldi?"

"Hayır. Koca patilerini daldırdı ve sonra koşup yakındaki ağacın altında beni bekledi." Kıkırdadım.

"Bu senin için iyi, bebeğim. Her şeyden ve herkesten uzaklaşmaya ihtiyacın vardı. Yeni bir başlangıç, değil mi?"

"Evet. Çok huzurluydu. Her gece işten sonra yemek pişiriyorum, gölde yüzüyorum, yatmadan önce güneşin batışını izliyorum. Tam da ihtiyacım olan şeydi."

"Çok memnunum. Her şeyin bir nedeni var" dedi.

Bu sözden nefret ederdim. Çünkü her şeyin yolunda gittiğini ya da çoğu zaman olan şeylerin bir nedeni olduğunu söyleyemezdim. Hayatımdaki en önemli iki insanı kaybetmiştim. Peki tam olarak hangi nedenle?

"Ya da bazen insanlar sadece pisliktir," dedim ve o da güldü.

Annem ve ben çok yakındık ve onunla her zaman her konuda konuşabilirdim.

"Bu çok doğru." Durakladı. "İş arama nasıl gidiyor?"

"Doğru Yakası'ndaki birkaç hastaneye özgeçmişimi göndermeye başladım. Belki yeni bir yerde iyi bir programa girebilirim. Hedefim bu." Birkaç ay önce haber vermeden hayatım altüst olduğunda hiç vaktim yoktu. Şehirden uzaklaşmam gerektiği için çabaladım ve burada, Magnolia Falls'ta bir açık buldum. Yeni planımı çözmek için bana biraz zaman kazandıracağını biliyordum.

"Oh, sadece benden bu kadar uzakta olman fikrinden nefret ediyorum."

"Biliyorum ama herkesin hikayemi bildiği bir yere geri dönmek istemiyorum, anlıyor musun?"

"Anlıyorum. Ama biraz zaman verelim. Henüz hiçbir şey için söz verme. Collin sana ulaşmak için hâlâ başka telefon numaraları kullanıyor mu?" Sesi ciddileşmişti. Onun hakkında konuşmak istemediğimi biliyordu.

"Öyle. Ama her seferinde onu engelliyorum."

"Çok sinirli biri. Markette Sylvie'ye rastladım." Collin'in annesi Sylvie Waterstone en sevdiğim insanlardan biriydi, bu yüzden artık bir ilişkimiz olamayacak olması berbattı. Ama şeytanın yumurtasını doğurduğunuzda, bunun sizi kışınızdan ısırabileceğini bilmeniz gerekir, değil mi?

"Nasıl gitti?" Günlük kafeinimi almak için Magnolia Beans'e doğru yürürken sordum.

"O ağladı. Ben ağladım. Biliyorsun, asla eskisi gibi olmayacak. Sana ulaşmak istiyor."

"Lütfen ona biraz daha zaman geçtikten sonra ulaşacağımı söyle. Şu anda onunla konuşamam anne."

"Biliyorum, tatlım. Seni çok seviyorum. Easton yakında seni görmeye geleceğini söyledi, ben de kendimi onunla birlikte davet etmeye çalıştım ama o ikiz kartını oynadı. Seninle biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu söyledi."

Kıkırdadım. Kardeşim beni iyi tanırdı. Yalnız kalmak istediğimi biliyordu. Hepsi bunu biliyordu, bu yüzden her gün kontrol etmek için aradılar ve mesaj attılar ve bunu sıradan tuttuk. Bu konuda konuşmak istemedim. Artık bunun sohbet konusu olmasını istemiyordum. Annem de en az benim kadar, hatta daha fazla zorlanmıştı.

"Evet, yakında eve geleceğim, söz veriyorum. Sadece buradaki rutinime alışmak için biraz zamana ihtiyacım var, tamam mı?" Şehrin en şirin kahve dükkânı Magnolia Beans'in kapısını çekip içeri girdim.

"Tamamdır, tatlım. Ve ne zaman istersen gizlice kaçıp oraya gelebilirim."

"Buraya bayılırsınız. Burası çok büyüleyici. Seni sonra ararım. Seni seviyorum." O da aynısını söyledi ve ben de aramayı sonlandırdım. "İşte benim Winnie kızım," dedi Demi yanıma gelirken.

köşeyi döndü ve bana sarılmadan önce köpeğimi selamlamak için eğildi.

Buraya son gelişimde onu kafeye getirebileceğimi söylediğinde çok şaşırmıştım ve tasmaını ön taraftaki direğe bağlamıştım. Artık işe giderken rutinimiz buydu.

Burası daha yavaştı, uzun zamandır deneyimlediğim her şeyden daha huzurluydu.

Görünüşe göre, tam da ihtiyacım olan şeydi.

Belki de annem her şeyin bir nedeni olduğu konusunda haklıydı. Magnolia Şelaleleri, kalmanın doğru olabileceğini düşünmeme neden olan ilk şeydi.

"Bugün her zamankinden var mı?"

"Evet, lütfen." Elimi çantama attım ve dün gece pişirdiğim kurabiyelerin olduğu küçük çantayı çıkardım. "Sana son yaptığım kurabiyelerden yaptım. Ahududu reçelli kurabiye."

"Ahhhh... Yemin ederim, bana bu tariflerden bazılarını öğretebilmen için buraya gelmem gerekecek," dedi Demi, buzlu mocha latteyi yapmaya başlarken, yaban mersinli bir keki paketleyip bana uzatmadan önce. İkimiz de lezzetli hamur işlerini takdir ediyorduk. Yemek pişirmek her zaman benim

çıkış. Üniversiteye gitmeden önce tıp alanında kariyer yapmak ya da fırın sahibi olmak arasında kalmıştım. Kardeşlerim iki farklı kariyer arasında kalmamı çok komik bulurlardı. Ama sonunda tıbbın benim tutkum, fırıncılığın ise mutlu olduğum yer olduğunu fark ettim.

"Bunlar yasadışı olmalı; çok iyiler," dedim.

Peyton mutfaktan aceleyle çıkarken, "Bunu duydum ve bunun bana da bir ikram getirdiğin anlamına geldiğini umuyorum," dedi. "Yaban mersinli keklerim için övgü mü alıyorum?"

Kıkırdadım ve Demi ona bakakaldı. "Yaban mersinli keklerin mi?"

"Ne? Bunların yapılmasına yardım ettim."

Demi kahkahaları arasında, "Onları fırından çıkardın," dedi.

"Hey, ben orada olmasaydım yanacaklardı ve sen de yanmış bir kek yiyecektin, değil mi?" İçinde birkaç kurabiye olan küçük beyaz poşeti ona uzatırken Peyton bana gülümsedi.

"Kesinlikle mükemmel." Kekten bir parça daha kopardım ve ağzıma attım. İkisi de ilk ısırığı alıp inledikten sonra kurabiyelerimden övgüyle bahsediyordu ve hepimiz pişmiş ürünlerimize ne kadar yatırım yaptığımıza gülüyorduk.

"Bu da Winnie için," dedi Demi tezgâha doğru gelirken. Winnie'nin mükemmel bir kobay olacağını düşündüğü için bu hafta köpeğime bazı yavru ödülleri tattırmıştı.

"Buna itiraz edemezsin. Bu kız ikrama bayılır." Hepimiz gülerken Demi'nin elinden yavaşça alıp yemesini izledim.

Demi ellerini yıkamak için tezgâha doğru ilerledi ve arkasını dönüp bana buzlu kahvemi uzattı. "Bugün Cutler'la görüşeceksin, değil mi?"

Kıkırdadım. Paylaştıklarından hepsinin gerçekten yakın olduğunu biliyordum ama kesinlikle çok yakın görünüyordlardı.

Cutler'ın hayatına dahil oldu. Onun adına mutluydum. Çok tatlı bir çocuktı ve etrafını saran sevgiyi görmek beni çok heyecanlandırdı.

"Evet. Sadece yeni inhalerin nasıl çalıştığını ve nasıl hissettiğini görmek için bir kontrol. Beni görmeye geleceğini söyledi mi?"

"Evet. Cumartesi günleri birlikte ata biniyoruz.

Buna bayılıyor." "Binmek mi?"

"Ah, atlar," dedi gülerek.

"Benim kızım tam bir at kızıdır. Bir ahır dolusu atı var." Peyton omuz silkti.

"Benim iki atım var, bir ahır dolusu değil." Demi kıkırdadı ve bu ikilinin ne kadar yakın olduğunu görmek kolaydı. "Peki ya sen? Ata biner misin?"

İçimi çektim. Ata binmeyeli uzun zaman olmuştu. "Evet. Ata binerek büyüdüm. Rosewood River'da bir çiftliğimiz var ve gençken hep ata binerdim."

"Gelecek hafta sonu bizimle gelmelisin. Şu anda buna bile binyorum," dedi ve başparmağıyla Peyton'a işaret etti.

"Evet. Ama bunun tek nedeni büyük bir FOMO'ya sahip olmam." "FOMO MU?" Bakışlarım aralarında gezinirken sordum.

"Kaybetme korkusu," dediler aynı anda kahkahalar arasında.

"Evet. Güzel zamanları kaçırmaktan nefret ederim ve Demi, Ruby ve Saylor hafta sonları Cutler'la ata biniyor, bu yüzden katılmaktan başka çarem yoktu. Demi'nin anne-babasının ve büyükanne-büyükbabasının bir sürü atı var, yani herkese yetecek kadar at var."

"Kulağa çok eğlenceli geliyor." Kahvemden bir yudum aldım. "Yani, önümüzdeki hafta sonu bizimle mi geleceksin?" Demi elini

Ellerini dua eder gibi birleştirdi ve ben de kıkırdadım. Burada sadece kısa bir süre kalacaktım ve planımda arkadaş edinmek yoktu ama bu ikisinden etkilenmemek neredeyse imkânsızdı.

"Elbette. Uzun zaman oldu. Ama bir deneyeceğim."

"Sen de bizimle Whiskey Falls'a gelmelisin," dedi Peyton ellerini birbirine vurarak. "Cuma akşamı gidiyoruz. Biralar ve country müzik gecesi için bizimle buluşun."

Uzun zamandır dışarı çıkmamıştım. Bu kadar sosyalleşmeye hazır olduğumdan emin değildim.

"Cuma günü geç saate kadar çalışacağım, bu yüzden hazır olup olmayacağımdan emin değilim. Ama aklımda tutacağım." Kahvemi kaldırdım. "İşe gitmem gerekiyor. İkinizle de yarın görüşürüz."

İkisi de bağırarak vedalaştılar ve Peyton'ın telefon numaramı almakla ilgili bir şeyler söylediğini, Demi'nin de ona geri çekilmesini ve ısrarcı olmamasını söylediğini duydum.

Winnie ile dışarı çıktıktan sonra uzun bir nefes aldım ve işe doğru yola koyuldum.

"Bugün güzel görünüyorsun, her gün görünmediğinden değil, ama bilmiyorum... bugün biraz farklı bir şeyler var," dedi Lana kaşlarını sallarken.

"Ne?" dedim. Benim için pek de sıra dışı olmayan koyu renk, şık kot pantolonuma ve bluzuma bakarak "Ne?" dedim. Genelde elbiseler, pantolonlar ve etekler arasında gidip gelirdim ama laboratuvar önlüğünü giydikten sonra bunun pek bir önemi yoktu. "Her zamanki gibi görünüyorum."

"Hayır. Yanakların biraz kızarmış ve saçların biraz daha kabarık görünüyor." Ayakkabılarıma baktı. "Bunların kırmızı tabanları var, değil mi? Süslü ayakkabılar getirmiştin!"

Çok gülüyordum. "Bu kıyafetle eğlenceli olur diye düşündüm."

Nash'i göreceğimi bildiğim için bugün hazırlanmaya biraz daha fazla zaman ayırmış olabilirim. Özel bir nedeni yoktu. Sadece yakışıklı bir adamdı ve onunla bira içtiğim gece gözlerinin üzerimde gezinmesine aldırış etmemiştim. Yani evet, bir kızın arada bir desteğe ihtiyacı vardır ve o da bana kendimi... desteklenmiş hissettirmenin bir yolunu bulmuştu.

Hırlamadığı ya da bana kızmadığı zamanlarda yani.

"İlk hastanız Cutler 'Beefcake' Heart. Kasabadaki tüm bekâr kadınların onun babasına takıntılı olduğunu biliyorsun," dedi Lana, Beefcake kısmını uzatarak ve Cutler'ın dosyasını bana uzatarak. Çocuk büyüdüğünde kesinlikle bir kalp kırıcı olacaktı. Şimdiden bütün kadınları etkisi altına almıştı.

"Gerçekten mi? O kadar yakışıklı mı? Fark etmemiştim." Sırıttım ve kahkahalarla başı geriye düştü.

"Tabii ki söylemedin. Senden zorla almak için çok uğraşmama rağmen bana söylemedin... Evde özel biri var mı?"

Başımı salladım. "Hayır. Ben bekârım. Ve şu anda istediğim tek ilişki kendimle olan ilişkim."

Kaşlarını kaldırdı. "Ohhhh... söyle. Bunlar küçümsenmiş bir kadının sözleri."

"Söyleyecek bir şey yok. Sadece yanlış adamla çıktım ve şu anda bekar ve kendi başıma olduğum için mutluyum."

"Anlıyorum. Carver'la tanışmadan önce tam bir pislikle çıkmıştım. O zamanlar ne düşünüyordum bilmiyorum. Ama onun kışına tekmeyi bastıktan sonra tatlı kocamla tanıştım. Aramadığınız bir anda bile başınıza gelebilir."

"O zaman, bu beni kışımından ısırarak zorunda kalacak çünkü sadece bakmamakla kalmıyorum, bir süreliğine tüm erkeklerden uzak durmak için bilinçli bir çaba sarf ediyorum."

"Sanırım sana gerçekten bir numara yaptı." Bakışları yumuşadı ve tüm esprisi kayboldu. Bundan nefret ederdim. Ne kadar incindiğimi gösterdiğim zaman. Bu beni zayıf hissettiriyordu. Zaten gafil avlanmakla uğraşıyordum ama zayıf olmadığımından emindim.

Başım dikti. Kalbim hala atıyordu. Ve hemen hemen her şeyden sağ çıkabileceğimi kanıtlamıştım.

"Kim olduğu konusunda beni şaşırttı diyebilirim. Ama tek başıma olmanın gerçekten güzel olduğunu ve uzun zamandır ilk kez nefes alabildiğimi hissettiğimi itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum. Belki de başından beri alışmaya çalışıyordum, biliyor musunuz?"

"Anladım."

"Pekâlâ, gidip birkaç e-postaya cevap vermem ve doktor önlüğümü giymem gerekiyor." Kıkırdadım ve tezgâha iki kez vurdum. "Geldiklerinde bana haber ver."

Arka kapıyı açarken Winnie'ye beni takip etmesini söyledim, o da bahçeye koştu ve en sevdiği ağacın altına uzandı.

Sonraki otuz dakikayı e-postalara cevap vererek ve çocuklar için işe yarayan bazı yeni astım tedavileri hakkında okuyarak geçirdim. Petra, Cutler ve Nash'in birinci odada olduğunu haber vermek için kapıyı çaldığı sırada bazı notlar aldım.

"Nash, Cutler'ın bu sabah biraz öksürdüğünü ve göğsünü dinleyebilmeniz için bugün için randevu aldıklarına sevindiğini söyledi."

Başımı salladım. Doktor'un burada olmamasına kızmadığı için mutluydum. Takip için buradaydı ve bunu yapmak için benimle kavga etmediğine sevindim. Doc emekli olmak istiyordu ve bunu hak etmişti. Ama tamamen çekip gittiği için kendini suçlu hissediyordu, bu yüzden bunu kendini rahat hissettiği tek şekilde yapıyordu ve hala haftada iki kez uğruyordu.

"Tamam, şimdi oraya gidiyorum. Teşekkürler, Petra."

"Kimseye söylemeyin ama Cutler benim favorim. Bence herkesin favorisi o. Ve bunun iyi bir nedeni var." Göz kırptı ve bana onun dosyasını uzattı, ben de birinci odaya doğru yürüdüm.

"Merhaba," dedim odaya girip kapıyı arkamdan kapattığımda.

"Dr. Emerson! Kızım Demi'yi görmek için uğradık ve Cumartesi günü bizimle ata bineceğinizi söyledi."

Kıkırdadım. Belli ki bu kasabada hiç sır yoktu. Bakabileceğim bir yere zıplaması için muayene masasına vurdum. "Evet. Bir deneyeceğimi söylemiştim. Uzun zaman oldu."

Nash duvarın karşısında duruyordu ve yanıma geldi. Etraftaki havayı çam ve nane kokusu dolduruyordu.

ve ben onun dikkatimi dağıtmaması için elimden geleni yapıyordum.

Erkeklerden nefret ediyorum. En azından doğrudan akraba olmadıklarından. Erkeklerle romantik bir ilgim yok. Bekar erkekler düşmanımdır.

Orada. Dünya artık daha iyiydi.

Cutler öksürdü ve yanımdaki iri adamın sertleştiğini hissettim. Dönüp ona baktım. "Mevsimsel alerjiler birinin öksürmesine neden olabilir. Tüm öksürükler kötü değildir."

Kaşlarını kaldırdı, gergin enerjisini anlamama şaşırdığı belliydi ve bana hafifçe başını salladı.

"Babam beyzbol maçında olanlardan sonra çok endişeleniyor, bu yüzden artık onun yanında öksürmemeye çalışıyorum."

"Ne?" Nash'in sesi tamamen gücenmiş gibi çıkıyordu. "Benim yüzümden öksürük tutmasan iyi edersin."

Gülümsememi gizlemeye çalıştım ve başımı ona doğru salladım. "Şuraya otursan da Cutler'ın göğsünü sen etrafta dolanmadan dinlesem nasıl olur?"

"Hovering" mi? Ne bu şimdi? İkiye karşı bir mi?" Nash gülerek ses tonunun artık daha hafif olduğunu söyledi. Geri çekilip birkaç adım ötedeki duvara yaslanırken daha rahatlamış görünüyordu. "Şuraya geçeceğim ama oturmayacağım."

"Çok olgun bir insan gibi konuştun." Gülümsedim ve şimdi histerik bir şekilde gülmekte olan Cutler'a baktım.

"Üzgünüm, babalık."

"O iyi," dedim ve arkamdan bir kahkaha attığını duydum. "Göğsünü dinlemem gerekiyor, o yüzden bir dakika daha gülmek yok, tamam mı?"

"Tamam." Cutler doğruldu ve lanet olsun ki bu çocuk kalbimi eritmedi. Saçları geriye doğru jölelenmişti ve üzerinde beyaz bir tişört ve bir çift basketbol şortu vardı. Altın rengi havacı gözlükleri elindeydi ve boyundan yukarısı mafya lideriyle bir toplantıya gidiyor gibi görünüyordu, boynundan aşağısı ise kampa giden altı yaşında bir çocuğa benziyordu.

Stetoskopu göğsüne koydum ve oda artık sessizdi. "Benim için derin bir nefes al."

Dediğimi yaptı ve göğsü temizdi. Birkaç kez daha dinledim ve arkasına geçip aynısını yaptım, nefes alışını dinledim, babasının bizi dikkatle izlediğinin tamamen farkındaydım.

"Her şeyi temiz. Hırıltı ya da tıkanıklık yok. Sanırım mevsimsel alerjisi var ve bu da sık sık öksürüğe neden olabiliyor." Midesini kontrol edebilmek için onu arkaya yatırdım ve her şey iyi görünüyordu.

Sonraki birkaç dakikayı bana tepe akış ölçer hakkında her şeyi ve bunun artık sabah rutinlerinin bir parçası olduğunu ve yeni ilaca uyum sağlamanın sorunsuz bir geçiş olduğunu anlatarak geçirdik.

"Tüm amcalarım benimle birlikte metre işini yaptı. Onlara nasıl kullanılacağını ben öğrettim," dedi Cutler gururla.

"Kaç tane amcan var?" Petra'nın aldığı dosyadaki hayati değerlerine bakarken sordum.

"Benim dört amcam var. River Amca, Ro Amca, King Amca ve Hayes Amca."

"Vay canına. Ne kadar çok amca var." Dosyayı yere bıraktım.

"Hiç erkek ya da kız kardeşim yok, bu yüzden amcalarım benim ailem. Ve şimdi kızlarım var, Demi ve Ruby, Saylor ve Peyton. Ve şimdi sen de benim kızımsın." Cutler omuz silkti ve Cutler bana bir soru sormadan önce Nash'in oğluna nasıl gülümsediğini görmek için ona baktım. "Hiç kardeşiniz var mı, Dr. Emerson?"

"Ohhhh," diye dramatik bir şekilde inledim, bu da Nash'i güldürdü. "Çok fazla."

"İsimleri ne?" Cutler sordu. Etrafındaki insanların söylediği her şeyi dikkatle dinleyecek kadar meraklıydı.

"Easton adında bir ikiz kardeşim var. Sonra Rafe, Clark ve Bridger var." Başımı salladım ve güldüm. "Ve iki kuzenim benim için daha çok kardeş gibiler."

Çünkü biz büyürken yan evde oturuyorlardı. İsimleri Axel ve Archer."

"Vay canına. Ne kadar çok kardeş var. Tek kız sen misin?" "Evet. Ailedeki tek kız benim." Omuz silktim. "Oh, adamım. En iyi arkadaşınız var mı, Dr. Emerson?" Bu sözler üzerine kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Ben de öyle düşünmüştüm.

Ama sanki soruya cevap veremeyecekmişim gibi boş boş baktım.

Çünkü gerçek, yüksek sesle söylenemeyecek kadar acı vericiydi.

yedi

...

Nash

Emerson'ın bu soru karşısında tamamen sessizleşmesine neden olan bir şey olduğu açıktı. Cildi bile solmuştu. Belki de en iyi arkadaşını bir kazada kaybetmişti.

Cutler bu tür şeyleri okumakta her zaman iyi değildi ve kız yaralı görüldüğü için onu zorlamasını istemedim.

"Hazır sen buradayken kalbimi kontrol edebilir misin? Cutler'a sadece o odadayken attığını söyledim," dedim ve konuyu değiştirmeye çalışırken ses tonumu hafif tuttum.

"Babam her zaman kalbinin ben dünyaya geldiğimde atmaya başladığını söyler. Amcalarım da bunun doğru olduğunu söylüyor. Kalbini kontrol edip çalıştığından emin olabilir misin?"

Gerçekliğe geri dönmüş gibiydi ve kıkırdadı. "Gerçekten mi? Sen yokken kalbi atmıyor mu?"

"O da öyle diyor. Şu anda atıyor mu söyle." Masadan atladı ve benim karşı duvarda durduğum yere doğru yürüdü. "Onu kontrol edin, Dr. Emerson."

Aramızdaki küçük mesafeyi kapattı ve tam önümde durdu. "Ben sadece çocukların kalplerini dinliyorum, bu yüzden bu kadar büyük hastalara alışık değilim."

Bu Cutler'ı daha çok güldürdü. "İşte bu yüzden sebzelerimi yiyorum, babam ve amcalarım gibi iri olabilmek için. Kalbini duyabiliyor musun?"

Stetoskobu göğsüme dayadı ve iki kulaklığı kulaklarına yerleştirdi ve dikkatini yanımdaki oğluma çevirmeden önce dikkatle dinledi. "Ne biliyorsun? Kalbi atıyor. Sen odada olduğun için olmalı."

"Baba! Ben yokken ne olacak?"

"Sanırım seni yanımda tutmam gerekecek dostum," dedim ve gözlerim onun güzel yeşim bakışlarına kilitlendi.

Cutler'ın daha önce söylediği bir şey onun dengesini bozmuştu ve bunu belli etmemek için büyük çaba harcıyordu.

"Bence baban senin mutlu ve sağlıklı olduğunu bildiği sürece kalbi atmaya devam edecektir," dedi.

"Pops'un kalbini dinleyebilir miyim?"

"Elbette." Sandalyeye oturmamı işaret etti ve kulaklığı Cutler'ın kulağına takıp stetoskopu göğsüme bastırdı. O dikkatle dinliyordu ama ben Emerson'a bakıyordum. Dudaklarının köşeleri yukarı kalkarken onu büyük bir hayranlıkla izlemesi. "Duyuyor musun?"

"Evet. İyi bir kalbi var, değil mi?"

Bir kahkaha attım ve Emerson da kıkırdadı. "Öyle."

"Kalbinizi dinleyebilir miyim, Dr. Emerson?"

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Evet. Elbette."

Eğilip onunla aynı hizaya geldi ve stetoskobu kalbinin üzerine gelecek şekilde ayarladı. "Vay canına! Çok iyi bir kalbiniz var, Dr. Emerson. Gerçekten iyi bir kalp."

Kıkırdadı ve stetoskopunu geri alarak ayağa kalkmak için itti. "Kelimelerle aran çok iyi, Beefcake. Az önce pediatrik kalbimi kazandın."

Sonraki birkaç dakikayı bana Cutler'ın astım tedavi planıyla iyi gittiğini ve gerekirse reçetesiz alerji ilaçları deneyebileceğimi, ancak umarım öksürüğün uzun sürmeyeceğini söyleyerek geçirdik.

Oğlum arkasını döndüğünde kapıdaydık. "Winnie bu akşam kamptan sonra gelip benimle biraz oynayabilir mi?"

Bu soru karşısında şaşırmış görünüyordu ama hemen toparlandı. "Elbette. Geç saate kadar çalışıyorum ama eve döndüğümde dışarıya bir göz atacağım ve eğer dışarıdaysanız, gelip merhaba demesine izin vereceğim. Kampa gitmeden önce bahçede durup onu görmek istersen şu anda burada."

"Evet!" Hepimiz koridora çıkarken Cutler heyecanla yumruğunu sıktı. Oğlum eskiden Doc'un köpeği Sadie May'i gördüğü arka bahçeye doğru koştu. Ben de yanımda Emerson olduğu halde resepsiyona doğru yürüdüm.

"Tüm sorular için özür dilerim. Ben de kalbimi incelemek zorunda kaldığınız için üzgünüm. Sanırım bugün bir koyup iki aldım," dedim, ses tonum mizahla süslenmişti.

"Sorun değil. Tatlı ve meraklı biri ve ben buna bayılıyorum." İç çekti. "Ve atan bir kalbin olduğunu bilmek güzel."

"Evet. Onun için attığını söylediğimde yalan söylemiyorum. Çünkü işe yaradığından emin olmadığım zamanlar oldu, ama sonra ona bakıyorum ve her şeyi unutuyorum, anlıyor musun?"

Gülümsedi. "Bunu sandığından daha çok anlıyorum."

Cutler koşarak içeri girdi. "Winnie kamptan sonra kesinlikle benimle oynamak istediğini söyledi."

"Pekâlâ, demek istediğini anladım. Zorlamayı bırak," dedim ve elini uzattım. "Sonra görüşürüz, Chadwick."

"Bu akşam kamptan sonra görüşürüz, Dr. Emerson." Kapıdan çıkarken kıkırdadığını duydum.

Ve her ne sebeple olursa olsun, sakladığı şey aklımı başımdan alıyordu.

Onu inciten ve bu şekilde hissetmesine neden olan kişi hakkında.

Burada olmak istediği için burada değildi.

Burada olması gerektiği için buradaydı.

Bir şeyden ya da birinden kaçıyordu ve ben kim olduğunu bulmaya kararlıyım.

Oğluma yardım ediyordu, bu yüzden en azından buradayken ona yardım etmeye çalışabilirdim.

Yaz kampına vardığımızda, Cutler'la çalışan danışmanların astımından haberdar olduklarından ve sırt çantasında bir inhaler olduğundan emin olmak için müdürle konuştum, ayrıca personel hemşiresinde de bir tane bulundurduk. Herkesin farkında olduğu konusunda beni temin ettiler ve ben de tadilata başlamak için restorana gittim.

Ekibimiz harıl harıl çalışıyordu ve yeni ek binanın çerçevesi çiziliyordu. Kingston içeride birkaç adama mutfağın düzenlenmesi için yardım ediyordu.

"Burada işler nasıl gidiyor?" Mimarın çizdiği plana bakarken sordum.

"Oluyor. Aletler sipariş edildi ve bugün büyük hazırlık adasını inşa etmeye başlayacağım," dedi Kingston, kahvesinden bir yudum almak için duraklayarak. "Cutler'la işler nasıl gitti?"

"İyi. Öksürük sadece alerjiden kaynaklanıyor ve yeni inhaler işe yarıyor gibi görünüyor. Onu az önce kampa bıraktım."

Çocuklar işe koyulurken o yüzünü bana döndü. Uzun bir süre beni inceledi ve sonra sırtıttı. "Artık şehir doktorundan nefret ediyor gibi görünmüyorsun."

"Hayır. Bu sadece benim götlük yapmamdı. Doktor'un emekli olması onun suçu değil." Ellerimi ceplerime soktum.

"Saylor kitapçıya birkaç kez uğradığını ve ondan gerçekten hoşlandığını söyledi. Sanırım bu hafta sonu onlarla birlikte ata binecek."

"Evet. Bundan bahsetmişti. Aferin ona." Omuz silktim, bununla nereye varmaya çalıştığından emin değildim.

"Sadece söylüyorum... o yan komşunuz. Çocuğunuzdan hoşlanıyor. Durmadan ondan bahsediyor. O bir doktor, işe yarayabilir. Bunu göz ardı etme."

"Bunu göz ardı etme?" Bir kahkaha attım. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Bilirsin... iyi bir komşu ol. Belki onu mallarla ayartırsın." Kaşlarını salladı ve ben inledim.

"İşe koyul, pislik. Etkileyici bir paketim olmasına rağmen kimse kimseyi mallarıyla baştan çıkarmıyor." Kıkırdadım. "Neredeyse komşu sayılırız. Ve sadece kısa bir süreliğine burada, o yüzden oraya gitmenin bir anlamı yok."

"İşte ben de bundan bahsediyorum." Kaşlarını kaldırdı. "Neredeyse hiç komşuluk yapmadığınızı söylüyorsunuz ama bir sonraki nefesinizde oraya neden gidemeyeceğinizi sıralıyorsunuz. O sadece kısa bir süreliğine burada. Ne olmuş yani? Bir kaçamak yap. Dışarı çık ve biraz eğlen. Çok ciddileştin. Yalnız ölmek istemezsin."

"King," dedim ona bilmiş bir bakış atarak. "Nash."

"Dostum, kıcımdan konuşuyorsun. Şimdi de yalnız mı öleceğim? Bence bunu beni işten uzaklaştırmak için yapıyorsun. Hadi işe koyulalım."

"Her gün yatağında güzel bir kadınla uyanmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum ve senin de bundan hoşlanabileceğini düşünüyorum."

İnledim ve kapiya doğru geri geri yürümeye başladım. "Büyütmem gereken küçük bir oğlum ve yönetmem gereken bir şirketim var. Yatağında kimseye ihtiyacım yok çünkü geceleri nihayet başımı yastığa koyduğumda gözlerimi açık tutamıyorum. Ama terapi seansı için teşekkürler, sik kafalı."

"Yardım etmek için buradayım. Size faturamı göndereceğim."

Güldüm ve elimi başımın üzerine koyarak ilerlediğim yönü işaret ettim. "Ben ekleme üzerinde çalışacağım."

"Burada olacağım!" diye bağırdı. "Bugün öğle yemeği için sandviç sipariş ediyorum. Her zamankinden ister misin?"

"Kulağa hoş geliyor."

Sonraki birkaç saatimi duvarları çerçeveleyerek ve alçıpan keserek geçirdim. Bu büyük bir projeydi, ancak Magnolia Falls'ta bir et lokantası olması güzel olurdu, bu yüzden kasabada daha fazla işletmenin yükseldiğini görmekten memnun oldum.

Cutler'ı kamptan aldım ve eve götürdüm. Biraz keyifsiz görünüyordu ve beklediğim gibi Winnie ile dışarıda oynamak bile istemedi. Ben yemek hazırlarken o kanepede yattı.

"Bugün çok mu güneşlendin?" Ben sordum. "Hayır. Sadece yorgunum, baba."

"Pekâlâ. En sevdiğin spagettiği yapıyorum," dedim yemeği tabaklayıp içerideki masaya koyarken. Çoğu gece dışarıda yiyorduk ama o böyle hissederken sessiz bir geceye ihtiyacı olduğunu düşündüm.

Masaya geldi ve yüzünün biraz solgun göründüğünü fark ettim ve elimi tersini alnına koydum.

"Biraz sıcak hissediyorsun, dostum."

Omuz silkti ve çatalını bırakmadan önce ağzına yemek tıktırmaya başladı. "Sanırım karnım ağrıyor."

"Öyle mi? Belki de çok hızlı yiyorsundur."

Cevap veremeden gözleri büyüdü ve masanın üzerine kusmaya başladı. O gözyaşlarına boğulurken ben ayağa fırladım ve onu aceleyle banyoya götürdüm. Onu tuvaletin önünde dizlerinin üzerine çöktürdüm ve yanına çökerek defalarca kusarken sırtını ovaladım.

Geçmişte bir ya da iki kez mide rahatsızlığı geçirmişti ama böylesini hiç yaşamamıştı.

Ağlıyor ve kusuyordu, ben de onu rahatlatmak için elimden geleni yaptım.

Islak bir bez alıp ensesine koydum ve yarım saat aralıksız kustuktan sonra nihayet kusması durdu, ben de duvara yaslanıp onu da yanıma çektim.

"İyisin dostum," dedim bana yaslanırken ve gözleri kapanırken elimi başının üzerinde gezdirdim.

"Bir daha asla 'sketti' yemeyeceğim, baba." Sesi ancak bir fısıltı gibiydi.

"Biliyorum. Biraz zaman alacak. Sence banyo iyi olur mu? Seni temizleyip yatağına yatırabiliriz."

Başıyla onayladı, ben de onu duvara yasladım ve suyu akıtmak için ayağına kaldırdım. Onu ayağına kaldırdım ve soymaya başladım, ikinci raund sert bir şekilde vurdu ve geri döndü. Karnındaki her şeyi tekrar tuvalete boşaltıyordu. Bitirdiğinde mide safrasından başka bir şey kalmamıştı. Bunun ne kadar sefil bir durum olduğunu tecrübelerimden biliyordum. Gözyaşlarıyla dolu yüzüyle bana baktı ve göğsüm sıkıştı.

Oğlumun acı çektiğini görmekten daha kötü bir şey olamaz.

Elimden gelse bu çocuğa ayı verirdim.

İnsanların çocuklarını nasıl sevdiklerinden bahsettiklerini duyardım ve buna gülerdim. Ama bunu yaşayınca anladım. Bu çocuk bana sahipti. Özünde iyiydi. Zeki, nazik ve çok komikti.

Bu noktada tek istediğim ona verebileceğim en iyi hayatı vermektir.

Ona mükemmel bir aile verme konusunda zaten başarısız olmuştum.

Annesinin ne yaptığını kontrol edemezdim ama kendi yaptıklarımı kontrol edebileceğime emindim. Bu yüzden her gün ona elimden gelenin en iyisini sunmaya kararlı bir şekilde uyandım.

Çoğu zaman ne yaptığımı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama deniyordum.

Onu küvete soktum ve kurulayıp pijamalarını giymesine yardım etmeden önce çabucak yıkadık. Rekor bir sürede dişlerini fırçaladık ve saçlarını taradık ve onu yatağına taşıırken benimle kavga bile etmedi. Çabucak uyudu ve ben de yatağının yanındaki sandalyeye oturup Doktor Dolby'ye ne yapmam gerektiğini soran bir mesaj gönderdim. Ateşi için göz kulak olmamı söyledi ama

Umarım geçer. Cutler'ın susuz kalmamasını sağlamamı ve gece boyunca uyanırsa ona biraz Gatorade veya zencefilli gazoz vermemi söyledi, tabii ki elimde yoktu. Elma suyum olduğunu söyledim, o da markete gidene kadar bunun yeterli olacağını söyledi.

Mutfağa gittim ve grup sohbetinde bir mesaj göndermeden önce kusuğu temizlemeye başladım.

Cutler az önce şeytan çıkarır gibi kustu. Uzaylılar istila etmiş gibi küçük vücudundan patlayan sıvıdan bahsediyoruz. Yarın işte olmayacağım, King.

ROMEO

Oh, kahretsin. Bu en kötüsü. Zavallı Beefcake. Bir şeye ihtiyacın var mı?

NEHİR

Bu berbat, dostum. Bir şeye ihtiyacın olursa haber ver. Bırakabilirim.

HAYES

Bu gece itfaiyedeyim ama yarın izinliyim. Bana ihtiyacın olursa uğrayabilirim.

KING

Kusuğun beni korkuttuğunu biliyorsun. Benim çok hassas bir mide. Ama Beefcake için, bununla başa çıkabilirim.

NEHİR

Tüm bu hassasiyetlerinizle nasıl çocuk sahibi olacaksınız?

KING

Şaka mı yapıyorsun? Kızımın içine bir düzine bebek koymaya hazırım.

HAYES

Siktir git, King. Sana grup mesajında bu bok hakkında ne demiştin?

Bir kahkaha attım. Kingston Hayes'le sevişmeyi seviyordum ve itiraf etmeliyim ki bunu çok eğlenceli buluyordum. Şurada

Kapı çalındı ve telefonumu bırakıp kapıya doğru ilerledim.

Kapıyı açtığımda komşumun aceleyle verandamdan uzaklaştığını görünce şaşırdım. Orada altı paket Gatorade ve bir kutu tuzlu kraker duruyordu.

"Hey, ne yapıyorsun?" diye sordum, arkasını döndü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı, eli kurabiye kavanozundaydı.

"Selam. Ben de bunları senin için verandana bırakıyordum." Dönüp bana baktı ama şu anda baktığım içkiler değildi.

Giydiği beyaz atlet ve küçük pijama şortuydu.

Ayın ışığı onun üzerinde parlıyor, güzel yüzünün etrafında bir siluet oluşturunuyordu.

Dili dışarı çıkıp dolgun alt dudağı boyunca ilerledi ve aletim hiçbir uyarı olmadan canlandı.

Gözlerini çıplak göğsümde gezdirdikten sonra bakışlarımla buluşmak için tekrar yukarı kaldırmasını kaçırmadım.

"Bunlara ihtiyacın olabileceğini duydum."

İhtiyacım olan tek şey bu değildi.

sekiz

...

Emerson

KÜÇÜK KASABALAR tuhaf bir şekilde karmaşıktı. Herkesin birbirini tanıdığı bir yerde yaşamamanın bir kolaylığı vardı.

Kendini
güvende
hissettin.
Korumalı.
Herkes birbirini kolladı.

Şehre hiç benzemiyordu. Koşuşturma ve telaş. Kalabalık bir caddede yanınızdan geçerken çarpışan omuzlar. Korna sesleri ve her an etrafınızı saran gürültü.

Ama Doc Dolby, banyomu yaptıktan ve şehrin en şirin kitapçısından aldığım yeni kitabım Love Ever After'la kanepeye yerleştikten çok sonra beni arayıp hazırlıksız yakalamıştı. Cutler'ın gece uyanma ihtimaline karşı Gatorade'im olup olmadığını sormuştu ve bu kesinlikle küçük bir kasaba olayıydı.

Şehirdeki hiç kimse bunu talep etmez.

DoorDash ya da Uber Eats'i kullanırlardı. Ya da her zaman Amazon Prime vardı. İçecekler, atıştırmalıklar ve reçetesiz ilaçlar bir saat içinde kapınızda olabiliyordu. Komşularınızın iyiliğine güvenmiyordunuz çünkü onları çok az tanıyordunuz.

Ama ne diyecektim ki? Hayır mı diyecektin? Tabii ki hayır. Olabileceklere karşı her zaman hazırlıklıydım.

Kusma ve kusma - kilerimde bol miktarda hidrasyon sıvısı stoklamıştım.

Baş ağrıları - migren ilaçları ve çikolata ile iyi stoklanmıştım.

Regl dönemlerimde banyomda her zaman bol miktarda tampon ve ped bulundururdum.

Önüme çıkabilecek her türlü hava koşuluna uygun kıyafetlerim vardı. Ben hep böyleydim. Tabii ki yedek Gatorade'im de vardı.

Tanrı aşkına, bu benim işimdi.

Ama Nash'in kaslı çıplak göğsüyle orada durduğunu ikinci kez görmeye hazır mıydım? Mutlu izine doğru inen o derin V'yi gerçekten yakından görmek için?

Hayır'a lanet olsun.

Çok formda olan bir adamla nişanlanmıştım ama böyle görünmüyordu. Nash erkeksi ve erkeksi biriydi.

Ve gülünç derecede seksi.

Bu kadar iyi görünmek yasadışı olmalı.

Collin sıkı çalışıyordu; tüm vücudu ağdalı ve kılsızdı. Aynada kendine bakarken esnemeye bayılıyordu. Farklı bir havası vardı. Seks hayatımızın son bir yıldır berbat olduğundan bahsetmiyorum bile, ama şimdi her şey anlam kazanmıştı.

Bir yandan baş nedimesiyle yatarken, diğer yandan nişanlısıyla nasıl birlikte olabilirdi?

Yapbozun tüm parçaları bir araya gelmişti.

"İyi misin?" diye sordu hafif bir kıkırdamayla, kapının pervazına yaslanırken. Bir kolu yukarıda, karın kasları tam teşhirde ve yüzünde hınzır bir sırıtış vardı.

Bakarken yakalandığımı fark ettiğimde gözlerim tekrar yukarı fırladı. "Ben iyi miyim? Tabii ki iyiyim. Neden iyi olmayayım ki? Sen iyi misin? Bir tek sen

hasta bir çocukla. Ben sadece komşuyum, evde dinleniyorum. Ben iyiyim. Hayır. Harikayım."

Yüce Tanrım. Lütfen durdur şunu.

Gergin olduğumda yaptığım şey buydu. Saçmalarım. Bu Collin'i her zaman kızdıran bir şeydi. Bunun beni genç ve profesyonellikten uzak gösterdiğini söylerdi. Görünüşe göre, bir keresinde şirket yemeğinde onu utandırmıştım ve o günden sonra iş arkadaşlarıyla her dışarı çıktığımızda bana bunu hatırlatmıştı. Hep aynı lanet şeyi söylerdi.

"Daha azı daha çoktur. Eğer mantıklı bir cevabınız yoksa, hiçbir şey söylemeyin."

Belki de onun için bir söz bulmalıydım.

"Eğer aletini pantolonunun içinde tutamıyorsan, kız arkadaşınla nişanlanma."

Nash bir kahkaha attı. "O zaman senin iyi olduğunu anladık."

"Evet, sohbet etmeyi planlamıyordum," dedim, kıyafetime baktım, sütyen giymediğim için birden utandım. Onu görmeyi kesinlikle planlamıyordum. Sadece bunu verandaya koyacak ve aceleyle eve dönecektim. Kapıyı çaldığımda kapının yanında mı duruyordu? Hem oraya nasıl bu kadar çabuk gelebilmişti?

"Bence harika görünüyorsun." Sırıttı.

"Tamam. Şimdi gidiyorum." Verandasında geriye doğru yürümeye başladım. "Cutler iyi mi?"

"O iyi. Düşündüğümünden daha fazla kustu. Ama şimdi uyuyor."

"Eğer uyanırsa, ihtiyacın olan her şeye sahip olacaksın."

Ateşli bakışları vücudumda geziniyordu ve gözlerinin üzerimde olduğunu hissetmek beni bunaltıyordu. Buradan çıkmam gerekiyordu. Dönmeye başladım, tam o sırada ayağım basamağı iskaladı ve her şey ağır çekimde gerçekleşti.

Kendimi düzeltmeye çalıştım ama artık çok geçti. Düşüşümü engellemek umuduyla kollarımı açtığımda, kelimenin tam anlamıyla çalıların arasına yuvarlandım ve ardından ön bahçesine yuvarlandım.

Mümkün olan en az zarif şekilde.

Ben daha doğrulamadan Nash yanımdaydı, omuzlarımı tutuyor ve histerik bir şekilde gülüyordu.

"İyi misin?" diye sordu kahkahaları arasında konuşmaya çalışarak.

"Bu sana komik mi geliyor?" Hırladım.

"Çalılarımın arasından geçip ön bahçeye yuvarlandın. Bu biraz komik."

Ben daha cevap veremedi bir elini bacaklarımın altına, diğerini de sırtımın arkasına koyarak beni kolayca kollarının arasına aldı.

"Ne halt ediyorsun sen? Beni hemen yere bırak!" Bağırdım.

"Bağırmayı kes. Cutler'ı uyandıracaksın." Evine girmeden önce beni merdivenlerden yukarı ve verandanın karşısına taşıdı. Öne doğru eğilirken beni mutfak tezgâhına oturttu, kollarıyla oturduğum soğuk taşı kavrarken bakışlarımla karşılaştı. "Bize içkileri sen getirdin; en azından seni temizleyebilirim."

"Hayır. En azından gülmeyip iyi olup olmadığımı sorabilirdin." Gülümsememi gizlemek için kendimi zor tuttum çünkü itiraf etmesem de oldukça komikti.

"Yaralandın mı?" diye sordu, dondurucudan bir torba donmuş bezelye çıkarıp bana uzattı ve lavabonun yanındaki çekmeceye gidip bir havlu aldı. Üzerine biraz su döküp sıktı ve sonra geri dönüp çıplak bacaklarımı kuruladı.

"Ben iyiyim. Yaralanmadım. Ve ben bir doktorum, hatırladın mı? Kendi başımın çaresine bakabilirim." Havluyu büyük elinden almaya çalıştım.

Aman Tanrım. Bu adamda her şey büyüktü. Uzun boyluydu. Omuzları genişti. Kolları kaslıydı ve kalçaları kalındı. Ve o spor ayakkabılarının altında neler yattığını ancak hayal edebilirdim.

"Benimle kavga etmeyi bırak, kadın. Neden bu kadar inatçısın?" "Şey, seni çok az tanıyorum ve sen az önce bir mağara adamı, beni alıp taşımanla

İçeride. Ben zor durumdaki bir genç kız değilim."

Adamın kolay kolay alınmadığı belliydi çünkü dikkatini dizime vermeden önce bana o seksi sırtışını gösterdi. "Burada küçük bir kesik var. Sana bir bandaj getireyim."

Buzdolabının yanındaki dolaba geçti ve bu sefer itiraz etmedim. Yaşadığım utanç verici deneyimi düzeltmeye kararlı olduğu belliydi ve artık kavga edecek havada değildim.

Son birkaç aydır çok öfkeliydim ve yorulmuştum.

İhanete uğramış ve gafil avlanmış hissetmekten bıktım. Serbest bırakamadığım tüm bu öfkeyi hissetmekten yoruldum.

Kağıdı yırttı ve gözlerimin içine baktı. "Beni çok az tanıyorsun, ha? Ne bilmek istiyorsun ki? Bekâr bir baba olduğumu zaten biliyorsun ve sana Cutler'ın annesinden bahsettim. Ne istersen söyle. Biz komşuyuz ve beni yeterince tanımadığın için evime giremezmişsin gibi hissetmemelisin. Ne de olsa oğlumun doktorusun. Arkadaş olmalıyız, değil mi?"

"Bunu söylememeliydim. Kabalık ettim. Sadece bir erkeğin beni kucağına alıp taşımaya alışık değilim." Omuz silktim.

Bandajı dizime yerleştirdikten sonra ilerledi ve bacaklarımın arasında durarak beni yine hazırlıksız yakaladı. Yüzü bana o kadar yakındı ki hareket edemiyordum. "Sen neye alışkınsın, Emerson?"

Harika bir soru. Ben neye alışkırım?

Kötü seks. Sıfır sadakat. Yalanlar. İhanet. Daha fazlasını söylememe gerek var mı?

Gözlerim onun dolgun dudaklarına takıldı. Gri gözleri benimkilere dikilmişti. Ve onun ağzını benimkinde hissetmek istedim. Dudaklarını. Dilini. Bedenimi onun çıplak göğsüne bastırmak ve kollarının beni sardığını hissetmek istedim.

Sıcak nefesi yanağımı gıdıkladı. Burnunun ucu benimkini sıyırdı.

O kadar yakındı ki tadını alabiliyordum.

Nane ve çam ve erkeksi, seksi adam.

Ellerim göğsüne d o ğ r u hareket etti, parmak uçlarımin altındaki kaslarını hissetmek için çaresizdim.

Bir şeyler hissetmek
için. Herhangi bir
şeyi.

Çok uzun zaman olmuştu.

İstendiğimi hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu.

Bu özlem dolu sızı göğsümde ağırlaşıyordu.

I. İstemek. Onu. İstiyorum. Öpmesini. Beni.

Tam da gecenin daha fazla utanç verici olamayacağını düşündüğüm anda irkildi ve geri çekildi. Başparmağı yanağımda gezinirken gözümde bir damla yaş kaçtığını fark ettim.

Boşver onu. Gözlerimden birden fazla yaş
kaçmıştı. Ağlıyordum.

Ön bahçesinde bok yedikten sonra deli gibi ağlıyordum.

Bu gece daha kötü olabilir miydi?

"Hey. İyi misin?" Gözlerindeki endişe göğsümü sıkıştırdı.

Ayağa kalkmak için tezgahı ittim ve yüzümü sildim.

"Evet. Özür dilerim. Burada olmamalıydım. Sadece gitmem gerekiyor. Bandaj için teşekkürler."

Bakışlarını daralttı ve ben de gitmek için
döndüm. Oradan yeterince hızlı çıkamadım.

Bu da neydi böyle?

Neredeyse beni öpüyordu. Ve daha da endişe verici olanı, öpmesini istemiştim.

Bahçeden koşarak geçip kapımdan içeri girdikten sonra başımı salladım. Winnie hâlâ kanepede top gibi yatıyordu ve başını kaldırdı.

"Beni yargılama Winiford," dedim mutfağa geçip kendime bir kadeh şarap doldururken.

Telefonum tezgahın üzerinde titredi ve ben de aldım.

BİLİNMEYEN NUMARA

Selam. Ben komşun Nash. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim.

Hey. Numaramı nasıl aldın?

Aylardır ilk kez bilinmeyen bir numaranın konuşmak istediğim birine ait olmasından heyecan duyarak küçük parmağımı çiğnedim. İletişim bilgilerini değiştirmeye karar verdim, böylece kayıtlı olacaktı. İnsanları hatırlayabileceğim isimlerle kaydetmeyi severdim. Onun için iyi bir isim bulmadan önce çok düşündüm. Kalp, tıp fakültesinde okuduğum en sevdiğim organdı ve onun adı olması ve sadece küçük oğlu için attığını iddia etmesi... duyduğum en tatlı şeydi.

ATAN KALP

İyi olup olmadığını soruyorum ve sen de numaranı alıp almadığımla ilgili bir soruyla cevap veriyorsun. <eyeroll emoji>

Özür dilerim. Ben iyiyim. Belki biraz utandım.

Şarap kadehimi elime aldım ve bir yudum aldım.

ATAN KALP

Utanılacak bir şey yok. O düşüş destansıydı. Bok yedin ve bir çalılığa düştün, ardından Olimpiyatlara layık bir şekilde iniş ve çimlere yuvarlanma.

ATAN KALP

Doktor Dolby'ye mesaj attım ve seni ağırladığı için teşekkür ettim. Cutler için içkileri getirdim ve teşekkür etmek için numaranı istedim.

Ona ön verandanda bir jimnastikçi hareketi yaptığımı söylemedin mi?

ATAN KALP

Yok canım. Bunu sana işkence etmek için saklayacağımı düşündüm.

Bildiğim iyi oldu.

ATAN KALP

Umarım sizi rahatsız edecek bir şey yapmamışımdır. Bu kadar yakın durmamalıydım ve geçmemem gereken bir çizgiyi geçtiysem özür dilerim.

Dur. Bu değildi. Yakınımda durmandan utanmadım. Senden korkmuyorum, eğer endişelendiğin buysa.

ATAN KALP

Peki bu gözyaşları neydi?

Şarabımdan bir yudum daha aldım ve tekrar düşündüm. Kaybedecek bir şeyim yoktu. Burada kalmayacaktım. Uzun zamandır bu konuda konuşmaktan kaçınıyordum; belki de bunu gerçekten dile getirmek yardımcı olabilirdi. Ama kasabadaki herkesin hikâyemi bilmesini de istemiyordum. Nash bana dedikoducu bir adam gibi gelmemişti. Elimde şarap kadehiyle kanepeye doğru ilerledim ve Winnie'nin yanına çöktüm.

ATAN KALP

Seni yine korkuttum mu? Ağlamaya karşı bir şeyin mi var?

Hayır. Kendime bir kadeh şarap alıp kanepeye geçiyordum. Ama beni öpmek üzereyken ağladığımı düşündüğün için geri çekilmenden gurur duyduğumu söyleyemem.

Kıkırdadım çünkü bunun bir yanıt alacağını biliyordum.

ATAN KALP

Ağladığını sanmıştım, ha? Onlar gerçek gözyaşları değil miydi, Chadwick?

Onlar gerçek gözyaşları değildi. Bence muhtemelen düşmanlarımdan bedenimi terk edişinin bir işaretiydi.

ATAN KALP

Vay canına. Bu çok ağır. Biraz daha anlat.

Şaka yapıyorum. Dinle, bu biraz karışık. Sanırım bir dakikalığına anın içinde kayboldum ve bunu hissetmek iyi geldi. Uzun zaman oldu.

ATAN KALP

Kayıplara karışan bir kadından çocuğum olmasından daha karmaşık bir durum olduğunu düşünemiyorum. Hepimizin başına böyle şeyler gelir. Bu konuda konuşmaktan utanmayın. Hayatım mükemmel olmaktan çok uzak.

Derin bir nefes aldım ve şarabımdan bir yudum daha içtim.

Neyiz biz şimdi, arkadaş mı? Bana katlanamadığını sanıyordum.

ATAN KALP

Sanırım senden rahatsız olmayı çabucak bıraktım. İstersen arkadaş olabiliriz.

Bir yabancıyla arkadaş olmak istediğine emin misin? Burada yaşamıyorum ve kalmayacağım.

ATAN KALP

Farkındayım. Ama uyuyamıyorum çünkü Cutler uyanacak ve hastalanacak diye endişeleniyorum, bu yüzden odasında La-Z-Boy koltuğunda oturuyorum. Eğlendir beni, dostum.

Güzel. Kendini hazırla.

ATAN KALP

Diken üstündeyim.

Çok komiksin.

ATAN KALP

Sen de konuyu saptırıyorsun. Bana neden kaçtığını söyle. Neden buraya geldiğini. Gideceğini biliyorum, yani kaybedecek bir şeyin yok. Gelecek yıl bu zamanlar birbirimizi hatırlamayacağız bile. <winky face emoji>

Beni unutmaya kararlı biri olarak, hikayemle ilgilendiğiniz kesin.

ATAN KALP

Dökül bakalım, kadın.

Kimsenin işimi bilmesini istemiyorum, bu yüzden tekrarlıyorsanız, inkar ederim ve sonra evinize yumurta atarım.

ATAN KALP

Bahçemde bok yerken çektiğim Nest kamera görüntülerinden başka bir şey paylaşmayacağıma söz veriyorum.

Anlaştık.

Nişanlım, Stanford'daki erkek arkadaşım. lise son sınıfta, üniversite ve tıp fakültesi boyunca çıktık, beni aldattı ve biz düğünü iptal etti. Şimdi mutlu musun? Bu büyük bir sır.

ATAN KALP

Tabii ki mutlu değilim. Onun bir pislik olduğunu biliyordum. Ondan bahsettiğinde bunu iliklerime kadar hissettim.

Şimdi de medyum mu oldun?

ATAN KALP

Seni kiminle aldattı?

Baş nedimem.

ATAN KALP

Oh, kahretsin. İkisi bir arada bir anlaşma yaptın. İkisinin de pislik olduğunu öğrendin, belki de şansın yaver gitmiştir.

Sanırım bu muhtemelen doğru. Birkaç ay oldu ve kesinlikle üzüntüsünü atlattım. Ama beni öpeceğini düşündüğümde, bu beni Birinin beni öpmek istediğini hissetmeyeli uzun zaman olduğunu fark ettim. Ve bu benim üçüncü vuruşum.

ATAN KALP

Anlamı ne?

Bahçende düştüm. Sen beni öpmek üzereyken ağladım. Ve sonra ezik eski sevgilimle evliliğimi iptal ettiğimden beri kimsenin beni istemediğini itiraf ettim. Üç vuruş. Mikrofonu bırak. Ben yatmaya gidiyorum.

ATAN KALP

Hey, Chadwick?

Ben zaten uyuyorum.

ATAN KALP

O öpücük hayranlar için harika olurdu.

İçimi çektim ve ayağa kalkıp koridordan odama doğru yürüdüm.

Bu altı küçük kelime beni nasıl bu kadar korkutabilir?

Bence en iyisi o konuya hiç girmeyelim. Buraya hayatımla ne yapacağımı bulmaya geldim, onu daha karmaşık hale getirmeye değil.

ATAN KALP

İnan bana, hayatımda karmaşaya yer yok. Bunu bir zayıflık anı olarak yazalım. Tatlı rüyalar, Dr. Chadwick.

dokuz

...

Nash

"YARIN KAMPA GİDEBİLİR MİYİM?" Cutler sordu.

İki dakikadan kısa sürede beşinci kez.

"Evet. Bugün ateşin olmadığı ve artık kusmadığın sürece. Ama çorba ve kraker yemeye devam ettiğine göre, sanırım iyileşiyorsun." En sevdiği Disney filmini izlediği kanepede yanına yerleştim.

"J.T. bensiz çok sıkılmış olmalı." Ağzına bir kraker daha attı.

Sadece on sekiz saat önce saatlerce kustuğuna inanmak zordu. İyi bir gece uykusundan sonra hızla toparlanmıştı ve bu sabah kendini iyi hissediyor gibiydi.

Evi Lysol ile temizlemiştim, umarım bu böcek çoktan gitmiştir.

"Eminim bir gün boyunca hayatta kalacaktır. Coop ve Tyce orada, değil mi?"

"Evet. Ama benim yokluğumdan hoşlanmıyor. Biz kardeşiz, sen ve amcalarım gibi."

Kıkırdadım. "Anlıyorum. Daha iyi bir şey yok."

Bir mesaj geldiğinde yere baktım. Emerson'dan gelmediği için hayal kırıklığına uğradığımı söylemezsem yalan söylemiş olurum.

Bir an yaşadık. Beni hazırlıksız yakalayan bir an. Ama onun burada, mutfağında olması... O yeşim gözleri. Şu dolgun dudaklar.

Bu çok fazlaydı.

Aramızda yaşayan bu çekim.

Bu işin peşini bırakmak istiyordu ve ben de haklı olduğumu biliyordum. Kalmayacak bir kadınla bir şeyler başlatmanın anlamı yoktu. Zaten ben ilişki kurmazdım. İşleri basit tutmayı severdim çünkü odağım Cutler'dı. Yani komşuma bulaşmak aptalca bir hareket olurdu.

Ama yine de mesajın ondan gelmemesi beni hayal kırıklığına uğrattı.

Çünkü konu komşum olduğunda belki de aptalın tekiyimdir.

TARA

Çocuk nasıl?

Bana yılda bir ya da iki kez mesaj atardı ve her zaman bu şekilde başlardı. Konuşmayı yukarı doğru kaydırdığımda, her zaman bu şekilde başlıyordu.

Çocuk nasıl?

Bizim

oğlumuz

. Onun

oğlu.

Her mesaj attığında kızmakla rahatlamak arasında bir yerdeydim. Kızgındım, çünkü o daha iyisini hak ediyordu.

Rahatlamıştı, çünkü daha iyisini hak ediyordu.

Cutler iyi gidiyor.

Altıncı yaş gününün gelip geçtiğini ve onun aramadığını söyleyebilirdim. Ama bu onun aramasını beklediğim anlamına gelirdi. Doğum gününde hiç aramamıştı. Ya da Noel'de. Ya da herhangi bir bayramda.

Bu da ona her zaman sahip olacağım anlamına geliyordu.

Onun kaybı benim kazancım oldu.
Ama yine de normal bir aile hayatı olmadığı için kendimi kötü hissediyordum.
Bunu sağlayabileceğinden değil.

TARA

Ona bu ismi seçmiş olmamız beni hâlâ gülümsetiyor.

Bu onun benimle olan şöhret iddiasıydı. İsmi o seçmişti ve ben de beğenmiştim.

Onu her gördüğümde bu konuyu açardı. Belki de suçluluk duyuyordu çünkü gerçekten gündeme getirebileceği başka bir şey yoktu.

Onu taşıdı ve dokuz ay boyunca bir yuva sağladı.

Yılda bir ya da iki kez gönderdiği mesajlara tahammül etmemin nedeni de buydu.

Bana alabileceğim en güzel hediyeği verdi.

Bu nedenle benden her zaman izin alırdı.

Evet. O gezegendeki en iyi çocuk, buna şüphe yok.

TARA

Yaz sonunda onu görmek için Magnolia Falls'a gitmeye çalışacağım. Sence bundan hoşlanır mı?

Bilemiyorum. Ben olsam beklentilerinizi düşük tutardım.

Telefonum hemen çaldı ve ekranda onun adını gördüğümde inledim.

"Öyle mi?" Homurdandım.

"Bu da ne demek oluyor? Kasabaya geldiğimde onu görebileceğime dair bir anlaşmamız vardı," dedi, istediğini elde etmek istediğinde her zaman kullandığı o mızımız ses tonuyla.

Cutler bana bakıp arka güverteye doğru yürüdüğünde ve kapıyı arkamdan kapattığında ayağa kalktım. "Ve yapabilirsin. Sadece söylüyorum, o artık üç yaşında değil. Soruları var. Seni tanımıyor,

Eğer sadece bir saat kalmak için geliyorsanız, hiç zahmet etmeyin. Bu sadece onun kafasını karıştırır."

"Bunu düzeltebilirsin Nash. Ona onu sevdiğimi ama farklı bir hayat istediğimi söyleyebilirsin."

"Benim işim seni iyi göstermek değil. Ona onu sevdiğini söylüyorum çünkü kendini iyi hissetmesini istiyorum. Seni nasıl göstereceği umurumda olduğu için değil."

"Bu tavır da neyin nesi? Bir anlaşma yaptığımızı sanıyordum?"

"Yapıyoruz. Ben üzerime düşeni yapıyorum. Oğlumu yetiştiriyorum. Ama buraya gelip farklı bir şey beklememeniz için bazı şeylerin değiştiğini size bildiriyorum. Artık sana anne demiyor, Tara diye hitap ediyor. Bunu kendi başına yaptı. Okuldaki çocuklar konuşuyor. Arkadaşlarını aileleriyle birlikte görüyor ve sizin etrafta olmadığınızı biliyor. Bu yüzden sizi gördüğünde heyecanlanmasını bekleyemezsiniz."

İç çekti. "Beni gördüğünde iyi olacak. Onu son gördüğümde kucağıma sarılmıştı. İçgüdüsel olarak benim onun annesi olduğumu biliyor. Bu, nerede olursak olalım paylaşacağımız bir bağ."

"Tara, onu son gördüğünde dört yaşındaydı. İki yıldan fazla oldu. O büyüyor. Her iki yılda bir ortaya çıkıp bir ilişki bekleyemezsin."

"Ne zaman istersem ortaya çıkabilirim. O benim de oğlum," diye tersledi.

Elimi yüzümde gezdirdim ve sakın kalmak için elimden geleni yaptım. Tekneyi sallamak istemedim. Cutler'a her zaman yüzde yüz sahip olmalıydım. Eğer birkaç yılda bir birkaç saatliğine kasabaya gelmek isterse, bunu sineye çekebilirdim. Bu anlaşma Cutler ve benim için iyi bir anlaşmaydı. Onu paylaşmak zorunda değildim ya da yabancı bir adam ona üvey babalık yapmıyordu.

"Sorun değil. Sadece biraz soğuk davranabileceğine hazırlıklı olmanı istedim."

"Onu çabucak kazanabilirim. Bu benim süper gücüm, değil mi?" Kıkırdadı, artık tamamen memnun olduğu için

ona doğru. "Onunla konuşabilir miyim?"

"Bugün kamptan eve hasta döndü. Mide gribi olmuş."

"O zaman ben onu neşelendiririm. Sadece merhaba demek istiyorum."

İçeri girdim ve filmi durdurdum. "Hey, dostum.

Annen telefonda ve merhaba demek istiyor." Karanlık bakışları benimkilerle kilitlendi. "Tara?"

"Evet. Merhaba diyebilir mi?"

Omuz silkti ve ben de onu hoparlöre aldım. Ne dediğini duymam gerekiyordu, böylece onu kızdırırsa aramayı sonlandırabilirdim.

"Tamam, o burada," dedim.

"Selam, Cutler. Ben annen. Nasılsın?"

"İyiyim. Dün gece kustum."

"Tanrım, birkaç gece önce kustum ve çok kötüydü," dedi gülerek.

"Karın ağrısı mı çektin?"

"Tekilayı ben içtim." Kıkırdadı ve ben de gözlerimi devirdim. "Babana yaz sonunda Magnolia Falls'a gitmeye çalışacağımı söylüyordum, eğer yapabilirsem."

"Neden?" Cutler sordu.

"Çünkü oğlumu görmek istiyorum, tabii ki. Seninle çok gurur duyuyorum. Şimdiden altı yaşına geldiğine inanamıyorum."

Cutler bana baktı. Bana garip, bilmiş bir bakış attı. Sanki bir şekilde onun kim olduğunu anlamıştı. Bu çocuk yaşlı bir ruhtu. İnsanları okumakta her zaman iyiydi. Hayatındaki insanları şiddetle seviyordu ama söz konusu Tara olduğunda kendini koruması gerektiğini de öğrenmişti.

"Bana Beefcake diyebilirsin. Cutler ismini artık sevmiyorum."

"Ne? Cutler en havalı isim. Sana Beefcake demeyeceğim."

Gözleri büyüdü. "Yorulduğum, Tara. Gidip dinlenmem gerek." "Bekle. Tartışmak istemiyorum. Sana Beefcake diyeceğim.

bana tekrar anne demeyi kabul edeceksin. Anlaştık mı?"

Yüzündeki şaşkınlığı gördüğümde göğsüm sıkışmıştı. Cutler rol yapmıyordu. O sadece kocaman bir kalbi olan dürüst bir çocuktü.

"Gidip uzanması gerekiyor, Tara," dedim onu hoparlörden çıkararak.

"Tamam. Küçük Beefcake'e yakında iyileşmesini umduğumu söyle," dedi gülererek. "Yaz sonunda oraya gelebilirsem sana haber veririm."

"Gitmem gerek. Ne zaman geleceğın konusunda beni bilgilendir." "Haber veririm. Hey, Nash," dedi.

"Evet."

"Oğlumuza iyi bir baba olduğun için teşekkürler." Lanet olsun, yaptığım her şey Cutler içindi.

Onun babası olmak benim için bir onurdu. "Tamamdır. Güle güle."

Görüşmeyi sonlandırdım ve kucağıma bir yastık koydum, o da eğildi ve başını oraya yasladı.

"İyi misin?"

"Umarım Tara çok uzun kalmaz. Yaz sonunda J.T., amcalarım ve tüm kızlarımla bir sürü planım var." Sesi hâlâ kısık olmasına rağmen gözlerini televizyona dikti.

Ateşı düştüğü için mutlu bir şekilde yüzünü okşadım. "Hiç endişelenme. Her şey için bolca vaktimiz var, tamam mı?"

"Babalık?"

"Evet."

"Babam olduğun için mutluyum."

Sık beni. Göğsüm o kadar sıkıştı ki nefes almakta zorlanıyordum.

"Sağ ol dostum." Boğazımı temizledim. "Sen başıma gelen en güzel şeysin dostum. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Tıpkı sen ve büyükbabam büyürken olduğü gibi, değil mi?" diye sordu, sesi sakindi.

"Evet. Ben ve büyükbabam."

"Annenle hiç tanışmadığın için üzgün müydün?" diye sordu. Geçen yıl birkaç kez bu konu hakkında konuşmuştuk. Birden annemin vefatıyla ilgili daha meraklı olmaya başlamıştı.

"Evet, onu hiç tanıyamadığım için üzgündüm." Doğum sırasında bir komplikasyon nedeniyle vefat etmişti. Babam çok sevdiği karısıyla hastaneye gitmiş ve yeni doğmuş oğluya tek başına kalmıştı.

"Büyükbabam meleklerle birlikte gitmeye karar vermeden önce senin iyi olduğundan emin olduğunu çünkü onun da bir melek olduğunu söylüyor."

Cutler'in babamla bu konuda konuştuğunu fark etmemiştim. "Öyle mi dedi?"

"Evet."

"Kulağa doğru geliyor. Ama büyükbabamla harika bir hayatım vardı. Bunu biliyorsun, değil mi? Herkesin ailesi farklıdır ama sevildiğiniz sürece önemli olan tek şey budur."

"Bunu biliyorum baba. Senin ve benim yanımızda annemiz yoktu ama bizi seven büyük bir ailemiz var."

"Kesinlikle öyle." Gözleri kapanırken saçlarını yüzünden uzaklaştırmaya devam ettim.

Uyuyakaldı ve ben orada oturup ona baktım. Bu küçük dostum hayatıma çok fazla neşe getirdi.

Kanepede onun yanında uyuyakalmışım.

Ama karnıma şiddetli bir kramp girince sarsılarak öne fırladım. Oda karanlıktı, bu yüzden birkaç saat geçtiği belliydi ve Cutler orada uzanmış film izliyordu.

Gözleri büyüdü. "Uzun zamandır uyuyordun."

"Kahretsin," diye tısladım banyoya koşarken, neredeyse çarpıyordum sehpanın içine.

Şiddetli bir şekilde kusmadan önce zar zor tuvalete gidebildim.

Görünüşe göre mide böcekleri intikam için geri dönmüşler.

on

...

Emerson

İşten yeni çıkmıştım ve Winnie ile eve doğru yola koyulduk. Artan erişteleri ısıtırken onu besledim ve kendime bir kadeh şarap doldurdum. Bu akşam yapacağım tek boynuzlu at serpintili Rice Krispie ikramlarının tarifini çıkardım. Demi ve Peyton'a yarın getireceğime söz vermiştim ve Lana ile Petra haftada birkaç gün onlar için farklı unlu mamuller getirmeme alışmaya başlamışlardı.

Kendime ayırdığım bu zamanın tadını çıkarmıştım. Yüzmek, yemek yapmak ve müzik dinlemek. Düğün planlamanın baskısı yoktu. Asistanlık süresince çok fazla çalıştığımı hatırlatan nişanlığımın baskısı yok.

Hiç baskı yoktu.

Sadece

yaşıyordum.

"Hadi dışarı çıkalım kızım," dedim.

Tabii ki hemen Nash ve Cutler'ın bahçesine koştu ve en sevdiği çocuğu aradı.

Burada olmamalarına şaşırdım ama belki Cutler hala kendini kötü hissediyordu.

Arka kapılarına bakarken küçük tırnağımı çiğnedim.

Ben onun çocuk doktoruydum. En azından onu kontrol edebilirdim, değil mi?

Dün gece olanlardan sonra biraz gariptim.

Ve mesajlaştığımızda birbirimizden etkilendiğimizi itiraf etmiştik.

Ama komşuyduk. Dostça davranabilirdik.

Fazla düşünmeyecektim.

Winnie'yi peşime takarak kapıya doğru yürüdüm ve hafifçe vurdum.

Kapı o kadar hızlı açıldı ki irkildim. Cutler orada duruyordu, elinde bir bez tutuyordu ve gözleri kocaman açılmıştı. "Merhaba, Dr. Emerson. Babam çok hasta."

Uzaktan yüksek bir ses duydum ve aceleyle içeri girdim.

Ben, Cutler ve Winnie koridordan aşağıya, Nash'in dizlerinin üzerine çökmüş midesindeki her şeyi tuvalete boşalttığı tuvalete doğru yürüdük. Winnie oraya girmeye çalıştı ve Nash onun kafasını tuvalete sokmasını engellemeye çalıştı.

"Winnie, dışarı," dedim, sesim sertti ve yavrum hemen oradan dışarı fırladı. "Cutler, sen onu kanepeye götürüp yanına otursan, ben de babana yardım etsem olur mu? Ben birazdan çıkacağım."

Başını salladı ve ıslak bezi bana uzattı, bu kalbimi eritti çünkü belli ki babasını rahatlatmaya çalışıyordu.

El bezini ıslatıp sıktıktan sonra Nash'in yanında dizlerimin üzerine çöktüm, tam da o birkaç kez daha kustuğunda. Soğuk bezi ensesine koydum ve elimi sırtında gezdirdim. "İyi misin?"

"Bunu almak istemezsin. Eve gitmelisin," diye inledi.

"Güven bana. Şu anda çelik gibi bir bağışıklık sistemim var. Bunun için endişelenmeyin."

Birkaç kez daha kuru kustu ama midesinde hiçbir şey kalmamıştı. Tuvaletin sifonunu çekti ve arkasına yaslanıp duvara yaslandı ve nemli beze uzanıp yüzünde ve ağzında gezdirdi.

Yere, onun yanına yerleştim ve beni izlediğini görmek için ona baktım.

"Bahse girerim şimdi beni gerçekten öpmek istiyorsundur," dedi, sesi yorgundu ama ses tonundaki espriyi duyabiliyordum.

"Çok komik. Sen iyi misin?"

"Evet. İyi olacağım. Saat kaç?"

"Yediyi biraz geçiyor," dedim.

"Kahretsin," dedi nefesinin altından, ayağa kalkmaya çalışarak. "Cutler'a yemek hazırlamam lazım."

Elimi omzuna koydum. "Olduğun yerde kal. Ona yiyecek bir şeyler hazırlayayım ve sana da biraz Gatorade getireyim."

"Çocuklardan birini çağırabilirim. Burada olmana gerek yok."

"İnatlaşmayı bırak. Komşu olarak yapılacak şey bu. Ne de olsa çitimi tamir ettin." Ayağa kalkıp aile odasına doğru ilerlemeden önce sııttım.

Önümdeki manzara karşısında kıkırdadım.

Winnie, Cutler'a o kadar yakın oturuyordu ki birbirlerine yaslanmışlardı. İkisi de Simba Aslan Kral'da şarkı söylerken televizyona bakıyorlardı.

"Hey, aç mısın?" Ona sordum.

"Biraz daha kraker yedim ama biraz acıktım."

"Tereyağlı erişte ve kızarmış ekmeğe ne dersin?" Nash'in burada bunlardan bulundurmasını umuyordum ama yoksa yan tarafa gidip biraz makarna ve ekme alabilirdim.

"Evet." Cutler küçük kolunu yumruk yaptı. "Erişte ve tereyağına bayılırım."

Kilere baktım ve ne kadar iyi stoklanmış olduğuna şaşırdım. Burası bir bekârın mutfığı değildi. Bu bir babanın mutfığıydı.

Oğlunu iyi besleyen biri. Dondurucu et ve balıkla doluydu. Buzdolabı meyve ve sebze doluydu.

sebzeler, süt ve yumurta. Kiler makarna ve konserve ürünlerle doluydu.

Bir tencere çıkardım ve hem Cutler'a hem de Nash'e soğuk birer bardak Gatorade koymadan önce suyu kaynattım.

"Bunu i," dedim ve koridora geri dönüp Nash'e bir bardak uzattım. Hâlâ banyoda aynı yerde oturuyordu ve artık kusmadığına sevinmiştim. "Sadece yavaşça yudumla ve bakalım aşağıya inecek mi?"

"Teşekkür ederim," dedi.

Gururlu bir adam olduğunu biliyordum ve muhtemelen yardım istemekten nefret ediyordu. Ama hastaydı ve ben de yan komşusuydum. Bunu yapmaktan mutluydum.

şehir hayatı çok farklıydı.

Yüksek bir binada yaşıyordum ve yıllar boyunca komşularımla neredeyse hiç konuşmamıştım.

Ama ben böyle büyüdüm.

Annemin pazar yemekleri isteyen herkese açıktı. Her yıl 4 Temmuz partimize kasabanın yarısı gelirdi.

"Tamamdır. Biraz su kaynatıyorum ve Cutler'a erişte yapıyorum. Bu gece ya da yarın yemek yiyebilecek durumda olursan diye senin için biraz paketleyeceğim."

Başını salladı ve Gatorade'den bir yudum aldıktan sonra gözlerini kapatarak başını duvara yasladı.

Dışarı ıktım ve erişteyi pişirip tereyağıyla birlikte bir kâseye koyduktan sonra Cutler'ı masaya çağırdım. Winnie kanepede uyuyakalmıştı.

"Nefis görünüyor. Babam da en iyi erişteyi yapar." Ağzına bir atal dolusu attı.

Belli ki bütün gün kanepede yattığı için siyah saçları her zamanki jlesinden yoksun bir şekilde kafasının üzerinde düz duruyordu ve onu yanıma aldım. Çikolata kahvesi gözleri ve melek yanaklarıyla çok sevimli bir çocuktu.

"Bugün yemeği iyi tuttun mu?"

"Evet. Babam bana kahvaltı için tost ve muz, öğle yemeği için de çorba ve kraker yaptı."

BRAT diyeti yapmıştı. Nash hasta bir çocuğa nasıl bakılacağını çok iyi biliyordu.

"Güzel. Bugün çok dinlendin mi?"

"Evet. Uzun süre kanepede yattık. Tara'nın aradığı zamanlar hariç." Bir yudum su içti ve sonra devam etti. "Arayan annem. Yaz sonunda buraya geliyor ve Tara yerine annesini aramamı istiyor."

Birini bir süredir görmediğinizde bu garip bir istekti. Açıkçası tüm detayları bilmiyordum ama Nash'in paylaştıklarından onun pek ortalıkta görünmediğini anlayacak kadar bilgi edinmiştim.

"Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Bilmiyorum. Onu tanımıyorum." Omuz silkti. "Annemi tanıyor musun?"

İçimi çektim. "Evet. Annem harikadır. Ama şunu söyleyeyim. Eğer annem harika olmasaydı, etrafta olmamasını sorun etmezdim, anlıyor musun?"

"Gerçekten mi?"

"Evet. Gerçekten. Yani, harika bir baban var ve seni çok seviyor. Ve sevgiyle çevrili olmak en önemli şeydir." Dedim.

Ağızına biraz daha erişte tıktırırken omuz silkti ve sözlerimi düşünmek için bir dakika bekledi. "Siz de hayatınızda sadece muhteşem insanları mı seviyorsunuz, Dr. Emerson?"

"Öncelikle, eğer burada oturmuş erişte yiyorsak, bence bana Emerson demelisin, tamam mı? Biz arkadaşız, değil mi?"

Dudaklarının köşeleri yukarı kalkıktı ve o kadar sevimli bir şekilde mükemmeldi ki onun yanındayken gülümsemeden edemiyordum. "Biz arkadaşız, bana Beefcake dediğine göre sanırım sana bir lakap takmalıyım."

"Tamam. Bana ne demek istiyorsun?" Derin düşüncelere dalmış gibi görünürken sordum.

"Sana Sunny diyeceğim. Çünkü adının sonunda güneş kelimesi var ve bence sen kendini güneş ışığı gibi hissediyorsun."

Kalbim eridi.

"Bu ismi sevdim, Beefcake. Teşekkür ederim." Küçük elini okşadım. "Ve evet. Senin ve ailem gibi muhteşem insanlarla çevrili olmayı seviyorum."

"Diğer insanların muhteşem değillerse gitmelerini mi istiyorsun? Çünkü kamp danışmanım Louisa, sadece kovalarımızı dolduran insanlarla birlikte olmamız gerektiğini söylüyor."

"Bunu sevdim. Bir arkadaşım vardı. Birlikte uzun yıllar geçirdim. Ama sonunda benim için iyi bir arkadaş olmadı. Bu yüzden Louisa'ya katılıyorum. Kovalarımızı dolduran insanları etrafımızda tutalım." Kıkırdadım.

"Ama aynı zamanda, babam ve amcalarım, eğer isterseniz arkadaşınızı döverlerdi" dedi.

Banyodan gelen kahkahaları duydum ve Nash'in konuşmamızı duyabilecek kadar yakınımda olduğunu unutmuştum.

"Kimsenin benimle savaşmasına ihtiyacım yok, ama teşekkür ederim," dedim, daha önce konuştuğumdan biraz daha yüksek sesle ve koridorun aşağısından tekrar kıkırdadığını duydum.

Cutler bir lokma erişte yerken, "Yanı başımızda yaşadığın için mutluyum Sunny," diye konuştu.

Elini uzattım. "Benim de. Bu yeni başlangıç tam da ihtiyacım olan şeydi."

Bulaşıkları temizledim ve Nash gri bir eşofman ve beyaz bir tişört giyerek banyodan çıktı.

Kim midesindeki her şeyi kustuktan sonra bu kadar iyi görünür ki?

Nash. Lanet olsun. Kalp.

Saçları dağınıktı ama bu sadece çekiciliğini artırıyordu.

"Hey," dedi, sesi hırçın ve yorgundu. "Yardım ettiğin için teşekkürler. Şimdi iyiyim."

"Öyle mi? Emin misin?"

"Evet. Gereğinden fazlasını yaptınız. Minnettarım." Boğazını temizledi ve yarısı bitmiş Gatorade bardağını tezgâha koydu.

"Pekâlâ. Bir şey olursa numaram sende var," dedim ve Nash ona yatmaya hazırlanmasını söylediğinde koridorda koşmaya başlamadan önce Cutler'a sarıldım.

"Anlıyorum. Sabaha hazır oluruz."

Winnie'yi çağırdım, sırtüstü uzanmış, bacaklarını sanki buranın sahibiymiş gibi yana açmış, kendini evindeymiş gibi hissediyordu.

"Winiford, hadi ama kızım. Biraz gururlu ol. Hadi gidelim."

Nash beni kapıya kadar takip ederken güldü ve köpeğim önümden koşarak dışarı çıktı.

"Her zaman başımızın üstünde yeri var. Ve hey, eğer Winnie gibi davranmak ve buranın sahibiymiş gibi gelip kanepemde uzanmak istersen, kapım her zaman açık."

Verandanın kenarına geldiğimde arkamı döndüğümde güldüm. Kollarını kaldırmış, kapının çerçevesini tutuyordu ve beyaz tişörtü hafifçe kalkmış, karın kaslarını ortaya çıkarmıştı. Etkilenmemiş gibi davranmaya çalışırken kalçalarımı sıktım.

Tanrım, bu adam çok seksiydi.

Aylardır seks yapmamıştım ve açıkça özlüyordum.

Ama Nash'in yanında olmak bile kendimi hormonları azmış bir ergen gibi hissetmeme neden oluyordu.

"Umarım daha iyi hissedersin." Parmaklıklara uzandım.

"Bu sefer arkamı döneceğim ki çalılardan arasına düşmeyeyim."

Kıkırdadı. "İzlememin sakıncası var mı?"

Ben de öyle umuyordum.

Başımı salladım; gözlerinin üzerimde olduğunu düşününce yanaklarım kızardı. Çimenlere indiğimde omzumun üzerinden baktım.

"Kalbin şimdi atıyor mu?"

Bir elini göğsüne koydu. "Kesinlikle öyle." "İyi geceler, komşu."

"İyi geceler Sunny," dedi ve bu lakap onun ağzından çıkarken kulağa çok seksi geliyordu.

Avluya doğru yürüdüm ve arka kapımı açıp verandasına baktım. Hâlâ orada duruyordu.

"Sen hastasın. Yatağa gir. Doktorun emri."

"Sadece içeri girmeni bekliyorum."

Tam bir centilmen.

Günah kadar seksi bir beyefendi.

on bir

...

Nash

Tara yaz sonunda ziyarete geleceğini söylüyor. Nefesimi tutmayacağım ama bunun Cutler'ı nasıl etkileyeceğine de hazırlıklı olmalıyım.

NEHİR

Canının istediği zaman ortaya çıkması çok hoş. Bu ona bir şeyler imzalatmak için iyi bir zaman olabilir. Velayeti resmileştirmek için. Bir şeyler hazırlayabilirim.

HAYES

Kesinlikle bir şeyler imzalamalı. Daha önce Ayrıldığı günden beri onunla hiçbir şey yapmadı. Ve maddi olarak da katkıda bulunmuyor, bu yüzden çok şey istemek gibi görünmüyor.

Evet, sadece her şey yolunda gidiyor ve tekneyi sallamaktan nefret ediyorum. Köşeye sıkıştığını hissettiğinde savunmaya geçer.

ROMEO

Kendini köşeye sıkıştırdı. Şansını dene. O çocuk için her şeyi yaptın ama onun dayanacak bir bacağı bile yok.

KING

Bu konuda Nash'e katılıyorum. Neden tekneyi sallayalım ki? O her şeyi kendi başına yapmasına izin vermek. Gerek yokken neden kavga çıkarıyorsun?

Anlaştık.

NEHİR

Çünkü kanun kanundur. Bu noktaya kadar hiçbir şey yapmamış olması önemli değil. O onun annesi ve istediği zaman gelip bir şeyler talep edebilir. Yapacağını söylemiyorum. Ben sadece nafaka ödemek ya da çocuğu üzerinde herhangi bir hakka sahip olmak istemediğine dair bir şey imzalatmanın zararı olmayacağını söyledi.

HAYES

Katılıyorum. Dünya soğuk bir yer. İnsanlar boktan. Bence ona bir şey imzalatın.

KING

Merhaba, Güneşli. <güneş emoji> Dünya o kadar da kötü değil, Hayes.

Hemen Cutler ve Emerson arasındaki konuşmayı düşündüm. Ona takmaya karar verdiği isim çok uygundu. Kendini tutmaya çalıştığında bile, yaydığı parlak bir ışık vardı. Güneşli.

HAYES

Her şeyin iyi olmadığı da kesin, bu yüzden darbe gelmeden önce hazırlıklı olmanız gerekiyor.

ROMEO

Bu, bir dövüşçü olarak her zaman yaptığım bir şeydir. Hayatta bu yaklaşımı benimsemek kötü bir fikir değil.

Buraya yasal tavsiye almaya gelmemiştim. Sadece şehre gelebileceğini ve Cutler'ın size bundan bahsedebileceğini bildirmek istedim. <kafa patlatma emoji>

KING

Komşu doktorun ona ve Cutler'a küçük bir bakım paketi getirdiğini size söyledi mi? Küçük bir DROMANCE oluşuyor gibi.

Cutler için Gatorade getirmiş. Dromance da neyin nesi?

KING

Bir doktor romantizmi, seni sik kafalı. A.K.A. bir dromance.

ROMEO

Bu bir aşk kitabı olayı mı?

KING

Hayır. Sanırım bunu ben icat ettim. Ama Saylor'a bundan bahsedeceğimden eminim. İyi bir romantizmi kim sevmez ki?

NEHİR

Doktorla çıkmayan biri mi?

HAYES

Aptalca kelime oyunlarını sevmeyen biri mi?

ROMEO

Kahve dükkanı sahibiyle evlenen biri mi?

Çocuğunun doktoruyla çıkmayan biri. Yirmi dakika sonra sitede buluşuruz, sik yalayıcı.

Kingston ve benim önümüzde tadilatla ilgili büyük bir gün vardı. Döşemeler döşeniyordu ve her şey bir araya gelmeye başlamıştı.

NEHİR

Söylediklerimi düşün, Nash.

Pekâlâ. Eğer gerçekten şehre gelirse bir şeyler hazırlayabilirsin. Ona imzalatmaya çalışabilirim ve işleri hafifletebilirim. En azından konuyu açabilirim.

ROMEO

Yumruğa hazırlanmak her zaman akıllıcadır.

HAYES

Aynen öyle. Halı her an altınızdan çekilebilir. Bunu unutmayın.

KING

Siz alaycı piçler beni mahvediyorsunuz. Yakında görüşürüz, Nash. Magnolia Beans'ten ikimiz için kahve alacağım. Orada çok daha iyimserler ve bu olaydan sonra Bayanlarla biraz zaman geçirmeliyim. <winky face emoji>

NEHİR

Bu kadar dramatik olmayı bırak. Bu hafta sonu 4 Temmuz barbeküsü için hala sana geliyor muyuz Nash?

Suyun üzerindeki evim havai fişekleri harika bir şekilde görüyordu ve Cutler bir parti vermeyi dört gözle bekliyordu.

Evet. Sosisli sandviçler, biralar, havai fişekler ve biraz göl zamanı. Sanırım hepimiz bunu kullanabiliriz.

ROMEO

Beans ve ben orada olacağız. Yandaki iyi doktoru da davet edecek miyiz? Onunla henüz tanışmadım.

Bütün komşulara haber veriyorum, çünkü hepsi bizi orada görecektir. Ona bahsedeceğim ama geleceğinden şüpheliyim. Kendine saklamayı sever.

KING

Sana bakım paketleri teslim etmediği zamanlarda. <Saylor ve ben Dandelion'la birlikte orada olacağız.

Kingston ve Saylor'ın çocukları gibi davrandıkları bir goldendoodle'ları vardı ve artık onu her yere götürüyorlardı.

HAYES

Bu hafta sonu izinliyim, o yüzden orada olacağım.

NEHİR

Ruby ve benim biraz dinlenmeye ihtiyacımız var. Dört gözle bekliyorum.

Telefonumu yere bıraktım ve tadilat alanına doğru yola çıktım. Uzun bir gün olacaktı ve bu projede biraz ilerleme kaydetmeye hazırdım.

Oraya vardığımızda, deyim yerindeyse tüm zamanımı yangın üstüne yangın söndürmekle geçirdim. Erkekler tuvaletinde bir sızıntı sorunu vardı ve seçtiğimiz döşeme mevcut döşemeyle uyuşmuyordu. Bu yüzden şimdi onları koyulaştırmak için bir kat daha leke eklememiz gerekiyordu. Kingston'ın dükkânında yaptığı ön kapı yaklaşık bir inçin sekizde biri kadar büyüktü, bu yüzden alçıpanın kenarlarını tıraşlayarak sığdırmamız gerekecekti.

"Hey, Nash." Lucille ve kocası Dave, sorunu çözdüğümüzde ön kapının gireceği geniş açıklıktan içeri girdiler.

"Merhaba. Nasıl gidiyor?" diye sordum.

Dave kaşlarını kaldırarak, "Kapıları açmak için sabırsızlanıyoruz," dedi. "Buranın açık olmadığı her gün bana küçük bir servete mal oluyor. Ve burada hâlâ yapılacak çok iş var gibi görünüyor."

"Doğru. Size zaman çizelgesini verdik ve planladığımız gibi üç hafta içinde bitirme yolunda ilerliyoruz. Programa uygun gidiyoruz, bu yüzden sorunun ne olduğundan emin değilim?"

"Sorun şu ki, kapıları planladığımızdan daha erken açmak istiyoruz." Lucille gözümü korkutmak istercesine çenesini ve kaşlarını aynı anda kaldırdı.

İşe yaramadı.

Bir zaman çizelgemiz vardı ve ona sadık kalıyorduk.

Bir projenin ortasına geldiğimizde müşterilerin sabırsızlanması alışılmadık bir durum değildi.

"Dinleyin, bu işi doğru yapmamız gerekiyor ve bu yolda ilerliyoruz. Ancak üç hafta kalmışken zaman çizelgesini değiştiremezsiniz. Bu işler böyle yürümez." Omuz silktim.

Lucille, "Biz tezahür ettiriyoruz," dedi, sesi hiç duymadığım kadar sertti. "Ve tezahür ettiğinizde, izin almanıza gerek yoktur. Kendiliğinden olur."

Gülmemek için elimle ağzımı kapattım çünkü zaman çizelgesini değiştirmek söz konusu olduğunda bu mantığı ilk kez duyuyordum.

"Tüm pozitif enerjinizi evrene yaymanıza saygı duyabilirim ama inşaat işleri böyle yürümez. Önümüzdeki üç hafta boyunca iş gününün her bir dakikasını düşündük ve tam bir ekiple şantiyede uzun saatler boyunca çalıştık. Dünyadaki tüm tezahürler için daha çabuk bitmesini sağlamayacak." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Bu hayal kırıklığı. O yüzden söylediklerine kulak asmayacağım ve kapıların iki hafta içinde açılacağına güveneceğim." Lucille hışımla gitti ve Dave homurdandı.

"Bunun için üzgünüm. Şu anda sadece para konusunda stresli, bu yüzden daha erken açarsak her şeyin iyi olacağını düşünüyor. Ama zaman çizelgesinde bir sorun yok. Ben sadece doğru yolda olduğumuzdan emin olmak istedim," dedi Dave. "Önemli bir sorun çıkmazsa, gitmeye hazırız."

Sizi buraya daha erken getiremediğimiz için üzgünüm. Zamanında halletmek için elimizden geleni yapıyoruz."

"Seni duyuyorum ve hepsi kulağa hoş geliyor. Teşekkürler Nash. Gerçekten bir araya geliyor ve çok memnunum."

Tam o sırada Lucille birkaç adım öteden parmaklarını şıklattı. "Gidelim Dave. Bir inşaat alanının ortasında dururken kendimi gösteremem."

Arkasını döndü ve hışımla dışarı çıktı, dışarıda yürürken birkaç çocuğa hırladı.

Kingston bana doğru yürüdü ve tipik dramatik titremesini yaptı. "Eyvah. Bu kadını korkunç buluyorum. Her zaman çok sinirli görünüyor."

"Evet, o ne zaman uğrasa tuvalete koştuğunu fark ediyorum. Bunun için teşekkürler bu arada."

Omzuma vurdu. "Sen bu tür şeylerle başa çıkmakta çok daha iyisin. Zaman çizelgesini yükseltmeyi kabul ederdim ve bu iyi bir şey olmazdı. O yüzden... rica ederim."

Gözlerimi devirdim. "Bu çok uygun. Kapıyı açmaya hazır mısın?"

"Evet. Sadece kaldırmak için yardımına ihtiyacım var." "Hadi yapalım."

Günün geri kalanını birbiri ardına işlerle uğraşarak geçirdik ve kampa varıp oğlumu aldığım da rahatlamıştım.

Kamp danışmanı bana 4 Temmuz partimize uğramaya çalışacağını söylediğinde endişelenmeliydim. Cutler ne zaman bir araya gelsek kasabadaki herkesi davet etmeyi severdi.

"İnsanları bir şeylere davet etmeden önce bana sorman gerektiğini söylediğimi sanıyordum."

Eve doğru giderken söyledim.

"Evet, ama o gerçekten iyi biri, baba. Atıştırma saatinde bana fazladan bir kurabiye verdi."

Araba yoluna girdiğimizde başımı salladım ve kafam komşumun evine doğru gitti. Emerson o lanet kot şortuyla dışarıda, eğilmiş çiçek dikiyordu.

Winnie ona doğru koşarken Cutler arabadan inmiş ve o tarafa doğru koşuyordu.

"Hey, kamyon dan atlamadan önce beni beklemen konusunda sana ne demiştim?" Homurdandım.

"Üzgünüm, babalık! Sunny ve Winnie'ye merhaba demek istiyorum."

Emerson bize doğru döndü, ayağa kalkmak için itti ve ellerini kirden arındırmak için fırçaladı.

"Selam," dedi, oğlum uzun süredir kayıp olan aile üyeleri gibi kollarına koşarken. "Kamp nasıldı?"

Bu lanet çocuk ve onun bazı insanlara olan bağılılığı.
Güzel kadınlar onun olayı gibi görünüyordu.

Kampta olan biten her şeyi anlatıp duruyordu, ben de kollarımı göğsümde kavuşturmuş nefes almasını bekliyordum.

"Baba, Sunny'ye havai fişek partisinden bahsettin mi?"

Az önce ona sormadan insanları davet edemeyeceğini söylemedim mi?

Boğazımı temizledim ve ona uyarıcı bir bakış attım.
"Bunu yapmaya fırsatım olmadı."

"Ah, pardon. Önce babamla konuşmadan insanları partiye davet etmemem gerekiyor."

Gülümsedi. "Benim ailem de çocukken aynı kuralı uygulardı ve yemin ederim kardeşlerim hiç dinlemezdi. Kasabadaki herkes partilerimize gelirdi ve annem oğlanlara çok sinirlenirdi. Sonunda mücadele etmeyi bıraktı ve ne kadar çok o kadar iyi felsefesini benimsedi."

"Bunu sevdim." Oğlum bana baktı, kampta gölde yüzmekten saçları dağılmıştı ve yanakları güneşten biraz pembeleşmişti. Bu çocuğa ne kadar güneş kremi sürsem de her yeri bronzlaşıyordu ama yanakları hep pembeydi. "Ne kadar çok o kadar iyi, babalık. Duydun mu bunu?"

"Ben yaptım. Tam yanında duruyorum." Kıkırdadım. "Ve tabii ki bu hoşuna gidiyor. Partiyi düzenleyen sen değilsin."

Emerson'ın yeşim yeşili gözleri benimkilerle kilitlendi.
"Sanırım o sadece bir eğlence?"

Cutler Winnie ile bahçede koşmaya başladığında, "Onun gibi bir şey," dedim. Ensemi kaşıdım ve güneş üzerimizde parlarken gözlerimi kıstım. "Sen de gelebilirsin. İyi bir grup olacak."

Neden gergindim ki? Kadınların yanında gergin olmazdım. En azından genelde.

Belki de beni reddetmesine hazırlıklıydım.

Tekrar.

"Havai fişek partisi tam olarak nedir?" diye sordu.

"Bu bir 4 Temmuz partisi. Güzel yemekler. Güzel içecekler. İyi insanlar."

"Kulağa iyi bir zaman gibi geliyor." Gülümsedi. "Havai fişeklerin yanında bir doktor bulundurmak her zaman akıllıca olacaktır."

"Ah... yani profesyonel olarak geliyorsunuz, öyle mi?"

"Komşu olarak yapılacak bir şey gibi görünüyor." Sırıttı.

"Cutler'ı nasıl geri çevirebilirim?"

Benimle öpüşmeyi kolayca kestir, değil mi?

"Magnolia Falls partilerimizin Rosewood River partileriniz kadar iyi olup olmadığını merak ediyorum."

"Sana kesinlikle haber veririm. Ne getirebilirim?"

"Tıbbi bir kit ve çocuğumun kasabadaki herkesi davet etmesini engellemek için bir fermuar." Gülümsedim çünkü çok güzeldi.

"Beni davet ettiği için ona kızma. Ne de olsa ben senin komşunum. Şenliklerin devam ettiğini görürdüm."

"Seni davet ettiği için kızgın değilim Sunny." Evime doğru geri geri yürümeye başladım. "Sadece önce benim yapmama izin vermediği için kızgıyım."

"Bu biraz cilveli oldu, komşu."

"Denerim." Oğluma dönmeden önce ellerimi havaya kaldırdım. "Hadi dostum. Yemeğe gitmem gerek."

"Aww dostum, babalık. Winnie ve ben eğleniyoruz. Burada biraz daha kalamaz mıyım?"

"Arka verandamdaki çiçek saksılarına taşıyorum, istersen ona göz kulak olabilirim. Şu anda Winnie'yi yıpratma fikri umurumda değil. Beni çiçek dikerken izlemekten sıkıldı. Bana bir iyilik yapmış olursun."

"İyi. Sadece akşam yemeğine kadar. Ve gölden uzak dur. Kuralları biliyorsun," dedim. Onu da bizimle yemeğe davet etmek istedim ama işleri zorlaştırmak istemediğini açıkça belirtmişti.

Partiye gelmeyi kabul etmişti.

Ve her ne saçma nedense, bu konuda bulutların zerindeydim.

Kingston'ın bizim için satın aldığı sonsuz havai fişekleri izleyeceğimden şüpheliydim, çünkü bütün gece seksi komşuma bakacağıma dair bir his vardı içimde.

Çünkü benimle sınırı açmak isteyip istemediğinden bağımsız olarak, eğer etrafımdaysa, gözlerim onun üzerindeydi.

on iki

...

Emerson

Dört Temmuz'da burada olduğum için üzüleceğimi düşünmüştüm, çünkü ailemin her yaz evde verdiği partiyi nadiren kaçırdım. Bu bir gelenektir ve çok severdim. Collin ve ben hiç kaçırmazdık. Aslında Farah da o partileri hiç kaçırmazdı. Kendisine üçüncü tekerlek der ve bu konuda bitmek bilmeyen şakalar yapardı.

Geriye dönüp baktığımızda, Farah hiç de üçüncü tekerlek değildi. Görünüşe göre, Collin'in sıkıldığı lastiğin yerine geçen yedek lastik oydu.

Silkindim.

Hayatımdaki en önemli iki insanın artık hayatımda olmadığı gerçeğini kabullenmek hâlâ zordu.

Nasıl olabilirler ki?

Bana en kötü şekilde ihanet ettiler.

Ve iptal edilen düğün tarihim kara bir bulut gibi üzerimde belirirken, bu beni yeniden vuruyordu. Bir hafta daha, sonra her şeyi arkamda bırakabilecektim.

Silkindim ve dikkatimi bana doğru yürüyen Demi ve Peyton'a çevirdim. Buraya daha yeni gelmişim,

ve parti tüm hızıyla devam ediyordu. Müziği ve kahkahaları duyduğumda tereddüt ettim, acaba evde kalıp kendime acımalı mıydım, kek ya da kurabiye pişirip şekerli güzellikler içinde kaybolmalı mıydım diye düşündüm.

Ama Nash mesaj atmış ve saklanmayı bırakıp oraya gelmemi söylemişti.

İşte buradaydım.

Son birkaç hafta içinde herkes benimle tanışmak için ofise geldiğinden, şimdiden pek çok yerel halkla tanışmıştım. Çocukları yoktu ama bu onları uğramaktan alıkoymuyordu ve hepsi de bana kendimi çok iyi hissettirmişti.

"Hey, kızım, burada olmana çok sevindik," dedi Peyton.

Demi şişesini benimkiyle tokuşturmadan önce bana bir bira uzattı. "Romeo'yla tanışman için sabırsızlanıyorum."

"Kardeşlerim çok kıskanacak. Onun süper hayranlarıdır. O dövüğe kafayı takmışlardı," dedim.

"Bunu ligin en ünlü hokey oyuncularından biri olan bir erkek kardeşi olan kız söylüyor," diye ekledi Peyton, çünkü kardeşimin Clark Chadwick olduğunu öğrendiklerinde hepsi çıldırmıştı. Ben buna alışmıştım. Clark profesyonel bir hokey oyuncusuydu ve son iki yıldır gerçekten adından söz ettiriyordu.

Peyton birine el sallayıp hemen döneceğini söylediğinde kıkırdadım.

İkimiz de nereye gittiğini görmek için ona baktık. "Bu benim kardeşim Slade. Sanırım ona aşık, ama bu henüz onunla konuşmak istediğim bir konu değil." Güldü.

Başımı salladım. "Güven bana. Bunu benden daha iyi kimse anlayamaz. Tüm hayatım boyunca bunu ailemle birlikte yaşadım."

Yakışıklı bir adam yanıma geldi ve ağabeylerimin bana gösterdiği bir fotoğrafı hatırladığım için Romeo olduğunu düşündüm.

"Bu meşhur Dr. Chadwick, ha?" diye sordu, elini uzatırken diğer kolu Demi'nin koluna dolandı.

ve onu kendine çekti.

"Lütfen bana Emerson de. Sen Romeo olmalısın."

"Görünüşe göre Rosewood River'da bazı hayranların var, Altın Çocuk. Dövüşe yatırım yapmışlar," dedi Demi, ona bakarak ve birbirlerine bakışları karşısında göğsüm sıkıştı.

Collin bana hiç böyle bakmış mıydı?

Sanki benim var olmadığım bir dünyada yaşayamazmış gibi mi? Çünkü şu anda tanık olduğum şey buydu.

"Öyle mi? Bunu duyduğuma sevindim. Teşekkür ederim. Ben büyük bir hokey hayranıyım ve Clark da tam bir canavar, o yüzden Magnolia Falls'ta bir hayranı olduğunu bilmesini sağla." İki kolunu da karısına doladı, karısının sırtı göğsüne dönüktü. "Kızım senden o kadar çok bahsediyor ki. Bugün geleceğini umuyorduk."

"Teşekkür ederim. Şimdiye kadar içtiğim en iyi kahveyi yapıyor, bu yüzden artık benimle kaldı. Ve birkaç yıl ata binmedikten sonra beni tekrar ata bindirdi." Demi'ye gülümsedim. "Ve geldiğim için çok mutlu oldum. Olunması gereken yer burası gibi görünüyor."

"Sadece havai fişekleri bekleyin. King kendini gerçekten kaptırıyor ve harika bir gösteri olacak," dedi Demi.

Nash Romeo'yu bir şey için yanına çağırdı ve bir de baktım ki Demi, Peyton ve onların en iyi arkadaşları Ruby ve Saylor ile bir sandalyede oturuyorum. Saylor'la kitapçısına birkaç kez uğradığımda, Ruby'yle de Demi'nin çiftliğinde onlarla ata bindiğimde tanışmıştım. Ama bugün hepsini daha yakından tanıyordum. Eğleniyor ve durmadan gülüyordum ve bu iyi hissettiriyordu.

İhanet, kendinizi koruma ihtiyacı hissetmenize yol açar. Gardınızı alın. Ve ben de son birkaç aydır bunu yapıyordum.

Ama bugün, gardım düşmüştü.

Uzun zamandır ilk defa gerçekten iyi vakit geçiriyordum.

Numara yapmıyordum ya da

zorlamıyordum. Ve çok iyi

hissettirdi.

Belki de tüm bunlar iyileşmenin bir parçasıydı.

"Bekârsın, değil mi?" Ben biramı yudumlarken Peyton sordu. "Magnolia Falls'un iyi erkeklerinden birinde gözün var mı?"

"Vay canına. Gerçekten pürüzsüzsün. Onun bekâr olduğunu nereden biliyorsun?" Ruby kahkahaları arasında sordu.

"Lütfen onu affedin. Sadece doğası gereği meraklıdır," dedi Demi, gülümsemesini örtmek için elini kullanarak.

"Um, seni duyabiliyor. Ben de yeni kankamızı tanımaya çalışıyorum." Peyton kıkırdadı.

Kanka kelimesi göğsümü sıkıştırdı. Hayatım boyunca en iyi arkadaşım bana tamamen ihanet etmişti. Gezegendeki en kötü karakter yargıcı ben miydim? Artık birinin gerçekten arkadaşım olup olmadığına bile güvenebilir miydim?

"Doğrudan konuşmak ve yoğun sorgulama o Peyt's sevgi dili," dedi Saylor gülerek. "Bunu bana da yaptı." "Sorun değil. Bana her şeyi sorabilirsin. Şu anda bekâрім. Nişanlıydım ve birkaç ay önce düğünü iptal ettik. Yani Bay Doğru'yu aramıyorum, çünkü Bay Yanlış'la yıllarımı geçirdim. Bana güven olmaz." Omuz silktim, Sanki üzerlerine büyük bir bomba atmamışım gibi.

Hepsi bana bakakaldı, Saylor ve Demi'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı, Ruby'nin kaşları beni incelerken birbirine kenetlenmişti ve Peyton'ın tek kaşı kalkmıştı. Belli ki hepsinin bu haber karşısında farklı tepkileri vardı.

"Artık merakımı saklamıyorum bile. Ayrıntılara ihtiyacım var." Peyton öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı.

"Az önce sana nişanı attığını söyledi. Tüm detaylar bu kadar," dedi Demi, ona uyarıcı bir bakış atarak. "Ve Emerson, bunları yaşadığın için çok üzgünüm."

"Magnolia Falls'a küçük kasabanın cazibesi için gelmediğinizi tahmin ediyorum. Bir kaçışa ihtiyacınız vardı, değil mi?" Ruby sordu.

"Ruby aslında bir terapist. Bu tür şeyleri bilir," diyor Saylor.

Biramdan bir yudum daha aldım ve onlara gülümsedim. Dürüst olmak gerekirse, bu konuda konuşmak iyi hissettiriyordu. Ailem, çoğunlukla da erkek kardeşlerim o kadar öfkeliydi ki ne zaman bu konu açılrsa bana Collin'e fiziksel olarak zarar vermek istediklerini söylüyorlardı. Sonra da ben onları sakinleştiriyordum.

Annem bu konuda sürekli ağlardı ve ben de onu teselli etme ihtiyacı hissederdim.

Babam bu konuda o kadar öfkeliydi ki beni her gördüğünde kollarını bana doluyor ve sarılıyordu ve ben bu acıma duygusundan nefret ediyordum.

Büyükannem ve büyükbabam düğünün iptal edilmesine çok üzölmüştü, çünkü Rosewood Nehri'nde büyük bir etkinlik düzenlenmişti. Sonsuza dek orada yaşamış olan iki aile, deyim yerindeyse nikah masasına oturmuştu.

Magnolia Falls'ta olmak farklı hissettiriyordu. Güvende.

Olanları paylaşırken kimseyi savunmak zorunda değildim. Collin ve Farah'ın yaptıklarından sonra bile, kasabadaki herkesin hayatlarının geri kalanında onlardan nefret etmesini istemiyordum.

İhanet ettikleri bendim. Tüm Rosewood River kasabasına değil.

Ama küçük kasabalar böyledir işte. Dedikoducu olabilirlerdi ama kasaba sakinleri son derece koruyucu ve sadıktı.

Ve düğün iptal edildiğinden beri dedikodu değirmeni tüm gücüyle çalışıyordu.

"Hayatımı düzene sokmaya ihtiyacım vardı. Yeni bir plana ihtiyacım vardı ve bunu Rosewood River'daki evimde ya da herkesin hikâyemi bildiği bir şehirde yapmak istemedim." Omuz silktim çünkü gerçek buydu.

"Aslında ihtiyacın olan şey kendine geçici bir erkek bulmak. Bilirsin işte... bir ribaund. Kendine bir kaçamak yapma hediyesi ver. Gevşe. Aksi takdirde, bu kaçış bir hiç uğrunaydı," dedi Peyton.

"Yemin ederim bazen hiç filtren olmuyor Peyt. Belki de bütün amacın yalnız kalmaktı." Ruby içkisine uzandı

ve bir yudum aldı.

"Doğru. Ama yine de zevk almalı." Peyton kaşlarını bana doğru salladı ve Demi birasını kucağına kustu. "Orgazmla kaçmak en iyi intikam türüdür."

"Peyton Francis, senin neyin var? Senden tavsiye istemiyordu!" Demi çığlık attı.

"Ve o bir doktor!" Saylor başını salladı ve bana göz kırptı.

"Ne olmuş yani? Doktorların da bazen alete ihtiyacı olur."

Şimdi gülme sırası bendeydi. Ve o kadar çok güldüm ki gözlerim yaşardı. Sonra gülmeye devam ederken yanaklarımdan aşağı süzöldüler.

Bu durum karşısında döktüğüm ilk gözyaşları üzüntü gözyaşları değildi.

"Burada neler oluyor?" Nash sordu ve derin sesi ve omzuma konan eliyle neredeyse sandalyemden fırlayacaktım.

"Bilirsin, ateşle vaftiz, Peyton tarzı." Ruby kıkırdadı.

"Pekâlâ. Gülüyor, bu iyiye işaret. Onu henüz şehirden kovmuyorsun." Beni biraz sıktı. Belki de geldiğimden beri içtiğim üç biradan ya da uzun zamandır olmadığım kadar rahatlamış olmamdan kaynaklanıyordu ama bu jest karşısında biraz eridim. Belki de bütün erkekler kötü değildi. Belki de sadece hayatımın geri kalanını birlikte geçirmeyi planladığım kişi kötüydü. "Birer bira daha içelim mi?"

"İşte bu!" Peyton bağırdı ve bakışları benimkilerle kilitlendi, sonra da bize biraz daha içki getirmeyi kabul edip uzaklaştı.

Demi, yüzüne kocaman bir gülümseme yayılırken en yakın arkadaşına başını sallayarak, "Bu gece gerçekten çok iyisin," dedi.

"Magnolia Falls'taki ateşli erkeklerden bahsetmişken. Kasabanın en gözde bekarıyla yan yana yaşıyorsun."

Peyton söyledi.

"Nash kesinlikle bir av." Saylor şişesinden son yudumu aldı ve ayaklarının dibine bıraktı. "Ve bu mükemmel olabilir, çünkü sen bir şey aramıyorsun. Kesinlikle Cutler'ı yetiştirmekle ilgileniyor, bu yüzden yıllar boyunca onu tanıdığım kadarıyla dışarı çıktığında rahat olmayı sevdiğini düşünüyorum."

"Hiçbiriniz 'yediğin kaba pisleme' kuralını duymadınız mı?" Ruby sordu.

Demi, "Duydum ama anlamını tam olarak kavrayamadım," diye itiraf edince kahkahalar daha da arttı.

"Katılıyorum. Aptalca bir söz." Peyton ellerini havaya kaldırdı. "Ayrıca, evde yemek yiyebilir ve sıçmak için yan odaya gidebilir."

Nash parmaklarının arasında beş birayla geri dönüp tek kaşını kaldırarak bizi içeri alırken etrafımızdan histerik kahkahalar yükseliyordu. "Siz hanımlar burada çok fazla eğleniyorsunuz. On beş dakika içinde havai fişekler patlayacak. Harika bir gösteriye hazır olun."

"Oh, bir gösteri için hazırız, tamam!" Peyton uzaklaşırken bağırdı. "Öyleyse anlaştık. İsteddiği yere sıçabilir. Ve yeme kısmına gelince. Ben derim ki, bırak adam kalçalarının arasında sihrini konuşursun. Bon appétit, Nash Heart."

Nash'in uzattığı şişeden bir yudum aldıktan sonra kucığına bira kusma sırası şimdi Saylor'daydı.

Öne doğru eğildim. "Don't shit where you eat'in anlamı, kişinin aynı zamanda hastalarından birinin babası olan komşusuyla kaçamak yapmamasını tavsiye etmektir."

Ruby başparmağını Peyton'a doğru sallayarak, "Teşekkür ederim," dedi. "Sanırım bu biraz fazla abarttı."

"Her neyse. Ne anlama geldiğini biliyorum; sadece aptalca olduğunu düşünüyorum. Yan dairede oturuyorsun. Geç bir saatte

gece seks çağrısı. Ve sen Beefcake'in çocuk doktorusun; işlediği tüm cinayetleri itiraf eden bir mafya babasının psikoloğu değilsin. Çocuk doktorlarının hastalarının babalarıyla takılmalarına izin verilir, özellikle de bu kişi seksi ve bekar bir babaysa."

Saylor, "Ahhh... bekar baba romantizmi benim en sevdiğim şeydir," dedi.

Bu konuşma kesinlikle vardı benim Zihin Yarış. Açıkçası, geçen gece onu öpmek istemiştim.

Ama bu nereye varacaktı?

Biz komşuyduk.

Dost canlısı komşular.

Ben onun çocuğunun doktoruydum.

Birkaç ay içinde taşınacaktım.

Hepsi bir yanıt beklerken birayı dudaklarıma götürdüm ve bir yudum aldım. "Çok dağınık. Çok karmaşık."

"Yani bunu yapmak istemediğinizi mi söylüyorsunuz? Çok fazla olduğunu söylüyorsun..." Demi durakladı.

"Dağınık ve karmaşık," diye sözlerini tamamladı Saylor.

"Dinle, bana baksa o adama bir ağaç gibi tırmanırdım. Daha önce avludan geçerken sana nasıl baktığını hatırlıyorum." Peyton'ın sesi artık mizahtan yoksundu.

"Dur. Olayları romantikleştiriyorsun. Çoğu zaman bana katlanamıyor."

"Bunu romantikleştirmiyor." Demi öne doğru eğildi ve bakışları benimkilerle kilitlendi. "Bunu işaret etti ve hepimiz dönüp buna tanık olduk."

Bu düşünce kalbimi yerinden oynattı. Bana nasıl baktığını fark etmiştim ve o yanımdayken nasıl hissettiğimi biliyordum. Ama bu, ona göre hareket etmemiz gerektiği anlamına gelmiyordu. "Peki Nash Heart bana tam olarak nasıl bakıyor?" Ses tonum tamamen alaycıydı.

"Dağınık ya da karmaşık olması umurunda değil gibi," dedi Ruby. "Ve bu onun tarzı değil. Kadınlara karşı çoğu zaman mesafeli çünkü tek odak noktası Cutler. Ama

Gözleri sizin üzerinizdeydi ve siz verandadan indiğiniz anda gülümsedi."

"Nash kadınlar konusunda heyecanlanmıyor. İlişkiye giriyor ve sonra normal sorumluluklarına geri dönüyor," diyor Saylor. "Ama sende farklı bir şeyler var."

"Ben sadece kasabada yeniyim. Küçük kasabaların nasıl işlediğini bilirim. Kasabaya yeni birinin gelmesine bayılan birkaç kardeşim var. Parlak yeni oyuncak. Güven bana, zamanla geçer."

"Fazla düşünme. Nişanı attın, değil mi?" Peyton sordu.

"Evet," dedim, bunu nereye götüreceğinden emin değildim.

"Hepimiz bir erkeği unutmanın en iyi yolunun yeni bir erkeğin altına girmek olduğunu biliyoruz. Ve komşunuz sadece Hayes'ten sonra şehirdeki en ateşli bekar erkek değil, aynı zamanda sizin de komşunuz. Daha mükemmel olamazdı."

Nash'le bir gece geçirme düşünceleri aklımı başımdan aldı. Gizlice baktığım o sıkı karın kasları. O kaslı kollar. Yüzündeki bir günlük kırışıklıklar. Parmaklarımı geçirmeyi arzuladığım dalgalı saçları.

Kalın

kalçalar.

Sert eller.

Burası daha mı sıcak oldu?

Sonra Collin'den başka kimseyle birlikte olmadığımı hatırladım. Hiç kaçamak yapmamıştım. Seksi aşktan nasıl ayıracağımı bilmiyordum.

Yapabilir miyim bilmiyordum.

"Söylediğin her şey doğru. O çok seksi. Aynı anda hem komik, hem hoş, hem de iğneleyici ve ben bundan hoşlanıyorum. Ve Tanrı biliyor ya, o kadar uzun zamandır seks yapmadım ki, yakında bu konuda bir şeyler yapmazsam muhtemelen kadınlık organlarım kalıcı olarak kapanacak." Bira şişesini parmaklarımın arasından sallandırdım.

Hepsi kıkırdadı ama bana baktıklarında gözlerindeki empatiyi gördüm.

"Peki, sorun nedir?" Ruby sordu.

"Ben kaçamak yapan bir kız değilim. Hiç kaçamağım olmadı," diye itiraf ettim, yanaklarımın kızardığını hissederek. Bu gerçekten utanç vericiydi. Sadece bir erkekle birlikte olmuşum ve o bile bana sadık kalmamıştı.

"Evet'e lanet olsun. Bugün lanet olası 4 Temmuz. Yeni bir şeyler denemek için harika bir zaman ve kendi havai fişeklerinizi patlatmak için daha iyi bir gün olabilir mi?"

Ve bu sözlerle birlikte gökyüzü parlak kırmızılar, pembeler ve turuncularla aydınlandı.

Herkes alkışladı ve Nash'in gözlerini üzerimde bulmak için ona baktım.

Bu adama karşı çok güçlü bir çekim hissetsem de, buna göre hareket etmemem gerektiğini biliyordum.

Hayatım zaten darmadağındı.

Yangına körükle gitmenin anlamı yok.

on üç

...

Nash

Cutler'ı J.T.'nin yanına bıraktım. Ailesi Jay ve Susannah iyi arkadaş olmuşlardı ve onlara son derece güveniyordum. Oğullarımızın ikisi de tek çocuktı, bu yüzden bu noktada daha çok kardeş gibiydiler.

Anlamıştım.

Ride or Die'daki adamlarım benim kardeşimdi.

İşimi her zamankinden daha erken bitirmiştım ve boş vaktim olmasına alışık değildim.

Bu gece tüm erkekler eşleriyle birlikteydi ve Hayes de itfaiye binasındaydı.

Yani tek başımaydım.

Telefonum çaldı ve Bluetooth'um aracılığıyla cevap verdim. "Selam baba. Nasıl gidiyor?"

"Bu iyi bir şey. Yolda olduğum ve haftanın son teslimatlarını yaptığım için biraz yorgunum. Ama uyumak için eve gidiyorum. Cutler'ı kontrol etmek istedim. Yeni astım ilaçları işe yarıyor mu?"

Babam da benim gibi bekâr bir babaydı. Hayatı boyunca bir kamyon şoförü olarak çok çalışmış, uzun saatler çalışmış ve muazzam bir rol model olmuştu. O ve benim

Annesi gülünç bir şekilde aşık olmuştu ve o öldükten sonra asla hayatına devam etmemiştir.

"Evet. Herhangi bir sorun yaşamadık. Bu hafta kampta birkaç kez inhaler cihazını kullanmak zorunda kaldı, ancak her gün tepe akış ölçeri kullandığımız ve proaktif olduğumuz sürece iyi gidiyor."

"Kendini dinle. Doktor gibi konuşuyorsun." Yüksek sesle, yıpranmış bir kahkaha attı. Kendimi bildim bileli babam sigara içerdi ve bunu kanıtlayacak boğuk bir sesi vardı. "Seninle gurur duyuyorum, oğlum."

Boğazımda bir yumru oluştu. Biz böyle konuşmazdık. Beni sevdiğini biliyordum. Bundan bir an bile şüphe etmedim. Ama duygusal bir tip değildi ve sanırım annemi o şekilde kaybetmek onu pek çok yönden temkinli yapmıştı. Cutler'a her gün onu ne kadar çok sevdiğimi söylemek için çok çalıştım. O dünyaya gelmeden önce varlığından bile haberdar olmadığım bir yanıma ortaya çıkarmıştı.

"Teşekkürler. Sadece her şeyi takip etmeye çalışıyorum."

"Tara birkaç hafta içinde ortaya çıkarsa onunla nasıl başa çıkacaksın? Şehre gelmesinden hiç hoşlanmıyorum. O buradayken beni hep biraz endişelendirir."

"Evet. Gelmekten vazgeçme ihtimali yüksek ama gelirse de fazla kalmaz. Cutler'la biraz zaman geçirmesine izin vereceğim ve bir ya da iki yıl daha yoluna devam edecek. Umabileceğim en iyi şey bu," dedim ve arabamı garaj yoluna çektiğimde Emerson'ın verandasında duran bir adam dikkatimi çekti.

"Pekâlâ. Beni haberdar et. Eve yeni geldim ve gecenin geri kalanında uyuyacağım. Yarın konuşuruz."

"Kulağa hoş geliyor." Telefonu kapattım ve kamyonetimden çıktım.

Emerson geçen hafta kendini iyi hissetmediğini söyleyerek 4 Temmuz barbeküsünü havai fişek gösterisinin ortasında terk etmişti. Kısa bir el sallama dışında onu o zamandan beri görmemiştım ve benden kaçtığı hissine kapılmıştım.

Birkaç kez mesajlaştık ama sadece ben onu, o da Cutler'ı kontrol ediyordu.

Mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde aldım.

Aramızdaki işleri karmaşıklaştırmakla ilgilenmiyordu.

Muhtemelen daha iyisi içindi. Yanıma taşındığı günden beri yumruğumu sayılamayacak kadar çok kez becermiş olsam bile.

Bu gece dışarı çıkıp birileriyle yatmaya çalışmalıydım çünkü kendi elimden gelmeyen bir tür rahatlama için çaresizdim. Cutler gitmişti ve bu benim penceremdi. Ama bir şey beni verandasında duran yabancıya doğru yürümeye itti.

Bu onun eski sevgilisi miydi?

"Hey. Emerson'ı mı arıyorsun?" Ön kapısına giden üç basamağı çıkarken sordum. Göz göze gelmiştik. Uzun boyluydu, tıpkı benim gibi. Koyu renk saçlıydı. Kot pantolon, gömlek ve spor ceket giymişti ama ayağındaki kovboy çizmeleri gözümden kaçmamıştı. İş adamı ve çiftçi karışımı bir tipti. Tam olarak Stanford mezunu gibi görünmüyordu. Ama ben üniversiteye gitmemiştim, yani ben kim oluyordum da zeki bir adamın nasıl giyindiğini bilebiliyordum?

Yüzünü bana döndü ve bakışlarını daralttı. "Öyleyim. Ve sen de komşu olmalısın. Cutler'ın babası, değil mi? Nash mi?"

Belli ki bu adamla sık sık konuşuyor. Benden bahsettiği için göğsümü kabartmak istedim, ama sonra belki de tekrar bir araya geliyorlardı ve bu yüzden benden kaçıyordu.

"Evet. Nash Heart. Ya sen?" Evden gelen gülünç derecede yüksek sesli müziği duymamaya çalışarak kaşlarımı kaldırdım.

"Easton Chadwick. Emerson'ın şeytani ikizi." Bana elini uzattı ve açıklayamadığım nedenlerden dolayı içim rahatladı. Bu kız üzerinde hiçbir hakkım yoktu.

Elini sıktım. "Tanıştığımıza memnun oldum. Orada neler oluyor?"

Yüksek sesli müziğin titreşimiyle camlar tıkırdadı.

"Bugün işe gitmedi, ki bu kız kardeşime hiç yakışmıyor. Onu defalarca aradım, ofisini aradım ve Doktor Dolby'nin bugün onun yerine bakmaya geldiğini söylediler. Ben de endişelendiğim için helikoptere atlayıp buraya geldim. Şimdi de kapıyı açmıyor ve ben de on dakikadır kapıyı yumrukluyorum."

"Vay canına. Haber vermeden bir helikoptere atlayabilmek güzel bir şey olmalı."

"Evet. Ne yapacağını bilemeyecek kadar çok parası olan bir ağabeyimiz var. O yüzden bütün oyuncaklar onda ve paylaşmaya hazır." dedi ama kapıyı tekrar çaldı ve kızın adını bağırdı.

"Sence hasta mı?" Endişemi gizlemem mümkün değildi.

"O bangır bangır müzikle olmaz herhalde. Pediatriye geçirdiği yıllar boyunca, rotasyonları ve ihtisası arasında nadiren hastalanır. Bağışıklık sistemi kaya gibi sağlam."

Tüm perdeler indirilmişti, bu yüzden içeride neler olup bittiğini göremiyorduk. "Bu müzik de neyin nesi?"

Boğazını temizledi ve kapıya tekrar vurmadan önce başını salladı. "Emerson'ın Beyonce'ye karşı hafif bir takıntısı var ve sanırım bu çaldığı yeni country şarkısı. Tekrar tekrar."

"Ve sen endişelendin mi?" Sordum, çünkü kız telefonuna cevap vermeyince adam helikoptere atlayıp buraya gelmişti. Bu, endişeli bir ağabey için bile zorlayıcı görünüyordu.

"Bugünün ne olduğunu biliyor musun?" Yüzünü bana döndü. "Cuma mı?"

Uzun bir nefes verdi. "Bugün Emerson'ın prova yemeği olacaktı ve yarın da düğün günü olacaktı. Dün gece onunla konuştum ve iyiydi. Ama bugün sessizliğe gömüldü. Bu onun yapacağı bir şey değil. Kız kardeşim böyle yapmaz, en azından bana yapmaz. Bizim

Ebeveynler çılgına döndü ve buraya uçmak istediler, ben de Chadwick'lerin evinde kıyamet kopmadan önce neler olup bittiğini görebilmek için atladım."

Lanet olası düşün günü.

Şimdi öne doğru eğildim ve kapıya vurdum.

"Bir cam kırılım mı?" Easton çiçek tarhlarına doğru dönerken sordu ve bir taş aradığını tahmin ettim.

"Anahtarım var ama kullanmalı mıyız bilmiyorum."

Arkasını döndü. "Lanet olası bir anahtarın mı var? Evet, var. Kesinlikle kullanmalıyız. Sana anahtar mı verdi?"

"Hayır. Sahipleri bana verdi. Yıllar boyunca sorunları olduğunda onlar için bir şeyler tamir ettim."

"Dostum. Onun iyi olduğundan emin olmalıyım. Kapıyı açalım ve neler olduğunu öğrenelim."

"Bu arka kapının anahtarı. Gel hadi." Yanımda o varken aceleyle merdivenlerden indim ve arka tarafa doğru ilerledik. "Sence o adam yüzünden hâlâ kalbi kırık mıdır?"

Bir kahkaha attı. "Kesinlikle hayır. Dürüst olmak gerekirse, onunla o kadar mutlu olduğunu hiç düşünmemiştim. Ve o sık suratlının yaptıklarından sonra, o şerefsizden nefret ediyor. Ama bir planı vardı, biliyorsun, ve boka battı. Ve bence Collin'den çok Farah için üzülüyor, bu da her şeyi anlatıyor."

"Bu onun en iyi arkadaşı mı?"

Arka kapıda durduğumuzda, "Evet, o da tam bir baş belası," dedi. Evin arka tarafındaki tüm panjurlar da çekiliydi.

"Bundan emin misin?" Son bir kez daha sordum ve o da başını salladı. Anahtarı kapıya sokup iterek açtım ve ikimiz de önümüzde duran manzaraya şaşkınlıkla baktık.

Hoparlöründen Beyonce'nin country şarkısı çalıyordu ve Emerson bir şişe şampanyaya şarkı söylüyordu. Ve gözlerimin açılmasına neden olan kısım bu bile değildi.

Odanın içinde dans ederken üzerinde bir gelinlik olması ve şarkıya hiç uymayan sözler söylemesiydi. Winnie kıpırdamadı, sadece başının üzerinde gelin duvağına benzeyen bir şeyle kanepeye uzandı. Mutfak tezgâhında kap kekler ve yanlarında hamur dolu bir karıştırma kabı vardı.

"Vay anasını. Bu... beklenmedik bir şey," dedi Easton nefesinin altında.

İkimiz de konuşmadık, onu öylece içimize çektik. Uzun kahverengi dalgalar sırtından aşağı dökülüyordu ve saten bir elbise kıvrımlarını beline kadar sarıyordu, burada tam bir tül etek yere kadar uzanıyordu.

Şampanya şişesinden uzun bir yudum aldıktan sonra şişeyi tekrar mikrofona çevirip yüksek sesle şarkı söylerken bizi fark etmedi.

"Burası Rosewood Nehri değil. Burası Magnolia Falls," diye histerik kahkahalar arasında şarkı söyledi. Sözler ritme hiç uymuyordu, ama sonra birkaç tane "ohhhhhh, ohhhhhh, hadi sağa doğru hareket edelim" dedikten sonra birisinin pislik yapmamasından ve kartlarını yere atmasından bahsediyordu. Kelimeleri geveliyordu ve çok tatlıydı.

Eteğini kaldırıp elbisesinin altındaki kovboy çizmelerini göstererek kendi etrafında döndüğünde göğsüm sıkışmıştı.

Bu şehirli kız tam bir taşralı.

Sonra müzikle birlikte bağırды. "Burası Rosewood Nehri değil. Burası Magnolia Şelalesi, yola koyul, pislik."

Sözler kesinlikle şarkının sözleri değildi, ancak Beyonce'nin ritmine uymaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Ve umurumda bile değildi. Hayatımda gördüğüm en güzel kadına bakmakla meşguldüm.

Emerson Chadwick biraz kırılmış olabilir ama her yönden güçlü ve acımasızdı.

Saçları uçuşarak etrafına bakındı ve bizi görünce gözleri büyüdü. Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Ne biliyorsun...? En sevdiğim iki erkek."

"Lanet olsun. Benimle oraya nasıl çıktın?" Kardeşi kıkırdadı ve hoparlöre doğru ilerleyip sesi kısıtı. "Hey, Emmy, nasılsın?"

Şişeden uzun bir yudum alarak, "Hayranlık uyandıracak kadar iyi gidiyorum," dedi. "Ama neden müziğin sesini kısıtın? Bu bir dans partisi."

"Bunu görebiliyorum," dedi. "Ama senin için endişelendim." "Benim için mi endişelendin?" Bakışları önce onunkileri aradı

Bana dönüp baktı, sesi artık tamamen alaycıydı. "Peki benim için endişelendin mi komşu?"

"Beyonce'yi tekrar açmışsın, panjurların kapalı ve gelinlikle dans ediyorsun." Easton omzunun üzerinden bakarak tezgahın tamamını kaplayan kekleri gördü. "Küçük bir ülkeyi doyuracak kadar kek pişirmişsin. Evet, endişelendiğimi söylemek doğru olur."

"Beyonce'yi ne kadar sevdiğimi biliyorsun. Ve bu yeni albüm" -parmak uçlarını öpmek için durakladı ve bağırmadan önce elini uzattı- "şefin acayip öpücükleri!"

"Şefin öpücükleri de neyin nesi?" Easton kahkahalar atarak konuştu. "Emmy, işe gitmedin."

"Easton." Ona doğru eğildi, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Yüzlerce kez işe gelmedin. Ben hiç gelmedim. Bu seferlik izin alamaz mıyım?"

"Evet, sana izin veriyorum kızım. Ama senin için endişelendim." Kollarını ona doladı ve geri çekilmeden önce ona sarıldı. "Sen iyi misin?"

"Evet." Kanepeye doğru ilerledi ve etrafını saran tül ve ipekten bir su birikintisiyle yere çöktü. O şekilde oturan küçük bir kız gibi görünüyordu. "Bu sabah Farah aradı ve bilmiyorum... Onunla konuştuktan sonra kendimi üzgün hissettim. Bu yüzden gelinliğimi giydim, çünkü Tanrı biliyor ya bu fiyaskodan sonra muhtemelen asla gelinlik giyemeyeceğim. Ben de gündüz içmeye, pişirmeye ve dans etmeye karar verdim." Kelimeleri bulanıktı ama anlaşılırdı.

"Gündüz içmeye mi karar verdin?" Yüzünde hınzır bir sırıtışla ona baktı. "Hayatımız boyunca bizi utandırdın

günlük içki için. Bunun zaman kaybı olduğunu söyledi."

Dönüp bana baktı ve yanındaki koltuğa vurdu, ben de yanına oturmak için hareket ettim. "Kardeşlerimden ve kuzenlerimden bahsediyor. İyi vakit geçirmeye bayılırlar. Ve ne var biliyor musun? Yanılmışım. Gündüz içkisi küçümseniyor. Çok iyi bir gün geçirdim. Yarım şişe şarap, iki shot viski ve bir şişe şampanya içtim."

"Kabus gibi bir akşamdan kalmanın tarifi bu. Sana içki karıştırma konusunda hiçbir şey öğretmedim mi?" diye sordu mutfığa gidip kendine bir viski doldururken ve bana da bir tane uzatırken. "Onları yenemiyorsan, onlara katıl."

Güldüm ve başımı arkaya eğerek ılık kehribar rengi sıvının boğazımdan aşağı inmesine izin verdim.

"Ahhh... partiye katıldığınız için teşekkür ederim," dedi ve üç kez hıçkırdıktan sonra kahkaha krizine girerek yere yığıldı.

"Farah'a ne oldu?" Easton karşıımızdaki sandalyeye oturarak sordu. Emerson'ın evi dergilerden fırlamış gibi görünüyordu. Sandalye ve kanepe beyazdı, çiçekli yastıklar ve geniş bir halı vardı.

Duvarlarda çiçekler, fotoğraflar ve renkli tablolar vardı. Sanki burada haftalarca değil de yıllardır yaşıyormuş gibi görünüyordu. Ama bu beni şaşırtmadı.

Bu kadın farklıydı. Özel biriydi.

Yüzü sertleşti ve şişeyi sehpanın üzerine koydu. "Hiçbir anlamı olmadığını söyledi. Bir hataymış." Bir hıçkırık daha kaçtı. "Altı aylık bir hata. Görünüşe göre, o kadar zamandır birlikte yatıyorlarmış. Sonra ağladı ve beni özlediğini söyledi."

Oradaki mücadeleyi görebiliyordum. İhaneti ve acıyı.

"İkisi de pislik. Seni asla hak etmediler. Ama bunun berbat bir şey olduğunu biliyorum. Anlıyorum, Emmy."

Kardeşinden akan empatiyi hissedebiliyordum. Nasıl olduğunu görmemek imkansızdı.

Onu ne kadar çok sevdiğini ve acısını ne kadar çok hissettiğini. "Senin için ne yapabilirim?"

"Mesele de bu, E. Kalbim kırılmadı, ki bu garip, değil mi? Yetişkin hayatım boyunca onunla çıktım ve kalbim kırılmadı. Kızgıyım. Hayal kırıklığına uğradım. Ama gerçek şu ki, bir kurşundan kaçmış gibi hissediyorum ve sadece aldatan bir domuz olduğu için değil, geriye dönüp baktığımda son birkaç yıldır mutlu olduğumu düşünmüyorum. Sanırım o da bu yüzden beni terk etti. Çünkü ikimiz de yerleşiyorduk." Omuz silkti. "Ama keşke farklı bir şekilde bitmiş olsaydı. Bana saygısızlık etmemeliydi." Durakladı ve devam ettiğinde kimse bir şey söylemedi. "Yine de keşke hepimiz arkadaş kalabilseydik, anlıyor musunuz? Ve Farah'ın ihaneti içime bir yumruk gibi oturdu."

Eli kanepede benimkinin yanında duruyordu ve serçe parmağım onunkini okşadı.

"Farah hayatımız boyunca seni kıskandı. Hepimiz bunu biliyorduk, görüyorduk, ama bunu aşacağını umuyordum. Şimdi her şey yüzüne patladığı için pişman olduğumu düşünüyor muyum? Kesinlikle evet. Sen onun başına gelen en iyi şeydin, Emmy. Sen sadık ve gerçek bir dosttun," dedi Easton ve bu ikilinin ne kadar yakın olduğu çok açıktı.

"Evet. Şu anda bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu biliyorum ama ben onun için o kişi olamam." Başını iki yana salladı, kardeşiyle bana baktı. "Ve kendimi kötü hissediyorum çünkü bu yeni geleceğim için mutluyum. İkisi de kaybolmuş ve bir şeyleri onarmak için çaresiz görünüyorlar ve ben geçmişimi arkamda bırakmaya hazırım, anlıyor musun?"

"Bunu anlıyorum ve yaptıkları hatalarla yaşamak zorunda kalacaklar," dedim. "Ama sen kendi işini yapmaya devam et. Kimsenin kanatlarını kırmasına izin verme."

"Evet. Kanatlarını aç ve uç, Emmy kız."

Yüzüne geniş bir sırıtış yayıldı. "Resepsiyonda tek isteğimi kabul etmediğinde evliliğin fiyaskoyla sonuçlanacağını anlamalıydım."

"Neydi o?" Ben sordum.

"Rosewood River'da su kenarında evlenmemiz gerekiyordu. Ona bir fotoğraf çekimi gördüğümü söyledim; gelin ve damat fotoğraflar bitene ve resepsiyon sona erene kadar bekliyorlardı ve sonra gelinlikleri ve smokinleriyle suya atlayıp son fotoğrafları çekiyorlardı. O nehirde büyüdüğümüz için bunun hoş bir fikir olduğunu düşünmüştüm. Ama Collin bu fikrin korkunç olduğunu düşündü."

Easton, "Gösteriş meraklısı herif," diye homurdandı.

"Peki, kim bu çok süslü elbisemle benimle birlikte göle atlamak ister?" Kaşlarını salladı.

Easton aramıza baktı. "Ben bize akşam yemeği ısmarlasam, sen de kız kardeşimi göle götürüp o kumaşın içinde boğulmamasını sağlasan nasıl olur?"

"Aşağıdayım," dedi ve dönüp bana baktı. "Ne diyorsun, Heart?"

"Elbette. Eğer gelinliğinle yüzmek istiyorsan, ben kimim ki sana hayır diyeyim?" Ayağa kalktım.

"Burger ve kanatlar herkes için iyi mi?" diye sordu kardeşi.

Şampanya şişesinden bir yudum daha aldı. "Günü bitirmek için mükemmel bir yol. Burada olmana sevindim, E."

Başını salladı ve sonra şişeyi yere bırakıp bana döndü. "Hazır mısın?"

"Hazır doğdun Sunny."

on dört

...

Emerson

Elbisenin eteğini tuttum ve avluda kovboy çizmelerimi tekmeledim, büyük olasılıkla hala içtiğim şampanya yüzünden neredeyse dengemi kaybediyordum. Sert içkiyi bir süre önce bırakmıştım, ama kabarcıklı şeyler bende hoş ve kalıcı bir vızıltı bırakıyordu. Nash kendi ayaklarımın üzerinde durana kadar omuzlarımı sabitledi. Sonra ayakkabılarını, kot pantolonunu ve tişörtünü çıkardı, üzerinde lacivert bir külottan başka bir şey yoktu. Bakmamaya çalıştım ama belli ki bütün gün içtiğim için hâlâ kafam iyiydi.

"O n a bakmaya devam edersen, nasıl olacağını kontrol edemem. tepki verin."

"Penisini mi kastediyorsun?" Kıkırdadım.

"Penis diyerek onu aşağılayamaz mıyız? Ben sik demeyi tercih ederim.

Horoz. Shlong. Büyük baba."

Başım kahkahalarla geriye düştü. Nash Heart günümü değiştirmişti. Onu ve kardeşimi arka kapımda dikilirken bulmak beklenmedik bir şeydi. Normalde, Beyonce ile bir an yaşarken rahatsız edilmekten nefret ederdim, hatta belki biraz utanırdım. Ama bugün, bunu memnuniyetle karşıladım.

Onları karşıladım.

Easton'ı seçmemde bir sakınca yoktu. Hayatım boyunca benim diğer yarım olmuştı.

Ama Nash, ben acıma partisi verirken neden onun orada olmasını istiyordum? Bütün hafta ondan uzak durmaya çalışmışım. Ona karşı hissettiğim bu çekim beni korkutuyordu. Ama bugün onu orada görünce çok heyecanlandım.

"Pekâlâ, hadi yapalım şu işi," dedi. Ben daha cevap veremeden beni kucağına aldı ve itfaiyeci edasıyla omzuna attı. Ben histerik bir şekilde gülerken o suya doğru koştu.

Collin'le birlikte olduğum onca yıl boyunca beni hiç kucağına almamış ya da taşımamıştı. Bir kere bile. Ondan istediğimden ya da ona ihtiyaç duyduğumdan değil.

Ama bu basit centilmenlik hareketi bana bir şeyler yaptı. Belki de bugün olması gereken şey yüzündendi.

Göle doğru hücum etti ve ikimiz de koyu mavi suya düştük. Sonuna kadar daldım ve ona doğru yüzerken yüzeyin altında o karın kaslarını buldum. Bana elini uzatıyordu ve ben de tuttum. Nefes nefese su yüzeyine çıktım. Kumaş etrafımda birikiyordu ve beklediğimden daha ağırdı. Ama Nash oradaydı, beni kendine doğru çekiyordu.

Ayaklarımla dibi bulmaya çalıştım ama çok derindi. Hızlı bir hareketle beni yukarı çekti, böylece beni sert vücuduna yaslarken bacaklarım beline dolanabildi.

Ve sert vücuttan kastım... Sert.

Vücut.

Her yerde.

Etrafımızı saran on kiloluk tül ve ipeğe rağmen onun her şeyini hissedebiliyordum. Ayakta duruyordu, omuzları su yüzeyinin hemen üzerindeydi.

"İyi misin?" diye sordu, ıslak saçlarını yakışıklı yüzünden uzaklaştırırken sesi hırçınlaşmıştı.

"Evet. İyiyim. Şu anda ne kadar korkmuş durumdasın?" diye sordum.

"Neden korkayım ki?"

"Ah, bilemiyorum. Aynı zamanda çocuğunuzun doktoru olan komşunuzu bir şişe şampanya ve gelinlikle dans ederken buldunuz. Ve şimdi de çılgın gelinle aynı suda yüzüyorsunuz. Bunun birilerini nasıl korkutacağını anlayabiliyorum."

"Hiç de korkmuş değilim Sunny." Dili alt dudağında gezindi ve sarhoş bedenim ona daha fazla bastırarak tepki verdi.

Tanrı aşkına, sen bir doktorsun. Kendine hakim ol.

"Hayır mı?"

"Hayır. Altı yaşında bir çocukla yaşıyorum. Üzerime kustular, boktan bezler değiştirdiler ve bir erkeğe sorulması gerekenden çok daha hızlı sorular sordular." Elleri belimde ve sırtımdaydı ve ben reddedilmiş gelinliğimle, bacaklarım ona sarılmış halde burada olduğuma inanamıyordum bile.

Ben kimim ki?

"Bugün geldiğiniz ve benimle birlikte suya girdiğiniz için teşekkür ederim." Dişlerim alt dudağıma battı.

"Bana Farah'la yaptığın görüşmeden bahset."

Sözleri karşısında irkildim. Sanki benim yanımda olması son derece normal bir şeymiş gibi, bunu öylesine rahat bir şekilde söylemişti ki. Beni dinlemesi.

"Hayatınızı onsuz düşünemeyeceğiniz kadar uzun süredir arkadaş olduğunuz biri var mı?"

"İstiyorum."

"Onunla böyle işte. Hayatımda onun yanımda olmadığı bir zaman hatırlamıyorum. Aynı üniversiteye gitmedik ama bu süre zarfında birbirimize sadece yirmi dakika uzaklıktaydık. Her zaman planladığımız gibi o hemşire oldu, ben de doktor oldum. UCSF'de uzmanlığımı aldığımda, o gece kutlama yaptık çünkü o da aynı hastanedeydi. Oradaki herkes hikayemizi biliyor, bu yüzden iş yerim bile olanlardan dolayı lekелendi." Durakladım ve başımı salladım.

inançsızlık. "Her zaman birlikte çalışacağımızı, kardeşçe evleneceğimizi ve çocuklarımızı birlikte büyüteceğimizi söyledik. Ve şimdi, her şey... farklı. Ve yemin ederim, bu kayıp Collin'le nişanı bozmaktan daha zor. Onu en iyi arkadaşımı özlediğim kadar özlemiyorum."

Beni dikkatle dinledi ve içimi dökmek iyi geldi. Bunu Easton'a söylesem, çılgına döner ve bana Farah'ın ne kadar boktan biri olduğunu söylerdi. Bunun doğru olduğunu biliyordum ama bu canımı acıtmadığı anlamına gelmiyordu.

"Bunu anlıyorum. İhanet zordur, özellikle de sevdiğiniz birinden geliyorsa. Ben kolay kolay güvenmem. Çemberimi küçük tutarım. Ve eğer en iyi arkadaşlarımdan biri onun sana yaptığını bana yapsaydı, bu beni öldürürdü. O yüzden anlıyorum."

"Gerçekten mi? Teşekkür ederim. Bu beni daha iyi hissettirdi."

"Elbette. Ve bu onu affetmen gerektiği anlamına gelmiyor. Bu size kalmış bir şey. Şahsen benim güvenim bir kez kırıldı mı, bunu geri döndürmek zor oluyor. Ama onunla bir geçmişiniz var ve bunun zor olması normal."

"Ondan nefret etmek istiyorum ve bir parçam da ediyor. Olanlardan sonra geri dönüş olmadığını biliyorum. Ama bugün onun sesini duyduğumda beş yaşındaki Farah'ı, anaokulunda her gün birlikte öğle yemeği yediğim kızı hatırladım. Ve beşinci sınıfa başlamadan önceki yaz neredeyse her gece evimde kalan on yaşındaki Farah'ı hatırladım. Ve doğum gününde ehliyetini alıp doğruca voleybol maçına gelen ve doğum günü yemeğine gitmeden önce benim bitirmemi bekleyen on altı yaşındaki Farah'ı. O benim hayatımın çok büyük bir parçasıydı."

"Ve her zaman öyle olacak. İleride hayatınızda olsun ya da olmasın, bu anılara her zaman sahip olacaksınız."

Ağızına bakmaktan kendimi alamıyordum. Dolgun dudaklarına. Yontulmuş çenesi bir gün öncesinden kalma kaşıntılarla doluydu. Ellerim güçlü omuzlarına gitti, her bir kasın üzerinde nazikçe gezinerek

Dövmenin üzerinde gezdirdim. Çok merak ettiğim güzel bir parşömenin içindeki koyu mürekkep.

Sür ya da öl. Sonuna kadar kardeşiz. Her zaman sadakat. Sonsuza kadar arkadaşım.

"Bu ne anlama geliyor?"

"River, Romeo, Hayes, King ve ben arkadaşlığımızın bir anısı olarak bunu derimize kazıdık."

Boğazımda bir yumru oluştu. "Anlıyorsun, değil mi?"

Birine, onun için ateşin içinden geçecek kadar derinden güvenmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Yani bu yaranın beni ne kadar derinden yaraladığını anlıyordu. Bakışlarının benimkilerle buluşmasında bunu hissettim ve bu beni rahatlattı.

"İstiyorum."

Dişlerim alt dudağıma battı. "İyi ki senin yanına taşınmışım Nash Heart."

"Ben de." Kıkırdadı.

"Geçen gün beni öpecekmiş gibi davrandığın ve benim de cehennemden çıkmış yarasa gibi evinden kaçtığım günü hatırlıyor musun?"

Seksi sırtışı yakışıklı yüzüne yayıldı. "Hatırlıyorum."

"Beni öpmeni istedim."

"İstediğini biliyorum."

Başım bir kahkaha ile geriye düştü. "Peki, bu konuda ukalalık yapma."

"Ukala değil, sadece dürüst bir tetikçi. Seni öpmek istedim. Beni öpmek istedin."

"Çok basitmiş gibi söylüyorsun." Bakışlarım onunkilere kilitlendi. "Dinle Emerson, buraya kaçmak için geldiğini biliyorum.

her şeyden. Eminim nişanlınızla en yakın arkadaşınızın bir ilişkisi olduğunu öğrenmeniz ve ardından düğününüzü iptal etmeniz çok zor bir süreçtir. Anlıyorum. Hayatınızı zorlaştırmak için burada değilim. Benim hayatım oldukça basit. Ben açık bir kitabım. Dünyam küçük oğlumun etrafında dönüyor,

ve bu şekilde olmasını seviyorum. Kalmayacağını biliyorum ve bir şeyler başlatmanın işleri zorlaştıracığını da biliyorum."

"Ama?" Başımı salladım ve kıkırdadım. "Sanırım içinde bir ama var."

"Ama... Senden hoşlanıyorum. Seninle vakit geçirmeyi seviyorum. Hatta seni kızdırmayı bile seviyorum." Güldü. "Ve evet, seni öpmeyi düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Her zaman."

Nefesimi içime çektim. Çok dürüst ve açıktı. Buna alışık değildim.

"Ben de seninle vakit geçirmeyi seviyorum. Ve Cutler için işleri zorlaştıracak bir şey yapmak istemem. Ama belli ki senden etkileniyorum ve senden uzak durmak giderek zorlaşıyor."

Onu altımda hissetmeme yetecek kadar öne doğru itti.

"Zor demişken," dedi, sesi alaycıydı. "Karmaşık olmasına gerek yok. Cutler zaten sana yatırım yaptı. Biz komşu ve arkadaşız. Seni onunla tanıştırmak zorunda değilim. Çocuk zaten senin için deli oluyor ve geçici olarak burada olduğunu biliyor. Yani seni öpmenin kimseyi strese sokacağını sanmıyorum. Belki de berbat olur ve bir daha asla yapmak istemeyiz."

Gözleri dudaklarıma odaklandığında kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Bu iyi bir nokta. Ama karşılaştırabileceğim pek bir şey yok. Hayatımda sadece bir erkekle birlikte oldum." Omuz silktim. Her şeyi ortaya döküyordum. Nash tarafından yargılandığımı hissetmiyordum.

Kendimi güvende hissettim.

"Bu işi berbat ettiği için aptal herifin teki. Ama bu seni öpebileceğim anlamına geliyorsa, kesinlikle şikayetçi değilim."

"Peki, ne bekliyorsun?" Güneş bulutların arkasına geçerken ve gökyüzü sanki bu ana hazırlanıyormuş gibi kararırken fısıldadım.

Elini başımın arkasına götürüp saçlarıma doladı ve ağzımı kendine doğru çekti. Dudakları yumuşak ama sertti ve kontrolü hemen ele aldı. Ağzımın içinde inlerken dili içeri kayd ve benimkini buldu. Başımı eğerek öpücüğü daha da derinleştirdi ve ben onun vücudunda eridim.

Adam öpüşebiliyordu. Elleri her yerdeydi, kalçalarım hareket etmeye başladığında beni ona doğru sallıyordu. Parmaklarım saçlarını çekiştiriyor, sanki doyamıyormuşum gibi onu daha yakına çağırıyordu.

Hiç böyle öpülmemiştim.

Gölün ortasında gençler gibi öpüşürken ben de ona sürtünüyorum, ereksiyonunu aşağı yukarı hareket ettiriyordum. Nefeslerim daha hızlı geliyordu ve o kadar tahrik olmuştum ki doğru düzgün düşünemiyordum.

Ona daha hızlı karşı koydum.

Daha sert.

Arzusunun her santimini kalçalarımın arasında hissediyordum.

Aynı anda hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi.

Tüm vücudum karıncalanmaya başladığında artık nefes nefese kalıyordum. Başım geriye düştü ve beni şaftında aşağı yukarı hareket ettirmeye devam ederken dudakları boynumu buldu. Üzerimizdeki kıyafetler ve aramızdaki tüm bu kumaşla bile her şeyi hissedebiliyordum.

Her santimini.

Uzun, kalın ve sertti.

Sanki günlük işimmiş gibi onu kuru kuru beceriyordum.

"İşte böyle, bebeğim. Bırak gitsin." Sözleri parçalanmış kalbime merhem oldu.

Parlak ışıklar gözlerimin arkasında güneş ışığı patlamaları gibi patladı ve onun adı etrafımızda dolaşan esintide bir fısıltıydı.

İhtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir şekilde sınırı aştım.

Bu adama can simidimmiş gibi tutunurken, aldığım zevkin son damlasına kadar sürmeye devam ettim.

Sanki her şeyi bırakmam
gerekiyormuş gibi. Kendimi
bırakmam.

Kendimi tekrar iyi hissetmeme izin ver.

Başımı kaldırıp ona bakmadan önce nefesimin
sakinleşmesini bekledim. Yüzünde gülünç derecede seksi
bir sırıtış vardı, saçları ıslak ve dağınıktı ve gri gözleri
benimkilere kilitlenmişti.

"Hey," dedim.

"Hey sen," dedi, dili alt dudağında gezinirken.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordum. Sordum, çünkü
gelinlik giymiş profesyonel bir boğa binicisi gibi ona binmiş
olmamın biraz umutsuzca görüldüğünü düşünüp
düşünmediğini merak ediyordum.

"Çok güzel olduğunu düşünüyorum. Sana sadece kısa bir
süre bakabilecek olsam bile, bunu kabul edeceğim."

Nefesimi içime çektim. "Gerçekten dürüst birisin, ha?"

"Öyleyim. Her zaman öyleydim."

"Peki, kızları sık sık öperek orgazm ediyor musun?"
Yanaklarımın ısındığını hissederek alay ettim. "Özür
dilerim. Açıkçası, benim için uzun zaman oldu."

"Hey," dedi, beni kendisine doğru çevirirken eli çenemin
altında hareket ediyordu. "Yapma bunu."

"Neyi yapmayayım?"

"Az önce olanlar için özür dile. Çok hoşuma gitti.
Parçalandığını görmek hoşuma gitti. Tamamen giyinikken
seni boşaltabileceğimi bilmek hoşuma gitti." Sırıttı. "Ve
hayır. Ben pek çok kadınla sevişmem."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani, daha önce hiç suyun içinde durup bir kadınla
böyle öpüşmemiştim. Ben bir babayım. Çok fazla dışarı
çıkıyorum ve çıktığımda da genellikle sıradan bir ilişki
oluyor. Derin bir şey değil. O yüzden hemen işe koyulduk."

Kıkırdadım. "İşe dönelim, ha? Peki bu neydi?"

Hiç iş yapmadınız."

"Bugün seninle ilgili. Zor bir günde seni iyi hissettirebildiğim için mutluyum. Beyonce ve bir şişe şampanya iyi bir başlangıçtı ama göl orgazmı güçlü bir finaldir."

"Göl orgazmları açıkça küçümseniyor," dedim başımı sallayarak.

"Ve sen çok güzelsin."

Üç basit kelime. Ve sen güzelsin. Boğazımda bir yumru oluşmuştu. Bazen tam olarak ne duymaya ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi hissediyordum. Bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyordum ama bunu sorgulamıyordum.

"Teşekkür ederim," dedim, tam o sırada arka verandamdan gelen bağırışlar ikimizi de döndürdü.

"Akşam yemeği geldi!" Easton'ın sesi gürledi.

Nash sırt üstü yatmam için beni kaydırды. "Sıkı tutun. Bizi yüzdüreceğim. Bu elbise içinde hareket etmeye çalışman için ağır olacak."

Ve beni kıyıya kadar yüzdürdü.

Parlayan zırhlı bir şövalye gibi.

Seksi, yasak komşum sürprizlerle doluydu.

fi1teen

...

Nash

EMERSON kendini rıhtımda d u r a n bir havluya sarmıştı ve ben de evine çıkmasına yardım etmek için elbisesinin eteğini tutmuştum. Giyinmek için yan odaya gitmem gerektiğini söyledim çünkü o evin içinde erkek kardeşinin önünde ereksiyon olmuş bir halde yürümeyeceğime emindim.

Ama o lanet öpücük beni mahvetmişti. Cutler doğduğundan beri kendimi seks yapmadan uzun süreler geçirmek için eğitmişim. Ama taş gibiydim ve rahatlamaya ihtiyacım vardı. Bu yüzden elimle bir dakika geçirebileceğim hızlı bir duş tam da ihtiyacım olan şeydi. Çok uzun sürmedi. Başının bir solukta nasıl geriye düştüğünü, daracık küçük bedeninin rahatlamak için çaresizce benimkine nasıl sallandığını düşündüm. Onu öptüğümde dudaklarının benim için ayrılışını.

Hayatımın en hızlı duş ve el işi.

Kısa sürede giyinip arka kapısını çaldım.

Easton kapıyı açtı, tek kaşını kaldırdı, sanki az önce ne yaptığımı tam olarak biliyormuş gibi.

"Her şey yolunda mı dostum?" diye sordu.

"Evet. Sadece hızlıca bir duş almam gerekiyordu."

"Eminim öyledir." Kıkırdadı. "Umarım açsındır."

Emerson'ı hiçbir yerde görmedim, bu yüzden onun da duş aldığını varsaydım. Easton evi temizlemişti ve mutfak masasının üzerinde Golden Goose'dan aldığı büyük bir paket yemek vardı.

"Bana da yemek getirdiğin için teşekkürler."

"Kız kardeşimin yanında olduğun için teşekkürler. Çok şey atlattı," dedi ve bana bir bira uzattı.

"Tabii ki. Oğluma çok iyi davranıyor."

"Onunla her konuştuğumda Cutler'dan bahsediyor. Onun tanıdığı en havalı çocuk olduğunu söylüyor, ki bu çok şey ifade ediyor çünkü pediatriye olduğu için bir sürü çocukla birlikte oldu." Masaya oturdu ve bana da aynısını yapmamı işaret etti.

"Havalı bir çocuk, buna şüphe yok."

"Onu tek başına mı büyütüyorsun?" diye sordu şişesinden uzun bir nefes çekmeden önce.

"Evet. Annesi o doğduktan kısa bir süre sonra gitti, bu yüzden sadece ben ve o kaldık ve arkadaşlarımdan ve babamdan çok destek aldım. İyi idare ediyoruz."

"Ve bir inşaat şirketiniz var?"

Başımı salladım. "Evet. Arkadaşımla birlikte açtık ve yıllar içinde kasabada bir sürü mülk inşa ettik."

"Bu oldukça havalı."

"Teşekkürler. Avukat mısınız?" diye sordum. "İkiz kardeşler ve biri doktor, diğeri avukat. Oldukça etkileyici bir paket."

Bir kahkaha attı. "Hayır. Etkileyici olan Emmy, inan bana. Sınıfının en iyisiydi ve her zaman azimliydi. Kendi sporunda bir rock yıldızıydı. Muhtemelen bir ara Olimpiyat takımına girmeyi bile düşündüğünü söylememiştir."

"Vay canına. Hayır, bundan bahsetmedi. Sanırım bu onun doktor olma hayallerine engel olurdu?"

"Evet. O sadece kararlı, biliyor musun? Yaptığı her şeyde. Her zaman öyleydi. Ben yolumu bulmadan önce daha berbat biriydim. En iyi öğrenci değildim ama çok iyiydim.

bir mahkeme salonunda." Şişesini havaya kaldırdı, ben de benimkini onunkiyle tokuşturdum.

"Çocukken biraz baş belası olduğumu iddia ediyor ama ben buna inanmakta zorlanıyorum."

"Buna inanman gerek. Tek kız olduğu için kardeşlerine ve kuzenlerine ayak uydurmak için çok çalıştı. Postacı, biz küçükken birkaç yıl boyunca hepimizi postaneden men etmişti çünkü ne zaman postayla kapımıza gelse fiskiyeleleri açıyordu. Adam bahçenin diğer tarafına kaçar, kadın da fiskiyeleleri çalıştırırdı," dedi kahkahalar atarak. "Bu, birinin zamanlayıcılarla oynadığını anlayana kadar bütün bir yaz boyunca devam etti. Hepimiz cehennemliktik, ama iş insanlara şaka yapmaya geldiğinde zeki olan oydu. Bu yüzden arkanızı kollayın."

"Bildiğim iyi oldu."

"Sen burada benimle mi konuşuyorsun, E? Bu adamı dinleme," dedi Emerson, üzerinde beyaz bir atlet ve bir çift dar paça pantolonla mutfığa doğru yürürken. Saçları uzun ve nemliydi, yüzü makyajdan arınmıştı. Göz kamaştırıcıydı. "Biz belki on yaşındayken Rosewood River'daki birkaç vitrine Easton'ın resminin olduğu bir aranıyor tabelası asılmıştı."

Lanet olsun. Tam benlik bir adamdı.

"O, domuzunun kaybolmasından beni sorumlu tuttuğu için kıyameti koparan Bay Harley'di. Bana komplo kuruldu."

Şimdi ikisi de histerik bir şekilde gülüyorlardı ve neden bahsettikleri hakkında hiçbir fikrim yoktu, ama onlarla birlikte gülmekten kendimi alamadım.

"Easton," dedi Emerson, sesi ciddiye.

"Emerson."

"Bay Pinkleton'a benim tütümü ve yapay elmaslı atletimi giydirmişsin. O bir çiftçi. Ne yapacağını düşündünüz?" Kahkahalarını durdurmaya çalışırken gözyaşları yüzünden akıyordu ve Bay Pinkleton'ın Bay Harley'in domuzu olduğunu açıkladılar.

"Bridger ve Clark lanet domuzu çaldılar ve onu giydirmem için bana meydan okudular." Adam omuz silkti ve o da onların diğer kardeşleri olduğunu açıkladı. "Cesaret konusunda gevşek davranamayacağımı biliyorsun."

"Kuzenlerimiz Axel ve Archer'ın gözcülük yapması gerekiyordu ama kapıyı açık bırakmışlar," dedi Emerson, Easton ve ben hamburgerlerimize dalarken dikkatini bana çevirerek. "Tavukları dışarı çıktı ve domuzu da en değerli varlığıydı, bu yüzden Bay Pinkleton'ın o kıyafetle ortaya çıkması yaşlı adamı çileden çıkardı. Üzerinde Easton'ın fotoğrafı olan aranıyor tabelaları yaptırdı ve kasabanın dört bir yanındaki dükkânların vitrinlerine astı."

"On yaşındaydım ve saklanmıyordum. O şerefsizin yan komşusuydum. Dramatik davranıyordu ve o yaz bana iki hafta ceza verdi. Bütün tavuklarını toplayıp ait oldukları yere koyan bendim. Ve Bay Pinkleton bu kıyafete hiç aldırış etmedi."

Bir kahkaha attım ve başımı salladım.

"Çocukken başınızı bir sürü belaya sokmuşsunuz gibi konuşuyorsunuz," dedim ve birama uzandım.

"Sanırım sen de biraz cehennemliktin?" Easton yüzünde hınzır bir sırıtışla bana baktı.

"Size bu izlenimi veren nedir?"

"Bilmiyorum. Kız kardeşimi gelinlikle suya taşıdın. Belli ki fazla düşünen biri değilsin. Eski sevgilisini bile düğünden sonra fotoğraf çektirmek için suya atlamaya ikna edememişti. Sen isteyerek gittin. Sanırım nasıl iyi vakit geçirileceğini biliyorsun."

Gülümsememi gizlemeye çalışarak, "Pek izci sayılmazdım," dedim.

Sonraki bir saati hem Rosewood Nehri hem de Magnolia Falls hakkında hikâyeler paylaşarak geçirdik. Emerson, benim için daha çok kardeş gibi olan dört en iyi arkadaşımın nasıl tanıştığını öğrenmek istedi. Birlikte büyümüştük ve her zaman birbirimizin arkasını kollardık. Kardeşine bizim

Ride or Die dövmeleleriyle eşleştirdim ve RoD'un inşaat şirketimin adı olduğunu paylaştım.

Sanırım bir bakıma benim de büyük bir ailem vardı. Kan bağı yoktu ama aileden sayılırlardı.

Buna hiç şüphe yok.

Yemeğimizi bitirdikten sonra, ağabeyi bu gece eve geç döneceği için biraz yalnız kalmak isteyeceklerini düşündüm ve ayağa kalkıp çöpümüzü toplamaya yardım ettim. "Yemek için teşekkürler. Ben eve gidip biraz uyuyacağım."

"Cutler geceyi J.T.'de mi geçirecek?" Emerson sordu.

"Evet. Onu sabah alırım."

Başını salladı ve su şişesinden bir yudum aldı. İçkiyi bırakmıştı ve yemek yedikten sonra ayılmaya başladığı belliydi. "Her şey için teşekkürler."

"Tabii ki. Hamburger için minnettarım." Şimdi ayakta duran kardeşine doğru ilerledim ve elimi uzattım. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Evet. Sen de öyle. O anahtarı kullandığın ve beni camı kırmaya zorlamadığın için teşekkürler."

"Bu biraz dramatik," dedi Emerson, beni kapıya kadar takip ederken ve dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattığında beni şaşırttı.

"Beni eve bırakacak mısın Sunny?" Dedim, sesim tamamen alaycıydı.

"Sadece benimle suya atladığın için teşekkür etmek istedim ve bilirsin işte, öpücük ve-"

"Sen bir doktorsun. Söyle. Muhteşem orgazm için teşekkürler." Kıkırdadım.

Dişleri o sulu alt dudağına battı ve lanet olsun ki onu kendime çekip tekrar öpmek istemedim. Bunun tek seferlik olup olmadığından ve hiç olmamış gibi davranmak isteyip istemeyeceğinden emin değildim.

"Muhteşem orgazm için teşekkürler, Nash Heart."

"Bu kadar zor muydu?"

"Aslında, hayır. Orgazm da değildi." Göz kırptı. "Ama bilmelisin ki, böyle bir şey küçük bir

sevişme seansı." Bir adım daha yaklaştı, arka verandasında dururken göğsü benimkine çarptı.

"Çünkü son on yıldır sık kafalı biriyle öpüşüyorsun. Gerçek bir erkek seni dudaklarıyla, parmaklarıyla ve sikiyle boşaltabilir."

"Lanet olsun," diye fısıldadı. "Çok pis bir ağzın var."

"Ve sanırım bundan hoşlanıyorsun."

"Ya seni tekrar öpmek istersem?" diye sordu.

"Sizi reddetmek komşuluğa yakışmaz. Ama unutmayın, kardeşiniz o pencerenin diğer tarafında, bu yüzden suyun içinde yapılan gösteriyi takdir edeceğini sanmıyorum." Sırıttım.

Parmak uçlarına kalktı ve beni aşağı çekerken kollarını boynuma doladı. Dudakları dudaklarımdaydı, dili içeri kaymadan önce ilk başta nazikti. Aletim hemen canlandı ve başını geriye yatırıp öpücüğü daha da derinleştirirken kollarım ona sarıldı.

Bu kadına doyamadım.

Geri çekildiğinde, ilk düşündüğüm şeyin onu özlediğim olması beni şaşırttı.

Dudaklarını özledim.

Parmaklarının saçlarımda gezinmesini özledim.

"Bir dakika bununla oturalım, tamam mı?" diye fısıldadı.

"Ama seni öpmeyi seviyorum Nash Heart."

"Benim de hoşuma gitti," dedim ve arkasını döndüğünde kışına bir şaplak attım. "İyi geceler Sunny."

Kapıyı çekip açmadan ve içeri adım atmadan önce el salladı.

Ve boku yediğimi biliyordum. Çünkü normalde bir kadının beni öpmekten hoşlandığını söylemesi beni korkuturdu. Ama bu kadın farklıydı. Ve onu tekrar öpmek için sabırsızlanıyordum.

Şanslıydım ki çok yorgundum ve çabucak uykuya daldım. Uyandığımda, her zamankinden daha geç uyuduğuma şaşırdım. J.T.'nin babası Jay'e bir mesaj gönderdim ve donut alıp Cutler'ı almaya gideceğimi bildirdim.

Bugün Cutler'ı tekneyle gezintiye çıkaracağıma söz vermiştim ve Kingston'ın evindeki herkesle buluşacaktık.

Arka kapıdan çıkmadan önce ona mayosunu giydirdim ve bir ton güneş kremi sürdüm. Emerson'ın evine baktım ve Winnie'nin arka verandada oturduğunu ve masanın üzerinde bir sürahi limonata olduğunu gördüm. Bizi görmüş ve saklanmak için içeri mi kaçmıştı?

O lanet öpücükten sonra benden yine kaçacak mıydı?

Cutler zaten Winnie'ye doğru koşuyordu ve ben onu durdurmadım. Komşumla görülecek bir hesabım vardı. Dün gece gençler gibi öpüştüğümüzden beri uğraştığım kemikten bahsetmiyorum bile. O zamandan beri taş gibiydim ve rahatsız edici bir ereksiyonla uğraşırken beni görmezden gelemezdi.

Cutler'ı verandaya kadar takip ettim ve kapının ardına kadar açık olduğunu fark ettim. Kafamı içeri uzattım. "Hey, Emerson, burada mısın?"

Pembe bir bikini üstü ve bir çift kot şort giyerek köşeden döndü ve ağızım hemen kurudu. "Hey, n'aber?"

Cutler'a Winnie ile verandada kalmasını söyledim ve ona doğru yürüdüm. "Winnie'yi ve limonatayı gördüm ve benden kaçmak için mi eve girdiğini merak ettim."

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve kaşlarını kaldırdı. "Neden senden kaçayım ki?"

"Çünkü bu senin tarzın. Ama benim işim bitti. Sadece bir öpücüktü. Olayı olduğundan daha fazla büyütme ve bir hafta daha ne zaman dışarı çıksam tuhaflaşıp buraya saklanma. Bu çok saçma." Kızgınlığımı gizleyemedim. Bu kadın beni o kadar etkilemişti ki önümü göremiyordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Vay canına. Pekâlâ. Bildiğim iyi oldu. Ama benim yaptığım bu değildi."

"Ne yapıyordun?"

"Kamyonunun geldiğini gördüm ve telefonumu alıp sana mesaj atacak ve Cutler'la bugün takılmak isteyip istemediğinizi soracaktım. Akşamdan kalma olacağımı düşünmüştüm ama onun yerine kendimi çok iyi hissediyorum. Belki öpücük ya da muhteşem orgazm yüzündendi... önemli bir şey olmadığını iddia etsen bile. Benim için büyük bir olaydı." Kıkırdadı ve telefonunu kaldırdı, tam o sırada benimki cebimde titreşti. Telefonu çıkardım.

CHADWICK

Sen ve Cutler bugün ne yapıyorsunuz, komşu?

Hızlıca bir mesaj yazdım ve o da telefonuna baktı.

Yüzmek ve suda takılmak için tekneyle King's'e gidiyoruz. Sen de bizimle geliyorsun.

Kıkırdadı ve eğilip onu öpebileceğim kadar yakın durmamıza rağmen yazmaya başladı.

Ve lanet olsun, çok istedim.

CHADWICK

Hep böyle otoriter misin?

Evet. Aş bunu artık. Bizimle gelmeni istiyorum. Yalvarmamı ister misin? Çünkü yalvaracağım.

CHADWICK

Gerek yoktu. Tek yapman gereken sormaktı, ben de evet derdim.

Bildiğim iyi oldu, ileride başvurmak için.

CHADWICK

Tamam. Ben hazırım.

Hadi gidelim.

İkimiz de güldük, çok tatlıydı. Kapıyı açtım.

"Sunny bizimle geliyor," dedim ve oğlum zıplamaya başladı.

"Winnie de gelebilir mi?"

"Elbette. King Amca Karahindiba'nın bir arkadaşa ihtiyacı olduğunu söyledi. Birlikte oynayabilirlermiş." Kingston'ın yavru köpeğinin bir ton enerjisi vardı ve onu yoracak birini getirirsek çok sevineceğini biliyordum.

"Evet!" Cutler heyecanla yumruğunu havaya kaldırdı.

Emerson bir plaj çantası aldı ve bize bakmadan önce içine birkaç şey doldurdu. "İnhaler sende mi?"

"Evet," dedim sırt çantamı göstererek. Ama lanet olsun, oğluma göz kulak olması hiç hoşuma gitmemişti.

İskeleye doğru yürürken Cutler'ın eli Emerson'ın eline kaydı ve lanet göğsüm o kadar sıkıştı ki nefes almakta zorlandım.

Bize mükemmel uyum sağladı. Sanki buraya aitmiş gibi.

Ve bu çok korkutucuydu.

on altı

...

Emerson

Tekneyi Kingston'ın evine götürdük ve orada iskeleye adımımı attığımda Cutler elime uzandı. Benim ve Winnie'nin peşine takılmasından heyecan duymuş görünüyordu ve ben de gelmek istememe şaşırmıştım.

Ama ben yaptım.

Tek başıma oturmaktan ve yanlış giden bir hayat planı yüzünden somurtmaktan yorulmuştum.

İlerleme zamanı gelmişti.

Sadece öfkelenip kendimi işe vererek de değil.

Hayatımı en iyi şekilde yaşayarak ilerlemenin zamanı gelmişti.

Bugün benim düğün günüm olacaktı ve her ne sebeple olursa olsun, artık bir kayıp gibi gelmiyordu. Tam olarak olmak istediğim yerdeydim.

"Winnie!" Yavru köpeğim ona, Saylor'a ve Peyton'a doğru saldırdığında Demi seslendi.

"Dandelion onu getirdiğin için çok mutlu olacak," dedi Saylor.

Bir anda iki köpek de daireler çizerek koşmaya ve çimlerin üzerinde güreşmeye başladı. Cutler peşlerinden gitti,

Ve hepimiz ne kadar çabuk arkadaş olduklarına güldük.

"Winnie burada altı ay geçirdikten sonra asla şehir hayatına geri dönmek istemeyecektir," dedi Ruby ve devam ederken bana bilmiş bir bakış attı. "Güven bana. Burada kalacağımı hiç düşünmemiştim ama burası insanı kendine bağlıyor."

Bunun farkına varmaya başladım bile.

Verandadaki Adirondack sandalyelere oturmak için ilerlerken Demi, "Burada olmana sevindim," dedi.

"Cutler, jet skileri çıkartıyoruz," diye seslendi Nash arkasından ve sonra gözleri benimkileri buldu. "Burada iyi misin?"

"Bak at Sen, olmak hepsi özenli ve Kingston kaşlarını sallarken, "Düşünceli," dedi.

Nash ona bir kuş işareti yaptı ve herkes kıkırdadı.

"Ben iyiyim. Teşekkür ederim."

Sırt çantasını sandalyemin yanına bıraktı ve hepsi birden havalanarak Kingston'ın iskelesinde bulunan jet ski ve kürek tahtalarına doluştular. Nash'in Cutler'a bir can yeleği giydirmesini ve sonra elinden tutup babasının önünde oturduğu jet skiye binmesine yardım etmesini izledim.

"Bana o adamın kk Beefcake'e nasıl babalık ettiğini görmenin seni seksi bulmadığını mı söylüyorsun?" Peyton söyledi.

Gülümsedim ve başımı salladım. "Gezegende bu adamı seksi bulmayan nabzı atan bir kadın olduğunu sanmıyorum."

"Oh. şimdi itiraf ediyoruz. Bu hoşuma gitti," dedi Ruby, Saylor tekrar oturmadan önce soğutucudan her birimize birer şişe su uzatırken.

"Sadece gerçeği söylüyorum," dedim. "Onun muhteşem olduğunu hiçbir zaman inkr etmedim."

"Dn evde hasta yattığını duydum?" Demi sordu. "Magnolia Falls'ta kimse bir şey kaçırmaz. Oscar Daily sabah kahve içmek için uğradığında işe gitmediğini öğrendim." Hepimiz glştk çünkü adamın kk çocukları yoktu ama bir şekilde

kasabadaki herkesle ilgili her şeyi biliyor gibiydi.

İçimi çektim ve onlara dünkü günümün nasıl bir fiyasko olduğunu anlattım.

"Yani bugün senin düğün günün mü olacaktı?" Saylor bu soruyu sorarken bakışlarında o kadar çok empati vardı ki göğsüm sıkışmaya başladı.

"Evet. Ama koridorda yürümek yerine burada sizlerle birlikte oturduğum için mutluyum. Ve garip bir şekilde, dün gelinliğimle suya atladıktan sonra, her şeyi kapattığımı hissediyorum." Kıkırdadım.

"Bugün üzgün hissediyorsan sorun değil. Bizimle konuşabilirsin," dedi Demi, Winnie ve Dandelion yanımıza gelip birlikte verandaya yerleşirken, uzanıp önümüze yayıldılar.

"Aslında kendimi gerçekten iyi hissediyorum. Bu noktada zorlandığım şey düğün ya da Collin değil. Sonuçta en çok üzüldüğüm kişi Farah, ki bu çok da mantıklı değil. Tüm hayatımı Collin'le geçirmeyi planlıyordum, ama her şey mahvolduğu için biraz rahatlamış hissediyorum. Ama dün beni araması... beni çok etkiledi."

"Benim fikrimi almak ister misiniz?" Ruby sordu ve herkes öne doğru eğilerek dirseklerini dizlerine dayadı, sanki onun ne söyleyeceğini duymak için sabırsızlanıyorlardı.

"Tabii ki. Bu konuya kafa yormayı çok isterim."

"Paylaştıklarınıza bakılırsa, hayatınızın aşkını kaybetmiş olmanızdan çok ihanet canınızı yakmış, bu da bana onun sizin için gerçekten o kişi olmadığını söylüyor. Ama her halükarda, hayatınızın geri kalanını birlikte geçireceğinizi düşündüğünüz bir adamın size hayat boyu en iyi arkadaşınızla ihanet etmesi, evet, bu bir iz bırakacaktır. Tabii ki acıtır." Suyundan bir yudum aldı ve bakışları sanki daha fazlasını isteyip istemediğimi sorar gibi benimkilere kilitlendi.

Başımı salladım. "Bu mantıklı."

"Bu konudaki teorimi öğrenmek ister misin?" diye sordu.

"Ruby'nin bize teorilerini anlatmasına bayılıyorum. Her zaman doğru söylüyor," dedi Peyton ve herkes başını sallayarak onayladı.

"Tabii. Bana bırak."

"Bence yetişkin hayatının çoğunda Collin'le çıktın. O senin tek erkek arkadaşındı, bu yüzden onu kıyaslayacak bir şeyin yoktu. Gençken planlar yaptınız ve sözünüzün arkasında durdunuz. "Bozulmadıysa tamir etme" mantığı gibi bir şey. Omuz silkti ve ben de onu kolayca takip ederek başımı salladım. Her şey anlamlıydı. "Doktor olmak ve çok çalışmakla meşguldün ve o sana bunu yapmaman için bir neden vermediği için razı oldun."

"Ta ki tam bir sık kafalı olup en iyi arkadaşına çakana kadar." Peyton kaşlarını kaldırdı. "Merhaba! Uyandırma çağrısı. Başta öyle hissetmemiş olsan da aslında sana bir iyilik yaptılar."

Güldüm çünkü söylediklerinde doğruluk payı vardı, ama bunu yapma şekilleri kesinlikle bir iyilik gibi gelmedi. "Eminim daha iyi halledebilirlerdi ama ne demek istediğini anlıyorum."

"Ucuz atlattın," dedi Saylor.

"Anlaştık." Demi elimi sıktı. "Ve şehirdeki en iyi doktoru getirerek gol attık."

"Başka hastanelere başvurmaya başladın mı? Kalmayı düşünmediğini söylediğini biliyorum ama yine de bu kasabanın sana ısınmasını umuyorum." Saylor ayağa kalktı ve gülümsedi.

"Birkaç hastaneden geri dönüş aldım ve önümüzdeki birkaç hafta içinde bazı görüşmeler ayarladım. Ama Boston Children's benim ilk tercihim. İhtisasımı orada yapmak istiyordum ama Collin San Francisco'dan ayrılmak istemedi çünkü işi oradaydı ve ailelerimiz Rosewood River'da olduğu için uzakta değillerdi." Başımı iki yana salladım çünkü bu kararın temelinde o zamanlar sahip olmaya çok kararlı olduğum bu gelecek vardı. Ama günün sonunda bunun beni yönlendirmesine izin verdim ve bu benim hatamdı. Ben yapmazdım

o hatayı tekrar yapmayacağım. Bundan sonra tüm kararlar bana ait olacak. "Her neyse, aradılar ve birkaç hafta içinde onlarla bir görüşmem var."

Saylor içeri girip sebze ve meyve tabaklarını yememiz için dışarı çıkarmadan önce hepsi ciyakladı, alkışladı ve coşkularını benimle paylaştı.

Çevremde bir şey dikkatimi çekti ve nasıl anladığımı bilmiyorum ama Nash'in adımı haykırış şekli -Biliyordum. İskeleye doğru koşarken çoktan hareket etmiş ve sırt çantasındaki astım spreyine uzanmıştım.

Jet ski'ye yanaştı ve ben oraya vardığımda Cutler'i indirdi. Soluk soluğaydı ve nefes almak için çırpınıyordu; Nash onu kucağıma yatırırken ben de yere düştüm ve inhaleleri salladım.

"Bu yardımcı olacak. Dört nefes alacağız, tamam mı?" Sırtını göğsüme yaslarken sesimi sakın tuttum. Cihazı dudaklarına tuttum ve ilacı içine çekerken saymaya başladık.

Nash dizleri bükülmüş ve gözleri paniklemiş bir halde üzerimizde duruyordu. Vücudundan damlayan su koluma sıçradı, ama Cutler'a odaklandım.

Her nefeste nefes alışının biraz yavaşladığını hissediyordum ama bu işe yaradığı anlamına geliyordu. Cutler'ın küçük eli sanki beni orada tutmak istiyormuş gibi ön koluma dolandı.

"Hiçbir yere gitmiyorum, söz veriyorum. Sen iyisin. İlaçlar bunun için var." Kalbim hızla çarpıyordu ama sesim sakın kalmaya devam ediyordu.

Bu önemliydi.

Nash'in gri bakışları benimkileri buldu.

Bir şeyi yok. Astımda bu normaldir. Onu buraya getirerek her şeyi doğru yaptınız.

Kelimeleri söylemedim ama anladığını biliyordum çünkü hafifçe başını salladı.

Cutler ve Nash dışında her şeyi duymazdan geldiğim için herkesin toplandığını fark etmemiştim bile.

River, Kingston, Romeo ve Hayes Nash'in etrafını sarmışlardı ve omzumun üzerinden baktığımda Ruby, Saylor, Peyton ve Demi'nin orada durmuş endişeyle beni izlediklerini gördüm.

Nefes alış veriş i yavaşlamaya başlayan Cutler'ın nemli saçlarını yüzünden uzaklaştırdım.

"O iyi," dedim ve vücutlarından yayılan sessiz rahatlamayı hissedebiliyordum. Cutler hafifçe dönüp başını çenemin altına soktuğ unda beni şaşırttı. Kollarımı ona doladım. "Sen iyisin. Söz veriyorum iyisin."

Nash sadece beni izliyordu. Oğlunu izliyordu. Yaklaş ıp bir elini Cutler'ın sırtında gezdirirken o duygulu bakışlarında hâlâ endişe vardı.

"İyi misin dostum?"

Cutler cevap olarak başını salladı ama henüz konuşmadı. Nefesinizi tutamamak korkutucu bir duyguydu ve tahminimce konuşacak kadar kendine güvenene kadar bir dakika bekliyordu.

"Ne oldu?" River sordu. "Ben daha ne olduğunu anlamadan onu sudan çıkardığ ını gördüm."

"Yüzmek istiyordu," dedi Nash ve şimdi o endişeli gözler suçluluk duygusuyla doluydu. Astımla ilgili bir şeydi bu: Bir anda ortaya çıkabilirdi. Ve ebeveynler kendi hataları olmamasına rağmen kendilerini korkunç ve sorumlu hissederlerdi. Nash'in bir planı vardı ve ona sadık kalmıştı. Gelecekte, inhaleri su geçirmez bir çantada taşım asını ve yanına almasını tavsiye ederim, ancak yeterince yakındı ve zamanında geri döndü. Cutler'ın dudakları mavi değildi; rengi hâlâ yerindeydi. Sadece hızlı bir rahatlama için ilaca ihtiyacı vardı. "Suyun içinde zıplıyordu ve önce öksürmeye başladı. Bir şeylerin ters gittiğ ini anladım ve onu hemen oradan çıkardım ve iyi ki de öyle yapmış ım çünkü onu jet ski'ye bindirir bindirmez hırıltılı nefes almaya başladı."

"Neyi tetikliyor?" Ruby yanıma oturup onun yanağını öperken sordu.

"Mevsimsel alerjiler olabilir, ağaçlardan gelen polenler olabilir ya da soğuk algınlığı başlamış olabilir. Bunu bilmek zor. Ve haftalar ya da aylar boyunca başka bir alevlenme olmayabilir." Başımı kaldırıp Nash'e baktım, derin düşüncelere dalmış bir halde suya bakıyordu. Koluna uzandım ve bana bakmasını bekleyerek hafifçe vurdum. "Her şeyi doğru yaptın. O iyi."

Başını salladı ve uzun bir nefes verdi. "Solunum cihazını yanımda getirmeliydim."

"Bugün gerekli değildi ama gelecekte zararı olmaz. Her ihtimale karşı su geçirmez bir çanta alıp yanınızda bulundurabilirsiniz. Ama çok büyük bir fark yaratmazdı. Solunumu hemen rahatladı. Bu daha önce aldığından daha güçlü bir ilaç ve hızlı etki ediyor."

"Babalık," diye fısıldadı

Cutler. "Öyle mi?"

"Endişelenmeyi bırak. Ben sadece kız arkadaşım Sunny'ye sarılmayı seviyorum." Sesi yorgun ama mizah doluydu ve etrafımızda kahkahalar patladı.

"İşte bizim oğlan," dedi Romeo.

Kingston içini çekti ve sanki rahatlamış gibi başını iskeleye yasladı. Saylor gidip onun kucağına yerleşti.

Ve hepimiz orada güneşin altında oturduk, ben gezegendeki en tatlı çocuğu kucağıma aldım ve tüm yeni arkadaşlarım etrafımızı sardı.

Cutler yavaşça hayata döndü ve elini yanağıma koydu. "Artık sonsuza dek benim kızım olduğunu biliyorsun."

Başımı salladım. "Kulağa hoş geliyor."

"Vay be. Beefcake kendini yüzde yüz hissetmediği zamanlarda bile kızlarını kilitliyor," dedi River kıkırdayarak.

Hepimiz ayağa kalkarak avluya geri döndük, çünkü Kingston yemeği avluda hazırlayacağını söylemişti.

ızgara. Ve böylece Cutler, Winnie ve Dandelion'ı görmek için Saylor'la birlikte yürümeye başladı.

"Hey, sakın ol dostum," diye seslendi Nash. O ve ben rıhtımda ayakta kalan son iki kişiydik ve durduğumuz yerde elinin tersi benimkini sıyırdı ve bana baktı.

Dişlerim alt dudağıma battı ve herkesin yiyecekleri taşıyıp yemek yiyeceğimiz büyük açık hava masasına yerleştirmesini izlerken bahçeye doğru baktım. Cutler, Saylor ve köpeklerle birlikte verandada oturuyordu. Nash'e bakmak için geri döndüm. "Hey, sen iyi misin?"

Konuşmadan cevap vermenin onun yolu olduğunu öğrendiğim o hızlı, basit baş hareketini yaptı ama sonra beni şaşırttı. "Teşekkür ederim. Çok teşekkür ederim."

"Nash." Başımı salladım. Bana çok fazla kredi veriyordu.

"Emerson."

Kıkırdadım. "Her şeyi doğru yaptın."

"Hayır. Bunu bir öncekinden çok daha iyi yaptınız. Bu sefer ambulans yoktu. Ne yapacağını çok iyi biliyordun. Sen sadece çok iyi bir doktor değil, aynı zamanda çok iyi bir kadınsın."

"İşte şimdi yüzümü kızartıyorsun."

"Seni kızartmak hoşuma gidiyor." Gülümserken dili dışarı çıktı ve dudaklarının köşesine daldı. "Bugünün senin için zor bir gün olduğunu biliyorum ama bizimle takılmaya karar vermene sevindim."

"Yani, dün benimle birlikte suya atladın; en azından bunu yapabilirim."

"Evet. Hâlâ o suda olanları düşünüyorum." Öne doğru eğildi ve kulağıma fısıldadı. Nefesi tenimi gıdıklıyordu ve ben gözlerimi sıkarak kapattım ve nefesimi kontrol etmek için elimden gelen her şeyi yaptım.

"Çok eğlenceliydi, değil mi?"

Bana bakmak için geri çekildi. "Bu akşam Cutler ve benimle yemek ye."

Sözleriyle kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Dün gece onu öpmüştüm. Bugün buradaydım.

Ciddi bir şeye hazır değildim. Bir daha ciddi bir şeye hazır olup olamayacağımı da bilmiyordum.

Hayatım hâlâ belirsizdi.

Ama konuşmayı kalbimin yapmasına izin verdim.

Geçmişte beni yoldan çıkarmış olan aptal, sersem kalbimin.

Ama kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıkmıştı. "Çok isterim."

on yedi

...

Nash

KING

Emerson harika biri. Grupta bir doktora ihtiyacımız vardı. O yüzden bunu mahvetmemeye çalış.

NEHİR

Hiç baskı yok.

Öncelikle, bugün başka biriyle evleniyor olması gerekiyordu. İkincisi, Magnolia Falls'da kalmıyor. Üçüncüsü, ben ilişki kurmam. Ben bir babayım, unuttun mu? Bu tam zamanlı bir iş.

ROMEO

Demi'yle tanıştığımda ben de öyle düşünmüştüm.

KING

Baba olduğunu mu sanıyordun?

ROMEO

Hayır, sik kafalı. İlişkiye girmediğimi sanıyordum.

HAYES

Sen evlisin, Altın Çocuk, yani bu konuda açıkça yanıldın. Ama anlıyorum. Ben de ilişki yaşamıyorum. Çok dağınık. Ve ben bekar bir baba bile değilim.

NEHİR

Sen sadece huysuz bir sık kafalısın.

HAYES

Gerçek. Ve ben bu şekilde seviyorum.

KING

Ben tam bir playboydum ve sevgilime çok çabuk aşık oldum. Yani, asla asla deme.

HAYES

Grup başlığında kız kardeşim hakkında konuşmayı kesmeye ne dersin?

KING

Kız kardeşinden bahsetmişken, herkesin yardımına ihtiyacım var. Evlenme teklif etmek istiyorum ama büyük bir şey olmalı. Büyük. Unutulmaz.

NEHİR

Yapışkan notla teklif mi?

ROMEO

O yapışkan notlar senin işine yaradı ama o Büyük bir şey. King, onu tekneye götürmeye ne dersin?

KING

Çok basit.

Onu suya bakan bir yerde ata bindirin.

KING

Özür dilerim. Uyuyakalmışım. Çok sıkıcı.

HAYES

Senin şu karahindiba saçmalığına bayılıyor. Onu Demi'nin ailesinin çiftliğindeki alerjenlerle dolu tarlaya götür ve orada ona evlenme teklif et. Sen İki kişi o otlar üzerinde her türlü özlü dilekte bulunabilir.

KING

Hayes mi? Biri seni kaçırıp telefonunu mu çaldı? İşte bundan bahsediyorum. Onu karahindiba tarlasına götüreceğim, bir çöpçü avına göndereceğim ve sonra o uçaklardan birinin tepemizde uçmasını sağlayıp kelimeler: "Benimle evlenir misin, Dandelion?" gökyüzünde. Ardından tarlada şampanya. Belki biraz da seksi zaman geçiririm, böylece unutulmaz olur.

HAYES

Seni bir daha gördüğümde eşek sudan gelinceye kadar döveceğim.

ROMEO

<gülen yüz emoji>

NEHİR

Adamın ölüm arzusu var. Geri kalan her şey kulağa hoş geliyor. Biraz abartılı, ama çok... sen.

Anlaştık. Benim gitmem lazım.

ROMEO

Evet, çıkmadığınız ama birlikte çok zaman geçirdiğiniz komşunuz akşam yemeğine geliyor, değil mi?

KING

Bütün günü birlikte geçirdikten sonra.

NEHİR

Bir ilişkiye benziyor. Ve bu onun düğün günü olabilir, ama düğün birkaç ay önce iptal edildi. Bunu aşmış gibi görünüyor. Hamleni yap.

HAYES

Hey, belki de sadece sıradan bir şey istiyordur. Bu senin işine gelir.

KING

Hayatında bir erkekle çıkmış ve onunla evlenmesi gerekiyordu. Bana sıradan bir kız gibi gelmedi.

HAYES

Git biraz karahindiba ek, Dickmunch.

NEHİR

Fazla düşünme. Bakalım nereye varacak. Her şey başarısız olursa, yapışkan bir notla ondan hoşlandığını söyle. Çünkü hepimiz ondan hoşlandığını anlayabiliriz.

<Orta parmak emoji>

Telefonumu yerine koydum ve sehpanın üzerinde bir yapbozla uğraşan Cutler'a baktım. Birkaç ay önce bulmacalara karşı yeni bir sevgi duymaya başlamıştı. Çocuk dışarıda koşturmadığı zamanlarda yapmak istediği şey buydu.

Konsantrasyonuna ve dikkatle odaklanmasına bayıldım. Ben de ellerimle bir şeyler inşa ederken ve yaratırken böyle hissediyordum. Eski, yıkık dökük bir kulübeyi alıp bir eve dönüştürmeyi sevdim.

Belki de oğlum bu yaratıcılığın bir kısmını benden miras almıştır. Makarna ocakta kaynıyor, köfteler de fırında pişiyordu. Bu Cutler'ın en sevdiği yemekti ve barbekü dışında iyi yaptığım birkaç şeyden biriydi.

En azından ben öyle sanıyordum ama bunların hepsi altı yaşındaki bir çocuğa göreymiş, yani bildiğim kadarıyla yemeklerim bok gibiydi.

Telefonum titredi ve Tara'dan gelen başka bir mesajı görünce şaşırdım. Bu, gittiği günden beri kurduğumuz iletişimden çok daha fazlasıydı.

TARA

Hey, hala birkaç hafta içinde gelmeyi planlıyorum. Ben de Airbnb'ye bakıyorum, eğer seninle kalmamı sorun etmezsen?

Ne oluyor lan?

Bu bir seçenek değil.

TARA

Keşke bana biraz daha inansaydın. Cutler'ın benimle vakit geçirmekten hoşlanacağını düşünüyorum.

Yorumunu görmezden geldim çünkü benden ona güvenmemi isteyecek bir konumda değildi. Ebeveynlik, çocuklar ya da Cutler hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Onun bulmacaları sevdiğini, yüzmeyi ve beyzbol oynamayı sevdiğini bilmiyordu. Astımını ya da son birkaç aydır yaşadığımız korkuları bilmiyordu. Cheerios'unun üzerine çikolatalı süt içmesine izin vermediğim sürece mısır gevreğini kuru kuru yediğini bilmiyordu ki görünüşe göre amcalarının evinde kaldığında bunu alıyormuş. At binmeyi sevdiğini ve beni endişelendirecek kadar büyük bir kalbi olduğunu bilmiyordu çünkü bu çocuğu gelecekte kırılmaktan nasıl koruyacağımı merak ediyordum. Onun çok çapkın ve şakacı olduğunu ve son iki yıldır beyzbol kartları biriktirdiğini bilmiyordu. Katıldığım her veli toplantısında oğlumun her zaman okula alınmayan çocukları kolladığının söylendiğini bilmiyordu.

Oğlum tam bir rock yıldızıydı.

Ben biliyordum. Babam da biliyordu. Arkadaşlarım biliyordu. Cutler'ın hayatındaki herkes biliyordu.

Ama o onlardan biri değildi, bu yüzden bana işlerin nasıl gideceğini söyleme cüretini göstermesi beni kızdırdı.

Belki de River haklıydı ve onu yasal olarak zorlamanın vakti gelmişti, böylece şehre nadiren geldiğinde çemberlerden atlamak zorunda kalmayacaktık.

Arka kapı çalındı ve Cutler o yöne doğru koşmaya başladı. Şu anda onu bulmacasından uzaklaştırabilecek tek şey Emerson ve Winnie'ydi.

Ellerimi havluya sildim ve kapıya doğru ilerledim. Midem biraz bulanıyordu, bu beni şaşırtmıştı. Kadınlar beni sinirlendirmezdi. Ama artık pek kimseyle çıkmıyordum ve Cutler'ın doğduğu günden beri evime yemeğe bir kadın gelmemişti.

Belki de çok gergindim.

Ondan kesinlikle hoşlanmıştım. Ama durumu da biliyordum. Ben bekâr bir babaydım ve önceliğim her zaman çocuğum olacaktı. Hayatımda ilişkilere yer yoktu. Bugün başka biriyle evleniyor olması gerekiyordu, bu yüzden o da bir şey aramıyordu. Birkaç ay içinde şehri terk edecekti, bu yüzden bağlanmanın bir anlamı yoktu.

Yine de buradaydık.

Çocuğum onu severdi. Onun çocuk doktoruydu. Yan komşumuzdu.

Bugün nefes alışındaki değişikliği fark edip çılgına döndüğümde ne yapacağını çok iyi biliyordu.

Ve çünkü o lanet öpücüğü aklımdan çıkaramıyordum.

Sadece lanet bir öpücüktü.

Ya hayatımda aldığım en iyi öpücükse?

O. Anlamı. Hiçbir şey.

"Bize ne yaptın?" Köşeden dönüp onu içeri alırken Cutler sordu. Altın rengi omuzlarında fiyonklarla bağlanmış spagetti askılı küçük beyaz bir üst giymişti. Kalçalarını aşağı doğru sarkıtan uyumlu bir etek giymişti ve kollarını kaldırmış, elinde bir çeşit tabak tutarken bronzlaşmış, tonlanmış karın kasları az da olsa görünüyordu. Onu görünce ağzım kurudu. En son ne zaman bir kadından bu kadar etkilenmişim?

Muhtemelen asla.

Onunla ilgili ne olduğunu bilmiyordum ama bana yabancı gelen tepkiler veriyordum. Elindeki tabağa uzandım ve yeşim taşı gözleri benimkilere kilitlendi. Uzun kahverengi dalgalar omuzlarına dökülüyordu ve parmaklarım onunkilere değdiğinde dudakları aralandı.

"Teşekkür ederim," dedi ve dikkatini tekrar Cutler'a çevirdi. "Sana en sevdiğim tek boynuzlu at Rice Krispie'lerden yaptım. Onlar benim uzmanlık alanım."

"Hem doktor hem de fırıncı mısınız?" Cutler sordu.

"Yemek pişirmek benim suçlu zevklerimden biri. Tıp fakültesindeyken ve daha sonra ihtisasım sırasında

boş zamanımı geçiriyorum. Sadece farklı tarifler deniyorum ve birkaç saatliğine beynimi kapatıyorum."

"Hey, baba, beynimi nasıl kapatacağımı biliyor muyum?" Cutler sordu. "Ve nasıl oluyor da hiç pişirmiyoruz?"

İkisi de beni mutfağa kadar takip etti ve makarnayı kapatıp erişteleri süzgece boşaltmadan önce Rice Krispie'leri tezgâha bıraktım, ikisi de karşımdaki mutfak adasına oturdu.

"Şey, yemek pişirmiyoruz çünkü nasıl yapılacağını bilmiyorum. Spagetti ve peynirli makarna yapabilirim ve barbeküde iyiyimdir. Mutfak becerilerim bu kadar. Ama yemek pişirdiğimde beynimi kapatabileceğimi bilseydim, daha önce deneyebilirdim." Emerson'a doğru dönerken kıkırdadım. "Sana ne içireyim?"

Bira içeceğini söylediğinde şaşırdım, ben de onu içiyordum. Bir kadeh şarap isteyeceğini düşünmüştüm, bu yüzden onun için tezgâha birkaç şişe koymuştum.

"Winnie'ye beyzbol kartı koleksiyonumu göstermek için onu yatak odama götürebilir miyim?" Cutler sordu.

"Elbette. Yemek on dakika içinde hazır olur."

"Evet!" diye bağırdı koridorda koşarken, Winnie de peşindeydi. "Sketti ve köfteleri deneyene kadar bekle. Büyükbabam, babamın şehirdeki en iyi köftelere sahip olduğunu söylüyor."

Emerson birayı tezgâhın üzerine kustu ve sonra şaşkınlıkla ayağa fırladı. Bir kahkaha attım ve birkaç kağıt havlu kaptım, ona doğru ilerledim ve önünde durup tezgahı sildim. Bakışlarım onunkilerle kilitlendi. "Taşaklarım seni sinirlendiriyor mu?"

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. "Seninle ilgili her şey beni geriyor."

Bu beklenmedik bir şeydi. Kaşlarımı kaldırdım. "Sanırım hislerimiz karşılıklı."

"Seni sinirlendirdiğimi mi söylüyorsun?" dedi, ses tonu alaycıydı.

"Onun gibi bir şey." Başparmağım alt dudağını sıyırdı ve lanet olsun ki onu hemen şimdi, burada öpmek istemedim.

Koridordan gelen ayak seslerini duymadan önce birkaç dakika boyunca birbirimizle flört ederek orada durduk.

"Yemek hazır mı, babalık?" Cutler bağırdı. Geri adım attım ve Emerson birasına uzanmadan önce boğazını temizledi.

"Hazır. Şunları masaya koyayım." Yemekleri yerleştirdim ve Emerson gelip salata ve sarımsaklı ekmeği alarak benim için masaya taşıdı.

Oğlum "Neden akşam yemeğinde hep sade süt içmek zorundayım?" diye sorduğunda ona uyarıcı bir bakış attım. Mızızlanma saçmalığını yapmadım ve o da bunu biliyordu. Sadece misafirimiz olduğu için soruyordu, bu yüzden şansını zorluyordu.

"Cutler," dedim, sesim sertti, hepimiz yerimize otururken. "Babalık. Bana Beefcake demenizden hoşlandığımı biliyorsunuz." "Tamam. Kuralları biliyorsun, Beefcake. Çalışmaya çalışma Sırf masada güzel bir bayan var diye beni davet ettiniz."

"Güzel, değil mi?" dedi.

"Seni duyabiliyor, biliyor musun?" Emerson gülerek şöyle dedi. "Güzel olduğumu söylediğin için teşekkür ederim. Şimdi bana sütle ilgili kuralın ne olduğunu söyle."

"Sadece Cuma akşamları çikolatalı süt alıyorum. Pizza ve çikolatalı süt içiyoruz. Ama diğer geceler sade süt içmek zorundayım." Cutler yüzünü buruşturdu ve dudağında büyük bir süt bıyığı vardı. "Ama amcamların evine gittiğimde hep çikolatalı süt alıyorum."

Tabağına biraz salata koyarken, "Hangi amca kuralı çiğniyor?" diye sordu.

"Hepsi." Oğlum eriştesini çatalının etrafında döndürdü ve ağzına attı.

"Bir avuç hain," dedim, köfteden ilk ısırığını aldıktan sonra inlediğinde gözlerim ağzına odaklandı.

"Sence de babam en iyi toplara sahip değil mi?" Cutler da ona bakarken şöyle dedi.

Başını sallarken yüzünde geniş bir sırıtışla çiğnemeyi bitirdi. "Evet. Kesinlikle şehirdeki en iyi toplara sahip."

Ağızımdan yüksek sesli bir kahkaha çıktı ve Cutler başını sallayıp gülümsedikten sonra bir lokma yemeğın üzerine konuştu. "Daha önce hiç bu kadar güldüğünü duymamıştım. Sanırım Sunny ve Winnie'yi en az benim kadar seviyorsun."

"İyiler," dedim, sesimde saf bir mizah vardı.

"İlk taşındığınızda babam sizden hoşlanmamıştı ama şimdi dışarıdayken sürekli sizin eve baktığını görüyorum."

Cutler beni ne zaman otobüsün altına atmaya başladı?

Kaşlarımı kaldırdım ve ona baktım.

"Ne? Bunun doğru olduğunu biliyorsun baba," dedi kahkahaları arasında. Öne doğru eğildim ve dudağındaki süt bıyığını sildim.

"Belki de sadece çitin Winnie'yi bahçede tutabileceğinden emin oluyorumdur," dedim.

Daha fazla kahkaha.

Bu ikisi her şeyin çok komik olduğunu düşündü.

"Sanırım haklısın, Beefcake. Sanırım bizi arıyor." Emerson tıpkı oğlumun yaptığı gibi makarnasını çatalının etrafında döndürdü. "Ben de sürekli buraya bakmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum."

Bakışlarım onunkilerle kilitlenirken şişemden bir yudum aldım.

Buraya bakması fikri benim daha çok hoşuma gitti.

Böyle bir kadını istemeyeli uzun zaman olmuştu.

Ve bu konuda hiç şüphe yoktu.

Bu kadını çok istiyordum.

onsekiz

...

Emerson

Winnie onların kanepesinde uyurken Cutler ve Nash ile yapboz üzerinde çalıştım. Rice Krispie ikramlarımız vardı ve ikisi de içine renkli serpintiler koyduğum ve onlara tek boynuzlu at Krispies adını verdiğim için ölümcül bir hastalığı tedavi etmişim gibi davranarak bana çok fazla kredi verdiler. Cutler bir ara ona nasıl yapıldığını öğreteceğime söz verdirdi.

Nash oğlunu yıkamaya gitmişti ve ben de bunun gitmem için bir işaret olduğunu düşünmüştüm ama o kalmamı istemişti. Ben de bulaşıkları yıkadım ve kanepesine yerleşmeden önce Winnie'yi dışarı çıkardım.

"Sunny, iyi geceler demeye geldim. Babam bana kitap okumanı isteyemeyeceğimi söyledi, o yüzden sana sarılıyorum." Cutler hayatımda gördüğüm en şirin şey gibi görünüyordu. Pijamaları küçük sosisli sandviçlerle kaplıydı ve saçları her zamanki gibi nemli ve geriye doğru taralıydı. Kocaman koyu renk gözleri, pembe küçük yanakları ve çok şirin bir düğme burnu vardı.

Nash oğluna başını sallayarak, "Hey, sana ona sorma demiştim," diye homurdandı.

"Sormadım. Sadece ona sormaya iznim olmadığını söyledim." Kaşlarını salladı ve bana sarılmak için öne doğru eğildi. Hindistan cevizi ve güneş ışığı gibi kokuyordu ve Hindistan cevizinin onun vücut yıkama suyu ve şampunu, güneş ışığının da Cutler Heart'a özgü bir şey olduğunu hayal ettim.

"Peki ya ona bir kitap okumak istersem?" Ayağa kalkarak sordum.

"İnanılmaz." Nash ellerini havaya kaldırdı. "Kendi iyiliğin için fazla kurnazsın, Beefcake."

"Ve şehirdeki en iyi toplara sahipsin, Pops."

Başım kahkahalarla geriye düştü. Bu küçük çocuk benim için temiz bir nefes gibiydi. Son birkaç aydır hissettiğim acıdan sonra burada, Nash ve oğlunun yanında olmak tam da ihtiyacım olan şeydi.

Bir bakıma hayata karşı yeni bir bakış açım vardı. Artık karamsar ve üzgün değildim.

Ve bugün kendimi en kötü hissettiğim gün olmalıydı.

Ama koridorda Cutler'ın yatak odasına doğru yürürken, hiç de öyle hissetmiyordum.

Bir kurşunu atlatmış gibi hissediyordum. Elbette kurşunun beni ıskalamış olması tatsız bir deneyimdi ama bugün tam olarak bulunduğum yerde olduğum için minnettardım.

Sandaletlerimi çıkardım ve Cutler'ın yanındaki yatağa atladım; o yorganın altında, ben de üstündeydim. Nash yatağın yanındaki sandalyeye oturdu ve Winnie sanki bir kucak köpeğiymiş gibi onun kucağına atladı, ki hiç de öyle değildi. Hepimiz güldük ve ben onun son Junie B. Jones kitabının ilk sayfasını çevirdim. İki bölüm okurken birkaç kez kıkırdadı.

Gözleri ağırlaşmıştı ve küçük eli benimkine sarılmıştı ve ben buna bayılmıştım. O kadar sevimli ve şirindi ki burada olmaktan, ona kitap okumaktan mutluydum.

Nash ayağa kalktı ve Winnie'nin Cutler'ın yatağının ayak ucuna atlamadan önce kucağından inmesine yardım etti.

"Sunny eve gidene kadar Winnie burada kalabilir mi?" Cutler uyuklu bir sesle fısıldadı. Nash ben yataktan kalkarken bana baktı. Ona başımı salladım ve o da Winnie'nin bir süre daha kalmasına izin verdi. Nash'i odadan çıkıp koridorda takip ederken Cutler'ı yanağından öptüm ve yavrumun başını okşadım.

Mutfağa henüz varmıştık ki beni döndürdü, sırtımı buzdolabının yanındaki duvara dayadı ve bir adım daha yaklaştı.

"Gerçekten iki bölüm okumaya ihtiyacın var mıydı?" Sesi hırçındı, gözleri ağızıma odaklanmıştı.

Güldüm. "İki bölüm adil görünüyordu."

"Son birkaç saattir seni öpmeyi ne kadar çok istediğimi biliyor musun? Lanet olsun, bütün gün. Beni ne kadar delirttiğin hakkında bir fikrin var mı?"

Ağızım kuruduğu için dilim alt dudağıma ıslattı. "Anlat bana."

"Bu güzel beyaz eteği ve bluzu giyerek buraya tam bir hayal gibi geldin," dedi, parmakları karnımda açıkta kalan deri parçasında gezinirken. Parmakları nasırlıydı ama yine de çok hafif hareket ediyorlardı ve tenimdeki hissi seviyordum. "Yemeklerimi yerken inliyor ve bana işkence ediyordun."

"Şehirdeki en iyi taşaklar sende komşu. Büyükbabam bile öyle düşünüyor," dedim, sesim mizahla doluydu, kalbim onun yakınlığı karşısında çarpmasına rağmen.

Onun dokunuşuyla.

Beni izlerken gözlerindeki bakışa.

"Bugünün senin için zor bir gün olduğunu biliyorum ve seni zorlamak istemediğimden eminim. Sana ne sunabilirim bilmiyorum Emerson. Ama seni tekrar öpmeyi çok istediğimi biliyorum." Parmakları tenimde ileri geri yatıştırıcı hareketler yapmaya devam ederken, diğer eli boynumun yan tarafına gitti.

"Bugün hiç de zor geçmedi, bu şaşırtıcı. Bunun benim hakkımda ne söylediğini bilmiyorum."

"Belki de ilerlediğinizi gösteriyordur," dedi.

Elim göğsüne gitti ve kalbinin atışını avucumun altında hissettim.

Kalbim çarpıyor.

Bana hissettirdiği gibi ona da hissettirmek istedim.

Bir yere varamayacağını biliyordum. İkimizin de kendine göre sebepleri vardı. Ama şu anda bu adamın içinde kaybolmak çok kolaydı.

Ve tam olarak istediğim şey. İhtiyacım olan şey.

"Peki ya sen? İlerliyor musun?" Ağzının şu anda benimkinin üzerinde olmasını umutsuzca isteyerek sordum.

Görünüşe göre Nash Heart söz konusu olduğunda hiç sabrım yokmuş.

"Oğlumla akşam yemeğinde hiç bir kadınla birlikte olmadım. Gölün ortasında bir kadınla hiç öpüşmedim. Hiç kimseyi seni istediğim gibi istemedim ve bu lanet olası bir gerçek. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama hissettiklerimin farklı olduğunu biliyorum."

Sözleri üzerine nefesimi içime çektim.

Bu geçici bir durum. Kendini aşma. O sadece senden etkileniyor.

"Ben de seni istiyorum." Bakışlarını inceledim. "Sadece bir erkekle birlikte oldum, Nash. Sonsuza kadar süreceğini sanmıştım ve gerçekten yanılmışım. Belki de bunun ne olduğunu bilmemek benim için iyi bir değişikliktir. Ben seni istiyorum. Sen de beni istiyorsun. Neden kendimize işkence edelim ki?"

Ağzı benimkinin üzerindeydi ve vücudunu benimkine bastırdı. Her sert kenarını ve kasını hissedebiliyordum. Ellerim omuzlarında ve kollarında gezindi.

Güçlü ve erkeksi biriydi ve ağırlığını üzerimde hissetmek beni çıldırtıyordu. Öpücüğün kontrolünü ele geçirdi, dili ağzımın içine kayarak benimkine karıştı.

Çaresiz ve muhtaç.

Dünkü öpücükten farklıydı. Artık ikimiz de kendimizdeydik.

Hiç tereddüt yoktu.

Endişe yoktu.

Bunu biz istedik.

Kalçalarımı ona doğru bastırdım ve o da arkama uzandı, elleriyle kıcıımı kavradı ve beni yukarı kaldırdı. Bacaklarım tıpkı suda olduğu gibi onun beline dolandı. Ama bu sefer aramızda çok az kumaş vardı ve ben her şeyi hissediyordum.

Her şeyi.

Beni koridora kadar taşıdı, dudakları dudaklarımdan hiç ayrılmadı. Ne olduğunu anlayamadan yatak odasına girdi ve beni yatağına bırakmadan önce kapıyı sessizce kapattı.

Duygularla boğulmuştum. Onu istiyordum. Bunu istiyordum. Ama bana en kötü şekilde ihanet eden adamdan başka bir erkekle birlikte olmamıştım. Tüm bu düşünceler aklımdan hızla geçiyordu ve Nash bunu fark etmiş olmalıydı.

"Hey," dedi yatağın ayak ucunda durduğu yerden bana doğru eğilerek. "Bunu fazla düşünme. Seni buraya seks yapmak için getirmediğim."

Bunlar benim de duymak istediğim sözler değildi. Kaşlarımı kaldırdım. "Neden olmasın?"

"Çünkü bugün başka bir adamla evlenmen gerekiyordu. Çünkü hayatında sadece bir sik kafalıyla birlikte oldun ve bunu aceleyle getirmeyeceğiz. Meraklı altı yaşındaki bir çocuğun ya da aşırı hevesli bir Bernedoodle'ın bizi basmasından endişe etmeden seni iyi hissettirebileceğim bir yere götürmek istedim."

"Eski sevgilim sik kafalı olduğu için mi benimle seks yapmıyorsun?" Surat astım.

Sert parmaklarını çenemde gezdirdi. "Bu gece seninle seks yapmayacağım. Onun yüzünden değil, aceleyle gerek olmadığı için. Bu yeni bir şey. Ne olduğunu bilmiyoruz. Bu yüzden acele etmeyeceğiz."

"İlişkilere girmediğini sanıyordum. Bu senin şakan değil mi? Sıradan seks. Tek gecelik ilişkiler. Kaçamaklar. Fahişelikler. Bugünlerde çocuklar buna ne diyorsa artık," dedim kıkırdayarak.

Bir erkeğin yanında hiç bu kadar rahat olmuş muydum?

Collin'le on yıldan uzun bir süredir çıkıyordum ve hiç böyle olmamıştı. Hiç bu kadar kolay ve eğlenceli olmamıştı.

"Gerçekten bildiğin tüm ilişki tanımlarını mı sıraladın?"

"Evet, sanırım yaptım."

Eğildi ve beni sertçe öpüp ağzımın içine doğru inlemeden önce alt dudağımı ısırdı. Ve bir anda vücudum yeniden yanmaya başladı. Parmaklarım saçlarına dolandı. Doyamıyordum.

Daha fazlasını istedim.

Geri çekildi ve sırttı. "Evet, sıradan ilişkiler normalde benim olayımdır. Çok sık yaptığımdan değil ama dışarı çıkıp biraz eğlendiğimde, her zaman sıradan oluyor. Ama bu farklı hissettiriyor." Beni durdurmak için elini kaldırdı. "Kalmayacağını biliyorum ama sen buradayken bunu doğru yapmak istiyorum."

"Bana porselen bebek gibi davranmak zorunda değilsin. Ben iyi olacağım. Bunu istediğimi açıkça belirttim. Seni istiyorum."

"Ve bana sahip olacaksın. Ama bir ömür boyu yeterince sikildin. Sana hak ettiğin şekilde davranmama izin vermeye ne dersin? Sadece birkaç hafta ya da birkaç ay için olsa bile."

Boğazımda bir yumru oluştu ve başımı salladım. "Peki. Şövalyece planına katılabilirim. Peki neden buradayız?"

"Sana kendini iyi hissettireceğimi söyledim ve bunda ciddiydim. Bunu sana aletimi sokmadan da yapabilirim, yoksa eski sevgilin sana bunun nasıl yapıldığını hiç göstermedi mi?"

Planladığı şeyin beklentisi arttıkça nefeslerim daha hızlı geliyordu. "Şehirdeki en iyi taşaklar sende."

Yüzüne geniş bir sırıtış yayıldı. "Ve de en iyi dil. Bana güveniyor musun?"

Kimseye güvenmemeliydim ama bu adama güvendim. Belki de aptalın tekiydim. Belki yine yanacaktım. Ama o an umurumda değildi. Başımı salladım ve ağzı yine benimkinin üzerindeydi. Dudaklarım acıyana kadar beni öptü. Azgın gençler gibi öpüşüp sevişirken, serbest kalmak için çaresizce ona **d o ğ r u** atıldım. Ve tam aklımı kaçırmaya hazır olduğum anda, eli eteğimin kenarına gitti. Parmakları kalçalarımın yukarı kayd ve külotumu yana kaydırıp içine daldı.

"Siktir," diye tısladı. "Sırılıklam olmuşsun."

Parmaklarını klitorisimde hissettiğimde gözlerim kapandı, beni daireler çizerek kızdırdı ve sonra girişime doğru kayd.

"Nash," diye inledim ağzının içine, o geri çekilmeden önce. "Biliyorum bebeğim. İyi hissetmek için yanıp tutuşuyorsun. Biliyorum Seni ilk gördüğüm andan beri. Kendini bırakman gerektiğini biliyordum. Ve eğer bana güvenirsen bunu yapmanı sağlayabilirim."

"Sana güveniyorum," diye fısıldadım. "Şimdi benimle alay etmeyi bırak."

Boştaki eli omzuma gitti ve bluzumun askısını kolumdan aşağı kaydıldıktan sonra diğer tarafa geçti. Sütyen giymiyordum çünkü örtünecek pek bir şeyim yoktu ve onun yatağında bu şekilde yatacağımı kesinlikle fark etmemiştim. Ama şikâyet etmiyordum çünkü kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim.

Gözleri göğüslerimi tararken nefesini içine çekti. Meme uçlarım kaya gibi sertti ve ağzını üzerlerinde hissetmek için sabırsızlanıyorlardı. Parmakları kalçalarımın arasında beni okşuyordu ve bu his neredeyse çok fazlaydı.

"Şu güzel pembe meme uçlarına ve mükemmel göğüslere bak. Kahretsin, Emerson. O kadar güzelsin ki bazen sana bakmak zor oluyor."

İroni gözümünden kaçmamıştı.

Hayatımda hiç bu adam bana bakarken hissettiğim kadar güzel hissetmemiştim.

Onu çok az tanıyordum ama bana görüldüğümü hissettirdi.

Ağız göğsümü kapladı, dili meme ucumu okşadı, tam o sırada parmağı içime kaydı ve neredeyse yataktan fırlayacaktım. Diğer tarafa geçmeden önce göğsüme doğru kıkırdadı, sırayla yaladı, tattı ve beni çıldırttı.

Bunu en uzun süre yaptı, ikinci bir parmağını içeri kaydırды ve mükemmel bir ritimle içeri ve dışarı hareket etti.

Tekrar ve tekrar.

Ağız göğüslerimde, parmakları kalçalarımın arasında.

Nefes nefese kalmıştım, terlemiştim ve ona daha hızlı karşı koymaya başladığımda serbest kalmak için çaresizdim.

"Nash, lütfen."

"Bu güzel küçük kedi parmaklarıma boşalmak ister mi?" diye sordu, bana bakmak için geri çekildi ve pis ağız beni arzuyla nefes nefese bıraktı.

"Evet," dedim nefes nefese.

Beni izlerken kıkırdadı ve başparmağı klitorisime bastırırken parmaklarını daha hızlı pompaladı, tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu.

"Bırak beni bebeğim. Seni tutuyorum," diye fısıldadı, ben ona doğru sallanırken bakışları benimkilere kilitlenmişti.

Dişlerim alt dudağıma battı ve patladım.

Tüm vücudum titrerken ve sarsılırken beyaz ışıklar göz kapaklarımda arkasındaki karanlığı aydınlattı. Zevk her santimimi aydınlattı ve ben uçuşumun kenarından geçerken onun adını haykırdım.

Şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazmdı. Ve bu gecenin hiç bitmemesini diledim.

on dokuz

...

Nash

ONA BAKTIM.

Yanaklar
kızardı.

Dudaklar
ayrılmış.

Saçları etrafına dökülüyor, lanet bir hale oluşturuyor, bir melek gibi görünüyor.

Başka tarafa bakamadım. Bakışları benimkilerle kilitlenirken saçlarını okşayarak güzel yüzünden uzaklaştırdım.

"Vay canına. Şehirdeki en iyi taşaklarla akşam yemeği yiyorsun ve şimdi de gece şapkasıyla orgazm oluyorsun. Hiç bu kadar komşuluk yapan biriyle yan yana yaşamamıştım."

"Birkaç kez Salon'un elektrik ve su sızıntısını tamir ettim ama sen muhteşem taşaklarımı paylaştığın ve orgazm olduğum ilk komşumsun."

"Taşaklardan bahsetmişken," dedi, beni aşağı çekti ve yüzünü bana dönmek için yan tarafına döndü. "İyiliğine karşılık vermeye ne dersin?"

Elini gri pantolonumun içine sokup külotumun üzerinden beni okşadığında inledim.

"Seni bu muhteşem toplardan mahrum etmek istemem." Sesim hırçındı.

Joggers'ımı ve külotumu hızla kalçalarımın altına itti ve aletim canlandı. Beni içine alırken gözleri genişledi, elini şaftımın etrafına sardı, ben sırt üstü yuvarlanırken yukarı aşağı hareket ettirdi.

"Siktir," diye tısladım, çünkü çok iyi hissettiriyordu. "Aynen böyle."

Dizlerinin üzerine çöktü, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmıştı ve ateşli bakışları beni izliyordu. O daha sert pompalarken kalçalarım hareket etmeye başladı.

Daha hızlı.

Uzanıp elimi boynuna doladım ve onu aşağı çektim. Ağzımı onun ağzına dayamalıydım. Şimdi.

Dudaklarım dudaklarına çarptı, dudakları benim için ayrıldığında dili içeri kayd. Elini becerirken ağzını da becerdim.

Ve hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti.

Eliyle beni çalıştırmaya devam ederken ağzına doğru inledim.

En güçlü orgazm her santimimden geçerken vücudum gerildi. Gırtlaktan gelen bir ses boğazımı terk ederken patladım ve sertçe boşaldım.

Geri çekilmedi.

Ortalığı batırmam umurumda değildi.

Beni öpmeye devam etti ve ben zevkin son zerresine kadar sürerken elini şaftımda aşağı yukarı gezdirdi.

Nefes alışım yavaşladığında ve bana bakmak için geri çekildiğinde, göğsümün tepki olarak sıkışmasına neden olan seksi bir bakışla gülümsedi. Ayağa kalkıp banyoya doğru ilerledi ve suyun açıldığını duydum. Nemli bir bezle geri geldi ve beni temizledi. Elim uzattım ama geri çekti.

Saçlarını yüzünden geriye doğru ittim. "Bunu yapmana gerek yok. Ben yapabilirim."

"Bunu yapmak istiyorum. Son iki gündür benim için senin bile fark edemeyeceğin kadar çok şey yaptın." Gözleri duygusallıktan hafifçe ıslanmıştı ve birkaç kez gözlerini kırıştırıp başka tarafa baktı.

"Hey," dedim, çenesini çevirmek için uzandım, böylece bakışlarımla buluşacaktı. "O kafanın içinde neler oluyor?"

İçini çekti ve elimi uzatıp göğsüne, kalbinin üzerine koydu. "Hani kalbinin sadece Cutler için attığını söylemiştin ya?"

"Evet."

"Şey, son birkaç aydır benimkinin bir daha atıp atmayacağını bilmiyordum. Ama şuradaki güçlü kalp atışını hissedebiliyor musun?" diye sordu elini benimkinin üzerinde tutarak. "Bunun sadece iki komşunun eğlenmesi olduğunu ve bir yere varamayacağını biliyorum, ama bilmiyorum... Beni bir şekilde hayata döndürdüğünü hissediyorum Nash. Eğer tüm bunlar bugün, şu anda sona erecekse, bunu yaptığın için teşekkür ederim."

Sözleri beni çok etkiledi. Bir daha hiçbir şey hissedemeyeceğinizden emin olduğunuzda hissettiğiniz o duyguyu anlıyordum. Uzun zamandır kendimi kapatmıştım. Cutler'a odaklanmıştım. Ona iyi bir hayat vermeye.

Hiçbir şeyden pişman olmadım.

O çocuk için benim saf kül olana kadar defalarca ateşin içinden geçerdim. Ama yalan söylemeyeceğim; şu anda yatağымda yanımda oturan kadını sevmek iyi hissettiriyordu. Normalde bir ayağım dışarıdaydı.

Emerson'da bunların hiçbirini hissetmedim.

"Şuna ne dersin-" dedim, aletimi pantolonuma geri sokmadan ve öne doğru oturmadan önce saçını kulağının arkasına kaydırdım. "Her seferinde bir gün alıyoruz. Buraya iyileşmek ve geçmişi geride bırakmak için geldiğini biliyorum. Burada hiçbir beklenti yok. Ama yalan söyleyip seninle birlikte olmaktan hoşlanmadığımı da söylemeyeceğim. O yüzden şimdilik sadece tadını çıkarmaya ne dersin?"

Başını salladı, dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Bunu yapabilirim. Sadece Cutler'ın kafasını karıştırmak istemiyorum."

"Yan evde yaşıyorsun. Sen onun doktorusun. Kafası karışmayacaktır. Ona komşuluğu öğrettim," dedim kaşlarını sallayarak ve o da gülerek ayağa kalktı. Banyoya doğru ilerledi ve suyun sesini duydum.

dışarı çıkıp parmaklarını birbirine kenetlemeden önce tekrar açtı.

"Tamam. Harika bir akşam yemeği için teşekkürler." Sırıttı. "Erken kalkmam gerekiyor. Winnie'yi alıp eve gideceğim."

Başımı salladım ve gittiği için hayal kırıklığına uğramış olmam beni şaşırttı. Tabii ki gidiyordu. Biz çıkmıyorduk. Dost komşulardık. Sevişmekten ve orgazm takası yapmaktan hoşlanan.

Daha fazlası değil.

Oğlum buradayken bir kadının evimde gecelemesine asla izin vermemiştim.

Ama ben onu koridorda takip ederken, o Cutler'ın odasına girip Winnie'ye onu takip etmesi için okşarken, burada olsaydı nasıl olurdu diye merak ettim.

Her zaman.

Bu da nereden çıktı şimdi?

Kapıya vardığında arkasını döndü ve ben bir kez daha onun üzerindeydim. Onu ağırlığımın altında sabitledim ve sertçe öptüm.

Geri çekilip bana baktığında nefesi kesilmişti. "Bunun üzerinde fazla düşünmediğimizi biliyorum ama bir şey söylemem gerekiyor. Kendim için söylemeliyim. Ve eğer tepelere doğru kaçmak istersen sorun değil. Anlarım."

"Anlat bana."

"Peki, eğer devam edeceksek, bilirsin, orgazm ticareti," dedi, o yeşim yeşili, sarhoş edici gözleriyle bana bakmak için durakladı.

"Sen şehirden ayrılmadan önce çok daha fazlasını takas etmeyi planlıyorum." Burnumun ucunu onunkine değdirdim.

"Açıkçası benim hikâyemi biliyorsun. Son yıllarda sadece bir erkekle birlikte oldum." Kıkırdadı ama dudağını ısırmasından gergin olduğu anlaşılıyordu.

"Katılıyorum. Bir pislik için çok fazla zaman harcadın."

"Şu anda tamamen eğlenmeye odaklanmış durumdayım ama etrafta zıplayan bir kız değilim. Ben böyle biri değilim. Ve Collin'in yaptıklarından sonra, esnetemeyeceğim tek bir kuralım var. Bunun sıradan ve geçici bir şey olduğunu biliyorum."

"Emerson." Onu durdurmak için parmağımı dudaklarına koydum. "Hiçbir şey açıklamana gerek yok. Bana kuralın ne olduğunu söyle."

"Biz bir şeyleri keşfederken başka biriyle orgazm takası yapamazsın." Sanki benden onunla tek eşli olmamı istemeye hakkı yokmuş gibi gözlerini kaçırdı.

Başparmağımı ve işaret parmağımı çenesinin iki yanına koydum ve bana bakması için onu çevirdim. "Bunu söylemeye gerek yok. Sen ve ben biraz eğleniyoruz. Ama sadece sen ve ben."

Gözlerindeki rahatlamayı gördüm ve başını salladı. "Ve eğer yarın uyandığında benimle keşfe çıkmaktan vazgeçersen, lütfen bana söyle. Birbirimize karşı açık olmamızı istiyorum."

"Tamamdır. Seninle de öyle. Rahatsız ve birbirimize karşı dürüstüz. Ve biz takılırken, başka kimseyle takılmıyoruz. Daha fazla katılamazdım."

"Neredeyse düğün gecemi geçirmek için fena bir yol değil, ha?"

"Bir danganakla evlenmek yerine komşunuzla takılmak mı? Bu kesinlikle bir kazanç."

Başı kahkahalarla geriye doğru eğildi. "Pekâlâ. Gitmem gerekiyor."

Kapıyı çekip açarken dilimi dışarı çıkardım ve alt dudağımın üzerinde kaydırdım. "Seni geçireyim."

"Burası Magnolia Falls ve yanımda büyük bir köpek var."

"Yanımda dev bir pelüş hayvan var, bekçi köpeği değil.

Ve

Belki de sadece uzaklaşmanı izlerken manzaranın tadını çıkarmak istiyorum."

"Çok pürüzsüz." Merdivenlerden inip çimlerin üzerinde yürürken başını salladı. Ben de tam olarak söylediğim şeyi yaptım.

Uzaklaşmasını izledim.

Kendime onun birkaç ay içinde kalıcı olarak gideceğini hatırlattım.

Ama her nedense, umursamadım.

İçgüdülerime her zaman güvenmişimdir ve içgüdülerim bana onunla geçirdiğim bu zamanın tadını çıkarmamı söylüyordu.

Evine girip kapıyı arkasından kapatana kadar bekledim ve tekrar içeri girdim.

Evi kilitledikten ve tüm ışıkları kapattıktan sonra odama doğru ilerledim. Telefonum titriyordu ve arayanın kim olduğunu çok iyi biliyordum. Yatağımın kenarına oturdum ve çocuklarımdan gelen mesaj zincirini açtım.

KING

Sanırım yemek iyi gidiyor. Nash'ten saatlerdir haber alamıyoruz.

ROMEO

Sanırım ondan hoşlanıyor. Bütün gün ona nasıl baktığını gördüm.

HAYES

Bu onun birkaç ay içinde gideceği gerçeğini değiştirmez. Tedbirli olması akıllıca.

NEHİR

Siz pislikler bunun bir grup mesajı olduğunun ve onun bunu göreceğinin farkındasınız, değil mi?

KING

<kafa patlatma emoji>

KING

Elbette var, Dicknugget. Bunu konuşuyoruz. Gerçekten birinden hoşlanması hoşuma gitti. Kırılmış olabileceğinden endişelenmeye başlamıştım.

Bir kahkaha attım. Birbirimize karşı gerçekten filtresizdik, ama grup sohbetinde bana kırık demek bir sonraki seviyeydi.

HAYES

O kırık değil. Hasarlı.

ROMEO

Kırık ya da hasarlı değil. Sadece temkinli. Tek başına bir çocuk yetiştiriyor. Bu tam zamanlı bir iş.

NEHİR

Bu mesajları yakalamaktan gerçekten keyif alacak.
<eyeroll emoji>

KING

Temkinli daha iyi bir kelime. Ve haklı olarak öyle. Ama mutlu olmayı da hak ediyor.

HAYES

Size bir haberim var. Her gece yatağında aynı kadın olmadan da mutlu olabilirsiniz. Nash gayet iyi.

KING

Hayatınızın geri kalanında sadece kaçamaklar yapamazsınız. Eninde sonunda herkes bir yuva kurmak ister.

HAYES

Asla bir yuva kurmayacak olan sendin. Şimdi de ilişkiler konusunda uzman mı oldun? <orta parmak emojisi>

NEHİR

Dinle, Nash bizden farklı bir yerde. Hiçbirimizin yetiştirmesi gereken bir çocuğu yok ve bunu tek ebeveyn olarak yapmıyoruz. Yani, hayatının geri kalanında kaçamak yapmak istiyorsa, bunu yapabilir. Kendi kurallarını kendisi koyar.

ROMEO

Sana söylemem gereken bir şey var ama Nash'in burada olduğunu bildiğim zaman söylemeyi tercih ederim.

NEHİR

Eğer ringe geri dönüp tekrar dövüşeceksen, kendimi kaybedeceğim. Bunu tekrar yaşayamam.

ROMEO

Bana tekrar tekrar vurulmasını izleyemez misin?

NEHİR

Doğru.

HAYES

Kesinlikle katılıyorum. Hayatımda ilk ve tek kez insan gözyaşlarını deneyimledim. Sen o dövüş sırasında yere düştüğünde gözlerimden yaşlar geliyordu. sürünerek ayağa kalktın. Siktir et. Bir daha oraya gitmeyeceğim.

KING

Üzgünüm, dostum. Katılıyorum. Bunu desteklemiyorum. Ayrıca, yüzün şu anda bakılamayacak kadar güzel. Şişmiş ve rengi solmuş görmekten hoşlanmıyorum. Bu beni korkutuyor.

ROMEO

Teşekkürler. Şanslıyım ki ben ve görünüşe göre hepiniz ringe geri dönmüyoruz.

NEHİR

Anlat bize.

ROMEO

Nash gelene kadar olmaz.

Tanrı aşkına. Ben buradayım. Psikanaliz edildiğim için biraz kırıldım ama boş vereceğim. Ama tekrar ringe çıkmadığına sevindim. Midem kaldırmıyor. Huysuz Hayes'in koca bir bebek gibi mızımızlandığını görmek.

HAYES

Gerçek erkekler ağlar. En azından King bana öyle söyledi.

KING

Buradaki işim bitti. Mikrofon düştü.

NEHİR

Bekliyoruz, Romeo.

ROMEO

Cutler'in bir kardeşi, kuzeni ya da kankası olacak. Teknik olarak kan bağıımız olmadığı için ne olduğundan emin değilim.

KING

Nash hamile mi? <kafa patlatma emojisi> <gülme emojisi>

STFU. Beans hamile mi?

ROMEO

Öyle. Az önce bir test yaptık. Söyleyemeyeceğimizi söyledi. Henüz kimse yok çünkü birkaç ay beklemeniz gerekiyor. Ama sır tutmadığımızı biliyor.

HAYES

Tebrikler, kardeşim. İkiniz adına da sevindim.

NEHİR

İnanılmaz. Cutler da buna çok sevinecek.

KING

Vay anasını. Ya Romeo'nun bir kızı varsa ve Cutler ona aşık olursa? <kafa patlatma emojisi>

ROMEO

Eğer bir kızım olursa, kırk yaşına kadar biriyle çıkmasına izin verilmeyecek. Ama Cutler o kadar beklemek isterse, ilk tercihim o olur.

Bu gerçekten inanılmaz, Ro. Cutler o küçük kıza ya da oğlana bir ağabey gibi göz kulak olacak. Ona henüz söylemeyeceğim, çünkü hepimiz küçük dostumuzun sır tutamadığını biliyoruz. Sen ve Demi'nin ona söylemesine izin vereceğim. Sizin adınıza çok sevindim.

Bu düşünce göğsümü biraz olsun sıktı. Cutler hayatımı pek çok yönden değiştirmişti; hepsi de daha iyiye doğru. Oğlum dünyaya geldiği gün bir erkek olmuştum. Bir baba.

Ve her zaman kolay olmasa da, hayatımın en büyük mutluluğu olmuştu.

Arkadaşımın bu deneyimi yaşaması beni çok heyecanlandırdı. O ve Demi harika ebeveynler olacaktı. Kafamın içindeki o küçük ses her zaman oradaydı ve bana oğluma geleneksel bir aile vermeyerek onu hayal kırıklığına uğrattığımı hatırlatıyordu.

Ama günün sonunda, seviliyordu. Derinden ve tamamen. Ve umarım bu yeterli olurdu.

KING

Lanet olsun. Romeo baba olacak. Hepimiz büyüyüyoruz, değil mi?

NEHİR

Evet. Bu büyük karahindiba teklifi ne zaman gerçekleşecek?

KING

Yakında. Detayları sana gönderirim. Sonra hepimiz Whiskey Falls'ta buluşacağız. Kızlarla ben nişanlandıktan sonra Saylor için küçük bir sürpriz parti planlıyoruz.

HAYES

Evet demesini bekliyorum.

KING

Her gece evet diyor. <winky face emoji>

HAYES

Tek gözün açık uyu, aşık çocuk. <orta parmak emoji>

ROMEO

Senin için heyecanlıyım kardeşim. Emerson'ı nişan partisine davet edecek misin?

NEHİR

Güzel geçti, Ro. Bizi tam daire haline getiriyor. Buluşma nasıldı?

Bir randevu değildi. Komşumla akşam yemeği yedi.

KING

Yani hiçbir şey olmadı mı? Oynaşmak yok mu? <fire emoji>

HAYES

Sarhoş musun lan sen? Neyin var senin?

KING

Sadece herkesin bilmek istediği şeyi soruyorum.

Ben asla öpüşmem ve söylemem.

KING

Ben bir kasayım. Bana her şeyi anlatıyorsun.

NEHİR

Sen kırık bir kasasın, kardeşim.

ROMEO

Sana boşuna Loose Lips Pierce demiyorlar.

HAYES

Cutler'dan daha kötüsün.

KING

Kaçıyor. Belli ki bir şey olmuş, yoksa saklayacak bir şeyi olmazdı.

NEHİR

Sanırım ondan hoşlanıyor. Şu anda çok ketum ve centilmen davranıyor.

ROMEO

Kesinlikle ondan hoşlanıyor.

HAYES

Sanırım haklısın.

KING

Tabii ki haklıyım. Haftalar önce söylemiştim. Kesinlikle ondan hoşlanıyor.

Kıkırdadım ve telefonumu yere bıraktım. Cevap vermeyecektim. Elimi yüzümde gezdirdim ve düşündüm.

Haklıydılar.
Beni iyi tanırlardı.
Ondan kesinlikle hoşlandım.

yirmi

...

Emerson

Sonraki birkaç hafta bulanık bir şekilde geçti. İşimle meşguldüm ve yerel halk artık bana tüm hayatım boyunca burada yaşamışım gibi davranıyordu. Yerel marketin sahibi Oscar, neredeyse her gün farklı rahatsızlıklarla beni görmeye geliyordu. Çocuk doktoru olmamın bir önemi yoktu. Bunu ona her hatırlattığımda beni görmezden geliyordu.

Bu kasabanın açık kapı politikası vardı ve yerel halk uğramaktan çekinmiyordu.

"Selam," dedi Lana kafasını ofisime uzattığında ve ben de Boston Çocuk Hastanesi'ne gönderdiğim e-postayı gönder tuşuna bastım. Önümüzdeki hafta başında onlarla planladığım uzaktan görüşmeyi az önce teyit etmiştim. "Midge Longhorn burada ve ona buranın bir pediatri ofisi olduğunu hatırlattım ama beni başından savdı. Acil bir durum olduğunu söylersem onu görebileceğinizi söyledi."

Midge'i son birkaç hafta içinde birkaç kez restoranı Golden Goose'da yemek yediğim için tanıyordum. Cutler ve Nash orayı çok severdi ve tüm boş zamanımı onlarla geçirdiğim için sık sık orada yemek yerdik.

Komşumla çok zaman geçirdiğimi söylemiş miydim?

Günlük işimizmiş gibi öpüşüp orgazm oluyorduk. Nash ağırdan almamız gerektiğini düşündüğü için henüz seks yapmamıştık.

Bu noktada beni mi yoksa kendini mi koruduğunu bilmiyordum.

Çünkü ben hazırdım.

Bir erkek tarafından hiç bu kadar tahrik edilmemiştim ve yıllarca sıkıcı bir seks hayatı yaşadıktan sonra, adamın kemiklerine atlamaya hazırdım.

Ama ben yalvarmazdım.

"Sorunun ne olduğunu söyledi mi?"

"Hayır. Sadece seni görmek konusunda çok kararlıydı."

İçimi çektim ve saatime baktım. Demi, Ruby, Saylor ve Peyton'la bu akşam Whiskey Creek'te kızlar gecesi için buluşacaktık. Yakınlaşmıştık ve bu, Farah'ı düşündüğümde hâlâ hissettiğim acıyı iyileştirmeye yardımcı olmuştu. Grup sohbetimizde onlara hızlı bir mesaj gönderdim ve Midge'in beklenmedik bir şekilde ortaya çıkması nedeniyle biraz geç kalacağımı bildirdim.

"Tamam, onunla birinci odada buluşacağım. Dışarı çıkman gerektiğini biliyorum, o yüzden kapıyı kilitleyeceğim. Yarın görüşür müyüz?"

"Sen bir azizesin. Burada olduğun her günü kalman için seni ikna ederek geçirmeye devam edeceğim."

Gülümsedim ve dizüstü bilgisayarımı kapatıp koridordan geçerek birinci odaya doğru ilerlerken Midge elinde bir lolipop ve yüzünde hınzır bir sırıtışla geldi. "Beni kabul ettiğiniz için teşekkürler Dr. Chadwick. Doktor Dolby öylece uğramama asla izin vermez."

"Randevu almak kesinlikle daha iyi, ama burası bir pediatri ofisi olduğu için bunun da işe yarayacağını sanmıyorum."

"Bu konu hakkında Davis Ward'ı görmeye gidemem."

Davis, Magnolia Falls'taki aile hekimiydi ve onunla iki kez karşılaştığımda yeterince hoş görünüyordu.

"Neden olmasın? Neler oluyor?"

"Neler olup bittiğini bilmiyorum ama neler olup bitmediğini biliyorum. Bu mantıklı mı?" Yaşlı kadın kaşlarını kaldırdı.

"Hayır. Bana mantıklı gelmiyor, o yüzden sadece söylemeye ne dersin?" Tekerlekli sandalyeye oturdum ve kendimi doğrudan onun önüne getirdim.

"Doug devam etmeyen şey." Nash bana Doug Callan'ın eski kocası ve şimdiki erkek arkadaşı olduğunu söylemişti. Kısa süre önce birlikte yaşamaya başlamışlardı ve bu durum tüm kasabanın dilindeydi. Görünüşe göre Midge yıllar önce Doug'dan boşanmış ve aynı zamanda kasabanın papazı olan kardeşi Dennis Callan'la evlenmişti. Çok kısa süren bir evliliğin ardından Dennis'ten boşanmış ve Doug'la yakın zamana kadar düşman olarak kalmışlardı.

Ahhh... küçük kasaba yaşamının zevkleri. Herkes işinizi bilirdi.

"Tekrar ediyorum, açıklığa kavuşturmanız gerekiyor."

"Doug ve ben haftada sadece beş gün seks yapıyoruz," dedi kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

Ona bakarken gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bu bana çok fazla seks gibi geliyor. Sorun nedir?"

"Sorun şu ki, uzun yıllar bu olmadan yaşadım. Ve şimdi, her gün istiyorum. Bu konuda bana yardımcı olabileceğinizi umuyorum."

"İlaç mı istiyorsunuz?" Boğazımı temizledim, çünkü bu konuşma beklenmedikti ve tamamen hazırlıksız yakalanmıştım.

"Hayır. Paketi gayet iyi çalışıyor. Sanırım işleri biraz renklendirmemiz gerekiyor, anlıyor musun? Bana bazı ipuçları verebileceğini umuyordum."

"Bazı ipuçları mı?" Sözlerini tekrarladım ve "İşte böyle dedi" diye devam etme dürtüsüyle savaştım.

Abartılı mizah, kardeşlerim ve kuzenlerimle çevrili olmanın getirdiği bir şeydi.

"Evet. Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsun?"

"Çünkü ben bir çocuk doktoruyum ve bekâırım." Omuz silktim.

"Oh, lütfen. Herkes senin ve Nash'in şakalaştığını biliyor. Cutler'ın annesi şehri terk ettiğinden beri o adam bekar. Herkes onu kendine bağlamaya çalıştı ve sonra ne oldu biliyor musunuz... yeni doktorumuz yan komşumuz olan bekar ve seksi bir kadın oldu. Yani, genç nesilden bazı tavsiyelere ihtiyacım var. Doug'ın bana Nash'in sana baktığı gibi bakmasını istiyorum. Erkeğini nasıl baştan çıkarırsın?"

"Ben, ben," diye kekeleyerek ayağa kalktım ve odanın içinde volta attım. "Daha önce bir erkeği gerçekten baştan çıkardığımı sanmıyorum."

"Tavsiyen bu mu? Sadece muhteşem olduğun için uğraşmana gerek yok mu?" Ellerini havaya kaldırdı.

"Hayır. Söylediğim bu değil." Tezgâha yaslandım ve ellerimi kalçalarımın koydum. "Görünüşe göre çok fazla seks yapıyorsun, ama sanırım daha fazlasını istiyorsan, sadece istemelisin."

"İstemek mi? Bana seksi bir şeyler giymemi ya da adam için bir tür dans yapmamı söyleyeceğini sanıyordum."

"Demek istediğim, eğer bu senin olayınsa, devam et," dedim kahkahalarım arasında. "Ama modern bir kadın olarak, bence ne istiyorsan onu istemelisin."

Belki de kendi tavsiyemi dinlemeliyim. Nash'i istiyorum ve beklemekten bıktım.

"Yaptığın şey bu mu? İstediğin şeyi istemek mi?"

Ona bakarken küçük tırnağımı çiğnedim. Gri saçları ensesinde bir düğüm halinde geriye doğru toplanmıştı. "Bu benim için yeni bir şey ve üzerinde çalışıyorum."

"Tamam. Eve gideceğim ve o adamın bu gece benimle tekrar çılgınca, tutkulu bir şekilde sevişmesini talep edeceğim."

Gözlerimi kapadım ve iç çektim çünkü Midge Longhorn ile seks konuşması bugün işe geldiğimden beklediğim şey değildi.

"Ben asla talep demedim. İsteddiğin şeyi istemen gerektiğini söyledim." Kapıya doğru yürüdüm ve o da koridorda beni takip etti.

"Anladım. Yarın seni arayıp programını öğreneyim mi, böylece takip edebiliriz?" Sırıttı.

"Elbette. Öğle yemeği saatinde olsun ve bana ızgara peynir ve domates çorbası getir."

"Bunu yapabilirim. İyi geceler." Kapıyı iterken el salladı, ben de arkasından kilitledim.

Çantamı kaptığım gibi arka kapıdan çıktım ve Whiskey Falls barına kadar olan kısa mesafeyi yürüdüm. Magnolia Falls'u seviyordum, çünkü bana Rosewood River'daki evimi hatırlatıyordu. Bütün bu kasaba gözümde büyüyordu. Ruby'nin babası Lionel barın sahibiydi ve son birkaç hafta içinde kızlarla orada bir kez daha karşılaşmıştım.

"İşte orada!" İçeri girdiğimde Peyton bağırdı.

Burası hafta içi bir gece için oldukça yoğundu ve kesinlikle yerel halk için en popüler mekândı.

"Merhaba," dedim ve masanın etrafından dolaşarak her birine sarıldım. "Kusura bakmayın, geciktim."

"Mesajında Midge'in orada olduğunu mu söyledin? Neden bir pediatri ofisine gelsin ki?" Demi suyuna uzanırken sordu. Herkesin şarap içtiğini fark ettim, o da normalde içiyordu, belki de bu gece içmiyordu.

"Doktor-hasta gizliliği varmış gibi hissediyorum ama Midge teknik olarak benim hastam olmadığı ve ona tıbbi bir tavsiye vermediğim için size söyleyebilirim. Ama bunun gizli kalması gerekiyor."

"Kasa. Buna bayılıyorum," dedi Peyton.

"Özellikle seninle konuşuyor, çünkü hepimiz senin ne kadar geveze olduğunu biliyoruz," dedi Ruby, şarabını yudumlarken ve gülümsemesini kadehinin arkasına saklamaya çalışarak yorumu Peyton'a yöneltti.

"Burası küçük bir kasaba. Herkes herkesin işini bilir. Bundan ben sorumlu değilim." Peyton kıkırdadı. "Anlat bize."

"Şey, seks hayatını nasıl renklendireceği konusunda tavsiye istedi. Zaten çok seks yapıyorlar. Haftada beş gece falan. Ama Midge daha fazlasını istiyor," dedim masaya doğru eğilip onlara fısıldarken.

Demi masanın üzerine su kustu. Saylor'ın ağzı açık kaldı.

Ruby'nin başı bir kahkaha kriziyle geriye düştü.

Ve Peyton'ın gözleri heyecanla dans etti.

Demi üstünü başını temizledikten sonra, "Kes şunu artık," dedi. "Seks tavsiyesi için çocuk doktoruna mı gitti?"

"Bu saçmalığı uyduramazsınız. Magnolia Falls tuhaf insanlarla dolu bir kasaba. Kadın Doug Callan ile evlendi, sonra ondan boşandı ve kardeşi Dennis ile evlendi. Sonra Dennis'ten boşandı ve birkaç yerel köpeği çalmaya devam etti, sadece Doug ve Johnny Cash ile geri döndü ve şimdi seks tavsiyesi arıyor."

"Johnny Cash'in öldüğünü sanıyordum." Peyton şarabını yudumladı.

Masanın etrafında daha fazla kahkaha patladı.

"Öyle. Johnny Cash, Midge'in köpeğine verdiği isim.

Görünüşe göre, eskiden bu adama karşı bir şeyler hissediyormuş."

"Tamam, hepimiz Midge'in hikâyesini biliyoruz. İyi doktorun ona ne yapmasını söylediğini bilmek istiyorum," diye sordu Demi, tam o sırada bir sürü meze geldi ve masanın ortasına kondu.

"Ona istediğini istemesini söyledim. Ne demem gerekiyordu?"

Saylor, "Bence bu mükemmel bir tavsiye," dedi.

Ruby başını salladı, tavuk ve patates kızartması alıp tabağına yerleştirdi. "Anlaştık. Ben her zaman istediğimi isterim."

Peyton kaşlarını kaldırdı ve bana baktı. "Ne istediğinizi soruyor musunuz, Dr. Chadwick?"

Demi kahkahasının üzerine, "Bunu çok ürkütücü bir şekilde söyledin," dedi ve onun sözlerini hışırtılı bir fısıltıyla taklit etti. "Ne istediğinizi soruyor musunuz, Dr. Chadwick?"

Şimdi gülme sırası bendeydi çünkü hepsi çok komikti ve onlarla birlikte olmayı seviyordum.

Bana bakıyorlardı ve bir cevap bekliyorlardı.

"Bu üzerinde çalıştığım bir şey. Açıkçası geçmişte ne istediğime odaklanmamışım. Collin'le ilişkimin kâğıt üzerinde mükemmel olduğunu söylemiştim ama geriye dönüp baktığımda eksik olduğunu görüyorum. Sanki hareketleri yapıyormuşuz gibi. Sanırım okula ve işe çok odaklanmışım ve bunda benim de payım var. Daha çok bir arkadaşlıktı ve tutku yoktu."

"Ama sen ve Nash çok tutkulu görünüyorsunuz," dedi Peyton kaşlarını sallayarak. "Hadi ama, orada bir şeyler dönüyor. Sürekli takılıyor gibi görünüyorsunuz ama kirli işler mi çeviriyorsunuz?"

"Normalde uygunsuz davrandığın için seni azarlardım ama aslında olayın aslını öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Sen, Nash ve Cutler'ı birlikte gördüğümde çok samimi görünüyorsunuz. Sana bakışlarından dolayı kesinlikle bir tutku var," dedi Demi, yüzünü yelpazelemeden önce. "Çok ateşli."

Ruby araya girince dişlerim alt dudağıma battı. "Bize hiçbir şey söylemek zorunda değilsin. Sadece seni eğlenirken gördüğümüz için mutluyuz."

"Bu konuda konuşmaktan çekinmiyorum. Eskiden Farah'a her şeyi anlatırdım ve şimdi garip hissediyorum çünkü sırdaşım yok, anlıyor musun?"

"Çünkü sırdaşın nişanlıyı beceriyordu," dedi Ruby, kızgınlığını gizlemek için hiçbir çaba göstermeden. "O senin arkadaşlığını hak etmiyor, Emerson."

Başımı salladım. "Biliyorum. Ama bu garip çünkü küçüklüğümüzden beri sırlarımızı paylaştık. Ve bu konuda biriyle konuşmak için can atıyorum," dedim garson sipariş ettiği bir kadeh şarabı getirirken.

"Bize güvenebilirsiniz. Dudaklarımız mühürlü. Midge'in küçük kirli sırrını zaten biliyoruz," dedi Peyton ve birkaç soğan halkasına uzandı.

"Açıkçası Nash Cutler'a odaklanmış durumda. O ilişki kurmuyor ve ben de felaket bir ilişkiden yeni çıkıyorum. Şimdiye kadar yaşadığım tek ilişkiden. O yüzden sadece eğleniyoruz sanırım." Şarabımı yudumladım ve onu düşününce yanaklarımın ısındığını hissettim.

"Eğleniyor derken, senin dünyanı sarsıyor mu demek istiyorsun? Bu adam sert vücutlu bir ateşli. Bronz, altın rengi ve seksi." Peyton omuz silkti ve hepimiz ona bakakaldık. "Ne? Bunun doğru olduğunu biliyorsunuz. Belli ki senden hoşlanıyor çünkü birlikte çok zaman geçiriyorsunuz. Her zaman sadece o, Cutler ve diğer çocuklar vardı. Seninle farklı."

"Haklı," dedi Demi, Saylor ve Ruby aynı anda ve bu beni güldürdü.

"Her gece gençler gibi öpüşüyoruz ve sanırım işleri daha ileri götürmekten korkuyor çünkü Collin'in şimdiye kadar birlikte olduğum tek erkek olduğu konusunda dürüst davrandım. Bu yüzden muhtemelen bunun benim için çok fazla olacağını düşünüyor." Adamın bana sadece dokunarak her gün orgazm olduğunu itiraf edecek değildim. Hiç seks yapmamıştık ama diğer her şeyi yapmıştık. Ve çoğu gün düşünebildiğim tek şey buydu.

"Bu senin için çok mu fazla? Nereye varacağını bilmeden seks yapmak? Bu senin için bir sorun mu?" Ruby sordu.

"Her zaman terapist." Peyton başparmağını Ruby'ye doğru salladı.

"Bu adil bir soru," dedim. "Ve hayır. Hayatımda ilk kez geleceğin benim için ne getireceğini bilmiyorum. Birkaç hafta içinde Boston Children's ile bir görüşmem var ve umarım buradaki kontratım sona erdiğinde nereye gideceğime karar veririm. Nash ve ben ne sunabileceğimiz konusunda dürüst davrandık ama başka insanlarla vakit geçirmiyoruz, yani tek gecelik bir ilişki gibi değil."

"Bunlar benim favorim," dedi Peyton, omzuyla bana çarparak ve kaşlarını bana doğru sallayarak.

"Öyleyse neden denemiyorsunuz? Biraz eğlenelim. O iyi bir adam. Belli ki birbirinizin yanında olmaktan gerçekten hoşlanıyorsunuz," dedi Saylor.

Başımı salladım. "Şöyle diyelim, genelde bir şeyleri durduran o olur. Ben de bir sonraki hamleyi onun yapmasını bekliyordum ama henüz olmadı. Belki de oraya gitmek istemiyordur."

Ruby ağzına bir parça atmadan önce gözlerini devirdi. "Lütfen. O adam sana hepimizin önünde seni çırılçıplak soymaya hazırmış gibi bakıyor. Hepimiz fark ettik. Nash'i tanırıysam, saygılı olmaya çalışıyordur. Neden kendi tavsiyene uyup istediğini istemiyorsun?"

"Evet. Bence bunu kesinlikle yapmalısın." Demi ellerini birbirine sürttü.

"Evet. Fena fikir değil." Tavuk parmağımdan bir ısırık aldım ve düşündüm.

"Bence bunu yapmalısın." Saylor şarabından bir yudum aldı.

Peyton, "Adama onu istediğini söyle ve sonra dizlerinin üzerine çöküp ona doğru sürünerek yalvar," dedi ve hepimiz dönüp ona baktık. "Ne? Bu çok ateşli olurdu."

"Belki bazıları için. Sanırım River'a dizlerinin üzerine çöküp bana doğru sürünmesini ve bunun için yalvarmasını söylemeyi tercih ederdim. Aslında, sanırım bu gece bunu deneyeceğim." Ruby'nin yüzüne hınzır bir sırıtma yayıldı.

"Oh, sanırım bir çatı altında iki alfanız olduğunda böyle oluyor. Ne düşünüyorsun, Emerson? Ona doğru sürünüp yalvaracak mısın yoksa onun sana doğru sürünmesini mi sağlayacaksın?" Peyton kaşlarını kaldırdı.

Bir soğan halkasına uzandım ve düşünürken bir ısırık aldım. "Sanırım ona nasıl hissettiğimi söyleyeceğim ve ne olacağını göreceğim."

"Bu harika bir fikir," dedi Demi ve sırıttı. "Herkesin dizlerinin üzerine çökmesine karşı olduğumdan değil."

"Kral dizlerinin üzerine çökmesini talep etmeme bayılırdı," dedi Saylor bir kahkaha patlatarak ve hepimiz ona katıldık.

Durakladık ve bir tur daha içki sipariş ettik ve Demi sadece suyunun yeniden doldurulmasını istedi.

"Neyin var senin?" Peyton sordu. "Bu bir kızlar gecesi."

"Sana söylemek istediğim bir şey var ve hepimizin bir arada olmasını bekliyordum."

Peyton öne doğru düşerek başını ellerinin arasına aldı. "Aman Tanrım. İşte bu, değil mi?"

Demi gülümsedi ve gözleri yaşardı. "Evet, öyle. Ben hamileyim. Seksi boksör kocam içime bir bebek koydu."

Herkesin ağzından tiz çığlıklar çıktı ve hepimiz sırayla ona sarıldık.

Ve o anda, bana çarptı. Hayat iniş ve çıkışlarla doluydu.

Bir süredir moralim bozuktu ama işler yoluna giriyor gibi hissediyordum.

Ve istediğimi istemeye hazırdım.

Geleceğin ne getireceğini bilmiyor olabilirim ama şu anda ne istediğimi biliyorum.

Ve hemen yanımda oturuyordu.

yirmi bir

...

Nash

Ellerimi birbirine vurdum, birden kendimi zavallı bir piç gibi hissettim. Arka taraftaki Adirondack sandalyemde oturuyordum, bakışlarım su ile komşumun evi arasında gidip geliyor, bir ışığın yanmasını ya da onun arka taraftan çıkıp gelmesini bekliyordum. Hiç böyle olmamıştım.

Lisedeki ilk kız arkadaşım olduğunda değil. Ya da ikinci veya üçüncü.

Çocuğumun annesi ve ben bunu denerken değil.

Şu ana kadar değil.

Belki de kalmadığı gerçeğiydi ve bu onu güvenli kılıyordu.

Bu cazibe. Bu çekim. Beni geceleri uyutmuyordu.

Emerson Chadwick'i her öptüğümde, sanki biri beni ateşe vermiş gibi hissediyordum. Sanki çok uzun zamandır ilk kez farklı bir şekilde canlanıyordum.

Ve son birkaç haftadır azgın gençler gibi yiyişişiyorduk. Birlikte olduğum kadını memnun etmeye her zaman özen göstermişimdir. Ama Emerson'ı memnun etmek farklıydı.

Bana bir şey yaptı.

Kendimi tuttum çünkü sadece bir erkekle birlikte olduğunu ve o erkeğin de ona en kötü şekilde ihanet ettiğini biliyordum. Hâlâ iyileşmekte olduğunu biliyordum ve onu iten pislik olmak istemedim.

Bu onun şartlarına göre olmalıydı ve bu beni öldürüyordu.

Ama bugün onu görmemiştim ve Cutler son dakikada J.T.'nin evine yatıya davet edilmişti ve ben de onlarla birlikte akşam yemeği yemiştim. Ama eve geldiğimden beri, son bir saattir kendimi Emerson'ın evine bakıp dururken buldum.

Telefonumu defalarca kontrol ettim ama ondan haber alamadım.

Bundan kurtulmam gerekiyordu.

Her günün sonunda öpüşen ve birbirimizden hoşlanan arkadaşlardık, hepsi bu.

Daha fazlası değil.

En azından onun için başka bir şey değildi. Ama benim için her şey gibiydi.

Sanki o yokken nefes almak çok zordu.

Bana ne oluyor böyle?

Ayağa kalktım.

Bana hiçbir borcu yoktu.

Güverteme doğru yürüdüğüm sırada yan tarafta bir hareket duydum ve Winnie bana doğru geldi.

"Nash?" Emerson'ın sesi birkaç metre öteden geliyordu. Hava karanlıktı ve tepesindeki yıldızlar ve ay onu aydınlatan tek ışıktı.

Etek ve bluz giymişti ve işten çıkar çıkmaz kızlarla buluşmaya gittiğini biliyordum, yani şimdi eve dönüyor olmalıydı. Ayakları çıplaktı ve yaklaştığımda yanaklarının biraz kızardığını fark ettim.

"Hey, eve gelmişsin."

"Evet. Beni beklemiyordun, değil mi?" Sesi tamamen alaycıydı.

Tam önümde ilerlerken onu kendime çekmemek için ellerimi ceplerime soktum.

Bu kadar çaresiz olma, göt herif.

"Ne? Hayır. Sadece suyun kenarında oturuyordum," dedim, utanmamak için yalan dudaklarımdan kolayca döküldü.

Onun için deli olduğumu itiraf etmenin utancı.

O benim değildi. Hiçbir iddiam yoktu.

"Şey, buraya gece içkisi içtiğinizi umarak geliyordum."

"Oh, öyle mi?"

"Evet." Başını salladı, yaklaştı. "Cutler uyuyor mu?"

Başımı yavaşça salladım, bakışlarım onunkilere kilitlendi.

"Hayır."

"Hayır mı?"

Eğildim, boynunu öptüm, onu aklımın alamayacağı bir şekilde arzuladım. Fısıldamadan önce kulağını ısırdım. "J.T.'de kalması için davet edildi."

Başını geriye doğru eğdi. "Gerçekten mi? O koca evde tek başına beni beklemiyor muydun?"

Onun sözleriyle aletim canlandı. "Belki de seni bekliyordum Sunny. Belki de seni görmek için sabırsızlandığım için sana iki kez mesaj attım."

Bu noktada kaybedecek neyim vardı ki? Gururumu mu? Umurumda bile değildi.

"Gerçekten mi?" Parmak uçlarında yükselirken burnunun ucunu benimkine sürttü. "Bunu bilmiyordum. Telefonum bozuldu ve sana bir şey söylemek için kapını çalacaktım. Sabaha kadar bekleyemeyecek bir şey."

"Anlat bana." Bir elimle beline uzandım, şeftali şeklindeki mükemmel kışını sıyırmak için aşağıya indim. Vücudunu çok seviyordum. Yüzünü de seviyordum. Saçlarını. Gülüşünü. Esprili şakalarını ve mizah anlayışını. Pişirme konusundaki aptalca takıntısını.

Boku yemiştim.

"Seni istiyorum, Nash Heart. Artık geri durmak yok. Bunun ne anlama geldiğini bilmek zorunda değiliz. Sadece şunu bilmem gerek.

Benim seni istediğim gibi sen de beni istiyorsun. Tek ihtiyacım olan bu."

Elim boynunun yanına gitti, başparmağım alt dudağında gezindi. "Seni istiyorum, Emerson. Buna hiç şüphe yok."

"O zaman bu konuda bir şeyler yap."

"Bundan emin misin?" Onu kolayca kaldırdım ve bacakları ortama dolanırken eteği beline dolandı.

"Eminim. Bir centilmen gibi davranmayı bırak ve bana neyi kaçırdığımı göster."

"Benim evim mi senin evin mi?"

Elleri yüzümün her iki yanındaydı. Yeşim yeşili gözleri benimkilere dikilmişti. "Benimkiler."

Arka verandasına doğru koşmaya başladığımda kahkahalarla başı geriye düştü. Winnie peşimdeydi ve kapıyı iterek açıp içeri girdim, kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapattım. Ağzım onun ağzındaydı ve kanepesine oturdum, o da bana sarıldı. Ellerim saçlarındaydı. Bu kadını öpmeye bayılıyordum. Daha önce hiçbir kadını böyle öpmemiştim. Bu şarkıyı ve dansı haftalardır yapıyorduk ve normalde bundan çabucak sıkılırdım.

Ama Emerson farklıydı.

Onunla ilgili her şey farklıydı.

Bana bakmak için geri çekildi. Bana seksi bir gülümseme fırlatırken dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Nereye gidelim?"

Kıkırdadım. Gergindi. Çok tatlıydı. "Nereye gitmek istiyorsun?"

"Şey, ben sadece yatak odasında ilişkiye girdim, yani..." Omuz silkti.

"İşi bitirdin mi? O adam seni açıkça hayal kırıklığına uğrattı, eğer böyle adlandırıyorsan. Ve eğer yatak odasında yaptıysan, o zaman önce yatak odası dışında bir yere gidelim derim." Durakladım ve sonra inledim. "Lanet olsun. Cüzdanımda prezervatif yok. Evime gidip birkaç tane almam lazım."

"Birkaç tane alır mısın? Birden fazlasına hiç ihtiyacım olmadı." Yanakları pembeleşti. "Ama komodin çekmecemde koca bir kutu var. Ben doktorum, unuttun mu?"

Uzun dalgalarını yüzünden uzaklaştırırken bir kahkaha attım. "Sen bir çocuk doktorusun."

"Yan komşusu süper seksi olan bir çocuk doktoru. Benim için uzun zaman oldu, sanırım bunu düşünüyordum, seni." Tekrar omuz silkti.

"Ben de seni düşünüyordum güzelim. Yan odaya taşındığından beri her lanet gün."

Nefesini içine çekti ve gözleri duygusallıktan ıslanmıştı.

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum," diye fısıldadı.

"Belki de yapmaman gerekiyordur." Öne doğru eğildim ve onu öptüm. "Belki de şimdilik bunun tadını çıkarman gerekiyordur."

Başını salladı ve ayağa kalktı. "Hemen döneceğim."

Koridorda aceleyle yatak odasına doğru ilerledi, sonra elinde bir kutu prezervatifle geri döndü ve kutuyu bana fırlattı. Kutuya baktım ve gülümsedim. "Magnum büyük boy prezervatifler, ha?"

"Tıbbi görüşüme göre bunlar gerekliydi."

"Bence akıllıca bir seçim, Dr. Chadwick." Kutuyu yanıma attım ve onu tekrar kucağıma çektim, eteği belinde toplanırken bacakları iki yanıma düştü. Dudaklarım onun dudaklarındaydı ve elim onun zayıf, biçimli kalçalarının arasında geziniyordu. Parmaklarım dantelli kumaşın altına girip onu sırılıklam bulduğunda ağzına doğru inledim. "Lanet olsun, kadın. Hemen şimdi içinde olmak istiyorum."

Başını salladı ve ayağa kalkmak için itti, eteğinin fermuarını açtı ve yere düşmesine izin verdi. Üstünün eteklerini çekiştirdim ve kollarını kaldırdı, böylece başının üzerinden çekebildim, parmaklarım muhteşem göğüslerini örten şeftali dantelinin üzerinde gezindi.

"Seni bu şekilde görmeyi kaç kez düşündüm biliyor musun?" Arkasına uzandım, sütyenini çözdüm ve yere düşerken hayranlıkla baktım. "Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun?"

İçini çekti, sanki sözlerim onu bunaltmış gibi alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı. Parmaklarımı pembe, diri meme uçlarının üzerinde gezdirdim, ağzım bu manzara karşısında sulandı. Öne doğru eğildim, dilimle sert tepelerini fiskeledim ve sonra göğüslerini teker teker ağzıma aldım, başı geriye düşüp nefesleri hızlanırken dilimle onu kızdırdım. Parmaklarım eşleşen külotunun kenarına gitti ve yavaşça uyluklarından aşağı kaydırdım. İçinden çıkarken her seferinde bir bacağı kaldırdı.

Elleri omuzlarıma gitti ve beni ona bakmaya zorlayarak geri itti. "Giysilerini çıkar. Seni görmek istiyorum."

Çıplak olmak beni hiç rahatsız etmedi. Evde sadece Cutler yanımda olduğu için kıyafet giydim. Omzumun üzerinden uzandım ve ikimizi de ayağa kaldırmadan önce tişörtümü başımın üzerine çektim. Ben parmak arası terliklerimi çıkarırken o da şortumun düğmelerini açtı ve külotumu bacaklarımdan çekistirerek yere attı.

Tekrar yere çöküp prezervatiflere uzanırken kıkırdadım. Onları hızla benden kaptı, folyo paketi çıkardı, üstünü yırttı ve eğilirken kaşlarını salladı. "Bunu yapmak istiyorum. Ama vay be. İkimiz de biliyoruz ki bunun sığmasının imkânı yok."

Kanepeye yaslandım ve onu kendime doğru çekmeden önce lateksi zonklayan ereksiyonumun üzerinde yuvarlamasını izledim. Aletim girişini okşarken dizleri her iki yanımdaydı. "Güven bana. Bunu kaldırabilirsin, güzelim. Üstte sen varsın, bu yüzden hızı sen belirle."

Aşağı uzanıp sikimi avucunun içine alırken dili alt dudağının üzerinde kayarak beni tam istediği yere yerleştirdi.

O kadar seksiydi ki, orada boşalmamak için kendimi zor tuttum.

Ona bakmak bile zordu.

Hafifçe kıpırdadı ve izinsiz giriş karşısında nefesi kesildi ve ardından nefesini tutmak için duraklayarak yaklaşık bir inç aşağı kaydı.

Uzandım ve elimi o güzel saçlarına doladım, sonra ağzım onunkine çarpına kadar onu aşağı çektim. Ve onu en uzun süre boyunca öptüm, her ileri atılma dürtüsüyle savaştım.

Geri çekildi, dudakları şişmiş ve ayrılmıştı, bakışları benimkilerle kilitlendi ve biraz daha aşağı kaydı. Önce yavaşça, sonra durakladı ve tekrar hareket etmeden önce vücudunun uyum sağlamasına izin verdi.

Çok ateşliydi. Çok seksiydi.

"Beni nasıl aldığını izlemeye bayılıyorum. Sanki o lanet am benim için yaratılmış gibi."

Gözlerini kapatıp tekrar hareket ederken elleri benimkileri buldu, parmaklarımız iç içe geçti.

Ve tekrar.

Ve onun beni almasını izledim. Santim santim. Onu hissettiğimde zar zor nefes alabiliyordum.

Sıkı, ıslak ve mükemmel.

"Siktir, Emerson," diye tısladım. "Çok iyi hissediyorsun."

"Mmmm," dedi, şaftımı yukarı ve aşağı kaydırmaya başladığında, ritmini buldu.

Hareket ettikçe göğüsleri biraz zıpladı ve geriye doğru eğilirken elleri benimkilerden kurtuldu, avuçlarını kaldıraç olarak kalçalarımın arkasına dayadı.

İlk başta yavaşça bana bindi. Öne doğru oturdum, dudaklarım göğüslerini kaplıyor ve hayatım buna bağlıymış gibi yalayıp emiyordum.

Onu yönlendirmeye yardım ederken ellerim onun minik beline dolandı.

Yukarı ve aşağı.

Daha hızlı ve daha hızlı.

Odadaki tek duyulabilir ses nefeslerimizdi.

"Nash." Adım dudaklarından umutsuz bir fısıltıyla döküldü. "Çok yaklaştım."

Başparmağım klitorisine gitti, tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyordu. Arkama yaslandım, sikimin ona girip çıkmasını izliyordum. Gözleri kapandı, başı geriye eğildi, dudakları ayrıldı, güzel vücudunu kavislendirdi ve uzun saçları kalçalarımın üst kısımlarını gıdıkladı.

Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey ya da kimse görmemiştim. Ve ben sadece onun üzerimde parçalanmasını izledim.

Lanet bir melek gibi.

Etrafımda patlarken vücudu kızarıyor ve titriyordu. Daha fazla kendimi tutamadım. İçine daldım.

Bir
kere.

İki
kere.

Ve onu unutuşa kadar takip ederken gırtlaktan gelen bir ses boğazımı terk etti. Zevkin son damlasına kadar sürerken ikimiz de nefes nefese kalmıştık.

Vücudu benimkine karşı gevşedi. Kalbinin göğsümde hızla çarptığını hissedebiliyordum.

Kollarımı ona doladım ve orada tuttum.

Rahatlamış ve doygun.

Ve onu elimden geldiğince uzun süre orada tutmak istedim.

İstememem gereken şeyleri
istiyorum. İhtiyaç duymamam
gereken şeylere.

Ama bu gece için, oraya gitmeme izin
verirdim. Sadece bu gece için.

yirmi iki

...

Emerson

ORADA UZANMIŞ, uzun süre nefesimi tutmaya çalışmıştım, utanç verici olmaya başlamıştı. Ona bakmak için geri çekildim.

"Hey," diye fısıldadım.

"Hey, güzelim. Nasıl hissediyorsun?"

"Bu inanılmazdı. Bence bunu mümkün olduğunca sık tekrarlamalıyız," dedim, sesim boğucu ve tanınmaz haldeydi.

Merhaba, muhteşem orgazm. Uzun zaman oldu.

"Ne zaman istersen yapabiliriz. Konu sen olunca sikimin açık kapı politikası var." Parmaklarıyla yüzümün yan tarafını okşadı.

Nash beni kucağından indirdi ve kanepeye oturtuktan sonra banyoya doğru yürüdü. Tuvaletin sifonunu duydum, bu yüzden prezervatifi attığını biliyordum. Bana doğru yürüdü, sadece pencerelerden içeri süzülen ay ışığı iri ve kaslı vücudunu aydınlatıyordu. Kendinden emin bir şekilde bana doğru ilerlerken hiç utanmıyordu, muhtemelen bir tür yontulmuş Adonis olduğu için. Kanepemdeki battaniyeye uzanıp onu etrafıma sarmadan ve beni tekrar kucağına oturtmadan önce külotunu çekti.

Aramızda büyük bir rahatlık vardı. Açıklayamadığım bir şeydi çünkü onu o kadar uzun süredir tanımıyordum. Ama bir şekilde, sanki onu sonsuza dek tanıyormuşum gibi hissediyordum.

"Bunun için teşekkür ederim," diye fısıldadım, duygularım beni ele geçirmişti. "Uzun zamandır böyle olmamıştı, aslında hiç olmadıysa bile. Bu yüzden bana ne kadar iyi olabileceğini gösterdiğin için teşekkür ederim."

Başparmağıyla yanağımdan süzülen tek damla gözyaşımı sildi ve ben de ne kadar gülünç duruma düştüğümü fark ederek irkildim.

"Bazen ilerlemek zordur, ilerlemeniz gerektiğini bilseniz bile. Bu yüzden, daha iyisini hak ettiğini görmene yardımcı olabilirsem - lanet olası ayı, yıldızları ve tüm bu saçmalıkları hak ettiğini görmene yardımcı olabilirsem - bunu yapmaktan mutluluk duyarım." Gri bakışları benimkilerle kilitlendi. "Belki de sadece yatakta olmadığında ne kadar iyi olabileceğini görmeye ihtiyacın vardı."

"Oh, sence yer yüzünden mi?" Kıkırdadım, kanepemde otururken hâlâ çırılçıplak olmanın rahatlığı içindeydim. Şimdiye kadar hiç böyle bir rahatlık yaşamamıştım. Collin'in tek derdi düzgün olmak ve kurallara uymaktı -tabii en iyi arkadaşımı becerene kadar, ki bu da çiğnemek için oldukça büyük bir kural gibi görünüyordu.

Artık kimsenin ne istediğini sorgulaması konusunda endişelenmeme gerek kalmaması hoşuma gidiyordu.

Ne kadar çok çalıştığımı sorguluyor.

Ailemle ne kadar zaman geçirdiğimi sorguluyordum.

"Bence istediğin şeyi yapmanın tam zamanı. Kimden Bana anlattığına göre uzun zamandır böyle bir şey yapmamışsın. Bence özgür kalman çok iyi oldu," dedi ve sözleri tam göğsümden vurdu.

"Bazen kendimi suçlu hissediyorum, biliyor musun?" Fısıldadım.

"Ne hakkında? Suçlu hissetmesi gereken kişi o, sen değilsin."

Nash'in imrendiğim bir özgüveni vardı. Bunu onunla ilk tanıştığımdaya fark etmiştim. Kimseyi etkilemeye çalışmıyordu. Sözleri üzerinde fazla düşünmezdi. Kim

olduğunu biliyordu. Ne istediğini de. Ve bunu kimse için karartmaya çalışmıyordu.

"Sanırım kalbimin kırılmasının beni ne kadar rahatlatacağını bilmiyordum." Dudaklarımdan yüksek sesli bir kahkaha kaçtı. "Yani, tüm kasabanın katılacağı bir düğün için kapora yatırılmıştı. Yaptığım planlar ve kendime çizdiğim bir gelecek vardı. Alacağımı düşündüğüm ama bırakıp gittiğim bir iş. Ve evet, nişanım ve en iyi arkadaşım kesinlikle kalbimi kırdı. Ve seçimlerinin ağırlığını taşımak zorundalar." Düşüncelerimi toparlamak için bir dakikalığına gözlerimi kaçırdım. Beni acele ettirmedi ya da daha fazlası için zorlamadı. Bekledi. "Ve bazen kendimi kötü hissediyorum çünkü uzun zamandır olmadığım kadar mutluyum. Daha önce mutlu olmadığımı bilmiyordum, çünkü tek bildiğim oydu. Ama son birkaç aydır yalnız olmak bile beni özgürleştirdi."

"Bu onların yaptıklarını değiştirmez, ancak mutlu olduğunuzu bilerek affetmenizi ve ilerlemenizi kolaylaştıracağını düşünüyorum."

"Peki ya siz? Kolay affeder misiniz?"

"Normalde insanların affetmem için bir neden olacak kadar yakınlaşmasına izin vermem, eğer bu mantıklı geliyorsa." Gözleri çok içten ve samimiydi. "Çemberimi küçük tutmamın bir nedeni var. Benim odak noktam Cutler. Babama yakınım. Arkadaşlarım da benim ailem."

"Peki ya Tara? Gittiği için onu affediyor musun?" Sordum, çünkü daha fazlasını bilmek istiyordum. Oğlunu büyük bir sevgiyle büyütüyordu ve Cutler'ı terk ettiği için ona nasıl kızmadığını merak ediyordum. Onu terk ettiği için.

İçini çekti ve birkaç saniye içinde bakışlarından birçok duygunun geçtiğini gördüm. "Asıl kaçırın Tara. Eğer kasabada kalsaydı, Cutler'ın velayetini paylaşıyor olacaktım ve bununla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Elbette, onu terk etmesi beni kızdırıyor. Artık ona pek saygı duymuyorum. Ama aynı zamanda minnettarım çünkü o benim en büyük mutluluğum. Ve o olmasaydı Cutler da olmazdı, değil mi? Bu yüzden ondan nasıl nefret edebilirim?"

Başımı salladım. "Bunu anlıyorum. Harika bir oğlunuz var."

"Biliyorum. Ben şanslı bir adamım," dedi. "Ve görünüşe göre, yarın onunla tek boynuzlu at gevreği mi pişiriyorsun?"

"Evet. Onları hiç yapmadı. Bu nasıl mümkün olabilir?" Güldüm.

"Gerçekten pişirmiyorum." Beni aşağı çekti ve öptü. "Ama bunu onun için yaptığın için teşekkür ederim."

Ne olduğunu anlayamadan ayağa kalkmış, beni yatak odasına doğru götürüyordu. İkinci raundun zamanının geldiğini umuyordum.

Çünkü Nash Heart'a doyamadım.

Kendimi daha rahat hissettiğim bir zaman hatırlamıyordum. Daha huzurlu. Nash dün geceyi benimle geçirmişti. Yatağымda ikinci kez seks yapmıştık. Daha sonra bu sabah duşta birlikte seks yapmıştık ki bu da benim için yeni bir şeydi. Collin seks ve duşun ikiyüzlülük olduğunu düşünüyordu. Temizlenmek ve güne başlamak için duş alındığına inanırdı.

Ben de aynı şeyi hissettiğimi sanıyordum.

Ama şimdi farklı olduğunu biliyordum.

Kişi güne başlamadan önce her zaman duşta seks yapmalıdır.

Kendimi dünyanın tepesinde gibi hissediyordum.

Ciddi olmayan ilişkim, şimdiye kadar yaşadığım tek gerçek ilişkiden daha iyi olduğunu kanıtlıyordu.

Ve bugün, Cutler'a tek boynuzlu at Krispies'in nasıl yapıldığını gösteriyordum ve bir parti kırmızı kadife kek yapmıştık çünkü en sevdiğinin bunlar olduğunu söylemişti. Ve çok iyi vakit geçiriyordum.

"Babama kalamayacağını söylediğine inanamıyorum," dedi Cutler, karıştırma kabındaki çikolata hamurunu

karıştırmaya devam ederken kahkahalar atarak.

"Bu bizim işimiz, değil mi? Baban işimize burnunu sokmuşken sana yemek yapmanın sırlarını öğretemem." Kek kalıplarını kâğıtla kaplarken sııttım.

"Sanırım Winnie'yi tekneye aldığı için mutluydu." Parmağını kâseye daldırdı ve ağzına attı, onu yakaladığımda gözleri irileşti.

Parmağımı daldırıp onu taklit ettim ve o da rahatladı. "Malları test edemiyorsan pişirmenin bir anlamı yok, değil mi?"

"Evet! Daha önce benim kızım olduğunu biliyordum ama şimdi hem kızım hem de en iyi arkadaşım olduğunu hissediyorum. Sadece J.T.'ye söyleme."

Kıkırdadım. "Sen gerçekten çok tatlısın, Beefcake. Peki neden tek boynuzlu at gevreği pişirmeyi öğrenmek istiyorsun?"

"Sınıfımda Jolie adında bir kız var." Kaşığını kâsenin yanındaki kâğıt havlunun üzerine koydu ve ben de ona hamuru küçük fincanlara nasıl dolduracağını gösterdim.

"Peki Jolie tek boynuzlu at gevreği seviyor mu?" Kepçeyi hamurun içine daldırmasına ve fincanlara yerleştirmesine yardım ederken sordum. Çok temkinli ve dikkatliydi ve bu beni etkiledi. Yetişkin kardeşlerim ve kuzenlerim hayatlarını kurtarmak için bir kek kalıbını hamurla dolduramazlardı, bu yüzden bu şaşırtıcıydı.

"Her yıl sınıftaki her çocuk için özel bir gün düzenliyoruz ve buna Yıldız Öğrenci Günü diyoruz. Jolie her yıl özel gününde cupcake getirir. Onları annesi yapıyor. Sonra annesi ve babası, Jolie'yi okula götürürken üzerinde Jolie'nin annesi ve Jolie'nin babası yazan tişörtler giyiyorlar. Ben de kendi ikramlarımı yapmayı öğrenirsem, babamla birlikte bu yılki özel günümde sınıf için bir şeyler getirebiliriz diye düşündüm. Ve şimdiye kadar kimse tek boynuzlu at gevreği getirmemişti."

Boğazımda neredeyse beni boğacak kadar kalın bir yumru oluştu. Onun herhangi bir konuda acı çektiğini bilmek beni fiziksel olarak incitiyordu. Çünkü Cutler Heart çok sevilen ve hayranlık duyulan biriydi ama bazen etrafınıza bakıp kendinizi sahip olmanız gerektiğini düşündüğünüz şeylerle kıyaslamak çok kolaydı ve bu çok

acı verici olabiliyordu.

"Bahse girerim babana istediğin her şeyi getirmesini sağlayabilirsin. Ve eminim onun için seçtiğin herhangi bir tişörtü giyecektir" dedim, son kek kâğıdını titizlikle doldurmasını izlerken.

"Yapacağını biliyorum. Geçen sene de bana kurabiye almıştı. Ama daha önce hiç ev yapımı yapmamıştık." Durdu ve düşündü. "Ve babam beni okula annemle getiremez, çünkü annem yok."

Kepçeyi kâğıt havlunun üzerine bırakırken, sanki hiç de ağır bir şey söylememiş gibi dönüp ona baktım. Sadece gerçeği söylüyordu.

"Ama bahse girerim herkes bu özel günde anne ve babasını okula getirmiyordur, değil mi?" Tara'nın yakında ziyarete geleceğinin konuşulduğunu biliyordum ama bu konuyu açmayacaktım çünkü Nash'e göre o hiç de güvenebilecekleri biri değildi.

O büyük kahverengi gözleriyle bana baktı, sanki konuşmadan duyduğum üzüntüyü hissettiği için benimle empati kurmuş gibiydi. "Hayır. Hepsinin anne ve babası onları her gün okula getirmiyor ama benim sınıfımdaki tüm çocukların iki ebeveyni var. Ama herkes şehirdeki en iyi babaların bende olduğunu bilir. Ama bir gün beni okula iki kişinin getirmesini istiyorum, böylece benim de iki babam olduğunu söyleyebilirim."

Kalbime saplanan bir hançer gibiydi.

"Bunu anlıyorum. Herkes gibi olmak istiyorsun. Sana söyledim mi bilmiyorum ama uzun zamandır bu büyük düğünü planlıyordum. Ve sonunda iptal etmek zorunda kaldım. Daha önce düğününü iptal eden birini tanımamıştım. Herkese bunun olmayacağını söylemek zorunda kalmam biraz utanç verici ama bil bakalım ne oldu, Beefcake?" Tepsiyi aldım ve zamanlayıcıyı ayarlamadan önce fırının üst rafına yerleştirdim.

"Ne?" diye sordu, eğilip ellerini dizlerine koyarak fırının içine bakarken.

"Ben gayet iyiyim. Buraya gelmemin ve seninle tanışmamın sebebi de bu, değil mi?" Fırının kapağını kapattım ve ona gülümsedim.

"Ve farklı olmam kötü olduğum anlamına gelmiyor."

"Düğünü neden iptal ettin?" diye sordu, küçük kaşları endişeyle kıvrılmıştı.

"Seçtiğim damat kendine başka bir kadın buldu." Acısını dindirmek için gerçeği söylemeye çalışıyordum ama işe yarıyor gibi görünüyordu.

"Elimde bir sürü kız var Sunny. Ama birinin seninle evlenmek istemediğine inanamıyorum. Sen benim özel kızsın. Hasta çocuklara nasıl bakılacağını biliyorsun, en iyi Krispies ve kekleri pişiriyorsun, ata biniyorsun ve gerçekten iyi bir yüzücüsün. En iyi köpeğe sahipsindir ve çok güzelsin." Elime uzandı. "Ama aynı zamanda tanıdığım en iyi kızsın. Amcalarıma gidip o adamı senin için dövürmemi ister misin? Amcam Ro şampiyon ve hepsi de çok güçlü. Babam bir dövüşte hemen herkesi yenebilir, belki Ro Amca hariç."

"Hayır," dedim kahkahalarım arasında. "Şu anda bu konuda mutluyum. Sadece bazen çevrenizdeki herkesten farklı olmanın kötü bir şey olmadığını söylemek istedim. Belki de bu sadece bizim özel olduğumuz anlamına geliyordur."

"Babam her zaman benim özel olduğumu söyler. O da benim gibi. Onun da bir annesi yoktu ve o en iyi baba." Ben kremaya başlayabilmek için başka bir kâse getirmeye giderken bana gülümsedi. Nash bana annesini doğum sırasında kaybettiğini söylemişti ve bunun hem kendisi hem de babası için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyordum. "Sen okulun yıldız öğrencisiyken annen sana kek getirir miydi?"

Daha sonra krema yapacağımız için basamaklı tabureyi onun için tezgâha çektim. Tereyağını ölçtüm ve kaseye koydum. "Ailem gerçekten harika insanlar. Ama" dedim ve telefonumu kaldırıp hepimizin birlikte çekilmiş bir fotoğrafını gösterdim. "Beş çocukları var ve daha önce de söylediğim gibi yan komşum olan kuzenlerim var. Bu yüzden annem her zaman hepimiz için kek pişiremezdi. Doğum günlerimizde özel ikramlar alırdık ve bu harikaydı."

Fotoğrafi inceledi ve kahkahalarla başı geriye düştü. "Dostum, Sunny. Bir sürü erkek kardeşin ve kuzenin var ve hepsi de erkek. Arada bir kız olmayı dilediğın oluyor mu?"

"Hayır. Farah adında bir en iyi arkadaşım vardı ve o zamanlar benim için daha çok kız kardeş gibiydi." Boğazımı temizledim. Farah hakkında konuştuğumda acım her zaman çok büyük oluyordu. "Madem bu konudan bahsediyoruz, şimdi bir şey hatırladım."

"Ne?" diye sordu.

"Farah'ın annesi okulun ilk gününde, doğum gününde ve yarı doğum gününde her zaman tüm ikramları getirirdi. Hiç kardeşi yoktu, bu yüzden ailesi onu gerçekten şımartırdı."

"Peki bu konuda hiç kötü hissettin mi?"

"Hayır. Çünkü benim de sizin gibi çok iyi bir ailem vardı. Farah her zaman çok yalnızdı çünkü ailesi çok meşguldü. Ona her zaman süslü partiler düzenler ve özel ikramlar getirirlerdi ama onunla çok fazla zaman geçirmezlerdi. Ve bazen her şey dışarıdan iyi görünür ama asıl mesele içeride iyi hissetmektir."

"İçimde her zaman iyi hissediyorum. Kızım Ruby bana bunu öğretti." Pudra şekerıyla doldurduğum ölçü kabını aldı ve dikkatlice karıştırma kabına döktü. "Sence Farah ailesiyle daha fazla vakit geçirmeyi dilediğı için mi içten içe üzgündü?"

Göğsüm ağırlaşmıştı. Biz büyürken o kız neredeyse bizim evde yaşıyordu. "Bence öyle olabilirdi. O yüzden her zaman hatırla, sevmek en önemli şeydir. Bir şeyin nasıl görüldüğü önemli değildir, Beefcake. Nasıl hissettirdiğiyile ilgilidir."

"Seninleyken kendimi mutlu hissediyorum Sunny. Eminim Jolie de annesiyle yemek pişirirken böyle hissediyordur." Kelimeler ağzından o kadar rahat çıkmıştı ki şaşkınlıkla ona bakakalmıştım. Bu kadar dürüst olmasına bayılmıştım. Nasıl hissettiğini öylece söylemesi.

Kapı hızla açıldı ve ben Cutler'a cevap veremedim Winnie koşarak içeri girdi.

Nash yüzünde kocaman bir sırıtışla, "Kek gibi kokuyor ve acıkmaya başladım," dedi. "Havalı çocuklar pişirme kulübünden atılmaktan bıktım."

Cutler ona saldırdığında ve babası onu zahmetsizce kucağına aldığı başımı salladım ve kıkırdadım.

"Sunny en iyi fırıncı ve en iyi kız, baba. Umarım uzun süre kalır, çünkü içimde kendimi gerçekten iyi hissetmemi sağlıyor."

Nash bir kahkaha attı, ben de öyle. "Evet, içimde de kendimi iyi hissetmemi sağlıyor."

Bununla birlikte bana göz kırptı ve sıcaklığın boynuma tırmandığını hissedebiliyordum.

Bu adamın üzerimde öyle bir etkisi vardı ki, ne yapacağımı bilemiyordum.

Ama fazla düşünmemeye karar vermişim ve sadece keyfime bakacaktım.

Çünkü Nash'e ve küçük oğluna doyamadım.

yirmi üç

...

Nash

Kingston, "BUNU BİLEREK YAPTIN," diye sızlanınca elimle ağzımı kapattım. "Ne o, olimpiik voleybol oyuncusu falan mı?"

"Sunny'm gördüğüm en iyi oyuncu." Cutler, Emerson ve ben voleybolun son turunda Kingston ve Romeo'yu yendikten sonra hoplayıp zıplıyordu. Eğilip kollarını oğluma dolamadan ve yanağından öpmeden önce oğluma beşlik çaktı. Bu ikisi bugünlerde çok samimiydiler. Ayrıca, dışarıda aktif olduğumuz zamanlarda Cutler'ın nefes alış verişini nasıl değerlendirdiğini de özlemiyor değildim. Benim yaptığım gibi o da Cutler'ı inceler, nefes almakta zorlanıp zorlanmadığını kontrol ederdi. Eminim bunun doktor olmasıyla çok ilgisi vardı ama içimden bir ses bunun oğlumu sevmesiyle daha da ilgili olduğunu söylüyordu. Ve sevdiğinden hiç şüphem yoktu.

"Hey, sen hiç sormadın. Voleybol oynamamızı öneren sendin, zaten birkaç hafta önce beyzbolda kışına tekmei basmıştım." Emerson yanıma geldiğinde güldüm, saçları tepesinde uzun bir at kuyruğu yapmıştı, kısa şortu uzun, biçimli bacaklarını gösteriyordu.

O zaten gördüğüm en güzel kadındı ama voleybolda tüm erkekleri duman ettiğini görmenin daha da seksi olduğunu itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum.

Her şeyi çok zahmetsiz gösterdi.

Romeo ve Demi'nin yeni arazilerinde suya yakın bir plaj alanı vardı ve bir de voleybol sahası yapmışlardı. Kingston temelde tüm sporlarda iyi olan adamlardan biriydi ve bu sporda da üstünlük sağlayacağından oldukça emindi. Ama Emerson'ın üniversitede voleybol oynadığından bahsetmemiştim. Ve biz eş olarak maç üstüne maç oynayıp her takımı yenerken hepsinin ona bakakalmasını izlemek hoşuma gitmişti.

"Vay be kızım, hem zeki hem de atletiksin. Bu çok iyiydi," dedi Ruby, Emerson'a bir şişe su uzatırken.

Ruby ve Emerson Cutler'ı Demi, Peyton ve Saylor'ın birkaç adım ötede oturduğu yere götürürken River yanıma gelip bana bir bira uzattı.

"Elbette Heart, oğlunun astımını tedavi edebilen ve voleybol sahasında King'in kışını tekmeleyen kızla çıkıyor. Bu kız her zaman çok başarılıdır." River kendi şişesini benimkiyle tokuşturdu. Normalde, çıktığımızı iddia ettiği için savunmaya geçerdim. Ama gerçek şu ki, her boş dakikamızı birlikte geçiriyorduk. Başka kimseyle birlikte değildik. Ne dersiniz deyin.

Bir ilişki. Flört. Artık bunların hiçbirini inkar etmeyecektim.

Ateş çukurunun etrafına yerleştik ve sırada Hayes vardı, çünkü bu adamlar saçmalamayı seviyorlardı. "Bu kadar rahatlık yeter. Kıza aya asılmış gibi bakıyorsun."

Çünkü ayı da asabilir.

Yan komşumuz olduğu için birlikte çok zaman geçiriyorduk ve takılmayı seviyorduk. Bizim için sadece seks değildi.

En azından benim için değildi. Bu benim için yabancı bir kavramdı.

Ama evet, seks akıl almazdı.

Görünüşe göre Emerson son birkaç yıldır eski sevgilisiyle pek fazla seks yapmamıştı ve birkaç aydır hiç seks yapmamıştı, bu yüzden kaybettiği zamanı telafi ediyordu.

Ve bekar bir baba olarak zor olduğu için çok fazla dışarı çıkmadım, bu yüzden altı yıldır düzenli seks yapmadım. Oğlumun dünyaya geldiği ve her şeyin değiştiği günden beri.

Ama şimdi üçümüz beraber yemek pişiriyor ve Cutler'la bulmaca çözüyorduk. Her gece film izliyor ve oğlum Winnie ile oynarken göl kenarında oturuyorduk.

İşte olmadığımız zamanlarda birlikteydik.

Ve oğlum uyurken, seks yapmak için koridordan benim odama kaçıyorduk.

Hayranlık uyandırıcı

seks. Ve ben bunun

için buradaydım.

Olduğu sürece.

"Her neyse. Biz arkadaşız. O benim komşum ve harika biri. Ve çok güzel. Ve akıllı, ve-" Hepsinin ağzı açık bana baktığını görmek için başımı kaldırdım.

Romeo ellerini bir kez birbirine vurdu ve bir kahkaha attı. "Oğlumuza bakın. Büyüyor."

Ona ters ters baktım. "Eğleniyoruz. Ciddi bir şey değil."

"O zaman neden bana onun olimpik bir voleybol oyuncusu olduğunu söylemedin? Eğer ciddi bir şey değilse ve beni hayatım boyunca tanıdıysan, neden beni bu şekilde kirletiyorsun?" Kingston kahkahalar atarak konuştu.

"Üniversitede voleybol oynadı." Kıkırdadım.

"Seni yenen herkesin Olimpiyat sporcusu olması gerektiğini düşünmene bayılıyorum." Hayes sırtıttı.

"Üniversitede top oynamak için seçildin ve lanet bir itfaiyecisin. Harika bir formun var. Seni nasıl yendi?" Kingston bastırdı. Hayes'e liseden hemen sonra üniversitede futbol bursu teklif edilmişti ama itfaiyeci olmak ve küçük kız kardeşi Saylor'a destek olmak için bunu reddetmişti.

"Artık toplara dalmak için çok fazla zaman harcamıyorum. Yanan binaları söndürmeye çalışıyorum, seni sik kafalı. Surat asmayı kes. Kız seni yendi. Belki de o kadar iyi değilsindir."

"Saylor benim her şeyde en iyi olduğumu düşünüyor." King göğsünü kabarttı ve kahkahalar etrafımızdaki havayı doldurdu.

"Bu hafta sonu büyük bir evlenme teklifimiz var. İnsanlar bir düğüne hazırlanmak için senin bu lanet nişan için harcadığından daha az zaman harcıyor." River sesini alçak tutarak kimsenin bizi duymadığından emin olmaya çalıştı.

"Hey. Ya büyük oyna ya da eve git. Sonrası için planınız var ve nerede buluşacağınızı biliyorsunuz, değil mi?"

"Bize lanet olası bir seyahat programı göndermişsin. Elbette planı biliyoruz," diye homurdandı Hayes bana dönüp kaşlarını kaldırmadan önce. "Dur tahmin edeyim, sırada sen mi varsın?"

Öksürdüm ve elimi önümde sallamadan önce ağzımı kapattım. "Sen kafayı yemişsin. O kalmıyor. Sadece eğleniyoruz."

"Peki ya kalsaydı?" Romeo sordu.

"O değil. O yüzden oraya gitmenin bir anlamı yok," dedim ve oğlumun kahkaha sesi dikkatimi başka yöne çektiğinde ona baktım.

Emerson kucağında oturan Cutler'ı gıdıklıyordu ve Cutler başını geriye atmış, ağzı açık bir şekilde sevinçle haykırıyordu.

"Evet. Sadece eğleniyorum, kışımın kenarı," dedi River nefesinin altından.

Şişemden bir yudum daha aldım ve bu düşüncüyü aklımdan uzaklaştırdım.

O gidiyordu. Bunun ne olduğunu

biliyorduk. Ben sıradanlığın kralıydım.

O gittiğinde iyi olacaktım.

"Sadece tadını çıkar, kardeşim. Biraz eğlenmeyi hak ediyorsun. Emerson da çok havalı. Fazla düşünme." Romeo omuz silkti.

Evet, haklıydı. Fazla düşünmeyecektim.

Kingston başını sallarken, "Sana kardeşlerinin ve kuzenlerinin sana takıntılı olduğunu söylediği için böyle söylüyorsun, Altın Çocuk," dedi. "Gözümün önünde kafasının iki kat büyüdüğünü gördüm."

Romeo ona ters ters baktı ve bir kahkaha attı. "Ve sen de benimle o selfie'ye öyle hızlı atladın ki, hiçbir şeyi kaçırmadın."

Emerson, Romeo'yla birlikte çekilmiş bir selfie'sini aile grup mesajına göndermişti.

"Hey. Fotojenik olan benim."

Daha önce tanıştığım Emerson'ın erkek kardeşi Easton, fotoğrafı gönderdikten sonra kız kardeşiyle FaceTime'da görüşmeye başladı.

River yüzünde hınzır bir sırıtışla, "Evet, şey, kardeşi Lincoln Hendrix'in Ro'nun kardeşi olduğunu fark ettiğinde neredeyse kendini kaybediyordu," dedi. Romeo'nun kardeşi Lincoln, New York Thunderbirds takımının oyun kurucusuydu.

"New York'a gitmeden önce yıllarca San Francisco'da oynadı, yani bu tarafta hâlâ pek çok hayranı var." Romeo başını salladı, kardeşiyle gurur duyuyordu. "Clark Chadwick de buzda bir efsane, yani atletik bir aile oldukları çok açık."

Emerson'ın kardeşi ligdeki en iyi pivotlardan biriydi ve çocuklar onun kardeşi olduğunu anladıklarında çılgına dönmüşlerdi.

Şimdi hepsi onunla bu konuda alay ediyor ve ona zor anlar yaşıyorlardı.

Sanki Emerson ezelden beri bu grubun bir parçasıymış gibiydi. Tam uyum sağlamıştı.

"Bence en iyi stil sende. Senden daha havalı kimse yok," dedi Emerson, oğlum banyodan saçları geriye doğru taranmış ve üzerinde cam kaplama varmış gibi görünmesini sağlayacak kadar jöleyle çıkarken.

"Bence sen gerçekten çok havalısın," diyerek doğruca ona doğru yürüdü ve elini yanağına koydu. Çocukta oyun vardı, buna şüphe yoktu. Ama Emerson'la olan ilişkisi başkalarıyla olduğundan farklıydı. Ne olduğundan emin değildim ama aralarındaki bağı gözden kaçırmak imkânsızdı. Onunla her şey hakkında konuşuyordu. Bu beni şaşırtmıştı çünkü normalde sadece flört etmeyi ve komik olmayı severdi ama onunla derinlere iniyordu. Annesinden ve onu terk ettiği için yaşadığı hayal kırıklığından bahsetti. Okulda olan ve onu rahatsız eden şeylerden bahsetti. Benimle konuşmadığı şeylerden. Ben yemek pişirirken ya da teknedeyken ve ben araba kullanırken sohbet ettiklerini duyuyordum.

Hep dinliyordum.

Onun yanında bu kadar rahat olması beni mutlu etti ama aynı zamanda korkuttu da.

Tara onu bebekken terk etmişti. Tüm arkadaşları gibi hayatında bir annesi olmamasının onu incittiğini biliyordum. Bu yüzden hayatına girmesine izin verdiğim kişiler konusunda hep temkinli davranmışımdır. Ama ona sonuna kadar izin vermiştim ve şimdi o gittiğinde bununla nasıl başa çıkacağı konusunda çok endişeliydim.

Tara'ya karşı duygusal bir bağlılığı yoktu. Sadece onu tanımadığı ve yanında kalmadığı gerçeğiyle baş etmek zorundaydı.

Emerson'da duygular vardı. Gerçek duygular.

"Kimse bana havalı demedi," dedi kahkahaları arasında bacaklarını okşarken ve kucağına tırmandı.

"Sen bir doktorsun ve güzelsin. Beni güldürüyorsun ve en güzel kekleri ve tek boynuzlu atlı Rice Krispie'leri yapıyorsun. Güzel saçların var ve tüm sporları babam ve amcalarım kadar iyi yapabiliyorsun. Bu harika Sunny."

"Teşekkürler melek yüzlü," dedi kıkırdayarak, çünkü artık onun için kendi takma adı vardı. "Belki bugün çocuklara bundan bahsedebilirsin?"

Cutler kardeşleri ve kuzenleriyle tanışmak istiyordu, bu yüzden hepsiyle bir Zoom görüşmesi yapıyorlardı. Bunu günlerdir planlıyorlardı ve oğlumun konuşabildiği tek şey buydu. Ben de burada ne yapacağımı bilmez bir halde dikiliyordum.

Bir şeyler yazmaya başladığında dizüstü bilgisayar açıldı, bunun giriş yaptığı anlamına geldiğini varsaydım. O ve Cutler'ın ekrana el sallamaya başlamaları sadece birkaç saniye sürdü.

"Meşhur Beefcake bu mu?" dedi adamlardan biri.

"Sunny'm bana melek yüzlü der."

"Melek yüzü mü? Bu çok ezikçe, Emmy. Beefcake muhtemelen şimdiye kadar duyduğum en havalı isim. Ben Emmy'nin şeytani ikizi Easton. Memnun oldum dostum."

"O zaman sen ona Beefcake diyebilirsin, ben de ona melek yüzlü diyeceğim." Emerson kaşlarını oğluma doğru salladı ve o da güldü.

"Ben de memnun oldum. Bana hepinizin adını söyleyin" dedi oğlum.

İsimlerini söyleyerek dolaştılar ve Emerson bana kaşlarını kaldırarak yanına oturmamı bekledi ve ben neden bu kadar gergin olduğumu bilmiyordum.

Yanlarındaki koltuğa oturdum ve sohbet kolayca aktı. Daha önce tanıştığım Easton vardı. Cutler'ın hokey hakkında durmadan sorguya çektiği süperstar hokey oyuncusu kardeşi Clark. Rafe ve Bridger kardeşlerini tamamlıyordu, Axel ve Archer da kuzenleriydi ve birbirlerine laf atma biçimleri çok komikti.

Cutler ve bana Emerson'la ilgili eski savaş hikayelerini ve çocukken başlarına gelen tüm belaları anlatıyorlardı. Oğlum kıcıyla gülüyordu. Yakın zamanda Rosewood Nehri'ne bir gezi yapmamız konusunda ısrar ettiler.

Çizgiler bulanıklaşıyordu.

Fazla düşünmemek için elimden geleni yapıyordum ama giderek daha da zorlaşıyordu.

Çünkü Emerson gittiğinde oğlumun bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordum.

Benim işim her zaman her şeyi bir arada tutmak olmuştu. Ama bu sefer bunu yapabileceğimden pek emin değildim.

Kendimi çok kaptırmıştım.

Geri çekilmem gerekiyordu ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum.

Ve gittiğinde canımın çok yanacağını zaten biliyordum.

yirmi dört

...

Emerson

Tüm çocuklar okula döndüğü ve şimdi de hepsi hastalandığı için işte çok yoğun çalışıyordum. Okulun ilk başladığı zamanlardaki tipik bir durumdu ve hava şimdi değişmeye başlamıştı. Hatta Doktor Dolby bu hafta birkaç saatliğine hasta yoğunluğunda bana yardımcı olmak için gelmişti ve buraya geldiğimden beri ona yakınlık duymaya başlamıştım.

"Ben çıkıyorum. Harika bir iş çıkarıyorsun, Emerson. Yarın sabah burada olacağım, böylece Boston Children's ile yapacağın görüşmeye odaklanabilirsin. En çok ilgilendiğin görüşmenin bu olduğunu biliyorum."

Ülkenin en iyi pediatri hastanesiydi. Bir açıkları olduğunda ve bana bir görüşme teklif ettiklerinde çok heyecanlanmıştım.

Yeni bir başlangıç
olacaktı. Özlediğim bir
başlangıç.

Ama ayrılma düşüncesi olması gerektiği kadar heyecan verici değildi. Bu kasabayı severek büyümüştüm. İnsanlarını. Buradaki hayatımı.

Nash ve Cutler.

Hepsini. Bunu beklemiyordum. Burası benim geçici yerimdi. Hayatımda ne yapmak istediğimi anlamak için kısa süreli durağım.

Ama şimdi kafam her zamankinden daha karışık.

Boğazımı temizledim. "Evet. Yarın yerime baktığınız için tekrar teşekkür ederim. Muayenehanenizi devralmak için birkaç adayınız var, değil mi? Görüşmeler nasıl gidiyor?"

Neden nefesimi tutuyordum? Yerime geçecek kişiyi bulduğunu duymak beni neden geriyordu? Burası için en iyisini istiyordum. Benim yerime kim geçerse geçsin Cutler. En iyisi olmak zorundaydılar.

Çünkü o küçük çocuğu hiç bilmediğim bir şekilde seviyordum. Yanında olmadığım zamanlarda onu özliyordum. Birkaç gün önce okula başladığında bütün gün endişelenmişim. Haddimi aşmamak için elimden geleni yaparak Nash'e sınıfa götürmesi için beyzbol kekleri yapmışım ve Cutler bana en az yüz kez teşekkür etmişti.

Nash'le birlikte onu bırakmaya ya da almaya gitmedim çünkü bu benim görevim değildi.

Ama günün her saniyesinde onu düşündüm ve her şeyi duyabilmem için Nash'in onu aldığı anda bana FaceTime yapmasını sağladım.

İşten çıkıp o gece yemek yiyene kadar bile bekleyemedim.

İşte bu kadar yatırım yapmışım.

Babasıyla da durum farklı değildi. Sıradan ilişkim, şimdiye kadar yaşadığım en tatmin edici ilişkiye dönüşmüştü.

Nash Heart beni iyileştirmişti. Beni yeniden bir araya getirmişti ve hayatımda hiç olmadığım kadar mutluydum.

Kulağa ne kadar klişe gelse de, bu adam beni tamamladı. O benim yang'ımın yin'iydi.

Jölemin fıstık ezmesi.

"Beni duydun mu Emerson?" Doktor, ne zaman gitmekten bahsetsem hissettiğim Nash dolu sersemlik ve panik atağımdan beni çekip çıkararak sordu.

"Özür dilerim. Beynim aşırı yüklendi. İki harika aday olduğunu söylemişsiniz, değil mi?"

"İkisi de harika. Ama ikisi de sen değilsin." Bakışları yumuşadı. "Ama senin için en iyisi neyse onu yapmanı istiyorum, tamam mı? Eğer Boston'ın bu olduğunu düşünüyorsan, seni destekliyorum. Ama herhangi bir nedenle tereddütte kalırsan, başka biriyle görüşmeden önce bana haber vermelisin."

"Tabii ki. Ama açıkçası, eğer benimle ilgileniyorlarsa, bunu kabul etmemek aptallık olur." Omuz silktim, bu düşünce kalbimi hızlandırdı.

Bana iş teklif etmelerini istiyor muydum? Tabii ki istedim.

Bunu nasıl istemem?

İhtisas için onlarla görüşmüştüm ve program beni çok etkilemişti. Oraya uçmuş ve bir günümü hastaneyi gezerek ve vizit yaparak geçirmiştım. Ama sonuçta onları ilk tercihim olarak sıralamamıştım. Collin Doğu Yakası'na taşınmak istemiyordu ve ben de daha iyi olan kararıma karşı gelerek San Francisco'da kalmıştım. Oradaki hastaneyi de çok sevmiştim. Bu, en iyi arkadaşımın çalışmak ve nişanlımla hayatıma başlamak anlamına geliyordu.

Ve sonunda, bu karar yüzüme patladı. Bu hatayı ikinci kez yapmayacaktım.

"Senden çok daha uzun yaşamış bir adamdan sana küçük bir tavsiye verebilir miyim?" diye sordu, sorusunda tereddütlüydü.

"Her zaman."

"Planınızı değiştirmenizde bir sakınca yok. Rose ve ben ihtisasımı tamamladıktan sonra Magnolia Falls'a geri dönmeyi hiç planlamamıştık. Ama annesi hastalandı ve hayat değişti, bu yüzden sadece bir yıl kalmak niyetiyle buraya geri döndük. Sonra Rose hamile kaldı ve biz de ailemize yakın olmak istedik." Yüzünde nostaljik bir ifade vardı ve bu benim göğsümün sıkışmasına neden oldu. "Tüm bu planlarım vardı ve yanlış nedenlerden dolayı onlara takılıp kalmıştım. Ben başka bir hayat için planlar yaparken hayat gözlerimin önünde akıp gidiyordu. Çimenler her zaman daha yeşil değildir, Emerson. Görünüşe göre sen de geldiğin hayattan oldukça mutsuzdun."

Kimden. Bunu bir sonraki adımda ne yapmak istediğimize karar vermek için bir mola olarak planladığınızı biliyorum, ancak tüm seçeneklerinizi değerlendirmek için zaman ayırın, tamam mı? Tek söylediğim bu. Sırf yapabileceğini kanıtlamak için o işe girme. Seni mutlu eden şeyi yap. Boston seni mutlu edecekse, sana tam desteğim var."

Ayağa kalktım ve masamın etrafından dolanarak aramızdaki mesafeyi kapattım. Kollarımı ona doladım ve yanağımı omzuna yerleştirdim. "Teşekkür ederim."

Sırtımı birkaç kez sıvazladı ve geri adım attığımda kıkırdadı. "İlk geldiğin zamana göre şimdi daha çok gülümsüyorsun. Unutma, kalbinin dolu olduğu her yerde iyi işler yapabilirsin."

Boğazımda oluşan yumruyu bastırarak başımı salladım.

"Biliyorum. Burası beni çok etkiledi."

"Magnolia Falls mu yoksa baba oğul mu?" Omzumu sıktı. "Sevinçten kaçma, Emerson. Bir kişi seni hayal kırıklığına uğrattı diye herkes uğratacak diye bir şey yok."

Yemin ederim, Magnolia Falls'un Rosewood River'dan hiçbir farkı yoktu.

Herkes işinizi biliyordu. Ama aynı zamanda sizi destekliyorlardı, bu yüzden sinirlenmek zordu.

Üstümden attım. Yarın en inanılmaz hastane ile görüşecektim. Aklımı başıma toplamam gerekiyordu. En son dikkatimin dağılmasına izin verdiğimde işler benim için pek de iyi gitmemişti.

"Teşekkür ederim. Yarın görüşmeden sonra görüşürüz." O el sallayarak kapıdan çıkarken ben de masamın arkasına geçtim.

Bana sorabilecekleri olası mülakat sorularını çıkardım ve bunları yanıtlamak için çalışmaya başladım.

Petra bana geç olduğunu hatırlattığında günü sonlandırdım ve onunla birlikte dışarı çıktım. Hâlâ Carrie Peters'da ilk seferden bu yana gördüğümüz değişikliklere gülüyordu.

Onunla tanışmıştım. Bugün sağlık kontrolü için gelmişti ve kimseyi tırmalamadı, ısırmadı ya da tavır yapmadı. Annesi hâlâ beni umursamıyor gibi görünüyordu ama bu önemli değildi. Carrie'yle ilerleme kaydetmiştim ve bu bana bir kazanç gibi geliyordu.

"Sende bir yetenek var. Sana minik insan fısıldayıcısı diyeceğim," dedi Petra.

Petra'dan gelen bir iltifatı hafife almazdım, çünkü çok sık gelmezdi. Ama o ve ben birkaç ay önceki sarsıntılı başlangıcımızdan beri yakınlaşmıştık.

El sallayarak vedalaştım ve Winnie yanımda yürürken eve doğru yol aldım.

Yanımdan geçen birkaç yerliye el salladım ve Janelle Magnolia Blooms'u kilitlerken durdum.

Elinde büyük bir pembe lale buketi vardı. "Gitmeden önce sizi yakalamak için aceleyle ofisinize geliyordum. Sana bunları vermek istedim."

"Bunlar ne için?" Bana kocaman bir buket uzatırken nefesim kesildi.

"Yarın büyük gün. Büyük bir röportajın olduğunu duydum. Daha önce Nash ve Cutler'a rastladım ve bana bundan bahsediyorlardı." Gülümsedi. Ona mülakattan bahsettikleri için kalbim sıkışmıştı. Evime taze çiçekler almak için sık sık onun çiçekçi dükkânına uğrardım ve çok da yakınlaşmıştık. Bunun olmasına nasıl izin vermiştim? Buranın yerlilerinin yarısıyla yakınlaşmıştım.

"Size söylediklerine ve bunu benim için yaptığınıza inanamıyorum. Teşekkür ederim."

"Gitmeni istemesem bile, hayatta istediğin her şeyi hak ettiğini biliyorum Emerson. Bu yüzden seni desteklediğim için bunu destekliyorum." Yanağımdan öptü ve şehir merkezinden biraz uzakta yaşadığı için arabasına doğru ilerledi. "Ve söylemeliyim ki. Oğulların seninle gurur duyuyor."

Oğullarım.

El salladım ve sokağıma doğru ilerledim, ön verandaya çıktığımda kapının üzerine yapıştırılmış bir not buldum

Kapı.

Güneşli,

Sana çok güzel bir sürprizim var. Eve gidince gel.

Seni

seviyorum

.

Beefcake

Göğsüm bugün belki de milyonuncu kez sıkıştı ve evin içine girdim. Winnie'yi besledim ve hemen üzerimi değiştirmek için koridora yöneldim. Dışarıda, özellikle de su kenarında akşamlar serinlemeye başlamıştı, ben de bir kot pantolon ve en sevdiğim lacivert kapüşonlumu giydim. Winnie ve ben yan taraftaki kısa mesafeyi yürüdük. Arka kapı açıldı ve içeriden müzik sesi geliyordu.

Kulaklarımı dolduran Beyonce mi?

"Alo?" Köpeğim sanki orada yaşıyormuş gibi içeri koşarken seslendim.

"Sunny!" Cutler koşarak bana doğru geldi. Üzerinde Sharpie ile bir şeyler yazılmış beyaz bir tişört vardı. Kollarıma atladı. "Sana bir sürprizimiz var."

Baktığımda Nash'in yüzünde kocaman bir gülümseme ve üzerinde yazılar olan beyaz bir tişörtle mutfaktan geldiğini gördüm.

Nash gömleğine bakarken, "Görünüşe göre yarın yıldız öğrenciler gününe denk geliyor ve Jolie gibi bir gömleğin olmasını istiyor," dedi. Sunny benim kızım.

Cutler yere atladı ve üzerinde "Sunny benim kızım" yazan tişörtünü gösterdi.

Kalbim o kadar sıkıştı ki göğsümden fırlayacakmış gibi hissettim.

"Yarın senin büyük günün Sunny." Ben tavandan sarkan düzinelerce gökkuşağı renkli balona bakarken Cutler elimi tuttu ve duvara yapıştırılmış, üzerinde "Yıldız Öğrenci Günün Kutlu Olsun Sunny" yazan afişi işaret etti.

Cutler bana bu konuyu açtığından beri bu konu ikimiz için de bir mesele haline gelmişti. İki hafta sonraki yıldız öğrenci günü için tek boynuzlu pirinç patlağı ikramları yapmayı kabul etmiştim. Nash ile konuşmuş ve mağazadan satın alınan ikramların çoğu zaman iyi olduğunu, ancak özel gününüzde ev yapımı ikramların şart olduğunu açıklamıştık.

Her şeyi anladım, eğilip Cutler'a sıkıca sarılırken inanamayarak başımı salladım.

Hayatım buna bağılıymış gibi ona sarıldım. Sanki bırakırsam yok olacaktım gibi.

"Sunny, sana gösterecek daha çok şeyimiz var." Kucağımdan çekildi ve aceleyle mutfığa gittiği anda onu kaybettiğimi hissettim.

"Buna bayılacaksın," dedi Nash kulağıma doğru. "Görünüşe göre çocuk sevgilisi için biraz abartmayı seviyor."

Sesi hafif ve alay doluydu, ama bu anla ilgili hiçbir şey bana hafif gelmedi.

Nash beni henüz yüksek sesle söylemeye hazır olmadığım şekillerde tamamlamıştı, oğlu da öyle.

Artık her gün gülümsememin sebebi bu ikisi olmuştu.

"En sevdiğim spreylili köfteli kek.
Easy Cheese'i duydun mu Sunny?"

"Ummm... Easton'ın en sevdiği yol atıştırmalığı, o yüzden tabii ki aldım. Çünkü teneke kutuda peynir tam bir icat, değil mi?" Büyük tabağın üzerindeki kalp şeklindeki köfteye bakarak söyledim. Turuncu spreylili peynir ön tarafta zikzak şeklinde bir çizgi oluşturmuştu, sanırım bunu atan bir kalbe benzetmeye çalışmışlardı.

"Babam yemek pişirmiyor, biz de sana kalbi atan köfteli kek yaptık. Çünkü sen bir doktorsun ve benim ve babamın atan kalplerimiz var. Babam da kalplerin senin en sevdiğin organlar olduğunu söylüyor."

"Org. Bu onun en sevdiği org," dedi Nash, bakışları benimkilerle kilitlenirken boğazını temizleyerek. "Sıkıcı bir çember olmasını istemedik. Bu yüzden kalp şeklinde bir

köfte. Oldukça şık, değil mi?" dedi ve mutfağa doğru ilerleyerek benim için tamamen abartmamışlar gibi davrandı.

Boğazımdaki yumrunun üzerine "Mükemmel," dedim. "Çok teşekkür ederim."

"Hey." Nash devasa köfte pastasını masaya taşıdı ve Cutler kanepede Winnie ile güreşirken önümde durdu. Başparmağıyla parmağını çenemin iki yanına yerleştirdi ve ben ona bakana kadar yüzümü çevirdi. "Bana sessiz kalma. Senin için heyecanlıyız. Bunu başaracaksın. Bunu ne kadar çok istediğini biliyorum. Bu bizim sana desteğimiz, başka bir şey değil."

Herhangi bir duygu gösterme konusunda onu tamamen korkutmuş muydum? Bana her zaman hiçbir şeyin önemli olmadığını söylerdi. Fazla düşünmememi. Bana bizim için bir son kullanma tarihi olduğunu hatırlatırdı.

Bu benim yararına mıydı yoksa onun mu?

Başımı salladım ve gülümsedim. "Biliyorum. Ve bunu takdir ediyorum. Korktuğum için sessiz kalmıyorum."

"O zaman kafanın içinde neler oluyor güzelim?" Eğildi ve sesini alçaltarak kulağımı okşadı.

Kafamın içinde neler oluyordu?

"Hiçbir şey. Sadece ikinizin de bu çabayı göstermesini takdir ediyorum," dedim.

Ama çok daha fazlasıydı ve o da bunu biliyordu.

Ve hayatımda ilk kez ne istediğimi bilmiyordum.

Ve bu beni çok korkuttu.

yirmi beş

...

Nash

KING

Nash bugün tam bir pislik gibi davranıyor.

Benden bir metre uzakta çalışıyorsun, sik kafalı. Bunu neden grup mesajıyla gönderiyorsun?

KING

Çünkü herkesin bilmesini istiyorum.

Tabii ki biliyorsun.

ROMEO

King paylaşmayı sever. Neler oluyor?

NEHİR

Çok uzun zamandır ilk kez bir ilişki yaşıyor ve bu duyguları nasıl işleyeceğini bilmiyor.

HAYES

Bu nasıl bir cevap River? Lanet bir terapist gibi konuşuyorsun.

KING

Biriyle evli, yani artık bir uzman.

NEHİR

Dün Nash'i gördüğümde biraz sinirli göründüğünü söylediğimde Ruby de bana böyle demişti.

ROMEO

Bence sorun ilişki değil. Bence sorun, onunla ne olacağını kontrol edememesi. Nereye gideceğini ya da ayrıldığında bitip bitmeyeceğini.

KING

Seninle gurur duyuyorum, Ro. Bu çok derindi, kardeşim.

Hepiniz siktirip gidebilirsiniz.
Ben iyiyim.

HAYES

Bu ezik yanıt, iyi olduğunuz iddianızı desteklemeyecek. Sesin hiç de iyi gelmiyor.

NEHİR

Konuş, pislik. Bizimle konuşabilirsin.

Her şey yolunda. Gerçekten çok iyi. Ama her hafta görüşmeleri var ve gidiyor. Bugün Boston'da bir çocuk hastanesiyle görüşmesi var. Ve gitmek istediği yer orası.

KING

Belki sonunda ayrılmak istemez. Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

Çünkü buraya evliliğini iptal ettikten sonra geldi. Son çıktığı sık kafalının düğünü. Ben Lanet olası ribaund adamı. Ben sonsuza kadar oynayacak adam değilim. Ve Cutler için endişeleniyorum. Çok fazla bağlanıyor.

KING

Sen kimsenin ribaundu değilsin, kardeşim. Sen altın standartsın. O akıllı ve bunu biliyor. Ama lanet olsun, Boston'daki çorbaya bayılıyorum.

HAYES

Çorbayı kim takar, ahmak?

NEHİR

Her neyse, Cutler ve sen birbirinize bağlanmışsınız gibi görünüyor. Ve bence bu seni çok korkutuyor. Bundan kaçma, kardeşim. Onun için savaş.

ROMEO

Onunla kalmak hakkında konuştun mu?

KING

Tabii ki yapmadı. Bu çok mantıklı olurdu. Belki bunu yapışkan bir nota yazabilirsin?

Umarım bugün sikini bir arı sokar, King.
<arı emoji>

HAYES

Eğer bu gerçekse, savaşsan iyi edersin kardeşim. İkinci bir şansın yok.

Bugün spor salonunda öğle yemeği yerken konuşalım.
İşe gitmem lazım.

NEHİR

Unutma kardeşim, biz senin arkadayız.

HAYES

Sür ya da öl.

KING

Sonuna kadar
kardeşiz.

ROMEO

Her zaman
sadakat.

NEHİR

Sonsuza kadar
arkadaşım.

Omzumda dövmesi olan kelimelere bakarak başımı salladım. Hep birlikte yaşadığımız sözlere. Arkamı kolladıklarını biliyordum ve bu beni rahatlatmıştı.

Telefonumu bıraktım ve boyamakta olduğumuz yemek odasının büyük duvarına kiremit asma işine geri döndüm

siyah saten kaplamalı.

Çocukların söylediklerini düşündüm ve haklı olduklarını biliyordum. Birlikte saçma sapan bir zaman geçiriyorduk. Ama Emerson kalmayacağını açıkça belirtmişti. Yeni bir şehirde yeni bir başlangıç yapmak istiyordu.

Ben geçici görevdeydim.

Bir sonraki hedefine giden yolda bir mola.

Bu benim için sorun değildi çünkü ben de ciddi bir şey aramıyordum.

Ama şimdi o kadar emin değildim. Hayatıma mükemmel bir şekilde uyuyordu.

Oğlumun hayatına.

Üçümüz daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde çalıştık.

Tara'yla hiç böyle olmamıştı.

Cutler doğduktan sonra perişan olmuştu.

Küskün ve mutsuz.

Kendi ayaklarımın üzerinde durmayı başarmıştım ve bu durum hoşuma gitmişti. Hayal kırıklığına uğrayacak yer yoktu.

Ama bu kapıyı ben açtım ve o beni şaşırttı.

Emerson bizim dünyamızdayken her şey daha iyiydi. Ve bu beni çok korkutuyordu çünkü ona bağlanmak tehlikeliydi.

Ve düşünmem gereken Cutler vardı.

Telefonum başka bir mesajla titredi ve arka cebimden çıkardım.

EMERSON

Hey! Boston Children's ile görüşmeyi yeni bitirdim ve gerçekten iyi geçti. Tavsiye mektuplarımı okuduklarında çok etkilendiklerini söylediler.

Elimi enseme gezdirdim. Bunu o istedi.

Ve onun mutlu olmasını istedim. Bu benim mutsuz olacağım anlamına gelse bile.

Bu yüzden dün gece elimizden geleni yaptık. Oğlum bana defalarca hatırlatmıştı.

Büyük gün yaklaşıyordu ve bunu kutlamamız gerekiyordu. Onu orada ihtisas yapmaktan vazgeçiren kişinin eski sevgilisi olduğunu biliyordum ve ben o adam olmayacaktım.

Onu asla geri tutmam.

Eğer kalmaya karar verirse, bu kalmayı istediği için olacaktı. Biri onu suçladı ya da baskı yaptığı için değil.

Tabii ki etkilendiler. Sen harikasın, güzelim. Gitmene izin verirlerse aptal olurlar.

Ben de öyle.

EMERSON

Bunu söylemen çok hoş komşu. Sence bana iş teklif ederlerse kabul etmeli miyim?

Bu kararda benim görüşümün gerçekten bir önemi var mı?

Söylediğim aptalca bir şeydi. Bunu söylememeliydim. Ama sözlerimde doğruluk payı vardı. O kadar çok kural koymuştuk ki, sınırların nerede olduğunu bilmiyordum.

Üç küçük noktanın ekranda hareket ettiğini gördüm ve bekledim.

EMERSON

Evet, aslında. Senin fikrin benim için önemli.

Sanki kazanmayı beklemediğim büyük bir dövüşü kazanmışım gibi göğsüm kabardı.

EMERSON

King de en iyi çorbanın Boston'da olduğunu söyledi. Belki beni ziyarete gelirsın. Ama Seattle Children's da ilgileniyor gibi görünüyor ve kahveleriyle ünlüler ve kahveni sevdiğini biliyorum.

Bir anda sönüverdim. Sadece kibarlık ediyordu; bizim için bir gelecek gördüğü için sormuyordu. Kafamı kıcımdan çıkarıp bunun ne olduğunu hatırlamam gerekiyordu.

Geçici olarak. Sadece eğleniyorduk.

O yüzden biraz eğlen, göt herif.

Seçeneklerin olması güzel. Bunu aşmanıza yardımcı olmaktan mutluluk duyarım.

EMERSON

Bu akşam bende yemek yer misin?

Bu iş çok karmaşıklaşmaya başlamıştı. Benim için. Oğlum için. Yavaş adımlarla ilerlemem gerekiyordu.

Bu akşam babamlarda yemek yiyeceğiz ve Cutler'ı erkenden aşağı indirmek istiyorum çünkü okul gecesı.

Onu davet etmeyi planlamıştım. Babam onu seviyordu, son birkaç hafta içinde iki kez görüşmüşlerdi. Ama mesafe gerekiydi ve benim de erkek gibi davranıp oğlumu korumam gerekiyordu çünkü o gittiğinde canım çok yanacaktı.

EMERSON

Oh, tamam. <thumbs-up emoji>

Bu onun tipik bir tepkisi değildi, bu yüzden muhtemelen onu kızdırmıştım. Ama bir ayağı dışarıda olan oydu. Benim de aynısını yapmam gerekiyordu.

"Emerson akşam yemeği için neden bizimle büyükbabanın evine gelmedi?" Cutler bu gece belki de yüzüncü kez sordu. Ne kadar kötü uvalladığımı hatırlattı. Bunun olmasına ne kadar kolay izin verdiğimi.

"nk bu gece sadece bykbabanı ziyaret etmemizle ilgiliydi. Her geceyi Emerson'la geiremeyiz. Sonсуa kadar kalmayacak. Sadece birkaç ay daha burada kalacak."

"Baba, Emerson benim kızım. Ne kadar kalacağı önemli değil. Nerede yaşarsa yaşasın onu sevmeye devam edeceğim," dedi ve sözleri karşısında göğsüm sıkışmaya başladı.

Oğlum çok derinden seviyordu ve bu beni çok korkutuyordu. Bunu biliyordum ama yine de bağlanmasına izin vermiştim. Şimdiye kadar hiç böyle bir hata yapmamıştım ve buna izin verdiğim için kendime çok kızgındım.

"Birini sevip gitmesine izin vermekte sorun yok. Gittiklerini bildiğin sürece." Sokağımızdan aşağı dönerken boğazımı temizledim. Güneş batmak üzereydi ve Magnolia Falls'ta yılın bu zamanlarında hava sıcaklığı hep düşerdi.

"Çok fazla endişeleniyorsun, baba." Kıkırdadı ve Emerson'ın ön verandasındaki hareket dikkatimi çekti.

Yanında bir adam vardı ve sohbet hararetli görünüyordu. Tepki vermeme neden olan onun duruşuydu. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, omuzları gergin ve gözleri sertti.

"Cutler, ön verandadaki sandalyeye oturup beni beklemeni istiyorum. Anladın mı?"

Kamyondan atlayıp inmesine yardım ettiğimde ve verandayı gösterdiğimde gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ben hallederim."

Daha durup düşünmeden hareket etmeye başlamıştım. Sesi hiç duymadığım kadar yüksekti, adama ne olduğunu anlayamadığım bir şeyler bağıırıyordu.

Avluyu geçip merdivenleri çıkarken ellerim kazağında toplanmış, onu geri çekip yüzüne bağıırıyordum. "Uzak dur ondan!"

"Sen de kimsin?" diye sordu, beni geri itti ama hiç hareket ettirmedi.

Bu adam zayıftı ve gözlerindeki korkuyu gördüm.

"Ben senin en kötü kabusunum." Önüne geçtim, yüzüm onunkinden birkaç santim uzaktaydı.

"Dur, Nash. Ben hallederim," dedi Emerson, aramızda durmak için acele ederek.

"Bu o lanet adam mı?" Diye sordum, ona ters ters bakarken dudaklarımdan zehir akıyordu.

Gözlerini sıkıca kapadı ve bana hafifçe başını sallarken uzun bir nefes verdi. "Lütfen bunu benim halletmeme izin verin."

"Kim olduğunu bilmiyorum ama onunla konuşmak için uzun bir yoldan geldim, bu yüzden evine gitmeni öneririm komşu." Adam kaşlarını kaldırarak sinir bozucu V yakalı kazağındaki var olmayan kırıxıklıkları sildi.

"Babalık! Emerson iyi mi?" Cutler ön verandamızdan seslendi. Endişesini ben de duydum, o da. Bakışları benden yandaki evimize kaydı ve kararsız görünüyordu. Ne yapacağından emin değildi.

"Ben iyiyim melek yüzlüm," diye seslendi.

"Her şey yolunda dostum. Orada kal!" Kadına dönmeden önce ona doğru bağırdım. "Onun kalmasını ve benim gitmemi mi istiyorsun?"

İçini çekti ve bir elini koluma koydu. "Bırak bunu ben halledeyim, tamam mı?"

Sözleri canımı yaktı. Ellerimi kaldırdım ve pislik herif bana sırttırken bir adım geri çekildim.

"Onu duydun. O iyi. Evine git."

"Oğlum izlediği için şanslısın, yoksa seni burada yere sererdim, seni zayıf orospu çocuğu." Ona ters ters baktım ve hışımınla evime doğru yürüdüm.

İçeri girdiğimizde, Cutler sekiz yüz lanet olası soru sormaya başladı, tıpkı yapacağını bildiğim gibi.

Emerson'ın verandasındaki adam kimdi? Neden kızgın görünüyordum? Neden orada kaldı?

Neden gelmiyor?

"Baba, dinlemiyorsun. Emerson'ın arkadaşı kim?" diye sordu onu banyoya götürüp küvetin suyunu açtığımda.

Okul gecesiydi. Odaklanmam gerekiyordu.

"Bilmiyorum," dedim, çünkü şu anda daha iyi bir cevabım yoktu.

Ama kanım kaynıyordu.

O pislikle konuşmak istiyor muydu? Onu özledi mi?
Ona geri dönmeyi düşünür müydü?

Benim de bir sürü sorum vardı.

Görünüşe göre baba oğul gibi.

"Soyun ve küvete atla," dedim ses tonumdaki öfkeyi saklamak için büyük çaba harcayarak. Oğlumun buna maruz kalmasına gerek yoktu.

Küvete girip oturdu, ben de ona vücut yıkayıcısını uzattım ve başından aşağı su dökmek için bardağı aldım.

"Sunny'nin dün gece beni yıkaması hoşuma gitti."

Gözlerimi sıkıca kapattım ve sakinleşmeye çalıştım. "Bu gece benimle kaldın, ufaklık."

"Sen benim favorimsin, Pops. Seninle takılıp kalmayı seviyorum." Şampuanı saçlarına sürdü ve sözleri beni bir şekilde sakinleştirdi. "Ama ben de Sunny'yle birlikte olmayı seviyorum."

Ve bir anda yeniden sinirlenmeye başladım.

O suda oynarken ben yere oturdum ve telefonuma baktığımda birkaç mesajı kaçırdığımı gördüm.

TARA

Tahmin et ne oldu?

TARA

Alo? Tahmin etmeyecek misin?

TARA

NASH! Orada mısın?

Her zaman sıfır sabrı vardı. Belli ki bu değişmemişti çünkü üç mesaj da aynı anda gelmişti.

Ne oldu? Oğlumu yıkamaya çalışıyorum.

TARA

Bir Airbnb buldum. İki hafta içinde çocuklarımla vakit geçirmek için eve döneceğim.

Ve tam da işlerin daha kötüye gidemeyeceğini düşündüğüm anda... Hayat beni şaşırtmayı başardı.

yirmi altı

...

Emerson

"KİMDİ O ADAM, EM?" Ben hışımle evime girerken Collin arkamdan tısladı ve Winnie de bizi içeri kadar takip etti.

Bu adamın yüzsüzlüğü, buraya gelip bana her şeyi sormaya hakkı olduğunu düşünmesi.

"Bu seni hiç ilgilendirmez. Senin burada ne işin var?" Çantamı tezgâhın üzerine bıraktım ve yüzümü ona dönerken kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Ofiste uzun bir gün geçirmiştım. Harika bir görüşme yapmıştım ama sonra Nash'le mesajlaşmam kendimi kötü hissetmeme neden oldu. Haftalardır takılmak istemediği ilk geceydi. Tüm güvensizliklerim tüm gücüyle ortaya çıkıyordu ve sonra eve geldiğimde şeytanın kendisini ön verandamda buldum.

"Telefonlarıma cevap vermiyorsun ve seninle konuşmam gerekiyordu." Farklı görünüyordu. Yorgun. Solgun. Yıpranmış.

Gerçi Nash'in buraya bir mağara adamı gibi saldırması Collin'in endişesini daha da artırdı.

Collin'i dışarı atmamak ve Nash'in kollarına atlamamak için her şeyimi verdim. Bütün gün onu özlemiştim ve

Bu gece onu göremeyeceğim için hayal kırıklığına uğramıştım, bu yüzden geç saate kadar çalışmıştım.

Ama Collin'le bu işin bitmesine ihtiyacım vardı, bu yüzden bana ulaşmaya çalışmaktan vazgeçmesi anlamına gelecekse onunla son bir konuşma yapacaktım. Kanepeye oturmasını işaret ettim ve karşısındaki sandalyeye oturdum, köpeğim sandalyemin hemen yanında koruyucu bir şekilde yatıyordu. "Konuşacak başka bir şey yok Collin. Bunu unutmali ve hayatına devam etmelisin. Ben bıraktım."

"Bunu görebiliyorum. Onu beceriyor musun?"

"Neden burada olduğunu söylemen için sana iki dakika veriyorum, sonra da gitmeni söyleyeceğim. Benim özel hayatım seni ilgilendirmez."

"Yani seni özlediğim için uyumuyor ya da yemek yemiyor olmam bir şey ifade etmiyor mu? Benimle konuşmuyorsun. Belli ki rastgele bir adamla yatıyorsun. Ve ben kötü adam mıyım?" Ellerini havaya kaldırdı.

Bu çok garip bir şeydi. Bu adamla on yıldan fazla zaman geçirmiştim ama burada otururken, onun tamamen dengesiz davranması bana hiçbir şey ifade etmiyordu.

Hiçbir şey hissetmedim.

Nash'in üzülmesinden daha çok endişeliydim. Sadece birkaç aydır tanıdığım bir adam.

Bana her şeyi hissettiren bir adam.

"Collin." Sesim tamamen sakindi ve herhangi bir duygudan yoksundu. "Odadaki en zeki adam olmayı ne kadar sevdiğini biliyorum ve bunu herkesin kafasının üzerinde bir tür kupa gibi kullanmayı seviyorsun. Ama burada işe yaramayacak. Kötü adam sensin çünkü düğün günümüzden önce aylarca en iyi arkadaşımı becerdin."

"Aklımı kaçırmıştım, Emerson. Asistanlığın bir kâbustu ve sen çok uzun saatler çalışıyordun, ben de - bilmiyorum," ayağa kalktı ve odanın içinde volta attı, "yalnızdım."

"Benimle konuşmalıydın. Ama bu hiçbir şeyi değıştirmezdi Collin. Okuldaki son yılımdaydım.

Rezidans. Çalışmam gereken saatler bunlardı. Sen de sürekli seyahat ediyordun zaten. Evlenmeden önce birlikte yaşamak istememiştin, yani evet, ayrı hayatlar yaşıyorduk. Anlıyorum. Ama bir kez bile ayrılmayı düşünmedim. Sadece o son zorlu ayları atlatacağımızı ve düğünden sonra diğer tarafta olacağımızı düşündüm," dedim, o tekrar karşıma otururken.

Başını ellerinin arasına gömdü ve Winnie başını kaldırıp ona baktıktan sonra tekrar yere koydu. "Bunu düzeltmek için ne yapabilirim, Em?"

"Bunu düzeltemezsiniz. Konuşarak ya da para harcayarak kurtulamazsın. Gerçek şu ki, biz çalışmıyorduk Collin. Sadece o zamanlar bunu fark edemeyecek kadar meşguldüm. Farklı bir şey bilmiyordum ve elbette yıllar boyunca güzel zamanlarımız oldu. Ama son üç yıldır birlikte daha az zaman geçiriyorduk. Bunda ikimizin de payı var," dedim ellerimi havaya kaldırarak. "Ama sana ne yapmadığımı söyleyeyim. Biz birlikteyken başka bir adamla yatmadım. Bırak en iyi arkadaşını. Bu onarılamaz bir şey Collin."

"Yani ben kötü adam olana kadar bekledin ve sonra başka bir adamla mı yattın? Evlenmemiz gereken zamandan haftalar sonra." Kaşlarını kaldırdı.

O anda, onun her zaman yaptığı şeyin bu olduğunu anladım. Bir tartışmayı kazanmak söz konusu olduğunda acımasızdı. Ve çoğu zaman insanlar geri adım atardı. Muhtemelen ben de yıllar boyunca yüzlerce kez geri adım atmışımdır çünkü savaşımaya değmezdi.

"Aman Tanrım. Yaptığın şey bu Collin."

"Şimdi ne yapıyorum ben?" diye inledi.

"İstediğini elde edene kadar tartışıyorsun."

"Hayır, istemiyorum. Ben sadece sevdiğim kadını geri kazanmaya çalışıyorum. Bu benim, senin için savaşıyorum."

"Bu bir model. Birlikte yaşamak istemediğinde bunun saçma olduğunu düşünmüştüm. Yıllardır çıkıyorduk. Biz

nişanlıydık. İkimiz de şehirdeki iki pahalı daireye kira ödüyorduk. Ama sen beklemek istedin. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğu konusunda ısrar ettin. Ve sanırım altı ay boyunca en iyi arkadaşımla yattığını düşünürsek, bu gerçekten uygun bir durumdu." Omuz silktim, tüm bunlar şimdi bir ton tuğla gibi yüzüme çarpıyordu.

"Önce birlikte yaşamayarak sana saygı göstermeye çalışıyordum," dedi.

Ağzımdan manyakça bir kahkaha kaçtı ve gözleri büyüdü. "Bana saygı duymak mı? Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu senin? Yaptıklarından sonra bana hiç saygın kalmadı. Collin, sen ve ben diye bir şey yok. Herkesin olabileceği kadar bitmiş durumdayız. Ve dürüst olmak gerekirse, bir parçam seni affetmek istiyor çünkü artık mutluyum. Uzun zamandır olmadığım kadar mutluyum. Ve ikimizin de bu öfkeden kurtulmasını istiyorum. Ama ihanet ve en iyi arkadaşım ile ilişki mahvetmiş olman, bunun için seni nasıl affedeceğimi bilmiyorum. Herhangi birini seçebilirdin."

Gözleri şok içinde açıldı. "Yani aldatmam umurunda değil. Farah'la aldatmam umurunda mı?"

"Şu anda... evet. Çünkü sen ve ben her iki şekilde de bittik. Kiminle aldattığın önemli değildi; ne olursa olsun senden uzaklaştım. Açıkçası uğruna savaşmaya değecek hiçbir şeyimiz yoktu çünkü ne yaptığını öğrendiğim andan beri seninle aramı düzeltmeyi bir kez bile düşünmedim." Sözlerim sert ama doğrudu. Boğazımda bir yumru oluştu. "Sadece bu şekilde bitmek zorunda kaldığı için üzgünüm."

"Yani benimle ilişki danışmanlığına gitmek istemiyor musun?" diye sordu.

"Hayır. Burada düzeltilecek bir şey yok. Ayrı olsak daha iyiyiz. Bunu biliyorum. Sen de biliyorsun." Bakışlarım onunkilere kilitlendi. "Ne için savaşıyorsun ki? Biz mutlu değildik, yoksa sen ayrılmazdın. Bu senin için sadece kazanmakla ilgili, Collin. Ve kazanacak bir şey yok."

"Yanılıyorsun, Em. Sen başıma gelen en güzel şeysin." Elleri birbirine kenetledi.

"Eğer bu doğruysa, senin adına üzgünüm, çünkü geri dönüşü yok. Ama benim için o ilişki başıma gelen en iyi şey değildi. Yakınından bile geçmedi. Ve sana ilişkimizin bittiğini söylediğimde bana inanmalısın. Sana söyleyecek başka bir şeyim yok."

"Beni özlemiyor musun? Bizi özlemiyor musun?" diye üsteledi ve hâlâ üstelemeye devam etmesi beni hayal kırıklığına uğrattı.

"Bilmiyorum." Gözleri benimkilere kilitlendi ve sonunda başını salladı.

Açık mavi gözlerinde bunu görebiliyordum. Sonunda anlamıştı. Her şeyin bittiğini biliyordu.

"Bana hiç ona baktığın gibi bakmamıştın Em," diye fısıldadı.

"Ne?"

"Komşunuz. Koşarak geldiği anda anladım. Yine de senin için savaşabileceğimi düşündüm. Ne demek istediğimi anlamayı sağlayabilirdim. Ama daha buraya gelmeden kaybettim."

"Collin, sen ve Farah'ı öğrendiğim anda kaybettin. Senin ve benim işimizin bitmesinin Nash'le hiçbir ilgisi yok." Boğazımı temizledim. "Ama bana her şeyin ne kadar iyi olabileceğini gösterdiğini itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum. Biriyle birlikteyken nasıl olması gerektiğini. Sen ve ben çok uzun zamandır bunu yaşayamadık."

"Ne vardı?"

"Sadakat. Tutku. Arkadaşlık. Aşk. Her şey. Sadece kağıt üzerinde iyiydik."

"Öyle deme. Sonunda bittiğini kabul ediyorum. Ama hiç bir şey yaşamadığımızı söyleme." Yüzünden bir damla gözyaşı süzülürken yanağına vurdu. "Özür dilerim Em. Yaptığım şey için çok üzgünüm. Umarım bir gün beni affedebilirsin."

"Umarım hepimizin affedip unutabileceği bir zaman gelir. Ben henüz o noktada değilim ve sen de arayıp zorlamayı bırakmalısın, tamam mı?"

Başını salladı. "Tamam."

"Hey, Collin," dedim, sonra söylemem gereken şeyi söyleyecek gücü kendimde toplayarak.

"Öyle mi?"

"Bu kadar uzun süre devam ettiğine göre Farah'a karşı bir şeyler hissediyor olmalısın." Ellerimi birbirine kenetledim, çünkü onu önemsemek istemiyordum ama yine de önemsiyordum.

"Bu bir hataydı. Böyle bir şey olmamalıydı."

"Ama oldu." Ona hatırlattım. "Zor bir dönemden geçtiğini biliyorum ve ben onun yanında olamam. Ama olmalısın. Bu işe ikiniz birlikte girdiniz. Ailenizden de her türlü desteği aldınız. O yalnız ve bunu sen de biliyorsun. Eğer keşfetmeye değer bir duygu varsa, bence bunu onunla keşfetmelisin. Aramızdaki ilişkiyi onaramayız ama belki de ikinizin arasında kabul etmek istediğinizden daha derin bir şeyler vardır."

"Vay canına. Benimle işin gerçekten bitmiş." Bakışları benimkileri aradı. "Bu adama aşıksın, değil mi?"

Ona cevap
vermedim. Cevap
vermeme gerek
yoktu.

Nash'e söylemem gereken bir şeyi Collin'e söylemeyeceğimden emindim.

"Sadece onunla aylarca birlikte olacak kadar önemseydiğini hatırla. O şu anda yalnız Collin ve benim umursayacağımı düşündüğün için ondan kaçırıyorsan yanılıyorsun."

"Seni çok net duyuyorum Emerson. Kardeşlerini ve kuzenlerini savaş yolundan çekebilir misin? Seni rahat bırakmayı kabul ediyorum ama kendimi tehdit altında hissetmeden Rosewood Nehri'ne gidebilmek istiyorum."

Haklı olduğunu bildiğim halde gözlerimi devirdim. Göz korkutucu bir gruptular ve eminim onu korkutmaktan çekinmezlerdi.

"Eğer bu ilerleyebileceğimiz anlamına geliyorsa, evet. Artık arama yok. Başka telefonlardan mesaj atmak yok. Ailemden

seni bir daha gördüklerinde."

Başını salladı ve ayağa kalktı. "Teşekkür ederim. Balayımız için biletleri sana teklif etmek istedim. İptal edemem ve ön ödemeli. Gidip biraz uzaklaşabilirsin. En azından bunu yapabilirim gibi görünüyor."

"Teklifiniz için teşekkürler, ama devam edip kullanabilirsiniz. Benim kaçışım buraya, Magnolia Falls'a gelmekti ve bu tam da ihtiyacım olan şeydi."

"Bunu görebiliyorum." Parmaklarını çıtlattı, bu onu tanıdığımdan beri sahip olduğu bir alışkanlıktı. Kapıya doğru yürüdü. "Senin mutlu olmanı istiyorum, Em. Bunu hak ediyorsun."

"Aslında gerçekten mutluyum Collin. Keşke işler o şekilde gelişmeseydi ama bence ikimiz de bu sayede daha iyiyiz." Kapıyı açtım ve durakladım. "Senin için en iyisini dilediğimi bilmeni istiyorum. Sana kötü niyet beslemiyorum. Şu anda senin arkadaşın olamayabilirim ve belki de hiçbir zaman olamayacağım ama senin için en iyisini istiyorum."

Gözleri duygusallıktan ıslanmıştı ve gülümsemeye zorladı. "Ben de senin için en iyisini istiyorum. Sana yaptığım şeyden hayatımın sonuna kadar pişmanlık duyacağımı bilmeni istiyorum. Gerçekten çok üzgünüm. Bugün beni dinlediğin için teşekkür ederim."

Başımı salladım ve arabasına doğru yürümesini izledim.

Onunla konuşmak istemiyordum ama bunun gerekli ve son olduğunu biliyordum.

Ve bu konuda herhangi bir üzüntü hissetmedim. Tek hissettiğim rahatlamaydı.

Ama beni en çok şaşırtan şey zihnimin nereye gittiği idi.

Collin'i gördükten sonra üzülmedim ya da kalbim kırılmadı. On yıllık erkek arkadaşım. Eski nişanlım ve hayatımı birlikte geçirmem gereken adam.

Onun yerine, tek düşünebildiğim yandaki adamdı.

Eski sevgilimin burada olduğunu görünce öfkeden deliye dönen kişi.

Onu her gün görmediğimde özlediğim adam.

O anda aşık olduğumu fark ettiğim adam.

yirmi yedi

...

Nash

Cutler'ı uyuttum ve buzdolabından bir bira aldım. Pisliğin arabasının ön tarafta olmadığını fark etmişim ama Emerson'dan haber alamamıştım.

Belki de onu gördükten sonra kafası karışmıştır.

Tek bildiğim, onunla birlikte gitmiş olabileceğiydi.

Bu yüzden ekleri yapmadım. Böyle heyecanlanacak vaktim yoktu. Oturma odasında volta atarken biramdan uzun bir nefes çektim.

Sikeyim.

Buraya geldiği için neden bu kadar sinirliydim?

Bu beni hiç ilgilendirmezdi.

Arka kapının hafifçe vurulması beni düşüncelerimden uyandırdı ve hızla odanın diğer tarafına geçip kapıyı açtım.

Üzerinde bir kot şort ve beyaz kapüşonlu bir tişört vardı, saçları ensesinde bir düğüm halinde toplanmıştı. Gökyüzü sadece ayın ve tepesindeki yıldızların ışığıyla aydınlanıyordu.

"Peki bu neyle ilgiliydi?" diye sordu. Elleri kalçasındaydı ve kaşlarını kaldırdı.

"Ben de sana aynı şeyi sorabilirim."

"Geleceğini bilmiyordum. Ama biraz aşırı tepki verdin, sence de öyle değil mi?"

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, ağzım düz bir çizgi halinde ona baktım. "Aşırı tepki mi? Aslında az tepki verdiğimi düşünüyorum. Eğer Cutler yan verandada durup beni izlemeseydi onu yere sererdim."

"Onu neden bayıltmak istediğini bana söylemek ister misin?" diye sordu biraz daha yaklaşarak.

"Çünkü seni incitti. Senin zamanını hak etmiyor."

"Tamam. Ama kendi başımın çaresine bakabileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Farkındayım, Emerson. Bana her zaman hatırlatıyorsun," diye tısladım. "Ama bazen seninle ilgilenmek hoşuma gidiyor, o yüzden bununla başa çıkman gerekecek."

"Öyle mi?" Dudaklarının köşeleri hafifçe yukarı kalktı.

"Evet, öyle."

"Onun burada olmasına üzülmenin tek nedeni beni incittiğini bilmen miydi?"

Winnie çimenlerden koşarak gelip buranın sahibiymiş gibi yanımdan geçerken bakışlarımı kısmıştım. Ama Emerson'ı henüz içeri davet etmemiştim. Araya mesafe koymaya çalışıyordum, değil mi?

Lanet olsun, artık ne yaptığımı bilmiyorum.

"Başka ne sebep olabilir ki?" Sesim hırçınlaşarak sordum, o yaklaşırken, ben ona bakarken göğsü benimkine çarptı.

"Belki kıskanmışsındır diye düşündüm."

Kıkırdadım ve bir elimi enseme gezdirdim. "Ben kıskanmam."

"Birazcık bile mi?" Elleri göğsüme gitti ve bana bakmak için başını geriye doğru eğdi.

"Bunun bir önemi var mı?" Dönüp evime girerken aniden sinirlenerek tısladım ve o da beni takip etti.

"Evet, Nash. Bu çok önemli."

Sesindeki öfkeyi duyunca şaşırdım. Bütün karışık sinyalleri veren oydu. Birkaç ay içinde ayrılacak olan oydu. Az önce eski nişanlısıyla sohbet eden oydu. Neden sinirlenmişti ki?

"Dinle, aşırı tepki verdim. Onu orada gördüm ve hoşuma gitmedi."

"Neden?" diye sordu, beni mutfağa kadar takip etti, ben de biramı alıp tezgâha yaslandım. "Neden beğenmedin?"

"Bilmiyorum."

Biraya uzandı ve elimden alıp yanımdaki tezgâha koydu. "Evet, biliyorsun."

"Benden ne istiyorsun, Emerson? Bunca zamandır senin kurallarına göre oynuyorum."

Gözleri büyüdü. "Benim kurallarım mı? İlişki kurmadığını söyleyen sendin. Bunlar nasıl benim kurallarım oluyor?"

"Tamam. Onlar bizim kurallarımızdı. Ve işler iyice karıştı."

"Sen de karmaşık şeylerden hoşlanmıyorsun, değil mi?" diye sordu, tekrar önüme geçip parmaklarını gömleğime sokarak.

"Artık neyi sevdiğimi bilmiyorum." Gözlerimi kaçırdım çünkü o yeşim yeşili gözlere bakıp ona yalan söyleyemezdim. Ne istediğimi çok iyi biliyordum.

Onu istiyorum. Her şeyini.

"Nash," dedi adımı fısıltıyla. "Bana bak."

Sertçe yutkundum ve yüzümü ona döndüm. Gözleri duygularla ıslanmıştı ve alt dudağı titriyordu.

"Ona geri mi dönüyorsun?" Sonunda sordum, çünkü kendime engel o l a m ı y o r d u m .

Soru karşısında şaşırmış görünüyordu. "Düşündüğün bu mu? Ona geri döneceğimi mi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Sen orada onunla birlikteyken son bir saattir aklımdan geçiyordu."

"Yani kıskandın mı?" Yanağından bir damla gözyaşı süzülürken dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrıldı.

"Bana ne olduğunu anlat."

"Özür diledi. Belki de daha fazla kapanışa ihtiyacı vardı, bilmiyorum. Ben bir süre önce olanlarla barıştım. Yani bu benden çok onun içindi." Ellerime uzandı ve parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Ama beni şaşırtan şey, o oradayken son bir saat içinde fark ettiğim şey oldu."

"Ne fark ettiniz?"

"Tek düşündüğümün sen olduğunu fark ettim. Onun orada olmasına neden bu kadar üzüldüğünü merak ediyordum. Haftalardır her akşam birlikte olduğumuz halde bu akşam yemeğe neden bensiz gittiğini merak ediyordum. Benimle vakit geçirmekten sıkılıp sıkılmadığını merak ediyordum."

"Hiç de öyle değildi," dedim, ellerim yüzünün iki yanında gezinirken sesim hırçınlaşmıştı.

"Neden o zaman?" Sesi titriyordu ve ne sorduğunu biliyordum.

"Çünkü bugün görüşmen vardı ve iyi geçti. Çünkü gidiyorsun ve bunun bizim için ne anlama geldiğini bilmiyorum. Senin için sadece bir durak olduğumu biliyorum."

"Yol boyunca bir durak mı? Böyle mi düşünüyorsun?"

"Ben gerçekçiyim, Emerson. Düşünmem gereken bir çocuğum var. Gittikçe bağlanıyor. Akıllı olmak zorundayım."

Dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve başını hafifçe salladı. "Cutler için mi endişeleniyorsun? Bağlanan tek kişi o mu?"

İnledim. "İkimiz de birbirimize bağlanıyoruz."

"Ve bu kötü bir şey mi?" diye bastırdı.

"Evet. Bu kötü bir şey. Uzun bir ilişkiden yeni çıktın ve ben de lanet olası bir ribaund adamıyım. Bunu biliyorum. Bunu kabul ettim. Ama işler çok ağırlaşmaya başladı. Geri çekilmem gerekiyordu."

"Sen ribaund adamı değilsin, Nash. Sen hiçbir zaman ribaund erkeği olmadın." Gözyaşları şimdi yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Neyim ben o zaman?"

"Sen beni tekrar bir araya getiren ve her şeyin ne kadar iyi olabileceğini fark etmemi sağlayan adamsın. Günün her saniyesinde düşündüğüm adamsın. Daha önce benim için hiç böyle olmamıştı. Bu yüzden artık Collin'den nefret bile edemiyorum. Sen bunu benim için mahvettin," dedi ve sesi her kelimede titriyordu.

"Bunu senin için nasıl mahvetti?"

"Başından beri ihtiyacım olan şeyi bulmamı sağlayan bir şey yaptığı için birinden nefret edemem. Nasıl oldu bilmiyorum ama sıradan bir şekilde devam ederken bir anda sana aşık oldum Nash Heart. Böyle hissedebileceğimi bilmiyordum ve bu beni çok korkutuyor. Ve bunun geleceğimiz için ne anlama geldiğini ya da kalmalı mıyım yoksa gitmeli miyim bilmiyorum. Artık profesyonel olarak ne istediğimi bile bilmiyorum, çünkü her şeyi değiştirdin. Ama seni sevdiğimden hiç şüphem yok. Senin olduğun adamı seviyorum. Senin olduğun babayı. Ve küçük oğlunu seviyorum." Sözleri hıçkırıklarından zar zor duyuluyordu. "Ve yeniden sevmekten ve birine yeniden güvenmekten çok korkuyorum. Ama artık tüm bu hissettiklerimi içimde tutamıyorum."

Her şeyi ortaya dökmesini izlerken kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki kulaklarım duyabiliyordu. Bunu beklemiyordum. Bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

"Emerson," dedim, elini kalbime dayamadan önce ona uzandım. Büyük elimi onun küçük elinin üzerine koydum. "İşte tam burada. Sana her baktığımda atıyor. Her güldüğünde. Her gülümsediğinde. Bana doğru her yürüyüşünde. Her zaman oğlum için atıyordu ama yemin ederim kalbim artık senin için de atıyor. Bir parçamı hayata döndürdün. Yok olduğunu bile fark etmediğim bir parçamı. Seni seviyorum ve bu beni çok korkutuyor."

"Kalbim çarpıyor," diye fısıldadı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Seni engellemek istemiyorum, Emerson. Sana ne yapman gerektiğini söyleyen adam olmayacağım. Eğer çalışmak istiyorsan

Boston'daki o hastanede seni destekleyeceğim. Hayallerinin peşinden koşmanı ve istediğin her şeye sahip olmanı istiyorum. Ama benim hayatım burada. Cutler'ın hayatı burada. Yani bu iş nasıl yürüyor bilmiyorum."

Ağlamaklı gözlerle bana bakıyor, parmaklarını saçlarımda dolaştırırken dudaklarının kenarları yukarı kalkıyordu. "Tek bildiğim daha önce hiç böyle hissetmediğim. Neredeyse bir adamla evleniyordum ama böyle değildi Nash. Ve bunun, yani sahip olduğumuz şeyin nadir olduğunu biliyorum. Hayatta en önemli şey budur."

"Anlaştık. Yani, bunu başaracağız. Ama şu anda her şeyi çözmüş olmamız gerekmiyor. Önemli olan tek şey artık bunun ne olduğunu bilmemiz. Birbirimizi seviyoruz."

"Birbirimizi seviyoruz," diye fısıldadı bana gülümseyerek. Yanaklarındaki nemi silmek için başparmağımı kullandım. "İkimizin de bunun olacağını tahmin ettiğini sanmıyorum."

"Şu anda geldiğini gördüğüm tek şey sensin," dedim onu kollarımın arasına alırken. Bir kahkaha kriziyle başı geriye düştü ve onu koridordan yatak odama doğru taşıdım. Onu yatağa atmadan önce sessiz kalmasını sağlamak için sertçe öptüm. Başının arkasına uzandı ve saçındaki lastiği çekerek uzun dalgalarının etrafına düşmesine izin verdi.

"Seni tatmam gerek bebeğim. Hemen şimdi," dedim.

Dişleri sulu alt dudağına battı ve kot şortunu ve dantel külotunu bacaklarından aşağı çekmem için kalçalarını yeterince kaldırdı.

"Kızım şimdiye kadar gördüğüm en güzel amcığa sahip ve ben doyamıyorum," dedim, dizlerimin üzerine çökmeden önce kalçaları yatağın kenarına gelecek şekilde onu çekiştirirken sesim hırçınlaştı.

Bacaklarını omuzlarıma bağladım ve dilim yarığı boyunca gezindi ve benim için ne kadar ıslak ve hazır olduğunu görünce inledim. Altımda kıvrılırken klitorisini emdim.

Tüm o tatlılığı dudaklarıma sürtüyorsun.

Doyamadım.

Parmaklarının saçlarıma dolanmasına doyamıyordum. Tahrik olduğunda çıkardığı küçük seslere. Seni seviyorum kelimelerinin dudaklarından dökülüşüne.

Bir kadına söylemem gerektiğini hiç düşünmediğim sözler. Bir kadından duyacağımı hiç düşünmediğim sözler.

"Nash." Kalçaları başımın etrafında kenetlenirken adımları haykırdı ve kendini kaybetti.

O bana doğru yaklaştıkça ben de orada kaldım ve zevkin son zerresine kadar çıktım.

Başımı yukarı çekti, bakışlarım onunkileri buldu.

"Şu anda içimde olmana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum," dedim üzerine tırmanıp onu sertçe öpmeden önce. Ayağa kalktım ve bir prezervatif almak için komodine doğru koştum.

Lateksi zonklayan sikimin üzerinde yuvarladım ve yatağa geri döndüm. Onun üzerinde durdum ve uzun süre ona baktım.

"Seni hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama sende kalmayı çok isterdim güzelim," dedim, sesim alaycıydı ama her kelimesinde ciddiydim.

Onu tutmak istedim.

Ve eğer bunu onun hayallerini boğmadan yapmanın bir yolu varsa, bunu kesinlikle yapacaktım.

Gözleri duygularla ıslanmıştı ve ben aletimin ucu girişini okşayacak şekilde kayarken parmaklarını benimkilerle birleştirdi. Kollarını başının üzerinde sabitledim, bir elimle onları orada tutarken, santim santim içine kaydım.

Kendimi onun içine gömmeden önce acele etmedim. Ona hiç alışık olmadığım bir şekilde ihtiyacım vardı.

Her şeyini.

Zihin ve beden.

Gözleri benimkilerde kaldı ve ben de eğilip onu öptüm.

Dillerimiz birbirine karıştı. Ritmimizi bulduğumuzda
nefesler sert ve hızlı geliyordu.

Bu lanet kadın benim için yaratılmıştı.

Ve her yönüyle benimdi.

yirmi sekiz

...

Emerson

NASH prezervatifi attı ve ben onu izlemek için doğrulduğumda yatağa doğru yürüdü. Kendi tenine bu kadar güvenen bir adamla daha önce hiç karşılaşmamıştım. Yatağa tırmandı ve beni göğsüne çekti, kollarını bana doladı ve başımın üstünü öptü.

"Ne gün ama," diye fısıldadım.

"Evet, bu yetersiz bir ifade."

Ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim. "Akşam yemeği için babana gitmemi istemediğinde çok korkmuştum."

"İnan bana, bunun bedelini ödedim. Babam kapıdan girdiğimiz andan itibaren bana zor anlar yaşattı, nerede olduğunu bilmek istedi. Geç mi geldin diye. Bir çeşit peri tozlu Krispies getiriyor muydun?" dedi gülerek.

"Unicorn Rice Krispies. Hadi, Heart, hamur işlerini düzelt."

"Evet, öyleydi. Ve sonra Cutler acımasızdı." Bana daha sıkı sarıldı. "Sanırım bugün röportajla ilgili mesaj attığında anladım."

"Sana ne çarptı?"

"Sana o kadar aşığım ki önümü göremiyorum. Sonra oğlum için endişelendim, çünkü eğer ben kendimi toparlayamazsam ona ne olacaktı? Bu yüzden içgüdüsel olarak geri çekildim. Seninle konuşmalıyım."

"Anlıyorum. Bu beni de korkutuyor." Elim yanağını buldu ve parmaklarımı çenesinde gezdirdim. "Collin'le çok uzun süre birlikte oldum ve hiç böyle hissetmedim. Sanki onunla olmadıgımda nefes alamıyormuşum gibi. Belki de annem haklıydı ve bunun olması gerekiyordu."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu parmakları köprücük kemiğimde yatıştırıcı bir şekilde gezinirken.

"Annem her zaman her şeyin bir nedeni olduğunu söyler ve ben bu sözü biraz can sıkıcı buluyorum. Özellikle de olanlardan sonra. Olayın bu şekilde gerçekleşmesi için gerçek bir neden yoktu. Bana söyleyebilirlerdi." İçimi çektim. "Ama geriye dönüp baktığımda... bu öfke hastaneden ayrılmama neden oldu çünkü her gün Farah'la çalışıp profesyonel davranamayacağıma emindim. Ve ikisinin de yaşadığı bir şehirde kalmak istemedim. Herkesin hikâyemi bildiği Rosewood River'a geri dönmek istemedim. Sonra Magnolia Falls'taki bu pozisyonu duydum ve hemen atladım. Yani... belki de her şeyin bir nedeni vardır."

Saçlarıma gülümsediğini hissedebiliyordum. "Bunu anlıyorum. Bence her şeyin bir nedeni vardır. Tara'yla yaşadığım her şeye değdiğini biliyorum çünkü bana Cutler'ı kazandırdı."

"Kesinlikle buna değer. O çocuk..." Başımı salladım. "Etrafta olmadığına onu özlüyorum, anlıyor musun?"

Nash kıkırdadı. "Evet. Biliyorum."

"Benimle bir şeyler hakkında konuşuyor. Umarım senin için sorun olmaz?"

"Sana açıldığını duydum. Komik, çocuklara Tara'dan ya da sınıfındaki çocuklardan ve onların ailevi durumlarından bahsedip bahsetmediğini sordum ve sizinle paylaştığı kadarını bilmiyorlardı. Endişelendiren de bu.

Ben. Daha önce korkmamın bir nedeni de sana bu kadar bağlanmış olmasıydı. Ama aynı zamanda seninle konuşması da hoşuma gidiyor."

"Gerçekten şimdi ikinizi de bırakıp gidebileceğimi mi düşündünüz?"

"Bilmiyordum. Bir planımız vardı. Planlarını sevdiğini biliyorum." Kıkırdadı ve ben de yüzümdeki gülümsemeyi gizleyemedim. "Tüm bunların nasıl sonuçlanacağını bilmiyorum, ama bence yürütmek istiyorsak, yürüteceğiz."

"Evet," diye fısıldadım, çünkü onlardan uzakta olma düşüncesi beni endişelendiriyordu. "Bu neye benziyor?"

"Bildiğim şey şu. Çok zeki olduğumu biliyorum. Kararlı ve azimli olduğumu biliyorum ve bu yönünü seviyorum. Eğer senin Boston'a gitmen gerekiyorsa ve benim de burada olmam gerekiyorsa, her gün FaceTime yaparız ve mümkün olduğunca sık ziyaret ederiz. Bir yıl sonra, eğer orayı seviyorsan, o zaman seçeneklere bakarız."

"Ne tür seçenekler?"

"Şirketimi King'e satacağım ve Boston'da yeniden başlayacağım. Cutler'ın macerayla arası iyi olur," dedi ama endişesini duydum.

Yüzüstü döndüm ve ona bakakaldım. "Boston'a taşınamazsın. Burada baban, arkadaşların ve hayatın var."

Saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırdı. "Ben annesiz büyüdüm, Cutler da öyle. Ve bunca yıl işe yaradı, ama şimdi seninle bu zamanı geçirdikten sonra, senden uzak kalmak istemiyorum. Bizi mümkün olduğunu bilmediğim bir şekilde tamamlıyorsun. En önemlisi bu. Diğer her şey kendiliğinden hallolur. Yani, bir yıl boyunca uzaktan çalışacağız ve eğer orayı seversen, o zaman sana geleceğiz. Nefret edersen, seni burada bekliyor olacağız. Sen sadece hayallerinin peşinden koş güzelim, biz de burada seni destekliyor olacağız."

En çılgın rüyalarımda bile bir adamın bana bu sözleri söyleyeceğini hayal edemezdim.

Ve onları kastediyorum.

Nash ile birlikteyken sevildiğimi, değer verildiğimi ve takdir edildiğimi hissettim.

Ona daha sıkı sarıldım. "Yani, bunu yapıyor muyuz?"

"Oh, bunu yapıyoruz. Artık senin de benim gibi hissettiğini bildiğime göre, başlıyoruz bebeğim." Beni sırtüstü çevirdi ve kahkahalar odada yankılanırken beni gıdıkladı.

Saatlerce hayallerimiz ve geleceğimiz hakkında konuştuk.

Yıllardır hissetmediğim kadar mutlu bir şekilde uykuya daldım. Planın ne olduğunu bilmiyordum ama o ve

Cutler hemen yanımda olurdu.

Bilmem gereken tek şey buydu.

Uyku beni ele geçirdi ve güneş beni göz kırparak uyandırana ve odada küçük bir ses duyana kadar hareket etmedim.

"Selam, babalık. Sunny yatıya kaldı mı?" Cutler sordu.

"O yaptı. Sorun olur mu?" Nash sordu ve Cutler'ı odadan çıkarmaya çalışmadan önce banyodan çıktığını görmek için gözlerimi kısıtım.

Nash'in uyumam için bana verdiği büyük boy tişört omzumdan düşerken kıkırdayarak oturmak için ayağa kalktım. Geceyi burada hiç geçirmemiştim ama Nash, Cutler'dan önce kalkacağını ve ona her şeyi açıklayana kadar kanepede uyduğunu söyleyeceğini söylemişti. Cutler'ın gelip yanıma oturması için yatağa vurdum. "Hey. Günaydın melek yüzlü. Benim yüzümden gitme."

"Uyandığımda seni burada bulmaya bayılıyorum. J.T.'nin burada olmasından bile daha iyi, ama bunu söylediğimi ona söyleme."

Dudaklarımı sıkıyormuş gibi yaptım ve güldüm. "Tek kelime etmeyeceğim."

Winnie köşeden uçarak geldi ve yatağa atladı ve Nash bize onu çoktan dışarı çıkardığını ve yiyecek almak için yan tarafa koştuğunu, böylece kahvaltı da yaptığını söylerken Cutler histerik kahkahalara boğuldu.

Bu adam.

"Bu sabah seninle konuşmak istiyorduk," dedi Nash, yatağın kenarına oturarak, Cutler aramızda, Winnie de yatağın karşısında sırtüstü uzanmıştı.

"Bu bir aile toplantısı gibi, değil mi baba?"

Sözleri ve Nash'in oğluna baktığında bakışlarının yumuşaması karşısında göğsüm sıkışmıştı. "Evet, dostum. Bu bir aile toplantısı gibi. Aile toplantılarını sever misin?"

"Evet. Çünkü Sunny benim kızım ve Winnie de J.T.'den sonraki en iyi arkadaşım."

"Şey, işleri daha resmi hale getirmeyi düşünüyorduk. Emerson'ın bizimle nasıl çok vakit geçirdiğini ve ikimizin de bundan hoşlandığını biliyorsun."

"Biliyorum, baba. Sürekli gideceğini söylüyorsun, ben de sana gitmesinin önemli olmadığını, çünkü nerede olursa olsun onu sevdiğimi söylüyorum." Bana yaklaştı, başını göğsüme yasladı ve kollarım ona sarıldı. Hindistan cevizi, güneş ışığı ve tatlılık gibi kokuyordu.

Bu çocuğu o kadar çok seviyordum ki bazen beni hazırlıksız yakalıyordu.

Sadece birkaç ay içinde bu kadar bağlanabileceğimi.

Ama bağlanmıştım.

"Evet, bundan birkaç kez bahsetmiştin." Nash kıkırdadı. "Ve sen haklıydın. Dün gece Sunny ile bu konuyu konuştuk ve ona veda etmek istemiyoruz. O ve Winnie yan komşumuzken bu zamanın tadını çıkarırız diye düşündük, sonra o gidince onunla her gün konuşuruz ve mümkün olduğunca sık ziyaretine gideriz."

"Onunla gidebiliriz, değil mi?"

Boğazımda bir yumru oluştu. İkisi de benimle birlikte olmak için hayatlarını terk etmeye çok istekliydiler. Bu kalbimi sızlattı ve başının üstünü öptüm.

"Henüz işi alıp almadığımı bile bilmiyorum." Ya da dürüst olmak gerekirse, işi isteyip istemediğimi bile. Mülakattan ve çalışacağım saatleri duyduktan sonra, asistanlık için başvurduğum zamanki kadar cazip gelmedi.

Belki o zamanlar farklıydım.

Belki de o zamanlar iş dışındaki hayattan şimdiki gibi zevk almamıştım.

O anda hissettiğim endişeyi paylaşamazdım, çünkü henüz ne yapacağımı bilmiyordum.

"Şuna ne dersiniz?" dedi Nash, sanki bütün dünyası bizmişiz gibi hem bana hem de Cutler'a bakarak. "Her günü teker teker ele alalım. Birlikte olmak istediğimizi biliyoruz, bu yüzden nasıl yapmamız gerekiyorsa öyle yapalım."

"Bunu sevdim. Benim babam, Sunny'm ve Winnie'm var. Ailemiz daha da büyüdü, değil mi?"

Kıkırdadım ve Nash yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını salladı. "Öyle oldu. Suya çıkmak için çok soğuk olmadan bugün tekneyle açılmaya ne dersin? Neden gidip takım elbiseni giymiyorsun?"

"Evet!" Cutler yataktan fırladı ve koridorda koşmaya başladı, Winnie de peşinden.

İkimiz de ayağa kalktık ve Nash beni kollarına çekti. "Buna hazır mısınız? O artık tamamen içinde."

"Ben varım." Parmak uçlarımda yükseldim. "Peki ya sen?"

Elimi tuttu ve kalbinin üzerine koydu; avucumun içinde düzenli atışını hissedebiliyordum. "Yan odaya taşındığın günden beri hep içimdeydi."

"Benimle ilk tanıştığında bana katlanamamıştın." Dudaklarına bir öpücük kondururken güldüm.

"Seksi olduğunu düşünmüştüm ama bir Cumartesi sabahı erkenden kapımdan içeri daldınız."

"Zilinizi çaldığıma sevindim," dedim, sesim alaycıydı.

"Oh, zilimi çaldınız, tamam." Ağzı benimkine çarptı ve beni sertçe öptü.

"Pops, Sunny'mi öpmeyi bırak ve mayonu giy!" Cutler koridorun sonundan bağırdı.

Nash bir kahkaha atarak geri çekildi ve beni banyoya doğru çevirerek küçük bir şaplak attı.

Göt. En son tekneye çıktığımızda burada bir takım elbise bırakmışım.

"Çocuğu duydun. Gidelim güzelim."

İkimiz de çabucak üstümüzü değiştirdik. Yan odaya koşup atıştırmalık bir şeyler hazırladım ve uçümüz Winnie'yi de yanımıza alarak tekneye doluştuk.

Dürüst olmak gerekirse, yaşadığım en güzel gündü.

Çünkü farklı hissettirdi. Ve Cutler Heart'ın sözleriyle: Bu bizim teknedeki ilk aile günümüzdü.

Ve başka türlü olmasını da istemezdim.

Hepimiz Whiskey Falls'un kapısının yanında toplanmış, yeni nişanlı çiftin gelmesini beklerken Ruby, "Şimdi yoldalar," dedi.

Bugün Kingston'ın Saylor'a evlenme teklif ettiği gündü ve Cutler'ı akşam yemeği için J.T.'nin evine götürmeden önce sabahı iki oğlumla birlikte geçirmiştim, böylece sürpriz nişan partisi için buraya gelebilecektik.

"Hakkını vermek lazım," dedi Nash. "Bu saçma programın zaman çizelgesine sadık kaldı. Hiçbir şeyi kaçırmadı."

River bir kahkaha attı. "Evet, sanırım Katie'nin fotoğraf çekmesi ve olan bitenler hakkında bizi sürekli bilgilendirmesi yardımcı oldu." Katie Saylor'ın kitapçısında çalışıyordu ve aynı zamanda fotoğrafçıydı.

Kingston romantik bir adamdı ve Saylor'ın da bir aşk kitapları dükkânı olması birbirlerini çok iyi tamamlıyordu. Onun için çok heyecanlandım.

"Kızımız mutluluktan havalara uçuyor olmalı," dedi Demi ve bir kolunu bana dolayarak sarıldı.

"Evet. Mesaj attığı fotoğraflar bayağı çekici görünüyordu."

"Tamam, şimdi park ediyorlar," dedi Ruby. "Hazırlanın. Kapılar açıldığında çığlık atmaya başlayacağız ve

tezahürat."

"Ben çok hazırım. Eğlence başlasın!" Peyton bağırdı ve Demi aşağı yukarı zıplamaya başladı.

Nash arkama geçti, sırtım onun göğsüne dönüktü. Birbirimize karşı hissettiklerimiz konusunda dürüst olduğumuzdan beri geçen hafta inanılmazdı. Adam beni şaşırtmaya devam ediyordu. Her zaman benden önce kalkıyordu, bu yüzden ben daha yataktan kalkmadan Winnie'yi besliyor ve dışarı çıkarıyordu.

Önemli olmadığını düşündüğü bu küçük şeylerin anlamı çok büyüktü.

İki gün önce işten eve geldiğimde arabam temiz ve parlak bir şekilde garajın önünde duruyordu. Lastiklere hava basmaya gitmiş ve arabamı yıkattıktan sonra hiçbir şey olmamış gibi garajın önünde bırakmıştı.

Arayan Nash'ti.

Doğası gereği bir bakıcıydı, ama sadece sevdiği insanlar için, ki onlar da çok azdı.

Ve ben de onlardan biri olduğum için şanslıydım.

Kapı hızla açıldı ve yüksek sesli tezahüratlar etrafımızdaki havayı doldurdu. Saylor irkildi ve King onu önüne çekerken Saylor'un başı kahkahalarla geriye düştü. Yüzüğü göstermek için elini kaldırdı. "Evleniyorum!"

Kollarını kız kardeşine ilk dolayan Hayes oldu ve Kingston'a dönmeden önce onu etrafında döndürdü. "Aileye hoş geldin kardeşim. Ona zarar verersen seni öldürürüm."

Kingston, Hayes'i kucağına çekerken bir kahkaha attı ve hepimiz sırayla onları tebrik ettik.

Kingston'ın önceden sipariş ettiği yiyecek ve içecekler vardı ve hepimiz daha önce dekore edilmesine yardım ettiğimiz alana geçtik ve Saylor ve Kingston olayları anlatırken onları dinledik.

"Merak etmeyin dostlarım. Orada profesyonel bir kameramanım da vardı, bu yüzden videoyu yıllarca izleyeceğiz," dedi Kingston, nişanlısı ona gülümserken kolunu ona doladı.

Olması gereken buydu. Bu ikisini birlikte izlemek
-Kaçırılması imkânsız bir aşk.

Böyle olması gerektiğini bile bilmiyordum. Yine de
aynı şekilde baktığım bir adam bulmuştum.

Ve şu anda zamanın durmasını istiyordum çünkü
gerçekten mutluydum.

Mutlu uyandım. Mutlu uyudum. Arada da mutluydum.

Hayatın bu kadar güzel olabileceğini bilmiyordum.

Gece çok eğlenceliydi, yemek yiyorduk, gülüyorduk ve
hepimiz dans pistinde harika vakit geçiriyorduk.

Nash'in telefonu bipledi ve J.T.'nin babasından gelen
mesajı okumam için bana uzatmadan önce bir mesaja baktı.

JAY

Emerson'a bizi aramasını söyler misin? J.T. az önce
ve sanırım kolunu kırmış olabilir.

Telefon etmek için kenara çekildim ve hemen onu acil
servise götürmesi gerektiğini değerlendirdim. Arka planda
J.T.'nin ağladığını duyabiliyordum ve Cutler'ın en iyi
arkadaşıyla konuşurken sesindeki paniği kaçırmadım.

Nash ve ben bardan aceleyle çıkıp onlarla buluşmak için
doğruca hastaneye gitmeden önce hızlıca vedalaştık.
Cutler'ın arkadaşını acı içinde gördüğünde üzüleceğini
biliyordum ve hem onun hem de J.T.'nin yanında olmak
istiyordum.

Çünkü Cutler'ın sevgilisi olabilirim... ama o kesinlikle
benim özel adamımdı.

Ve eğer bana ihtiyacı varsa, tam olarak olmak istediğim
yer orasıydı.

yirmi dokuz

...

Nash

J.T. gerçekten de kolunu kırmıştı ve Cutler bekleme alanında kucağında oturuyordu. Emerson kapıdan girer girmez hemen harekete geçmişti. Hastanede bir sandalyede oturmuş ağlıyordu, Jay ve Susannah ise evrakları doldurmaya çalışıyorlardı ve ikisi de oldukça üzgündü.

Kızım sorumluluğu üstlendi ve onu nöbetçi doktorun bulunduğu odaya geri götürdü ve orada onunla kaldı. Cutler ve ben onun çıkmasını beklerken Jay kapıdan içeri girdi ve bize doğru yürüdü.

Yüzünde bir gülümseme vardı ama bitkin görünüyordu. "Dostum, Emerson orada işleri çok hızlı yürütüyor."

"Sunny'nin J.T. ile ilgileneceğini biliyordum. O iyi mi?" Cutler ayağa kalkmış ve bitkin görünerek sordu.

"Evet. Kolunu kırdı ve şu anda alçıya almak üzereler. Senin görmen için sabırsızlanıyor," dedi Jay, bir elini yüzüne sürerek. "Hiç sıkıcı bir an olmuyor, değil mi? Sizi gecenizden alıkoyduğum için üzgünüm. Ama dostum, senin şu kadın, oğlum için işleri, o burada olmasaydı olacağından çok daha çabuk yoluna koydu. O kontrolü ele almadan önce hiç aceleleri yoktu."

Göğsüm gururla kabardı. Benim kızım tam bir rock yıldızıydı.

"Bunu duyduğuma sevindim ve bunu aklından bile geçirme. Bizi arayıp neler olduğunu anlatmasaydın çok kızardım. Burası tam da olmak istediğimiz yer."

"Benim kızım Sunny buralardaki en iyi doktordur. Bu yüzden en iyi hastane onu Boston'da istiyor. Ama ben ve babam onu her zaman göreceğiz ve bütün çorbayı yiyeceğiz."

Jay'in empatik bakışları benimkilere kaydı ve omzuma vurdu. "Onu neden istediklerini anlıyorum ama Magnolia Falls da onu istiyor. Eminim hepimiz bir yolunu bulursunuz. Hepinizi böyle mutlu görmek çok güzel."

Emerson, Susannah ve J.T. birlikte dışarı çıktılar ve oğlum en yakın arkadaşına koştu. Cutler, "Bu harika bir oyuncu kadrosu," dedi.

"Bunu ilk imzalayanın sen olmasını istiyorum, Beefcake!"

Cutler oyuncu kadrosunu imzaladı ve hepimiz birbirimize bakarken o tatlı zamanını aldı çünkü uzun bir gece olmuştu ve bu çocukları eve götürmek istiyorduk.

Hepimiz vedalaştık ve Emerson yarın onu kontrol etmek için uğrayacağını söyledi. Kamyona bindiğimizde Emerson'ın Cutler'ı yükselticisine bağladıktan sonra onunla birlikte arka koltuğa tırmanması beni şaşırttı.

"Burada benimle oturacak mısın Sunny?" Cutler uykulu bir sesle konuştu.

"Evet, üzgün olduğunu biliyorum ve sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum melek yüzlüm," dedi ve geri dönmek için dikiz aynasına baktığımda parmaklarını birbirine geçirmişlerdi.

"Şimdi iyiyim," dedi oğlum.

Evet, sen ve ben, dostum.

Bu ikisiyle birlikte olduğumda içimi bir huzur kaplıyordu.

Kısa mesafeli eve doğru sürdüm ve garaj yoluna girdiğimizde ön verandamdaki hareket dikkatimi çekti.

Hay sikeyim.

"Kim o?" Emerson, pencereden dışarı bakan Cutler'ın kemerini çözerken sordu.

"Sanırım Tara arayıp bugün geleceğini söylemeyi unuttu." Arabadan inip Emerson ve Cutler'ın çıkmasına yardım etmek için arka kapıyı açarken boğazımı temizledim.

Sakin kalmak için elimden geleni yaptım ama hiç de öyle değildim. Saat geç olmuştu ve verandamın önünde yanında bir bavulla durması için hiçbir neden yoktu.

"Hey, senin için endişelenmeye başlamıştım," dedi ayağa kalkarken.

Tara tamamen aynı görünüyordu. Cutler'ınki gibi siyah saçları ve siyah gözleri vardı. Ufak tefek ve zayıftı. Çekici olduğunu biliyordu ve bunu çoğu zaman kendi yararına kullanıyordu. Dış güzelliğinin iç güzelliğiyle uyummadığını çabucak öğrendim.

"Burada ne yapıyorsun?" Ses tonum sert ama gerekliydi. Söz konusu Tara olduğunda, sınırlarımı korumam gerekiyordu.

"Sana da merhaba," dedi eğilmeden önce ve bakışları Cutler'a kaydı. "Selam tatlım. Ben annen. Beni hatırladın mı?"

Eli Emerson'ın elinin içindeydi ve onun biraz arkasında duruyordu. Onları bu şekilde kimin konumlandığını bilmiyordum. Adamın kendini korumak için mi yoksa kadının onu korumak için mi böyle yaptığını bilmiyordum.

İkisi de beni şaşırtmaz.

"Merhaba, Tara." Söylediği tek kelime buydu ve geveze küçük bir adam için çok şey ifade ediyordu.

Emerson onu yakaladı ve Tara fark etmeden önce Cutler'ı sıkıca kavrayıp bana baktı.

"Peki bu kim? Çocuğumuzun etrafına rastgele kadınlar mı getiriyoruz?"

"Bunu yapmayacağız, Tara. İki yıldır ortalıkta yoksun ve kararları senin verebileceğini mi sanıyorsun?" Tısladım,

Emerson'ın boştaki eli sanki beni sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi sırtıma indi.

Bu konuşmayı oğlumun önünde yapmamalıydım. Daha iyi biliyordum.

"Özür dilerim, sadece çocuklarımı görecekđim için heyecanlıydım," diyen Tara öne doğru ilerledi ve kollarını Cutler'a doladı.

Eli Emerson'ın elinden kurtuldu ve Tara onu kollarının arasına aldı.

Oğullarım.

Bu terimi hiç kullanmamıştı ve Emerson'ı rahatsız etmek için söylediği çok açıktı. Elini uzattım, duruşu sert, gülümsemesi zorlamaydı.

Cutler, Tara'nın kollarında asılı kalırken rahatsız görünüyordu ve bakışları Tara'nın omzunun üzerinden benimkini buldu.

Karışıklık.

Endişe.

Belki biraz korku bile.

Oğluma baktığımda gördüğüm şey buydu.

Kahretsin, bu kadını çok az tanıyordu. Neden bu kadar sert çıkmak zorundaydı ki? Bu onun şakasıydı. Asla uzun süre kalmıyordu, bu yüzden her şey yoğun, hızlı ve agresifti.

Çok yorgundum ve tek istediğim oğlumu onun yatağına, kadınımlı da benim yatağıma sokmaktı.

Tara Cutler'ı yere bıraktı ve bana döndü. "Buraya geldim ve tarihleri karıştırmışım. Meğer Airbnb'm yarına kadar hazır değilmiş, ben de bu gece oğluma sarılabilirim diye düşünüdüm."

Cutler'ın gözleri irileşti ve benimle Emerson'ın arasına girmek için hareket etti.

"Ciddi misin sen? Neden gidip Magnolia Falls oteline yerleşmedin?" Bunu nasıl hallededeğimi düşünürken kapımın kilidini açtım. "Cutler, git pijamalarını giy. Bu gece banyo yok. Hemen geliyorum."

Emerson, Tara ve ben girişte duruyorduk ve gerginlik had safhadaydı.

"Nash, saat gerçekten geç oldu. Cidden çocuğunun annesinin evinde bir gece kalmasına izin vermeyecek misin?" Emerson'la alay etti, bu da beni çok kızdırdı.

"Tamam, bu burada bitiyor. Bu benim kız arkadaşım, Emerson. Bakışları ve ucuz şutları bırak, anladın mı?" Bakışlarımı daralttım. "Böyle ortaya çıkman Cutler'ın kafasını karıştırıyor. Birkaç gün içinde geleceğini sanıyordum."

"Mark ve ben ayrıldık. Gelip oğlumu görmek istedim. Şu anda ona ihtiyacım var."

Bu kadının taşakları. Sesimi alçaltmak için öne doğru eğildim, öfkemi gizleyemiyordum. "Şu anda ona ihtiyacın mı var? Gerçekten mi?"

"Hepimiz senin gibi olmadığımız için üzgünüm Nash. Ben taştan yapılmadım. Bazen insanlara ihtiyacım oluyor," dedi. "Ailemi özledim."

Gözlerimi sıkarak kapattım ve artan öfkemi bastırmaya çalıştım. "Bunu yapamazsın, Tara. Eğer gelip Cutler'la öğle yemeği yemek istiyorsan, buna izin veririm. Ama burada kalmayacaksın ve oğlumun kafasını karıştırmayacaksın. Oyun yok. Saçmalık yok. Anladın mı?"

Emerson bu durumda ne yapacağını bilemediği için yanımda kaskatı kesildi. Bu Tara için çok uygun bir durumdu. Elbette şimdi, hayatlarımız her zamankinden daha iyiyken ortaya çıkacaktı.

Tanıdığım en bencil kadındı.

"Merak etme baba. Tara bana bir hikâye okuyabilir, tamam mı?" Cutler'ın sesi kafamdaki karmaşayı dağıttı.

Onu burada mı istiyordu?

Bencil olan ben miydim?

Elimi yüzüme sürdüm ve bana hafifçe başını sallayan Emerson'a baktım.

"Evet, tabii dostum. Sana bir hikaye okuyabilir," dedim.

Tara sırtıttı ve yanımdan geçerek Cutler'ı koridorda takip etti. Mutfığa geçtim ve bir bira aldım.

Buzdolabından bir tane alıp Emerson'a uzattı ama o başını hayır anlamında salladı.

Başımı arkaya eğdim ve uzun bir nefes çektim.

"Hey, rahatlamam gerek. Onun geleceğini biliyorduk. Sadece biraz erken geldi," dedi Emerson, eli sırtımda bir aşağı bir yukarı gezinirken.

Yüzümü ona döndüm. "Bu saçmalık. Bunu o planladı. Peki nerede kalsın? Neredeyse gece yarısı oldu. Bir geceliğine burada bizimle kanepede kalmasına izin verelim mi?"

"Ben eve gidip Winnie'yi dışarı çıkaracağım. Bence onu burada, sen ve Cutler'la birlikte kanepede tutmalısın. Bu benim ortasında olmam gereken bir şey değil Nash."

"Ne var? Gitme, bebeğim. Senden bunu yapmanı istiyor." Uzaklaştığını hissedebiliyordum ve Tara'nın ortaya çıkıp her zamanki saçmalıklarını yapması beni çok kızdırmıştı.

"Collin'in geldiği geçen günü hatırlıyor musun, sana bununla başa çıkamam gerektiğini söylemiştim?" dedi, kollarını ortama doladı ve yanağını göğsüme yasladı. "Evet.

Ve onun olduğu her lanet saniyeden nefret ettim. Orada."

"İkimizin de geçmişi var. Bizi buraya getiren de bu, değil mi? Cutler onun kendisine bir kitap okumasını istedi ve buna saygı duymalısın." Yere baktım ve yemin ederim gözlerinde bir şeyin parladığını gördüm. Belki incinmiş ya da kuşkuluydu. Ve eski sevgilimin bunu oraya koymuş olmasından nefret ediyordum. "Bu ilişkiyi keşfetmeyi hak ediyor. Bu onun hayatında eksikti. Ve eğer bunun gerçekleşmesine izin vermezsen kötü adam sen olacaksın. İsteddiği hiçbir şeyi ondan esirgemeyeceğim, o yüzden eve gidiyorum."

"Hey." Çenesinin altına uzandım ve bana bakması için başını kaldırdım. "Seni seviyorum."

"Öyle olduğunu biliyorum." Gülümsedi ama bu zorlamaydı. Sonra parmak uçlarına kalktı ve bana hızlı bir öpücük verdi. "Ben de seni seviyorum. İyi geceler."

Koridordan kahkahalar gelirken kapıdan çıkıp gitti. Verandada durdum ve Emerson'ın bahçede yürüyüşünü izledim.

İçeri döndüğümde koridorda yürüdüm. Kapı aralığında durdum ve Tara'nın farklı karakterler için sesini yükseltip alçaltmasını izledim. Cutler gülüyordu ama hâlâ bir endişe vardı. Omuzları kaskatı kesilmişti ve gülümsemesi zorlamaydı. Yüksek sesle söylemek istemese de rahatsızlığını görebiliyordum.

"Hey, bir gece kalabilirsin. Cutler, gidip yatağıma girmeni istiyorum. Bu gece benimle uyuyabilirsin. Tara burada uyuyabilir."

"Babamın yatağında uyumayı seviyorum." Yumruğunu yukarı doğru kaldırarak çarşafın altından sürünerek çıktı.

Onu odama kadar takip ettim ve yatağına yatırdım. "İyi geceler, dostum. Seni seviyorum. Birazdan geleceğim."

"Baba," dedi ve bana baba demediği için beni hazırlıksız yakaladı.

"Öyle mi?"

"Sence Tara gelecek hafta benim Yıldız Öğrenci Günüm olduğunu bildiği için mi geldi?"

"Bunu bildiğini sanmıyorum. Bunun için burada olmasını ister misin?" diye sordum.

"Sunny büyük günüm için bana tek boynuzlu at kurabiyesi yapacak. Tara'nın burada olacağını bilmiyordum, o yüzden ne yapacağımı bilemiyorum."

"Dinle, bu gece hiçbir şey yapmak zorunda değilsin, tamam mı?" Eğildim ve alnından öptüm. "Uzun bir gün oldu. Birazdan dönerim. Seni seviyorum. Biraz uyu."

"Seni seviyorum, babalık. Sunny'ye mesaj atıp onu da sevdiğimi söyler misin? Veda edemedim."

"Tabii ki yapacağım." Kapıyı kapattım ve mutfığa doğru yürüdüm, orada Tara'nın muffled sesini duydum.

"Umurumda değil, Mark. Bu oyunu iki kişi oynayabilir. Ben ailemle biraz zaman geçireceğim." Evin içinde durdu.

köşesinde bir kadeh şarabını yudumluyor ve burnunun kenarını çimdikliyordu. "Evet, aslına bakarsanız Nash ve Cutler ile birlikte evde kalıyorum."

Varlığımı belli ettim ve yarım kalan biramı lavaboya boşaltmak için tezgâhın etrafından dolaştım, sonra da geri dönüşüm kutusuna attım. Dönüp bana baktı ve aramayı hızla sonlandırdı. "Nash burada ve birlikte takılmak istiyoruz. Benim gitmem gerek."

Telefonunu masaya bıraktı ve kadehini yeniden doldurmak için tezgâha doğru yürüdü.

"Erkek arkadaşını kıskandırmak için beni kullanma. Buraya davet edilmedin. Bana başka seçenek bırakmadın."

"Bu ne şimdi? Artık bir kız arkadaşın var ve ben düşman mıyım?"

"Öyle değil, bunu sen de biliyorsun. Öylece ortaya çıkıp burada kalmayı bekleyemezsiniz. Bizim de kendi hayatlarımız var. Sırf sen ve erkek arkadaşın kavga ediyorsunuz diye gelip her şeyi mahvedemezsiniz. Bir kez olsun yan odadaki küçük çocuğu düşün. Sırf erkek arkadaşını kıskandırmak için onun hayatını zorlaştırma."

"Siktir git, Nash. Hiçbir şey bilmiyorsun." Başını arkaya eğdi ve az önce doldurduğu bardağın tamamını devirdi.

"Yeterince biliyorum. Ne için buradasın, Tara?"

"Oğlumla vakit geçirmek için buradayım. Ve bunu benim için zorlaştırmanı takdir etmiyorum."

"Plansız ziyaretlerinizi sizin için kolaylaştırmadığım için özür dilerim. O çocuğu iki yıldır görmedin. Bu süre zarfında kaç kez aradığını bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabilirim." Omuzlarımı dikleştirerek yaklaştım. "Mesele senin işini kolaylaştırmak değil. Cutler'ın işini kolaylaştırmakla ilgili."

Öne atılıp beni öpmeye çalıştığında beni hazırlıksız yakaladı. Onu bileklerinden yakaladım ve geri çektim. "Ne halt ediyorsun, Tara?"

Bakışları sertleşmişti ve neyin peşinde olduğundan emin değildim. O günden beri bir kez bile takılmamıştık.

Altı yıl önce o kapıdan çıkıp gitti.

"Buraya hâlâ geri dönmeye değer bir ailem olup olmadığını görmek için geldim."

"Seni beklediğimi sanıyorsan hayal görüyorsun." Şarap kadehini elinden aldım ve lavaboya koydum. "Erkek arkadaşın için üzgünsün, o yüzden buraya geldin. Hadi ama Tara. Doğru olanı yap ve Cutler söz konusu olduğunda bencil olma."

"Siktir git, Nash. Bütün gücün sende olduğunu mu sanıyorsun?" Belli ki iki kadeh şarabı kısa sürede bitirdiği için kelimeleri biraz bulanıklaşmıştı.

"Bu güçle ilgili değil. Bu içerideki küçük çocuğun ebeveyni olmakla ilgili," diye tıslayarak koridoru işaret ettim.

"Beni bu kadar çabuk silip atma. Oğlumuz söz konusu olduğunda dayanacak bir bacağın yok. Bunu unutma."

"Az önce bana ne dedin sen?" Yaklaştım, dudaklarımdan zehir akıyordu.

"Ben doğum yaptıktan sonra babalık testi istememiştin. Bu henüz oynanmamış bir kart. O yüzden kararları senin verdiğini düşünmeye başladığında kendine dikkat et."

Koridorda oğlumun odasına doğru yürürken başım döndü, sanki az önce üzerime bomba yağdırmamış gibiydi.

Telefonumu elime aldım ve grup mesajına yazdım.

Tara geldi. Verandamda oturuyordu ve gece kalmak için ısrar etti. Babalığımı sorgulayan bir yorum yaptı. Ben de sakın kalmaya çalışıyorum ama kendimi kaybetmeye hazırım.

NEHİR

Ne oluyor lan? Tepki verme. Hiçbir şey söyleme. Sabah ilk iş orada olacağım. Bu sefer bir şey imzalıyor. Babalığını kafanda tutmayacak.

HAYES

O kızdan hiç hoşlanmamıştım.

ROMEO

Kim bunca zaman uzak kaldıktan sonra kasabaya gelir ve o küçük çocuğu büyüten adamla sikişir?

KING

Sür ya da öl, kardeşim. Yanındayız.

Odama doğru ilerlerken titriyordum ve yatak odasının kapısını kapatıp kilitledim. Çabucak kıyafetlerimi değiştirip yatağa girdim ve yan yatarak küçük oğluma baktım.

Hayatımın ışığı.

Ve ikimizle de bir daha uğraşmaması için ne gerekiyorsa yapardım.

Oyun oynamaktan bıkmıştım.

otuz

...

Emerson

Hiç uyuyamamıştım. Bu panik duygusu beni ele geçirmiş ve bedenimi ele geçiriyordu. Collin'e sürpriz yapmak için işten izin aldığım gün gözümün önüne geldi. Bunu yaptığımı en yakın arkadaşıma bile söylememiştim çünkü iş yerinde kimsenin okulu astığımı öğrenmesini istemiyordum.

Ben uzun saatler çalışıyordum, Collin de bir sürü seyahat ediyordu ve sesi o kadar uzak geliyordu ki bu durum beni geriyordu. Bu yüzden hasta olduğumu söyleyip kahvaltı hazırladım ve kısa mesafeden onun dairesine gittim. Bir gece önce geç geldiği için uyuyacağını biliyordum, bu yüzden yedek anahtarımı kullandım ve yatak odasına gittim.

Her şey hâlâ bulanıktı.

Odasından gelen sesler.

Onun sesi. Gülüşü. İnlemeleri.

Kendi gözlerimle görmemiş olsaydım inanmazdım.

Farah ve Collin onun yatağında çırılçıplak, uzlaşmacı bir pozisyondaydılar ve ben kapıdan dışarı koşmadan önce orada öylece şaşkın şaşkın duruyordum.

Ne yazık ki, hiç beklemediğiniz bir anda halının ayaklarınızın altından çekilebileceğini çok iyi biliyordum.

Ve Tara'nın dün gece ortaya çıkması beni hazırlıksız yakalamıştı. Elbette, Nash beni onun geleceğine hazırlamıştı. Ama bana öyle bir baktı ki. Onlara bakışı

-Sanki onunmuş gibi.

Sanki ona aitlermiş gibi.

Cutler'ın annesiydi. Nash'in çocuğunun annesi.

Bu bir kızın aklını başından alır.

Ben de en iyi yaptığım şeyi yaptım. Rice Krispie ikramlarının tarifini çıkardım ve Cutler'ın bu haftaki büyük günü için çok sayıda tek boynuzlu at Krispies yapmaya başladım. Zaten bunu bugün yapmayı planlamıştım. Belki sabahın üçünde başlamayı planlamamıştım ama uyuyamıyordum ve yemek yapmak her zaman beni sakinleştiren bir şey olmuştu.

Her birini içine koymak için şeffaf küçük poşetler almıştım, üzerlerinde de etiketler vardı:

Beni günün yıldızı yaptığınız için teşekkürler! XO
Cutler Kalp

Ben de bunları poşetleyip etiketliyor ve hazır olsunlar diye donduruyordum.

İhtiyacımın üç katını yapsam ne olur? Kızlara verebilirdim. Ya da Midge'e ikram edebilirdim. Hatta Oscar'a bile, çünkü o benim unlu mamullerime bayılırdı. Janelle'e de bana o güzel çiçekleri getirdiği için bir şeyler borçluydum.

Güneş doğduğunda Winnie'nin dışarı çıkması için arka kapıyı açtım. Nash'ten haber alamamıştım ama annesinin dramıyla uğraşmakla meşgul olduğunu düşündüm.

Winnie'yi içeri çağırdım, tam o sırada yandaki kapının açıldığını duydum. Tara'yı gördüm ve aceleyle içeri girdim. Pencereye doğru ilerledim ve dışarıya baktığımda Cutler'ın pijamalarıyla kaydırağın basamaklarını koşarak çıktığını, Tara'nın da onu aşağıda beklediğini gördüm.

Neden bu kadar acıdı? Cutler için en iyisini istedim. Ve eğer annesiyle bir ilişkisi olması onu mutlu ediyorsa, ben de bunu istemeliydim, değil mi?

Kapıya yaslandım ve yere doğru kayarak ağladım.

Ağladım çünkü bu denklemin neresinde olduğumu bilmiyordum.

Ağladım çünkü tekrar incinmekten korkuyordum.

Ağladım çünkü sadece yirmi dört saat önce hayatımda hiç olmadığım kadar mutluydum.

Gardını indirdiğinde hayat seninle uğraşmanın bir yolunu buluyordu.

Kapım çalındı, yanaklarımı silkeledim ve kapıyı açmadan önce kendimi toparladım.

Cutler ve Tara arka verandamda durdular ve Cutler bana doğru koşarak kollarını bacaklarıma doladı. "Günaydın Sunny. Uyandığımda orada olmadığınız için sana ve Winnie'ye sarılmak istedim."

Sözleri karşısında yüreğim parçalandı ve tek yapabildiğim eğilip ona sarılmak oldu. Hiçbir kelime gelmedi.

"Yan evde oturuyor, yani her zaman gelip komşuna merhaba diyebilirsin." Tara'nın dudakları düz bir çizgi halindeydi ve elleri göğsünün üzerinde kavuşturulmuştu.

"Winnie!" Cutler kanepemin yanından ona doğru koşarken seslendi.

Tara ve ben öylece garip bir şekilde dururken boğazımı temizledim.

"Güzel bir sabah, değil mi?" diye sordu, ben de başımı salladım. "Evet. Airbnb'niz deniz kenarında mı?" Aklıma bir şey gelmedi.

Soracak başka bir şeyim yok.

Kaşlarını kaldırdı. "Değil ama zamanımın çoğunu burada çocuklarımla geçirmeyi planlıyorum. Aslında Magnolia Falls'a geri taşınmayı düşünüyorum."

Konuşamadım; sadece başımı salladım.

Geri mi dönüyordu? Kalıcı olarak mı?

Telefonum çaldı ve tezgâha doğru ilerlediğimde ekranda annemin adını görünce irkildim.

"Cutler, geri dönmeliyiz. Baban bize kahvaltı hazırlıyor. Gidip biraz ailece vakit geçirelim, tamam mı?"

"Tamam. Bizimle yemeğe gelmek ister misin Sunny?" diye sordu bana doğru ilerlerken ve ben de telefonumu sessize aldım.

Başımı iki yana salladım ve boğazıma yerleşen devasa yumruyla savaştım. Artık sürekli burada mı olacaktı? Nash'le uzlaşmaya çalışacak mıydı? Nash onu hor görüyor gibiydi ama o çocuğunun annesiydi.

Cutler'ın hayatındaki o boşluğu dolduracak mıydı? Doldurmaya çok hevesli olduğum boşluğu?

Bunun için ona kızamazdım. O onun annesiydi.

"Ben iyiyim, ama teşekkür ederim." Sesim titrek çıkmıştı ve Tara'nın gözlerindeki zafer parıltısını gördüm. O bir mesaj gönderiyordu ve ben de mesajı alıyordum.

Açık ve net.

Cutler bana bir kez daha sarılırken, "Seni seviyorum Sunny," dedi ve ben de kollarımı ona her zamankinden daha sıkı sardım, tüm o tatlılığı içime çektim.

Tüm o güneş ışığı.

"Ben de seni seviyorum," dedim ayağa kalkarken. Kapıdan çıktılar ve ben de telefonumu alıp koltuğuma yerleştim.

Nash'ten hiç mesaj gelmedi.

Onu suçlayamazdım. Dün gece erken geldiğinde o da benim kadar şaşırmıştı.

Uyanık kalıp konuşmuşlar mıydı? Annemi geri aradım.

"Selam tatlım. Bu sabahki mesajın biraz şifreliydi ve gece yarısı gönderilmiş gibi görünüyordu. Her şey yolunda mı?"

Sesi bana her zaman bir şeyler yapardı. Her zaman güvenilebileceğim bir şekilde beni rahatlattı. İhtiyacım olduğunda kendimi kaybedebileceğim güvenli bir yer sağladı.

"Evet. Sadece şu anda biraz bunalmış durumdayım." Gözyaşlarım akmaya başladığında sesimi sabit tutmaya çalıştım.

"Boston hakkında mı?"

"Elbette. Bu benim için oldukça ağır bir yük. Tara da şehre döndü." Anneme Nash, Cutler ve benimle ilgili olan biten her şeyi anlatmıştım.

"Oh, erken geldi. Birkaç gün içinde gelmesi gerekiyordu, değil mi?"

"Evet. Dün gece eve geldiğimizde oradaydı. Bugüne kadar Airbnb'sine girememiş, o yüzden orada kalması gerekmiş."

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Eminim bu yüzden kendini biraz keyifsiz hissediyorsundur?"

"Öyle de diyebilirsin." Sözlerim bir hıçkırıkla kesildi. "Nash'e güveniyorum; mesele bu değil."

"Ne hakkında, tatlım?"

Kanepede yanıma sokulan Winnie'nin yumuşak tüylerinde elimi gezdirirken iç geçirdim. "Ben sadece... Tekrar gafil avlanmak istemiyorum, anlıyor musun? Nerede yaşayacağımı bilmiyorum ve bir planım olmamasına alışkın değilim. Ama henüz bunu göremiyorum."

"Neyi gördün?"

"Genellikle ne yapacağımı bilirim. Her zaman böyle bir planım vardı ve sonuncusu paramparça oldu," dedim ağlamaklı bir kahkaha atarak. "Ve bu daha iyisi içindi, bu yüzden şikayet etmiyorum. Ama artık kendime güvenmiyorum. Ya yine kalp acısına doğru yürüyorsam?"

"Az önce Nash'e güvendiğini söyledin ama kendine güvenmiyorsun. Yani şüphe duyduğun kişi sen misin?"

"Belki de. Sadece onu Cutler'la görünce kendimi büyük bir pislik gibi hissediyorum." Sözlerim hıçkırıklarla kesildi ve içimdekileri döküverdim.

"Emmy, konuş benimle. Neden bir pislik gibi davranıyorsun?"

"Çünkü kıskancım, anne. Ben hiç kıskanç biri olmadım. Farah nişanlımla yattığında bile

kıskançlık hissettim. İhanetti. Ve öfke. Hepsini rahatlama izledi." Birkaç nefes aldım ve nefesimi sakinleştirdim. "Ama bu kesinlikle kıskançlık. Sanki onları benden alabilirmiş ve ben bu kayıptan sağ çıkamazmışım gibi."

"Her şeyin bir nedeni olduğunu söylerim ya hani?"

"Evet," dedim gözlerimi devirerek ve burnumu silmek için sehpa uzandım.

"Belki de gelecek, Boston ve şimdiye kadar boğuştuğunuz her şey hakkında ne yapacağınıza karar vermenize yardımcı olması için bunun olması gerekiyordu."

"Nasıl yani? Kafam şimdi her zamankinden daha karışık."

"Hayır, değilsin. Çünkü artık sizin için en önemli şeyin ne olduğunu biliyorsunuz. Bu da ilk sorunu çözüyor. Kalbin Magnolia Falls'ta gibi görünüyor."

"Evet, erkek arkadaşımın eski sevgilisi de öyle. O da buraya taşınabileceğini söyledi. Onunla rekabet edemem. O Cutler'ın annesi. Nash'in bebek annesi."

"Emerson," dedi, sesi sertti.

"Anne," diye taklit ettim aynı sertlikte bir ses tonuyla.

"Bence birkaç günlüğüne eve gelmelisin ve bunu halledelim. Bırak bu zamanı onlar geçirsin ve sen de bunu izleme ızdırabından kurtul, tamam mı?"

"Bu benim Emmy'im mi?" Babamın sesini duydum ve annem ona olan bitenin kısa versiyonunu anlattı. Ben daha bir şey söyleyemeden babam telefonu annemin elinden kaptı.

"Hey, bebeğim," dedi.

"Selam, baba."

"Bridger'a mesaj attım bile. Bize ne zaman ayrılmak istediğini söyle, o da helikopterle gelip seni alsın, böylece o yolculuğu yapmak zorunda kalmazsın, tamam mı? Eve gel, tatlım. Seni özledik."

Başımı salladım. "Tamam. Biraz uyumaya çalışacağım ve uyandığımda nasıl hissedeceğime bakacağım."

"Pekala. Seni seviyorum, bebeğim."

"Ben de seni seviyorum."

Annem de aynı duygularla bağırdı ve ben de aramayı sonlandırdım. Winnie'yi koridordan geçirdim ve tekrar yatağa tırmanıp uykunun beni ele geçirmesine izin verdim.

Yavru köpek öpücükleriyle uyandım ve yuvarlandığımda öğle yemeği vaktinin çoktan geçtiğini ve birkaç saat uyuduğumu gördüm.

Nash'ten hâlâ mesaj yok. Belli ki tehlike çanları çalıyordu, çünkü adam sürekli mesaj atıyor ya da arıyordu ve bu haftalardır böyle devam ediyordu.

Bir şeyler farklıydı.

Büyük kız külotumu yukarı çekmeye ve ona mesaj atmaya karar verdim.

Hey, sadece kontrol etmek istedim. İyi misin?

ATAN KALP

Hayır. İşler gerçekten boka sardı.

Bu ne anlama geliyor? Bir şey mi oldu?

ATAN KALP

Bir sürü boktan şey oluyor. Seni de içine çekmek istemem ama şu anda bununla ilgilenmem gerekiyor.

Yardım
edebilir
miyim?

ATAN KALP

Hayır. Sadece biraz zamana
ihtiyacım var, tamam mı?

Bu da ne demek oluyor? Zamana mı ihtiyacı vardı? Benden uzakta mı?

Onun hakkında ne hissettiğini anlamanın
zamanı geldi mi?

Neden suratına bir tokat yemiş gibi
hissediyorsun?

Anladım. Sorun
değil.

ATAN KALP

Teşekkür
ederim.

Teşekkür mü edeyim? Bu kadar mıydı?
Seni seviyorum yok mu?

Gömdüğümü sandığım her güvensizlik çirkin yüzünü gösterdi.

Evin içinde dolaşıp kendime bir fincan kahve yaptım ve bir kez daha pencereden dışarı baktım. Yan tarafta hiçbir hareket yoktu ve her şey sessiz görünüyordu.

Muhtemelen günü birlikte geçiriyorlardı. Yeniden bağlanıyorlardı.

Zamana ihtiyacı vardı.

Bu onun çocuğunun annesiydi.

Telefonum çaldı ve kızlardan gelen grup mesajını görmek için aşağıya baktım.

DEMI

Nasılsın, Em? İyi misin?

Belli ki neler olduğunu biliyorlardı.

Ben iyiyim. Dün geceki parti harikaydı, Saylor. Üzgünüm, kaçmak zorunda kaldık.

YAKUT

Parti harikaydı. Ama odadaki fili görmezden gelmeyelim.

PEYTON

Belli ki döngünün dışındayım. Fil Nash'in penisi mi?

Gülmeye başladım ama gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü.

DEMI

Filin adı Tara. Şehre geri döndü.

YAKUT

Ve görünüşe göre Nash'i oldukça kızdırmış.

DEMI

Ona nasıl ulaşacağını çok iyi biliyor.

Bu ne anlama geliyordu? Geri döndüğü için mi? Duyguları konusunda kafası karışık olduğu için mi? Ben de

tamamen dışında tutulduğumu itiraf etmekten utanıyordum. Bana güvenmiyordu. Benden uzak durmak istiyordu.

PEYTON

Kahretsin. Berbat bir durum. Her şey hakkında ne hissediyorsun, Em?

Boktan. Gergin. Korkmuş. Güvensiz. Kızgın. Üzgün. Bu her şeyi açıklıyor.

Yer istiyor, ben de ona bunu vereceğim. Hafta sonu için Rosewood River'a gidiyorum. Sanırım ailemle biraz vakit geçirmek bana iyi gelecek.

DEMI

Çok özür dilerim. Gelmemizi ister misin?

Hayır, ben iyiyim. Yine de teşekkür ederim. Toplanır toplanmaz gideceğim.

YAKUT

Sıkı dur kızım. Şu anda bazı şeylerle uğraşıyor.

Sonra iki kuzenimin de dahil olduğu kardeş grubu metnime bir mesaj yazdı.

Eve dönmek istiyorum.

EASTON

Ne oldu lan?

BRIDGER

Helikopter zaten orada ve bekliyor. Babam eve gelmek isteyebileceğini söyledikten sonra gönderdim.

RAFE

Seni özledim, Emmy. Yanındayız.

CLARK

Kimin kıçını tekmelemem gerekiyor? Hâlâ o boktan eski sevgilinin yüzünü göstermesini bekliyorum.

ARCHER

Sadece eve git. Melody teyzesiyle biraz vakit geçirebilir.

AXEL

Seni hangardan alırım, sen de bana kimi avlamam ve yürüyemeyecek hale gelene kadar dövmem gerektiğini söylersin.

CLARK

Cesedi seve seve saklarım.

EASTON

Bu suçlayıcı kanıtı grup sohbetine koymayalım. Pazar yemeğine saklayalım. <winky face emoji>

Gözlerimi devirdim ve güldüm çünkü onlar hep böyleydi. Haftalık çantamı alıp Winnie'nin yiyecek ve ikramlarını paketledim ve arabaya binip hangara doğru yola çıktık. Eve gitmek genellikle beni rahatlatırdı. Ama her nedense eve dönüyormuşum gibi hissetmedim. Evden ayrılıyormuşum gibi hissettim.

otuz bir

...

Nash

Ben doğum yaptıktan sonra babalık testi istememiştin.

O on kelime kelimenin tam anlamıyla hayatımı alt üst etmişti. Hiç uyumamıştım ve sersemlemiştim.

Bu çocuk benim
dünyamdı. O ve
Emerson.

İkisini de kaybetme düşüncesine dayanamazdım. Hayatta olmaz. Ve şu anda, cehennem gibi savaşmam ve Tara'nın onu benden almak için yapabileceği hiçbir şey olmadığından emin olmam gerekiyordu.

Uyandı ve bana bomba atmamış gibi davranmaya çalıştı. Cutler'ı salıncakta itmeyi teklif etti, sanki bu noktada nasıl anne olunacağına dair bir fikri varmış gibi. Buradaydı çünkü erkek arkadaşıyla bir şeyler yaşıyorlardı. Evcilik oynamak istiyordu ve benim onun oyunlarıyla işim bitmişti.

Sanki büyük, mutlu bir aileymişiz gibi davranarak içeri gelirdi. Değildik. Yakınından bile geçmedik.

Ona arabasına binip kendi kahvaltısını yapmasını söyledim. Bu pek iyi gitmemiştii ve umurumda da değildi. River benimle ofisinde buluşacaktı, ben de Cutler'ı babamın evine bırakacaktım.

Bu benim uyanış çağrım olmuştu.

Bana kartlarını göstermişti. İstedğini elde etmek için bunu başıma kakacaktı ve bu kadınla aramda sınırlar koymam gerekiyordu. Hayatı darmadağın olduğunda oğlumun hayatına girip çıkamazdı.

River haklıydı. Bunu uzun zaman önce yapmalıydık.

Ofisine girdiğimde çoktan masasının başına geçmişti. Resepsiyon görevlisi Cassie hafta sonu olduğu için bugün izinliydi.

Karşısındaki sandalyeye çöktüm, tam o sırada bir gürültü koptu ve Kingston, Romeo ve Hayes kapıdan içeri girdiler. Elleri kahve ve simit vardı.

"Hepinizin gelmesine gerek yoktu," dedim.

"Bin ya da öl, orospu çocuğu. Biz her zaman geliriz," diye homurdandı Hayes.

Kingston ve Romeo içecekleri dağıttı ve Hayes her birimize içinde simit olan birer çanta verdi.

"Teşekkürler çocuklar. Aklımı kaybediyorum."

"Tamam, seçeneklerimize bakıyordum," dedi River, fincanı yerine koymadan önce kahvesinden bir yudum alarak. "Tek bir kuruş nafaka ödemedi ve çocuğun hayatına hiçbir şekilde dahil olmadı."

"Doğru." Uzun bir nefes aldım.

Babalık mı? Hâlâ o kartı oynamasını aklım almıyor. Fokur fokur kaynıyordum.

"Yani onu buraya getireceğiz ve kendi elimizi oynayacağız." River sandalyesinde arkasına yaslandı. "Beni dinle kardeşim. O sadece seni kızdırmaya çalışıyor. Bunların hiçbirini gerçekleştirecek kararlılığa sahip değil. Her bir ya da iki yılda bir kasabaya geliyor ve ne kadar kalıyor... iki gün mü? Yok artık. Ayakları yere basmıyor."

"Ya babalık testi isterse?" Söylediğim kelimelerden nefret ederek sordum.

"Peki, onu almak konusunda kendine ne kadar güveniyorsun?" diye sordu.

"Yani, o aylar boyunca birlikteydik ve başka biriyle birlikte olduğunu sanmıyorum. Ama bu kadınla kim bilir." Başımı salladım. "O çocuğun benim olduğunu biliyorum. Bunu kanıtlamak için hiçbir zaman bir teste ihtiyacım olmadı. Kollarıma verildiği andan itibaren o benimdi." Sesim titriyordu ve bu beni sinirlendiriyordu. "Onu kaybedemem."

"Dostum," dedi Kingston, duvarın dibinde durduğu yerden bana doğru ilerlerken, beni ayağa kaldırıp kollarına çekti. "Cutler senin oğlun. Bunu içten içe biliyorum. O bizim ailemiz. Bu dünyaya geldiği günden beri öyle."

"Lanet olası Tara," diye tısladı Hayes. "Buraya gelip seninle uğraşmaya nasıl da cüret ediyor. Cutler'la. Onunla biraz konuşmama izin vermeye ne dersin?"

"Bu berbat bir fikir." River başını salladı. "Ona bize karşı kullanabileceği hiçbir şey veremeyiz."

Romeo dolaptan birkaç sandalye aldı ve o, Kingston ve Hayes hep birlikte oturdular.

"Seçeneklerimiz neler?" Romeo sordu.

"Onu buraya getireceğiz. Ona babalık testi yapmaktan mutluluk duyacağımızı söyleyeceğiz çünkü doğum belgesinde senin adın yazıyor ve bu çocuğu sen büyütüyorsun. Babası olmadığınızı düşünmek için hiçbir sebep yok. Bu yüzden testi yapmayı teklif ediyoruz ve ayrıca ona altı yıllık nafaka borcunu ve gelecekteki ödemeler için bir anlaşma sunuyoruz."

"Bunu yapmak istemeyecektir."

"Doğru. Böylece velayetin tamamını sana devretmesini sağlayacağız. Bunu zaten yapıyorsun. Bu seni korur. Cutler'ı korur. Canının istediği zaman kasabaya gelip kararları o veremez."

Başımı salladım ve yüzümü ellerimin arasına gömdüm. "Çok yorulduğum çocuklar. Cutler'a tutunmaya çalışıyorum. Emerson'a tutunmaya çalışıyorum. Sonunda doğru hissettiren bu aileye. Ve sonunda ikisini de kaybedebilirim."

Kingston ve Romeo yeniden ayağa kalkmış, yanağımdan bir damla gözyaşı süzülürken önümde çömelmişlerdi.

Kingston, "Kimseyi kaybetmiyorsunuz," dedi.

"Beni dinle, Nash." Hayes'in sesi, önümde durmak için hareket ettiğinde kafamın içindeki gürültüyü kırdı. "Sen tanıdığım en iyi babasın. Kimse o çocuğu senden alamaz. Ve Emerson, o kadın seni ve o küçük çocuğu seviyor. Bu yüzden kavga ediyoruz. Yaptığımız şey bu."

Elimi tuttu ve beni kendine doğru çekerek ayağa kaldırdı. Romeo ve Kingston da ona katılıp kollarını bize doladığında kolları bana dolandı.

"Sikeyim. Siz aptal pislikler çok yumuşaksınız." River geldi ve bize çarptı.

Başımı kaldırıp kardeşlerime baktım. Çocuğumun doğduğu gün ve o günden beri her gün yanımda olan dört adam. Her birine teker teker baktım.

"Kavga ediyoruz," dedim.

"Kavga ediyoruz lan!" Kingston bağırdı, hepimiz güldük ve ben ağlayacak hale geldiğim için utanarak yüzümü buruşturdum.

River masasına geri döndü, Romeo ve Kingston da yerlerine oturmadan önce beni omuzumdan alkışladılar. Hayes bir mendil alıp bana uzattı.

"Al bakalım. Kendini temizle kardeşim. Şu mevsimsel alerjiler tam bir baş belası," dedi kıkırdayarak.

Başımı salladım.

Her şey yoluna girecekti.

River ve ben birkaç saatimizi bir sözleşme hazırlayarak ve her şeyi çözerek geçirdik.

Tara, Cutler'ı görmek istediği için bir düzine kez aramıştı.

Ama artık kararları o vermiyordu.

Cutler ve benim onunla Golden Goose'da akşam yemeği için buluşacağımızı söyledim. Ona teklif edeceğim şey buydu. Ve pazartesi günü River'ın ofisinde olması gerekiyordu.

Cutler'ı okula bıraktı, çünkü yeni bir dizi kural yürürlüğe girecekti. İki seçeneği vardı: Belgeleri imzalayacak ya da nafaka ödemeye başlayacaktı.

Evrakları imzalaması için çok dua ettim.

Onun parasını istemiyordum.

Ben sadece oğlumu istedim.

Cutler'ı almaya gidiyordum ama önce eve gittim. Emerson'la konuşmak istedim. Bu sabah kısa kesmiştim ve eminim onu korkutmuştum. Eski sevgilimin ortaya çıkması kimse için hoş bir şey değildi. Ama Emerson benim ona yaptığım açıklamadan çok daha fazlasını hak ediyordu.

Arka kapıyı çaldım ama cevap vermedi. Anahtarımı kullandım ve içeri girdim.

Emerson

yok.

Winnie yok.

Sikeyim.

Garajı kontrol ettim, arabası gitmişti.

Hey, nereye gittin? Seninle konuşmaya geldim.

Birkaç dakika bekledim ama cevap vermedi. Mesaj okundu olarak görünmüyordu, belki de telefonu kapalıydı. Bir mesaj daha gönderdim. Bu sabah söylemem gereken şey buydu.

Bir sürü boktan şey oluyor ama bunların seninle bir ilgisi yok. Seni seviyorum.

Seni seviyorum,
güzelim.

Bunu iki kez söylüyorum çünkü bu sabah söylemem gereken şey buydu.

Saate baktım ve inledim. Oğlumu alıp Golden Goose'a gitmem gerekiyordu.

Babama yapmaya karar verdiğimiz şeyin kısa versiyonunu anlatmak zorunda kalmıştım. Gergindi; bunu gözlerinden anlayabiliyordum.

Emerson'ı sormuştu, ben de ondan kendimi toparlamam için bana biraz zaman vermesini istediğimi söylemiştim.

"Dinle, o kızla tanışana kadar kadın zevkinin boktan olduğunu düşünüyordum. Sakın berbat etme. O bir kaleci," dedi, bizi kamyonetime doğru götürürken.

"Farkındayım. Ne gerekiyorsa yapacağım," dedim ve beni kucakladı ki bu onun için normal bir şey değildi. Babam pek duygusal bir adam değildi.

"Mutlu olmayı hak ediyorsun evlat. Sen gerçekten iyi bir adamsın. Her şey yoluna girecek."

"Teşekkürler," dedim, elimi kaldırdım ve Cutler camdan el sallayarak veda ederken kamyonetime bindim ve araba yolundan aşağı indim.

"Emerson yemeğe geliyor mu?"

"Hayır, bu gece değil dostum. Sadece Tara. Seninle biraz vakit geçirmek istiyor."

"Tara'nın Emerson'dan hoşlandığını sanmıyorum. Bu sabah ona iyi davranmadı," dedi.

"Bu sabah Emerson'ı gördün mü?"

"Evet. Ona ve Winnie'ye sarılmak istedim. Biz ayrıldıktan sonra Tara bana kızdı."

Direksiyonu daha sıkı kavradım. "Bu ne demek oluyor, sana kızdı mı?"

"Emerson'a onu sevdiğimi söyledim ve Tara bundan hoşlanmadı."

"Ne dedi?"

"Onun benim annem olduğunu ve Emerson'ın hiç kimse olduğunu söyledi. Ben de onun hiç kimse olmadığını ve babamla onu sevdiğimizi söylediğimde bana küçük bir velet olduğumu söyledi."

Bu lanet kadın bir daha bensiz çocuğumun yanına bile yaklaşamayacaktı.

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun, değil mi?" Golden Goose'a yanaşıp yüzümü ona döndüğümde sordum. "Ve kimi istersen onu sevebilirsin. Buna Tara karar vermiyor."

"Biliyorum baba. Gelmiş geçmiş en iyi çocuğu sen yetiştirdin, unuttun mu?" Kemerini çözerken kıkırdadı ve öne doğru eğilerek bana beşlik çaktı. "Emerson'a buraya bizimle birlikte olmak için taşındığını söylemiş olsa da uzun süre kalacağını sanmıyorum. Sanırım o şeyleri Sunny'ne onu rahatsız etmek için söyledi."

"Emerson'a buraya taşınacağını mı söyledi?"

"Evet. Ama gideceğini sanmıyorum. Biz dışarıdayken erkek arkadaşını arayıp durdu, sanırım yakında eve gitmek istiyor."

Dediğim gibi, oğlum yaşlı bir ruh. İnsanları okumakta iyidir.

Lokantaya girdiğimizde uzaktan Tara'yı gördüm ve bize el salladı. Midge bana onaylamayan bir bakış attı, ben de ona aynı bakışla karşılık verdim. Tara'nın burada olmasından ben de memnun değildim.

"Cutler'ı beş dakikalığına yanında tutabilir misin, böylece akşam yemeği için bize katılmadan önce Tara ile konuşabilirim?"

"Elbette. Yıllardır bu çocuğu işe almaya çalışıyorum," dedi Midge gülerek ve Cutler ona gülümseyerek baktı. "Haydi, Beefcake. Güncellememiz gereken bir oturma planı var."

Kolunu yumrukladı ve ben de telefonunda bir şeyler yazmakta olan Tara'ya doğru ilerledim.

"Cutler'ın huysuz Midge'le ne işi var?" diye tısladı. "O kadına katlanamıyorum."

"O bize katılmadan önce seninle bir dakikaya ihtiyacım vardı."

"Onu bütün gün benden uzak tuttuğun için mutlu değilim Nash," dedi, onunla ve onun saçmalıklarıyla işimin bittiğinden tamamen habersizdi.

Öne doğru eğildim. "Mutlu değil misin? Çok zenginsin, Tara. Evime geliyorsun ve sanki hiçbir şey ifade etmiyormuş gibi babalık kartını bırakıyorsun. Çünkü anne olmak senin için hiçbir şey ifade etmiyor. Ama baba olmak benim için her şey demek. Bu yüzden testinizi seve seve yaparım, çünkü o çocuk benim. Ama sana bunun nasıl sonuçlanacağını anlatmama izin ver," dedim, ağzı açık, gözleri kocaman otururken sesim buz gibiydi.

"Test konusunda şaka yapıyordum. İstemiyorum. Elbette onun babasısınız ve harika bir babasınsınız."

"Bu konuda çok haklısın. O yüzden bir daha buraya gelip bunu sorgulama, duydun mu beni?" Bakışlarımı kısmıştım. "Pazartesi sabahı benimle River'ın ofisinde buluşacaksın çünkü işler ileriye doğru değişiyor."

"Nasıl yani?"

"Ya son altı yılın nafakasını geri ödeyecek ve bundan sonra da nafaka ödemeyi kabul edeceksin ya da velayetin tamamını bana devredeceksin. Buraya hiçbir şey için gelmedin. Doğum günleri, Noel, okulun ilk günü ya da beyzbol maçları. Hiçbiri için. Bu yüzden kasabaya gelip taleplerde bulunamazsın." Öfkemi bastırmak için elimden geleni yaparak parmağımla onu işaret ettim. "Ve eğer çocuğuma bir daha velet dersen ya da kafasını daha fazla karıştırırsan, onu bir daha görmeyeceksin. Anladın mı?"

Orada öylece oturmuş, az önce söylediklerimi düşünerek bana bakıyordu. "Bunun sebebi kız arkadaşın, değil mi?"

"Bunun nedeni senin boktan bir anne ve boktan bir insan olman. Bu kadar basit, Tara. Buna izin verdim çünkü onu benden almak için bir şey yapmandan korkuyordum ama yapamazsın. O benim ve bunu sen de biliyorsun."

"Tamam. Bunu düşüneceğim ve Pazartesi günü seninle buluşup ne karar verdiğimi sana bildireceğim. Ama Mark da benimle gelecek. Bana davranışlarından hoşlanmıyor, o yüzden şehre geliyor."

Bir kahkaha attım. "Tabii ki öyle. Tam da gitmeniz gereken zamanda."

"Buradan bir yolculuğa çıkıyoruz, o yüzden kalmayacağım. Zaten işler umduğum gibi gitmedi."

"Hey, Tara," dedim yakınıma eğilip sesimi alçak tutarak.

"Öyle mi?"

"Benimle savaşmak istiyorsan Pazartesi günü bir avukat getir, çünkü bunları imzalamazsan sana tebliğ ettireceğim."

Kağıtlar o zaman ve orada. Sen buradayken bu iş bitecek. Başka oyun yok."

Birkaç saniyeliğine gözlerini kaçırdı. "Buradayken onu görebilir miyim?"

"Öyle bir şey olmayacak. Yarın küçük bir geziye çıkıyoruz ve Pazartesi döneceğiz. O yüzden buradayken Mark'la geçirdiğin zamanın tadını çıkar."

"İyi. Zaten çocukları sevmiyor. Bu yüzden kavga ediyorduk. Onu küçük bir çocukla takılmanın eğlenceli olduğuna ikna etmeye çalışıyorum."

İnanılır gibi değil.

"Biz kız arkadaş değiliz, Tara. Hüzünlü şarkını sikine takan birine söyle. Ve o çocuk buraya geldiğinde, söyledikleriyle ilgileniyormuş gibi yapsan iyi edersin. Bir saatliğine numara yap, ben de yemeğin sonuna kadar oturmasına izin vereyim. Ama ona yan gözle bile bakarsan, buradan gideriz."

"İşte bu yüzden birlikte değiliz, Nash. Beni hiç anlamadın."

Kıkırdadım. "Açıkçası, hala bilmiyorum."

Elimi kaldırdım ve Midge'in dikkatini çektim. İçimi bir rahatlama duygusu kapladı, çünkü bunun neredeyse sona erdiğini biliyordum.

Oğlum için savaşmayacaktı.

Ebeveyn olmak söz konusu olduğunda, onun için mücadele eden tek kişi hep ben oldum.

Ve bu asla değişmeyecekti.

otuz iki

...

Emerson

EBEVEYNLERİMİN evi, dünyanın en mutlu yeri olma açısından Disneyland'a eşdeğerdi. Her zaman bir sürü insan, bir sürü kaos ve bir sürü yiyecek ve içecek olurdu.

Teyzem ve eniştem yandaki evde yaşıyorlardı, bu yüzden iki ev arasında her zaman büyük bir parti olurdu. Çocukların hepsi kasabada kendi başlarına yaşıyorlardı ama dün gece beni görmeye gelmişlerdi ve bu gece de burada olacaktı. Arada sırada birkaçı bundan kaçmaya çalışsa da, Pazar yemekleri Chadwick'lerin evinin vazgeçilmeziydi.

Eve dönmek tam da ihtiyacım olan şeydi. Düğünün iptal edilmesinin ve tüm kasabanın olan bitenin kirli ayrıntılarını bilmesinin utancı yüzünden aylardır Rosewood River'dan uzak duruyordum.

Meğer artık pek de umurumda değilmiş. Şimdi çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor.

Hayatın işleyişi çok tuhaf. Bir şey çok büyük gelebilir, ta ki bir sonraki büyük şey olana kadar ve sonra son şeyi hatırlamazsınız.

Nash'e aşık olmuştum. Gerçek, derin, ruhumu ezen bir aşk.

Genç yaşta yaşadığım aşktan farklıydı.

Bu gerçektir. Nash Heart'ın benim geleceğim olduğuna dair aklımda hiçbir şüphe yoktu.

Ve Cutler Heart... O da benimdi. Belki doğduğu gün onunla birlikte başladığım geleneksel anlamda değil. Ama önemli olan şekilde benimdi.

Annemle her şeyi konuşmuştuk ve bana neyin en önemli olduğunu hatırlatmıştı.

"Sonunda gerçek anlaşmayı bulduğuna sevindim, tatlım. Çünkü her zaman yerleştiğinden endişeleniyordum." "Neden hiçbir şey söylemedin?"

"Çünkü onun doğru kişi olduğu konusunda kendinden çok emindim. Collin de iyiydi, yani o yaptığını yapmadan önce." Kıkırdadı. "Ama o heyecanı hiç görmedim. Çocuklarımin her birinin deneyimlemesini istediğim o derin sevgiyi."

Başımı salladım. "Evet. Sonunda neden bahsettiğini anladığım için mutluyum."

"Çocuğunun hayatında neredeyse hiç rol oynamayan bir kadının bu kadar özel bir şeyi elinden almasına izin vermeyin. Bunu bulmak nadirdir ve bunun için savaşmanız gerekir."

"Evet, hafta sonu için uzakta olmak bile bazı şeyleri fark etmemi sağladı."

"Anlat bana."

"Eskiden ülkenin en iyi hastanesinde çalışmak için çok kararlıydım ve mesai harcayıp bir şeyler kanıtlamak istiyordum - bunu kime kanıtladığımı bile bilmiyordum." Omuz silktim. "Ama şimdi, bir hayatım olmasını sevdiğimi fark ettim. İşe gitmeyi ve çocukların daha iyi hissetmelerine yardımcı olmayı seviyorum ama eve gelmeyi de seviyorum. Nash ve Cutler ile akşam yemeği yemeyi seviyorum. Gölde yüzmeyi ve lokantaya yürümeyi seviyorum."

Elimi sıktı. "Sonunda yaşıyorsun, Emerson. Ve bundan hoşlanıyorsun. İş için yaşıyordun, çünkü özel hayatın pek tatmin edici değildi."

Doğru olmasına rağmen güldüm. "Bir ailem olsun istiyorum. Arkadaşlarımla takılmak, Cutler için partiler düzenlemek, beyzbol maçlarına gitmek ve yatmadan önce ona masallar okumak istiyorum."

Gülümsedi. "Nash ile konuştun mu?"

Dün bana mesaj atmıştı, telefonum kapalıydı ve dün gece geç saatlerde gördüm.

"Ona geri mesaj attım ve bunu çözmesi için ona biraz zaman tanıdığımı ve bana ihtiyacı olduğunda yanında olacağımı söyledim. Henüz geri dönmedi ve bu sorun değil. Beni sevdiğini biliyorum ve önemli olan da bu."

"Hayattaki en önemli şey budur, tatlım. Etrafını iyi insanlarla çevrelemek. Sevdiğin ve seni seven insanlarla. Her şey aileyle ilgili."

Bridger mutfağa girip annemle beni yanaklarımızdan öperken, "Ah, evlat," diye inledi. "Ailenin her şey olduğu konuşması bu mu?"

Babam köşeden gelip Bridger'ı kucağına alırken annem bulaşık havlusuyla ona vurdu. "Burada onlardan iki tane var, Ellie. Bu da bir başlangıç."

"Ne zamandan beri bu kadar hüzünlüsün ihtiyar?" Bridger babama sordu, o da gözlerini devirdi.

"Hey, ben karısı ve çocukları için deli olan bir adamım. Oyunumda utanılacak bir şey yok," dedi babam annemi mutfakta döndürerek. Anneme arkadan sarıldı ve annemin başı kahkahalarla geriye düştü.

"Çocuklarınız buradayken siz ikiniz lütfen PG'yi koruyabilir misiniz?" Bridger homurdandı.

"Hey, hey, hey... Buradaki son kişi ben değilim," dedi Clark, onu dün gece görmüş olmama rağmen beni kucağına çekerken. Hokey sezonunun ortasındaydı ama bu hafta birkaç gün izinliydi, o yüzden eve gelmişti. Clark Los Angeles'ta profesyonel bir hokey takımında oynuyordu ama San Francisco'daki yerel bir takıma transfer olmak için görüşmeler yapıyordu. Hep Lions için oynamak istemişti.

"Bu yüzden mi kapıyı suratımıza kapattın? Sonuncu olmadığından emin olmak istediğin için mi?" Ağabeyim Rafe, kuzenim Axel'le birlikte içeri girerken homurdandı; Axel durup beni başımdan öptükten sonra sarılırken hâlâ gülüyordu.

Isabelle Teyze ve Carlisle Amca kucaklarında küçük Melody ile kapıdan içeri girdiler. Hayatımda gördüğüm en şirin bebektir ve tam babası arkalarından içeri girerken onu kucağıma aldım. Kuzenim Archer iri yarı, huysuz ve ciddi bir adamdı ama küçük kızını tek başına büyütüyor ve harika bir iş çıkarıyordu. Onunla ve Nash'le tanışmak ve tek ebeveynlik meselesini konuşmak için sabırsızlanıyordum. Gerçi Archer'ın çocuğunun annesiyle olan hikâyesi farklıydı ve bu kadar içine kapanmasının nedenlerinden biri de buydu.

Annem bana ve teyzeme birer kadeh şarap doldururken, "Herkes gerçekten zamanında burada mı?" dedi. Çocuklar istedikleri içkiyi almak için bara doğru ilerlediler.

Ailemin evi, tamamen yeniledikleri kocaman eski bir çiftlik eviydi. Burada büyümüştüm ve bu duvarların içindeki anılar saymakla bitmezdi. Birkaç atımızın olduğu bir ahırımız ve günlerce sürecektir bir arazimiz vardı. Burayı seviyordum ama artık evim gibi hissetmiyordum.

Magnolia Falls'a dönmek için sabırsızlanıyordum ve bu akşam yemekten sonra uçacaktım, çünkü yarınki Yıldız Öğrenci Günü için Cutler'a o tek boynuzlu at Krispies'lerden getirecektim, eğer yaptığım son şey olsaydı.

Tara'nın orada olması önemli değildi.

Cutler'ı mutlu edecekse, hepimizin orada olmasını umuyordum.

Ama onun orada olması benim de orada olamayacağım anlamına gelmiyordu. O küçük çocukla kendi ilişkimi kurmuştum ve o da bu ikramları istiyordu ve onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım.

"Easton'ı hâlâ özleyorsunuz," dedim telefonumu elime alıp ondan gelen mesajı görünce. "Oh, koştuğunu söyledi

O yüzden yemeğe onsuz başlayalım, o da müsait olduğunda gelir."

Annem başını salladı ve kıkırdadı. "Birileri her zaman geç kalır. Genelde Bridger olur."

"Hey, bunu duydum. Buraya ilk gelen bendim." Elinde bir bardak viskiyle mutfağa girdi. "Ama açlıktan ölüyorum, umarım ona biraz yiyecek ayırırız."

"Lütfen. Annem küçük bir ülkeyi doyuracak kadar yemek yapıyor," dedi Rafe, annem babamın ızgaradan getirdiği ızgara tavuk göğsü ve biftek tabağını ona uzatırken. Herkes salatadan patates püresine ve ekmeklere kadar bir tabak bir şey kaptı ve masaya taşıdı.

Yemek odasındaki büyük çiftlik masasında her zaman aile usulü yemek yerdik. Melody babasıyla benim aramda oturmak istedi ve ben de onun için küçük tavuk parçaları kesmeye başladım.

"Bilin bakalım bu sabah kimi gördüm?" dedi Rafe, tabaklar masanın etrafında dolaştırılırken.

"Kim?" diye sordu babam.

"Colon Waterstone." Masadakiler kahkahalara boğuldu, çünkü onun adını yanlış telaffuz etmeye bayılıyorlardı. Collin bunu hiçbir zaman komik bulmadı ama bu, çocukların ona işkence etmesini asla engellemedi. "Kasabada kışında bir sopa varmış gibi dolaşıyordu."

"Senden onu rahat bırakmanı istediğimi sanıyordum. Artık onun hakkında konuşmak istemiyorum. Hepimiz hayatımıza devam ettik." Omuz silktim. "Bırak eve gelsin ve ailesini görsün. Siz onu korkutuyorsunuz."

"Hâlâ iki bacağı var, bu yüzden onu rahat bırakıyorum."

"Ondan hiç hoşlanmadım. Bunu sana söylemek istemedim,

Çünkü o adamla evleniyordun. Ama kabul edelim, o kendini beğenmişin tekiydi-" Bridger durakladı ve yeğenimize baktı. "Gösterişçi bir varsayım."

Masanın etrafından daha fazla kahkaha yükseldi.

"Katılıyorum. Seni ateşleyecek bir erkeğe ihtiyacın var, Emmy. O adam çok sıkıcı ve yumuşaktı." Archer gözlerini devirdi.

"Evet, Collin erkek gibi bir adam değildi, buna hiç şüphe yok," dedi Clark. "Annemin beni cezalandırdığı zamanı hatırlıyor musun, çünkü ona bazı hareketler göstermek için adamı buza çıkarmıştım ve o benimle ve çocuklarla yirmi dakika bile dayanamamıştı?"

"Burnunu kırmadın mı?" diye sordu babam, sanki onu kutlamak istermiş gibi elindeki bardağı havaya kaldırarak.

Daha fazla kahkaha.

Gözlerimi devirdim. "Burnunu kırmışsın. Yeniden yaptırmak zorunda kaldı."

"O zaman bu bir galibiyetti." Sırıttı. "Easton yeni erkek arkadaşının bize daha çok benzediğini söylüyor. Gerçek bir erkekle çıkmanın zamanı gelmişti."

"Onu savunmak gerekirse, sadece bir tanesiyle çıktı ve o da biraz salaktı, ama onu kıyaslayacak hiçbir şeyi yoktu. Neyse ki bu kez farklı bir yol izliyor," dedi Rafe, sanki bu konuşma hiç de aşağılayıcı değilmiş gibi.

"Bir kez olsun benim işime karışmasanız nasıl olur?" Tabağıma biraz salata koyarken tersledim.

Yüksek sesli kahkahalar odayı doldurdu.

"Bu hüsnükuruntu, aşkım," dedi Isabelle Teyze.

Annem kıkırdarak, "Her zaman senin işine özellikle yatırım yaptılar, değil mi?" dedi.

"Ben buradayım!" Easton evin diğer tarafından bağırdı. "Ve yanımda bir sürpriz getirdim."

Clark, "Umarım seksi, bekâr bir kadındır," deyince annem göğsüne bir şaplak attı.

Bridger bir parça tavuğu çatallayıp ağzına atarken, "Umarım biraz huzur ve sessizlik olur," diye homurdandı.

"Merhaba Sunny." Cutler odaya girdi, bakışları masada beni arıyordu. Ayağa kalkmıştım ve kollarıma atlamadan önce bana doğru koştu.

"Burada ne yapıyorsun?" Kollarımı ona sararken sordum.

"Helikopteri sizi bulmak için buraya getirdik," dedi.

Easton gülerek Bridger'ı kastederek, "Evet, koca huysuz bunu teklif etmekte gecikmedi," dedi.

Easton yanında Nash'le birlikte odaya girdi ve ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı.

"Hey," dedi Nash, bakışları benimkilere kilitlenerek. "Kardeşin bizi bırakmayı teklif edecek kadar kibardı."

"Önce kışını tekmelemeyi teklif ettim, sonra o durumu açıkladı ve yolculuk da ondan sonra geldi." Bridger ayağa kalktı ve Nash ile tokalaştı, ardından Cutler'ı ayağa kaldırırken ona elini uzattı.

"O yanlış bir şey yapmadı, bu yüzden neden bedensel zarar vermeyi önerdiğinizi anlamıyorum." Annem Nash'e doğru yürümeden önce başını salladı. "Sizinle tanıştığım gerçekten memnun oldum. Yemeğe zamanında gelebilmene sevindim."

Küçük elini benimkinin içinde tutan Cutler'a aynısını yapmadan önce ona sarıldı.

Easton gülerek, "Bridger önce öfkeyle liderlik etmeyi seviyor, sonra yumuşuyor," dedi.

Herkes kendini tanıttı ama ben hâlâ şaşkın bir şekilde orada dikiliyordum. "Siz burada ne yapıyorsunuz?"

"Annen bizi Pazar yemeğine davet etti." Nash sırtıttı. "Seninle konuşmam gerekiyordu ve yarına kadar beklemek istemedim."

Isabelle Teyze ellerini birbirine sürterek, "Bu çok romantik," diye fısıldadı.

"Oğlum, bu ailenin sırrı olmadığını çabucak öğreneceksin. O yüzden şimdi her şeyi ortaya döksen iyi olur, sonra da yemek yiyebiliriz," dedi babam kaşlarını kaldırarak.

"Burada konuşmanıza gerek yok. Dışarı çıkabiliriz." Yüzüne geniş bir sırıtış yayılırken elini uzattım.

"Easton bunun benim ailedeki vaftiz törenim olduğunu söyledi, o yüzden söyleyeceklerimi burada söyleyeceğim." Nash boğazını temizledi.

"Bastır Pops!" Cutler kaşlarını salladı.

"Buradayım çünkü seni özledim. Seni seviyorum. Tara'nın ortaya çıkması kesinlikle biraz stres yarattı.

Bunu sonra konuşuruz," dedi ve Cutler'a bakarak ayrıntıları oğlunun önünde paylaşmak istemediğini belli etti. Ama sonra Nash sanki bu kısmı atlamak için izin istemiş gibi masanın etrafına baktı.

Clark, "Bununla yaşayabiliriz," dedi ve herkes biraz daha güldü.

"Devam edin." Bridger kaşlarını kaldırdı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Vay be, ne zorlu bir kalabalık." Nash sırtıttı. "Annenin her şeyin bir nedeni olduğunu söylediğini biliyor musun?"

"Evet." Ona daha da yaklaştım çünkü daha fazla dayanamıyordum.

Aramızda herhangi bir mesafe olduğunu.

"Tara'nın geri dönmesi, hayatımın ileriye dönük olarak nasıl görünmesini istediğime iyice bakmamı sağladı. Hayatımdaki en önemli iki insan tam karşımda duruyor."

Easton yanımda durmak için hareket etti, bu da göz kırpıp oturmak için hareket etmeden önce masanın etrafında daha fazla kahkaha patlamasına neden oldu.

"Sen ve Cutler için ateşin içinden geçeceğim. Var olduğunu bile bilmediğim bir boşluğu doldurdun. Kulağa ne kadar klişe gelse de, sen beni tamamlıyorsun, Emerson. Bizi tamamlıyorsun. Sen bizi bir aile yapan eksik parçasın," dedi ve Cutler yanımda dururken bana yaklaşıp boştaki elime uzandı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Biliyorum, güzelim. Bundan bir an bile şüphe etmedim." Alnımdan öptü. "Bu yüzden, ileride kimsenin bizi incitecek bir şey yapamayacağından emin olmak için bir şeyler yaptım. Bu da benim için en önemli şeyin birlikte olmamız olduğunu fark etmemi sağladı. Bu yüzden senden uzakta bir yıl geçirmek istemiyorum." Bakışları benimkileri tuttu. "Eğer Boston seni mutlu edecekse, Cutler ve ben bu taşınmayı seninle birlikte yapmayı kabul ettik. King işi yürütecek ve geri kalanını kalmak isteyip istemediğimize karar verdikten sonra çözeceğiz."

Başımı salladım, gözlerimden yaşlar süzülüyordu.

"Ağlama bebeğim. Bu iyi bir şey. Seninle gurur duyuyorum ve istediğin her şeye sahip olmanı istiyorum."

"Vay be. Bu adam çok iyi," dedi Rafe ve annem onu susturdu, belli ki bu anı hiçbir şeyin bölmesini istemiyordu.

"Babalık. Masada oturan o küçük kıza cehennem dememelisin," diye fısıldadı Cutler ve herkes kıkırdadı.

"Oh, kahretsin. Özür dilerim. Kahretsin, yine yaptım."

"Bana güvenin, o bir kurt sürüsü tarafından yetiştiriliyor. Birinin ayağı ilk kez kaymıyor," dedi Archer. "Devam et. Kuzenime yaltaklanmanı dinlemek hoşuma gidiyor. O bunu hak ediyor."

"Aynen yle," dedi Easton ve Cutler da kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Daha fazla tutamadım. "Boston'a taşınmak istemiyorum."

"Ne var? Neden? Bu senin hayalindeki hastane."

"Hayatım tatmin olmamışken bu benim hayalimdi. İş için yaşıyordum çünkü eve dönecek heyecan verici bir şeyim yoktu." Omuz silktim, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu. "Ama dn bana işi teklif ettiler ve programın ve saatlerin üzerinden geçtiklerinde - bir hastanede yaşamak istemiyorum. Deniz kenarında, çocuklarımla birlikte yaşamak istiyorum. Magnolia Falls'ta kendi muayenehanem olsun, hastalarımı şahsen tanıyayım istiyorum. Her akşam yemeğinde evde olmak, gl kenarında yemek yemek, Cutler's Star Student Day'e gitmek ve hafta sonları arkadaşlarımızla barbekü yapmak istiyorum. Bir hayat istiyorum Nash. Seninle bir hayat istiyorum."

Gözleri doldu ve başını salladı. "Seni hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama bunu sorgulamıyorum. Ama şunu bil ki, fikrini değiştirirsen biz de varız. Değil mi Cutler?"

"Evet. Sunny bizim kızımız. O nereye giderse biz de oraya gideriz." "O nereye giderse biz de oraya gideriz," diye fısıldadı. "Her zaman."

Easton, "Umarım şu anda masaya gider ve yemeye başlar çünkü açlıktan ölüyorum," dedi.

Annem herkesin yerini değiştirdi ve Cutler'ı yanımdaki sandalyeye oturttu, Nash için de diğer tarafımda bir yer açtı.

"Siz yemeğe başlayın. Hemen döneceğiz," dedim ve Cutler'ı yanağından öperek babasını yemek odasından çıkarıp mutfağa götürdüm.

Duvara yaslandım ve ona baktım. "Seni seviyorum. Buraya geldiğin için teşekkür ederim."

Elimi eline aldı ve kalbinin üzerine koydu.
Kalbim çarpıyor.

"Bu senin için atıyor. Seni seviyorum."

Ona gülümsedim. "Seyirci istemedim ama şu anda beni öpmene ihtiyacım var. Seni özledim."

Babam mutfağa girip boğazını temizlediği sırada eğildi ve ağzımı kendi ağzıyla kapattı.

"Aileye hoş geldin Nash." Onu omzundan alkışladı.

"Öpücüğü mahvetmenin yolu bu, baba," diye homurdandım.

"Görünüşe göre ikinizin bunun için bir ömrü var."
Kıkırdadı.

Ve haklıydı.

Bu sadece başlangıçtı.

otuz üç

...

Nash

HAFTA SONU bulanık geçmişti ve en iyi şekilde sona ermişti. Emerson'ın kardeşi Easton'a ulaştıktan sonra, benim ve Cutler'ın Rosewood River'a gelmemizi ayarlamıştı.

Tanıştığımız o ilk günden beri arkadaşlık ve birkaç kez mesajlaşmıştık. Harika bir adamdı ve anlaşıldığı üzere tüm ailesi de harikaydı.

Bu beni şaşırtmadı. Benim kızım en iyisiydi ve elbette ona tapan bir ailesi olacaktı.

Bugün büyük bir gündü çünkü Cutler'ın okuldaki Yıldız Öğrenci Günü'ydü ve onu bıraktıktan sonra River'ın ofisinde Tara ile görüşmemiz gerekiyordu.

Emerson, Cutler'la birlikte banyodaydı ve Yıldız Öğrenci Günü için saçını şekillendirmesine yardım ediyordu. Bu çocuk bu özel anlar için yaşıyordu ve bunları onunla birlikte kutlamak isteyen bir kadın bulmuştu.

"Ne düşünüyorsun, babalık?" Banyodan çıkarken tam bir mafya babası gibi görünüyordu. Beyaz düğmeli bir ceket, siyah deri bir palto, koyu renk bir kot pantolon ve siyah elbise ayakkabıları giymişti ve saçları jöleli ve düzgündü.

Emerson ona sanki hayatında gördüğü en mükemmel şeymiş gibi bakıyordu.

"Harika görünüyorsun, dostum."

"Sunny'nin gömleğine bak," dedi.

Emerson şişirilmiş onu göğüs Dışarı, ve onu tee
Oku:

Beefcake'in Kızı.

Oğlumun takıntılı olduğu bu pirinç patlaklarıyla dolu bir sepeti vardı. Ne yapacağını ve bunu onun için nasıl özel hale getireceğini bilmesi beni gururlandırmadı desem yalan olur.

"Hoşuma gitti," dedim kaşlarımı sallayarak çünkü kızım muhteşemdi.

"Güzel. Gidip giymen gereken uyumlu bir tişörtün var." Tezgâha doğru ilerledi ve bar taburesinin üzerinde duran tişörtü bana fırlattı.

Beefcake's Pops.

Bunlar Sharpie ile yazılmamıştı. Onları önceden hazırlamıştı.

Ve buna bayıldım.

Saçma tişörtümü giymeye gittim ve üçümüz okula doğru yola çıktık. Normalde öğretmene mağazadan aldığım ikramları verir ve işe koyulurdum ama bugün sınıfın önünde birlikte fotoğraf çektirdik ve tüm çocuklar ne getirdiğini görmek için koşarak geldi.

Sınıf arkadaşları çocuk doktorlarına merhaba demek için yanlarına geldiklerinde Cutler Emerson'a gülümsedi. Burada ünlü sayılırdı.

Görünüşe göre, evdeyken Doktor Dolby'yi arayıp fikrini değiştirdiğini ve Magnolia Falls'ta kalmak istediğini söylemiş. Bana, fikrini değiştireceğinden emin olduğu için başka kimseyle görüşmediğini söylediğinde çok gülmüştüm. Eğer kadın giderse geri dönüp işe alım sürecine yeniden başlayacağını düşünmüştü.

Muayenehanesini devralmasını istediği kişiye bulmuştu ve onu elinde tutmaya kararlıydı.

Tıpkı benim gibi.

"Yıldız Öğrenci Günümü en iyi hale getirdiğin için teşekkürler. Üzgünüm, babalık. Ama Emerson en iyi ikramları yapar," dedi Cutler ve ona veda etmek için eğildi.

"Biliyorum. Unicorn Krispies benim ilgi alanıma girmiyor." Kıkırdadım.

"İyi günler dilerim. Seni okuldan sonra alırsın, tamam mı?" Emerson eğilip onun yanağına bir öpücük kondurdu.

Elini elime aldığında ve okuldan çıkarken gözlerinin duygudan ıslandığını fark ettim.

"İyi misin?" Ben sordum.

"Evet." Yolcu kapısını açtığında yüzünü bana döndü. "Bu gerçekten çok özeldi. Onun yanında olmayı çok sevdim."

"O da bayıldı. Oğlumun yanında olduğun için teşekkür ederim." Ofisine doğru giderken "Elbette," dedi.

"Daha sonraya kadar girmeyeceğim. Doktor ilgileniyor. Eğer senin için de uygunsa bugün seninle orada olmak istiyorum."

Dur işaretinde durup ona baktım. "Bundan emin misin? Tara'nın üstesinden gelmesi gereken çok şey var ve erkek arkadaşı da orada olacak, bu yüzden işler çirkinleşebilir."

"Bu işte birlikteyiz. Bu işler böyle yürür. İyi ve kötü. Yanında olmak istiyorum."

Ve ben de tam olarak onun olmasını istediğim yerdeydim. "Teşekkür ederim."

Boğazımı temizledim.

River'ın hukuk bürosunun yanındaki park yerine girdiğimde, "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, ben iyiyim. Erkeklerden başka kimseye güvenmeye alışık değilim. Bu yüzden sana her ihtiyacım olduğunda ortaya çıkarak beni hazırlıksız yakalıyorsun."

"Buna alışın. Hiçbir yere gitmiyorum." Sırtıttı ve ben de arabadan atlayıp kapısını tutmak için yanına geldim.

"Alışmak için ihtiyaç duyduğum en kolay şey." Onu arabaya doğru bastırdım ve geri çekip içeri götürmeden önce öptüm.

River'ın asistanı Cassie, biz içeri girdiğimizde ona bir fincan kahve uzatıyordu ve o da burnunun kenarını sıkarak sakince ona yanlışı yaptığını söylemeye çalışıyordu. Tekrar söylüyorum. Siparişi üç kez tekrarlayıp fincanı alıp giderken gülmemek için kendimi zor tuttum.

"Hey," dedi ve Emerson'ı kucaklamak için kendine çekmeden önce omzuma vurmak için yanıma geldi. "Siz ikiniz kahve sipariş ederseniz, en iyisi sade sipariş etmek olabilir."

Cassie elinde kahveyle dönüp siparişlerimizi alırken kıkırdadık.

İki sade kahve.

Konferans salonuna doğru ilerledik ve Cassie'nin Tara'yı getirdiği gibi yerimize oturduk, hemen arkasında erkek arkadaşı olduğunu tahmin ettiğim adam vardı, yasal temsilcisi yoktu.

Şok edici.

Bugünün ne hakkında olduğunu anlamasına yardımcı olacak birini bulmayı yeterince önemsemedi. Birini tutabilir ya da kendisini temsil edecek birini bulana kadar randevuyu ertelemek için iletişime geçebilirdi. Ama bunu yapmak için asla zaman ayırmazdı.

Bu beni şaşırtmamalı.

Hiç umursamamıştı, değil mi?

"Hey," dedi Tara, gözlerini Emerson'a dikip ona doğru bakmadan önce.

Masanın altında kız arkadaşımın elini buldum ve parmaklarımızı birbirine geçirdim. "Bu benim kocam, Mark."

River tekrar Tara'ya döndüğünde River ve ben şaşkınlık dolu bir bakış paylaştık. "Evli olduğunuzu fark etmemiştim. O halde bu ikinizi de etkileyecek."

"Bir yılı aşkın süredir evliyiz. Bu yüzden karıma kimse tarafından kötü davranılmasına müsamaha göstermeyeceğim," dedi Mark ve ben

Gülmemi engellemek için elimle ağzımı kapattım ve kesinlikle fark etti.

O kurban değildi.

"Ve konseyin hazır bulunmamasını mı tercih ediyorsunuz?" River dosyasını açarken sordu.

"Mark ve ben kendi adımıza konuşabiliriz." Tara öne doğru eğildi, gülümsemesi zorlamaydı. "Babalık testi yaptırmaya gerek yok; Cutler'ın senin oğlun olduğunu biliyorum. Bunu söylememeliydim."

"Özür dilemene gerek yok bebeğim. Üzgündün," dedi Mark onun eline uzanarak.

"Oğlunu seven bir adama söylenecek en boktan şeydi ve bu tehlikeli bir oyun, Tara. Ama böylesi daha iyi çünkü bu işin artık bir sonuca varmasının zamanı gelmişti," dedim.

"Anlamı?"

"İşler böyle yürüyecek." River görevi devraldı ve her birine bir paket uzattı. "Bunlar velayeti almanız durumunda ödeyeceğiniz nafaka miktarları. Ayrıca ileride de nafaka ödemeniz beklenecek. Oğlunuz için tek bir kuruş bile ödemediniz ve tüm mali ve duygusal sorumluluk, bunu severek yapan müvekkilimin omuzlarına yüklendi. Bunu yapmaya devam etmek istiyor."

Kocası önüne konan sayfalarındaki rakamlara ağzı açık bakarken, "Peki, o zaman aramızdaki anlaşmaya devam etmek istiyorsa neden ona ödeme yapayım?" diye sordu.

Saçmalama, ahmak. Çocuk yetiştirmek pahalıdır.

"Bunu ödemeyeceğiz. O çocuğu birkaç yılda bir görüyor, o yüzden ödemeye gerek yok. Çocuk istemediğimizden, sahip olduğunuz anlaşmayı koruyabilirsiniz," diye tısladı cılız pislik ve Tara omuz silkti.

Emerson masanın altından elimi sıktı.

"Harika. O zaman tüm velayeti Nash'e devretmen gerekecek. Bu da demek oluyor ki şehre gelip

Cutler'ı ne zaman ve ne sıklıkta göreceğinize karar veremezsiniz. Bu hakkınızdan vazgeçiyorsunuz ama zaten yıllar önce vazgeçmiştiniz. Bu sadece müvekkilimi ve oğlunu korumak için bir formalite."

"Oğlumuz," dedi Tara ve Mark ona bir tür uyarı gibi görünen bir bakış fırlattı.

"Doğum belgesinde adın var ama o küçük çocuğa annelik yapmadın ve bunu biliyorsun," dedim. Sesim eşit ve sakindi ve yargılamaktan kaçındım çünkü onunla mantıklı bir şekilde konuşmaya çalışmak istiyordum. "Hadi ama Tara. Burada doğru olanı yap. Onun hayatının bir parçası olmak istemiyorsun, bu yüzden ilişkinizde işler her ters gittiğinde gelip onun kafasını karıştıramazsın."

Oda sessizliğe gömüldü ve uzun bir süre pencereden dışarı baktı.

"O haklı," dedi Mark, sesini alçak tutarak. "Bizim kendi hayatlarımız var ve bu kasabayı ya da içindeki insanları kapsamıyor. Bunu kendin de söyledin."

"Bu onu önemsemediğim anlamına gelmiyor." Tekrar bana baktı, çenesi yukarıdaydı.

"Kimse onu önemsemediğini söylemiyor. Onu doğru şeyi yapacak kadar önemsemediğini umuyordum," dedim.

"Dinleyin, burada sizi yargılamak ya da umurunuzda olup olmadığını tartışmak için bulunmuyoruz. Bu noktada bu yasal bir mesele. Ya sorumluluk alırsınız, ki buna mali sorumluluk da dahildir, ya da kağıtları imzalar ve onu yetiştiren adamın bunu yapmaya devam etmesine izin verirsiniz," dedi River, velayet sözleşmesini masaya doğru iterken.

"Peki ya arada bir kasabaya gelip merhaba demek istersem?" diye sordu.

"Sonra Nash'i ararsınız ve bir ziyaret planlarsınız. Ama her ikisinden de talepte bulunmayacak ya da kafa oyunları oynamayacaksınız. Gerçek şu ki, oğlunuz için adım attığı için bu adama teşekkür etmelisiniz. Cutler tanıdığım en iyi çocuk. Kocaman bir kalbi var, akıllı, nazik, çocuğunuzun olmasını istediğiniz her şey onda var. Ve bunun sebebi

Nash'in yaptığı iş. Her gün ve her gün. O küçük çocuk için elinden geleni yaptı ve eğer oğlunuza gerçekten bakarsanız bunu görürsünüz," dedi River, gözlerini ona dikerek.

Sözleri karşısında göğsüm sıkışmıştı.

Tek istediğim küçük oğlumu yetiştirirken iyi bir iş çıkarmaktı. Hayatta başardığım tek şey bu olsaydı, bu bir zafer olurdu.

Oğlum hakkında bu şekilde konuştuğunu duymak beni çok etkiledi.

Çünkü Cutler dünyadaki en iyi çocuktur. River'ın az önce söylediği her şey ve daha fazlasıydı.

Tara'nın gözleri hafifçe yaşardı ve başını salladı. "O gerçekten iyi bir çocuk, Nash."

"Öyle," dedim ve Emerson'ın masanın altındaki elimi tutuşu yeniden sıkılaştı.

"O zaman sadece kağıtları imzalayın. Hiçbir şey değişmeyecek. Birkaç yılda bir ziyarete gelemeyeceğini söylemiyor. Ama en azından çocuk için para ödemek zorunda kalmayacağız." Mark bir kolunu onun omzuna doladı.

Sözleri karşısında hem rahatlamış hem de kırılmıştım.

Oğlumun hayatıma kattığı mutluluğa biçebileceğim hiçbir fiyat yoktu. Sadece onu yanımda tutmak için sahip olduğum her şeyi ve ölene kadar kazandığım her kuruşu vermem gerektiğini söyleseydiniz, bu hiç de zor olmazdı.

Her şeyimi verirdim.

Ama herkes böyle hissetmiyordu ve Tara onunla hiçbir zaman annelik bağı kuramamıştı. Bazen bir parçam onu paylaşmak zorunda olmadığım için rahatladığı için kendimi suçlu hissediyordum. Oğlumun tam zamanlı olarak yanımda olmasını seviyordum.

Böyle olmasaydı ne yapardım bilmiyordum.

Tara kalemi eline aldı ve imzasını attı. "Hiçbir zaman anne olmak istemedim, biliyor musun?"

Başımı salladım. "Anlıyorum."

"Ama bu onun için en iyisini istemediğim anlamına gelmiyor."

"Anlaşıldı," dedi River ve masanın öbür ucuna uzanıp kâğıt parçasını aldı. Bakışları benimkilerle buluştuğunda yüzünde beliren rahatlama ifadesini kaçırmadım.

"Yani bu gece geç saatlerde kasabadan ayrılacağız." Tara omuz silkti. "Ona veda edebilir miyim?"

Emerson yine masanın altında elimi sıkıyor, beni doğru olanı yapmaya teşvik ediyordu. Nazik bir şey. "Emerson'la birlikte onu okuldan erken alsak nasıl olur? okula gidip yola çıkmadan önce Golden Goose'da milkshake içmek için buluşalım mı?" Kızımın dudaklarının köşesinin hafifçe yukarı kalktığını görmek için ona bakarak söyledim.

Tara Mark'a döndü. "Veda edebilmek için bunu yapmak istiyorum."

"Herkesi ısmarlamadığımız sürece," diye homurdandı kocası ve kafasını koparmamak için kendimi zor tuttum. Lokantada bu iki pislikle oturmaya hiç niyetim yoktu. Ama bunu Cutler için yapıyordum, böylece neden veda etmediğini merak etmeyecekti.

"Sallanmayı seve seve kabul ederim," dedim ve River bir kahkaha attı.

"Özür dilerim. Sadece-" River başını salladı. "Bazı insanlar çok sinirli oluyor."

Ne tür bir dondurma alacaklarını tartışmaya başladıklarından, bu yorum doğrudan kafalarının üzerinden geçti.

Dördümüz arasında sevgi yoktu ama en önemli şey oğluma duyduğum sevgiydi.

İstemediğim zamanlarda bile doğru olanı yapmak için zorlamamın nedeni buydu.

Bir saat sonra lokantada buluşmak üzere anlaştık ve Emerson'la birlikte süperstar öğrencimizi erkenden almak üzere okula doğru yola çıktık.

Bizi gördüğünde çok heyecanlandı.

Ona neden gittiğimizi söylemedim, sadece onu kutlamak istediğimizi söyledim.

Lokantanın iki blok ötesine park ettik ve Cutler Emerson'la benim aramda yürüdü, ikimizin de birer eli vardı

bize gününü anlattı.

Cutler, "Bütün çocuklar ailemin şimdiye kadarki en havalı atıştırmalıkları gönderdiğini söylüyor," dediğinde göğsüm onun sözleri karşısında sıkışıp çökecekmiş gibi oldu.

Emerson ona gülümserken yüzünde bir gülümseme belirdi. "Artık her yıl yeni ve havalı atıştırmalıklar bulmamız gerekecek, çünkü sürekli daha iyiye gitmemiz gerekecek."

Kapıyı çekip açtım ve ailemi içeri kadar takip ettim.

Bu ikisi benim tüm dünyam.

Sıkı tutunacak ve yolculuğun tadını çıkaracaktım.

Lokantanın etrafına bakındım ve Tara ile Mark'ı göremedim ama arka taraftaki büyük kabini istedim.

O gün hiç gelmediler ve eski eşim trafiğe takılmamak için yola çıkmaları gerektiğini söyleyen bir mesaj gönderdi.

Ama bunların hiçbiri önemli değildi, çünkü oğlum aslında onun nereye gittiğini hiç sormadı.

Çünkü ihtiyacı olan her şey burada vardı. Ve benim de.

Epilog

...

Emerson

Magnolia Falls'da bir KİŞ DÜĞÜNÜ olabildiğince iyiydi. Saylor kendi mülklerinde evlenmek istiyordu ve Kingston da karısının istediğı her şeye sahip olmasını istiyordu. Yer karla kaplıydı ve alanı sıcak tutmak için endüstriyel ısıtıcıları olan birkaç çadırları vardı ve her şey kış beyazı ve tatil temalıydı. Hayes, Saylor'ı evlendirmişti ve Kingston ile Saylor yeminlerini okuduklarında odada tek bir kuru göz bile yoktu.

O ikisini çevreleyen aşkı hissedebiliyordunuz. Resepsiyonları şimdiye kadar katıldıklarımın en büyüğüdü. Kasabadaki herkes gelmişti ve hepsi de herkesin yakından tanıdığı yıldız oyun kurucu Lincoln Hendrix'e yaltaklanıyordu. Romeo'nun erkek kardeşi ve eşi Brinkley'i tanımaktan gerçekten keyif almıştım ama Nash ve ben kendimizi Cage Reynolds ve eşi Presley ile aynı masada bulduk ve çocuklarımızın birbirlerinden uzak duramadıkları gerçeğine ağzımız açık bakıyorduk.

Küçük Gracie Reynolds Cutler'la sonbaharda, Cage ve Presley, Brinkley ve Lincoln'le birlikte Lincoln'ün Romeo'ya yakın bir yerde ev sahibi olabilmek için satın almak istediğı bir çiftliğı görmek üzere kasabaya geldiklerinde tanışmıştı.

Kingston ve Saylor'ın düğününe katılmak için okuldan eve gelen kız kardeşi Tia da.

Nash ve Kingston burayı yenileyeceklerdi ve birkaç hafta önce Cottonwood Cove'a gittiğimizde Saylor ve ben Presley'in en iyi arkadaşı Lola ile ortak sahibi olduğu Tranquility Day Spa'yı deneyebildiğimiz için iyi arkadaş olmuşlardı.

Presley, oğlu kucağında uyurken, "Onu nasıl döndürdüğüne bir bakın," dedi. Küçük melek henüz birkaç aylıktı ve Gracie küçük kardeşine tapıyordu.

"Onun hakkında konuşmayı hiç bırakmıyor. Sanırım J.T. yeni kankası hakkında duyduklarından bıktı." Nash bir kahkaha attı.

"Gezegende küçük kızımı dans pistinde döndürmesine izin verebileceğim tek çocuk o," diye homurdandı Cage. "Ama ben büyük bir Beefcake hayranıyım."

Gülümsedim. "Çok sevimliler. Düğüne geleceğiniz için çok heyecanlıydı. Yüzükleri koridorda taşırken onu görmesini istedi."

Presley, "Bunu hayatta kaçırmazdık," dedi. "Onların bu özel gününe dahil olduğumuz için çok heyecanlıydık."

"Güzel bir düğündü, ha?" Nash, parmaklarımız iç içe geçerken elinin benimkini bulduğunu söyledi.

"Çok güzeldi." Dans pistine baktım, Gracie'nin Cutler'ı döndürmeye çalışmasını izliyordum; Cutler'ın etrafında dönme fikrinden hoşlanmadığı belliydi, ama buna razı oldu.

Onu kendi çocuğummuş gibi sevdim ve bir bakıma öyleydi de. Her şeyin bir sebebi vardır.

Nash ve Cutler'la birlikte Magnolia Falls'a ait olduğumu biliyordum.

Parti devam ederken herkesle birlikte ziyaret ettik.

River, Ruby, Demi ve Romeo masaya bize katılmak için geldiler.

Demi bana bir bakış attı ve ben de onun bakışlarını takip ederek kardeşi Slade'in Peyton'la yavaşça dans ettiği dans pistine gittim.

"Sanırım orada bir şeyler oluyor," diye fısıldadı bana.

Kesinlikle haklıydı. Peyton her zaman Slade ile takılmak için bir bahane bulurdu.

"Sanırım haklısın. Senin için sorun olur mu?" diye sordum. "Evet. Ayıklık konusunda gerçekten iyi gidiyor.

O

Romeo ile spor salonunda çalışmayı seviyor ve Romeo da ona deli oluyor gibi görünüyor. Bu noktada neden bana çıktıklarını söylemediklerini anlamıyorum."

"Sorun değil. Onunla birlikteyken kıvrınmasını izlemek hoşuma gidiyor ve fark edip etmediğinizi görmek için sürekli göz ucuyla bakıyor," dedi Ruby kahkahalar atarak. "Bu çok komik."

Tam o sırada, Peyton eli Slade'inkinde, bize doğru yürüdü. "Demi. Sana söylememiz gereken bir şey var."

"Gerçekten mi?" Demi şaşırmış gibi yaparak, "Gerçekten mi?" dedi.

"Söyle ona Slade." Peyton yanındaki adama kaşlarını kaldırdı.

"Neden bu kadar büyütülüyor bilmiyorum ama Peyt'le çıkıyoruz. Benim senin onayına ihtiyacım yok ama onun var gibi görünüyor. Ben de artık gizlice dolaşmayacağım."

"Bebeğim, bu olabileceği kadar iyi yapılmadı." Peyton kaşlarını kaldırdı ve adam onu öne doğru çekerek dudaklarına bir öpücük kondurdu. Hepimiz gülümseyerek onları izliyorduk.

"Benim onayımı aldın ama belki de henüz benim önümde öpüşmeyelim." Demi histerik bir kahkaha atıyordu, Romeo ayağa kalktı, aceleyle yanına gitti ve önünde eğildi. Ellerini Demi'nin sevimli yuvarlak göbeğinin üzerine koydu, neredeyse komik olan bu endişe dolu bakış.

Romeo, "Oğlumuz annesinin gülmesine bayılıyor," dedi.

Kısa bir süre önce cinsiyet belirleme partisi yapmıştık ve bir erkek çocukları olacaktı. Hepimiz onlar için çok heyecanlıydık ama Cutler, kendi deyimiyle yeni bir kardeşe sahip olacağı için en heyecanlı kişi gibi görünüyordu.

"Her güldüğünde, hıçkırdığında ya da öksürdüğünde karnını mı tutacaksın?" Hayes masada bize katılıp yanıma bir sandalye çekerken homurdandı.

"Evet. Bu ufaklık çok aktif. Sürekli etrafta dolaşıyor ve ben buna bayılıyorum."

Nash ensemi okşarken, "Şu anda seninle dalga geçmeyi çok istiyorum ama anlıyorum," dedi. "Hey, John Cook'un sonunda emekli olduğunu açıkladığını duydum."

Hayes yavaşça başını salladı. "Evet. Birkaç ay içinde emekli olacak. Lenny de ben de bu pozisyon için adayız ama o herif şu anda resmen kampanya yürütüyor. Karısının yemek ve bağış toplamayı ne kadar sevdiğinden bahsedip duruyor ve ben bununla rekabet edemem. İstemediğimden de eminim."

"Oyunu oyna, kardeşim. İşinde çok iyisin. Terfiyi hak ediyorsun. Belki de Trish Windsor'la çabucak evlenebilirsin," dedi River kahkahalar arasında. Nash bana onun Hayes'in peşini bırakmayan bir kadın olduğunu ve ne zaman yanına gelse ondan kaçtığını anlatmıştı.

"O kadınla yalnız kalmaktansa rütbemin düşürülmesini tercih ederim."

Beni bağlamaya çalıştı, hatırladın mı? Bu tür şeylerle ilgilenmiyorum." "Bağlayan sen olmadığın sürece, değil mi?" Romeo

Hayes bir peçeteyi toparlayıp ona fırlattı. "Onun gibi bir şey." Hayes omuz silkti.

River birasından uzun bir yudum alarak, "Abe Wilson'la ilgili üzücü haberler var," dedi. "Savannah'nın cenazesi için eve gelip gelmeyeceğini merak ediyorum."

"Savannah kim?" Ben sordum.

"Savannah Abbott biz büyürken Hayes'in bitişiğinde yaşıyordu. O ve Hayes - buna ne diyorsun bebeğim? Ayrılmaz olduklarında mı?" Romeo şimdi Demi'yi kucağına oturtmuş, onun karnını okşuyordu.

"Kankalar, bebeğim."

"Pfft." Hayes tiksintiyle başını salladı. "Kanka kelimesini lügatımda kullanmıyorum. Komşuyduk ve birbirimize göz kulak olurduk. Sonra ailesiyle ilgili tüm o boktan şeyler oldu ve o da sessizliğe gömüldü."

Ruby gülerek, "Ahhh... seni hayalete çevirdi," dedi.

"Her neyse. Ne istersen onu söyle." Hayes gözlerini dans pistine dikmişti ama çok uzaklarda görünüyordu.

"İkiniz çok yakındınız. Kate'in bu arkadaşlığı ne kadar kıskandığı konusunda ikinizin acımasız kavgalar ettiğinizi hatırlıyorum," dedi Nash. Hayes'in itfaiyedeki iş arkadaşıyla yatan eski nişanlısı hakkında beni bilgilendirmişti. Gerçek bir iş parçasına benziyordu.

"Evet, Kate her şey hakkında atıp tutmayı severdi. Onu Lenny'ye sanki günlük işiymiş gibi binerken yakalamadan çok önce tepelere kaçmalıydım."

Etrafımızdan kahkahalar yükseldi.

Demi kaşlarını kaldırarak, "Buna kırmızı bayraklar denir," dedi. "Umarım Savi cenaze için eve gelir. O her zaman çok tatlı ve herkese karşı nazikti. Kasabayı böyle aniden terk etmesinden nefret ettim. Ama o ve Wilson'lar gerçekten çok yakındı. Eve en son on yıl önce Lily'nin cenazesi için gelmişti, değil mi?"

Hayes başını salladı ve bakışlarında okuyamadığım bir şey belirdi. Belki de üzüntü? Tek söylediği "Evet," oldu.

Romeo, "Milyonlarını kime bıraktığını merak ediyorum," dedi. "Bu adam Magnolia Falls'daki en büyük arazinin sahibiydi. Çocuğu yok, bu yüzden mülküne ve arazisine ne olacağını görmek ilginç olacak."

"O deli kadın Sheana ile kısa bir süre için evlendi. Eğer o araziye alırsa, birkaç ay içinde kasabada bir alışveriş merkezimiz olacağını tahmin ediyorum." Hayes şişesinden bir yudum daha aldı.

Nash'e sorgulayan bir bakış attım ve o da kulağıma doğru eğildi. "Abe hayatının aşkını kaybetmiş tatlı ve yaşlı bir adamdı, birkaç yıl sonra da kasabadaki herkesin nefret ettiği genç bir servet avcısı tarafından kullanıldı. Neyse ki bunu çabuk anladı ve boşanma davası açtı."

"Ve öylece gitti mi?" diye sordum, birinin bu kadar soğuk davranması aklımı başımdan almıştı.

"Evet. Büyük bir tazminat aldı ve şehir dışına taşındı."

Hayes başını tiksintiyle sallayarak, "Para insanların içindeki deliyi ortaya çıkarıyor," dedi.

Kingston bize doğru yürürken Romeo, "İstedğini aldı," dedi.

"Hey şimdi, neden dans pistine çıkmıyoruz?" Kingston karşımdaki sandalyeye çökerken sordu. "Çünkü yedi saattir buradayız. Burası İnsanoğlunun bildiği en uzun düğün," diye homurdandı Hayes. "Ve ben dans etmem."

"Evet, sanırım bu parti sona eriyor." River ayağa kalktı. "Harika bir düğündü. Nasıl parti verileceğini iyi biliyorsun kardeşim."

Tüm çocuklar birbirlerine sarılmış vedalaşıyorlardı ve Ruby, Demi ve ben de Saylor'a veda etmek için yürüyorduk.

"Hayes ve Savannah'nın hikâyesi nedir? Savannah'nın adı geçtiğinde oldukça perişan görünüyordu," diye sordum.

"Evet. Eskiden çok yakındılar. Eskiden çok yakındılar ve tam da Hayes ve Saylor'ın bir sürü şey yaşadığı ve River ile Romeo'nun Fresh Start'a gönderildiği dönemde onun ailesiyle ilgili bir sürü şey oldu. Sanırım herkes için zor bir dönemdi."

Fresh Start, Ruby'nin şu anda çalıştığı çocuk ıslaheviydi.

"Magnolia Falls'ta yağmur yağdığında, kesinlikle bardaktan boşanırcasına yağar." Demi başını salladı, gözleri duygu yüklüydü. "Umarım Abe'in cenazesi için geri gelir. Her zaman çok mutlu ve iyi biriydi."

"Evet, çok komikti. Kararmış kalbim bile kızın yanında gülümsemekten kendini alamadı," dedi Ruby kıkırdayarak.

"Kimden bahsediyoruz?" Peyton birdenbire ortaya çıkarak kafasını oluşturduğumuz küçük çemberin içine soktu. "Savannah Abbott. Geri dönüp dönmeyeceğini merak ediyoruz.

Abe'in cenazesi için."

"Onu hep sevdim. Hafızam beni yanıltmıyorsa, o kocaman bir güneş ışığıydı. Ama şu aile skandalı

kasabadaki herkesin konuştuğu tek şeydi. Taşındığı ve uzak durduğu için onu suçlamıyorum." Peyton aynı anda hem başını salladı hem de omuz silkti.

"Bu onun hatası değildi ve skandaldan bahsetmişken... Kardeşimle gizlice çıkmana ne demeli?" Nash arkamdan gelip kolunu belime doladığı sırada kahkahalar etrafımızda yankılandı.

"Eve gitmeye hazır mısın güzelim?"

Döndüğümde Cutler'ın kalçasının üzerinde, başını babasının boynuna yaslamış olduğunu gördüm.

Vedalaştık ve kamyonete doğru yola çıktık. Cutler yol boyunca uyudu ve Nash onu içeri taşıdı, ben de onu soyup yatmaya hazırladım. Bir rutinimiz vardı ve gecenin sonunda bu küçük çocuğu yatırmak günümün en önemli anıydı.

Her gece o uyuduktan sonra koridorun karşısındaki odada olanları saymazsak.

"Hey, senin için bir şeyim var," dedim Nash'i koridora doğru yönlendirirken. Smokin ceketini bar taburesinin üzerine asmış, gömleğinin düğmelerini açmış ve kaslı göğsünü ortaya çıkarmıştı.

"Öyle mi? Benim de senin için bir şeyim var," dedi beni kollarına çekip öperken.

Tara'nın Nash'in Cutler'ın biyolojik babası olmayabileceği tehdidinde bulunduğu günün kafasını gerçekten karıştırdığını biliyordum. Bu yüzden ona babalık testi yaptırmaya karar verdik ve bu test ikimizin arasında kalacaktı çünkü Tara'nın Cutler'la ilgili yasal bir şey yapmaya kalkışması ihtimaline karşı bunu bilmesi gerekiyordu. Test sonuçlarını çoktan görmüştüm çünkü sonuç olduğundan farklı çıksaydı bunu ona nasıl söyleyeceğimi bile bilmiyordum.

Zarfı ona uzattım ve o da açtı. İçinden doğru olduğunu bildiği kelimeleri okurken gözleri doldu.

Cutler her yönden onun oğluydu. Nash, Cutler'ın kan bağıyla oğlu olup olmadığını hiç umursamamıştı. En iyi arkadaşları onun oğluydu.

Aile. Onlar kan değil tarih kardeşiydiler.

Ama Tara'nın asla geri dönüp Cutler'ın kendisinden olmadığını iddia edemeyeceğini bilmek ona huzur veriyordu.

Evrakları imzalamıştı ve o zamandan beri ondan haber alamıyorduk, bana bunun onun için oldukça normal olduğunu söyledi.

Ve geri dönüp dönmemesi önemli değildi, çünkü küçük oğlunu korumak için tüm evrakları hazırlamıştı.

Küçük oğlumuz.

En azından bizimki gibi hissettirdi.

Başarılı oluyordu ve önemli olan da buydu. Astımı artık kontrol altındaydı ve yeni ilaçlar mucizeler yaratıyordu. Gölde geçirdiği o günden beri atak geçirmemişti ama geçirirse de biz hazırlıklı ve hazırдық.

"Peki, benim için neyin var?" Bir elini boynuma dolayıp beni öperken kaşlarımı sallayarak sordum.

"Gel, sana göstereyim." Bir sonraki nefeste, beni omzuna atıp her gece uyuduğum yatak odasına götürdü, ancak tüm eşyalarım hala yan taraftaki kiralık evimdeydi, çünkü kira kontratımın bitmesine birkaç hafta daha vardı.

Ve bu gece sadece anın tadını çıkarmakla ilgiliydi. Ve biz de tam olarak bunu yaptık. Beni yatağa bıraktı ve ben onun altında kıvranırken başını kalçalarımın arasına gömdü.

Bu adamı o kadar şiddetle seviyordum ki bazen aklım almıyordu.

Beni soymadan önce her zaman yaptığı gibi beni uçurumun kenarına götürdü ve onu unutana kadar s rebilmem için beni üstüne çekti.

Ben de aynen öyle yaptım.

Kollarının sıcaklığında uykuya daldım ve güneş odamıza dolana kadar beni orada tuttu.

Yataktan kayarak çıktığını hissettim ama henüz kalkmaya hazır değildim.

"Kahveni getireyim, tamam mı?" diye kulağıma fısıldadı.

Cutler'in benimle yatağa tırmanmadan önce koridordan gelen kahkaha sesini duydum ve Winnie sıçrayıp yanağımlı yalamaya başladı. Sırtımı yatak başlığına yasladım ve Cutler'in gelip sabah kucaklaşması için kollarımı açtım.

Bu bizim rutinimizdi.

Nash bir fincan kahve getirdi ve yanımdaki komodinin üzerine koydu.

"Size küçük bir hediyeımız var," dedi Nash.

"Hediye mi? Ne için?"

"Baban ve ben senin bizimle yaşamamı istiyoruz!" Cutler bağırdı.

"Beefcake! Çalıştığımız şey bu değildi." Nash oğluna başını salladı.

"Bunun için üzgünüm. Ama heyecanlandım. Ve bu doğru, onun bizimle yaşamamı istiyoruz."

Nash elindeki küçük kutuyu bana uzattı ve dişlerim alt dudağıma battı.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Bu evin anahtarı. Evimizin anahtarı." Nash ona uyarıcı bir bakış attığında Cutler eliyle ağzını kapattı.

"Tanrı aşkına dostum, bırak önce o açsın."

"Ama bu evin anahtarı." Cutler yanımdaki yatakta zıpladı.

Nash, "Evet, kira kontratın sona erdi ve buraya, yanıma taşınmamı istiyoruz," dedi.

Siyah kutunun kapağını açtım ve içindeki pamuğun üzerinde duran anahtara baktım ama asıl nefesimi kesen, bağlı olduğu yüzüktü. Platin kordon nefes kesici yuvarlak bir pırlanta taşıyordu. Klasik ve muhteşemdi.

"Neden öyle bakıyor, baba? Bizimle yaşamak istemiyor mu?"

"O kutuda sana söylemediğim başka bir şey daha var çünkü sırlarla aran iyi değil." Nash

yatağın yanına gitti ve tek dizinin üzerine çöktü. "Hayatımın geri kalan her gününü seninle geçirmek istiyorum bebeğim. Seni mümkün olduğunu hiç bilmediğim bir şekilde seviyorum. Seninle yaşamak istiyorum. Seninle gülmek istiyorum. Seninle kavga etmek istiyorum. Seninle yaşlanmak istiyorum."

Gözlerimden yaşlar fışkırırken göğsüm o kadar sert atıyordu ki kulaklarım duyabiliyordu. "Ciddi misin sen?"

"Benimle evlenir misin, güzelim?"

Başımı salladım ve öne fırladım, önünde dizlerimin üzerine çöktüm ve kollarımı boynuna dolayıp onu sertçe öptüm.

"Sunny?" Cutler'ın sesiyle geri çekildim ve onun da diz çökmüş olduğunu görmek için döndüm.

"Evet, melek yüzlü."

"Ben de bütün günlerimi seninle geçirmek istiyorum. Banyomu senin yapmanı istiyorum çünkü küveti babamdan daha sıcak yapıyorsun."

Nash kahkahaları arasında "Hey," dedi ama Cutler sırtarak devam etti.

"Hâlâ şehirdeki en iyi topların sende olduğunu düşünüyorum baba, ama Sunny'nin banyomu yaptırma şeklini seviyorum. Her gece bana kitap okumanı ve her Cumartesi bana yeni şeyler pişirmeyi öğretmeni seviyorum. Seninle ata binmeyi ve seninle yüzmek için göle gitmeyi seviyorum. Sen benim ebedi kızımsın Sunny. Sen de benimle evlenir misin?"

Eğer kalbinizin göğsünüzde patlaması mümkün olsaydı, benimki şu anda tam da bunu yapıyor olurdu. Duygu seline kapıldım ve duygularımın üstesinden geldim - hem de en iyi şekilde.

"Hayatımı en sevdiğim iki oğlumla birlikte geçirmekten onur duyarım. Sizi o kadar çok seviyorum ki bazen canım acıyor," dedim ama kelimelerim zar zor duyuluyordu.

Ama beni duydular.

Üçümüzün birbirimizi ne kadar sevdiğimizi bilmek için kelimelere ihtiyacımız yoktu.

Birbirimize bakış şeklimizdi. Birbirimize değer verme şeklimizdi.

Bir aile gibi birbirimize uyum sağlamamız.

Kollarını bana doladılar ve ben de onları içime çektim.
Tüm bu neşe.
Tüm o mutluluk.
Tüm o aşk.
Son

Beating Heart'ı okuduğunuz için teşekkür ederim.

Laura'nın tüm kitaplarını laurapavlov.com adresinde bulabilirsiniz.

Nash, Emerson ve Cutler ile özel bir tatil bonus sahnesi
okumak ister misiniz? BURADAN indirin:

[Bonus Sahneyi Buradan İndirin](#)

Kara kara düşünen Hayes'in, elinden kaçan tek kız için
hızla ve sertçe düşmesini görmek ister misiniz... Hayes'i
Bulmak, şimdi BURADAN ön sipariş verilebilen bir Küçük
Kasaba, Kolaylık Evliliği Romantizmidir:

[Hayes'i Bulmak için BURADAN Ön Sipariş Verin](#)

acknowledgments

Greg, kalbim hep senin için atıyor! Seni çok seviyorum!

Hannah, bana bir çocuk doktoru yazmam için ilham verdiğin için teşekkür ederim. Seninle ve bu kadar çok çocuğun hayatında yarattığın farkla gurur duyuyorum! Seni seviyorum!

Chase, tüm komik sözlerini çalmama izin verdiğin ve metin mesajlarını hayata geçirdiğin için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Willow, arkadaşlığın için sonsuz minnettarım! Beni her zaman desteklediğin, cesaretlendirdiğin ve güldürdüğün için teşekkür ederim! Seni çok seviyorum!

Catherine, Benimle birlikte her şeyi kutladığın, beni dinlediğin, güldürdüğün ve harika bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Kandi, bu kitap yayınlandığında Bebek Hamm dünyaya gelmiş olacak ve Laura Teyze günlük resimlerin sesli mesajlarımıza katılması için sabırsızlanıyor! Bana her zaman inandığınız, iyi günlerimi kutladığınız ve zor günlerimde beni dinlediğiniz için teşekkür ederim! Dünyam seninle çok daha güzel bir yer. Sizi seviyorum!

Elizabeth O'Roark, Beni her zaman güldürdüğünüz ve tüm kitaplarınızı bana erken vermeniz için size baskı yapmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim! Arkadaşlığınız için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Pathi, SEN olmasaydın her gün sevdiğim işi yapıyor olamazdım! Arkadaşlığın ve tüm destek ve teşviklerin için çok minnettarım! Kaybolurdum

sensiz! Bana inandığın için teşekkür ederim! Sizi çok seviyorum!

Nat, senin için inanılmaz derecede minnettarım! Bu kadar çok şeyi üstlendiğin ve sana ihtiyaç duyulan yerde devreye girmekten asla çekinmediğin için teşekkür ederim. Her gün beni cesaretlendirdiğin, üzerimden çok şey aldığın ve her şeyin yolunda gitmesi için benimle birlikte imza günlerine geldiğin için teşekkür ederim. Sana sonsuza dek minnettarım! Seni seviyorum!

Nina, bundan sonra sana RÜYA YAPICI diyeceğim. Bana inandığın ve en çılgın hayallerimi gerçeğe dönüştürdüğün için teşekkür ederim. Arkadaşlığın benim için dünyalara bedel! Seni sonsuza dek seviyorum!

Kim Cermak, SEN olduğun için teşekkürler! Bunu söylemenin başka bir yolu yok. Sen milyonda birsin. Köşemde olduğun için, ama en önemlisi sana arkadaşım diyebildiğim için sonsuz minnettarım. Seni seviyorum!

Christine Miller, Kelley Beckham, Tiffany Bullard, Sarah Norris, Valentine Grinstead, Amy Dindia, Josette Ochoa, Kate Kelly ve Ratula Roy, SİZLERE sonsuz minnettarım!

Meagan Reynoso, Tüm yazdıklarımı erkenden okuduğunuz, muhteşem geri bildirimler verdiğiniz ve benimle birlikte pr paketlerini oluşturmak için bu kadar çok çalıştığınız için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Paige, kaybolduğu için annemi Gaylord'da bulmaya geldiğin zamanı hatırlıyor musun? LOL! Seni çok seviyorum ve arkadaşlığın için minnettarım!

Logan Chisolm, size kesinlikle bayılıyorum ve desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Kayla Compton, sizinle çalıştığım için çok mutluyum ve SİZİN için çok minnettarım! Seni seviyorum! Xo

Doo, Abi, Meagan, Diana, Annette, Jennifer, Pathi, Natalie ve Caroline, şimdiye kadarki EN İYİ beta okuyucular olduğunuz için teşekkür ederim! Geri bildirimleriniz benim için dünyalara bedel. Size çok minnettarım!!!

Sözlerimi cilalanmış bir kitaba dönüştüren tüm yetenekli, harika insanlara, size sonsuz minnettarım! Sue

Grimshaw (Edits by Sue), Hang Le Design, Sarah Sentz

(Enchanted Romance Design), Emily Wittig Designs, Christine Estevez, Ellie McLove (My Brothers Editor), Jaime Ryter (The Ryters Proof), Julie Deaton (Deaton Author Services), Lyric Audio Books'tan Kim ve Katie ve inanılmaz yetenekli Madison Maltby, bu kadar teşvik edici ve destekleyici olduğunuz için teşekkür ederim!

Crystal Eacker, Sesli beta dinleme/okuma becerileriniz için teşekkür ederim! Sana kesinlikle bayılıyorum!

Ashley Townsend ve Erika Plum, yarattığınız inanılmaz yağmalara bayılıyorum ve ikinize de çok minnettarım!

Jennifer, sonsuz bir destek sistemi olduğun için teşekkür ederim. Facebook grubunu yönettiğin, yayınladığın, incelediğin ve her yayın için ne gerekiyorsa yaptığın için. Arkadaşlığınız benim için dünyalara bedel! Seni seviyorum!

Rachel Parker, Senin için inanılmaz derecede minnettarım ve bu yolculukta seninle birlikte olduğum için çok mutluyum! Sonsuza dek yayın günü şans tılsımım! Seni çok seviyorum!

Megan Galt, her zaman en güzel tasarımlarla geldiğiniz için teşekkür ederim! Sana çok minnettarım!

Sabrina Suppe, bu kitap ve bu seri için muhteşem Magnolia Falls ürünlerini tasarladığın için çok teşekkür ederim! #beefcakesgirl

Natasha, Corinne ve Lauren, Beni her gün zorladığınız ve en iyi destek sistemi olduğunuz için teşekkür ederim! Sizi seviyorum!

Amy, seninle koşmayı çok seviyorum! Arkadaşlığın için çok minnettarım! Seni seviyorum!

Gianna Rose, Stephanie Hubenak, Rachel Baldwin, Kelly Yates, Sarah Sentz, Ashley Anastasio, Kayla Compton, Tiara Cobillas, Tori Ann Harris ve Erin O'Donnell, dostluğunuz ve desteğiniz için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel!

Anne, en büyük amigom olduğun ve yazdığım her şeyi okuduğun için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Baba, sen gerçekten hayallerimin peşinden koşmamın sebebisin! Bana asla vazgeçmemeyi öğrettiğin için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Sandy, bu yolculuk boyunca beni okuduğın ve desteklediğin için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

JKL WILLOWS'a... Desteyiniz ve cesaretlendirmeniz için size sonsuza dek minnettarım, tatlı dostlarım!!! Sizi seviyorum!

Gönderen, paylaşan ve beni destekleyen tüm blog yazarlarına, bookstagrammer'lara ve ARC okuyucularına... Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Yaptığınız grafikleri ve paylaştığınız muhteşem gönderileri görmeyi seviyorum. Desteyiniz için sonsuza dek minnettarım!

Kitaplarımı almak için zaman ayıran ve kelimelerime bir şans veren tüm okuyuculara... Hayallerimin gerçekleşmesine yardımcı olduğunuz için TEŞEKKÜR EDERİM!!!

keep up on new releases

[Linktree Haber](#)
[Bülteni](#)

other books by laura pavlov

Rosewood Nehir Serisi

[Steal My Heart](#)

[My Silver Lining](#)

[Over The Moon](#)

Crazy In Love

Kalp Atışında Fısıltı

Tatlı Hiçbir Şey

Manolya Şelalesi Serisi

[Romeo Wild](#)

[River'ı Sevmek](#)

[Yasak Kral Dayak](#)

[Yiyen Kalp](#)

[Hayes'i Buluyor](#)

Cottonwood Cove Serisi

[Gelgitin İçinde](#)

[Yıldızların Altında](#)

[Kıyıda](#)

[Gün Batımından](#)

[Önce Fırtınadan](#)

[Sonra](#)

Bal Dağı Serisi

[Hep Benim](#)
[Hep Benim](#)
[Make You Mine](#)
[Simply Mine](#)
[Only Mine](#)

Willow Springs Serisi

[Yıpranmı](#)
[ş Karışık](#)
[Büyülü](#)
[Mühürlü](#)
[Talep Edildi](#)

Montgomery Kardeşler Serisi

[Eski Barış](#)
[Muhafızı Asi](#)

Seni Daha Çok Seviyorum Rock Yıldızı Romantizmi

[Daha Fazla](#)
[Yeşim Daha](#)
[Fazla Siz Daha](#)
[Fazla Biz](#)

Shine Tasarım Serisi

[Güzel Hasarlı Güzel](#)
[Kusurlu](#)

Willow Aster ile G.D. Taylors Serisi

[Evli ya da Canlı Aranıyor](#)
[Cesur ve Dik Kafalı Bir Başka Anaç](#)
[Ağlama Dökülen MILF](#)
[Hayırseverlerle](#)
[Arkadaşlar](#)

follow me

[Web sitesi](#)

[Goodreads](#)

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[Pav-Love'un Okuyucuları](#)

[Amazon](#)

[BookBub](#)

[TikTok](#)



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.